

Europeiska unionens officiella tidning

C 247

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

femtiosjunde årgången

29 juli 2014

Innehållsförteckning

I Resolutioner, rekommendationer och yttranden

REKOMMENDATIONER

Rådet

2014/C 247/01	Rådets rekommendation av den 8 juli 2014 om Belgiens nationella reformprogram 2014, med avgivande av rådets yttrande om Belgiens stabilitetsprogram 2014	1
2014/C 247/02	Rådets rekommendation av den 8 juli 2014 om Bulgariens nationella reformprogram 2014 med avgivande av rådets yttrande om Bulgariens konvergensprogram 2014	7
2014/C 247/03	Rådets rekommendation av den 8 juli 2014 om Tjeckiens nationella reformprogram 2014, med avgivande av rådets yttrande om Tjeckiens konvergensprogram 2014	12
2014/C 247/04	Rådets rekommendation av den 8 juli 2014 om Danmarks nationella reformprogram 2014, med avgivande av rådets yttrande om Danmarks konvergensprogram 2014	17
2014/C 247/05	Rådets rekommendation av den 8 juli 2014 om Tysklands nationella reformprogram 2014, med avgivande av rådets yttrande om Tysklands stabilitetsprogram 2014	20
2014/C 247/06	Rådets rekommendation av den 8 juli 2014 om Estlands nationella reformprogram 2014 med avgivande av rådets yttrande om Estlands stabilitetsprogram 2014	25
2014/C 247/07	Rådets rekommendation av den 8 juli 2014 om Irlands nationella reformprogram 2014, med avgivande av rådets yttrande om Irlands stabilitetsprogram 2014	29

SV

2014/C 247/08	Rådets rekommendation av den 8 juli 2014 om Spaniens nationella reformprogram 2014, med avgivande av rådets yttrande om Spaniens stabilitetsprogram 2014	35
2014/C 247/09	Rådets rekommendation av den 8 juli 2014 om Frankrikes nationella reformprogram 2014, med avgivande av rådets yttrande om Frankrikes stabilitetsprogram 2014	42
2014/C 247/10	Rådets rekommendation av den 8 juli 2014 om Kroatens nationella reformprogram 2014, med avgivande av rådets yttrande om Kroatiens konvergensprogram 2014	50
2014/C 247/11	Rådets rekommendation av den 8 juli 2014 om Italiens nationella reformprogram 2014, med avgivande av rådets yttrande om Italiens stabilitetsprogram 2014	57
2014/C 247/12	Rådets rekommendation av den 8 juli 2014 om Lettlands nationella reformprogram 2014, med avgivande av rådets yttrande om Lettlands stabilitetsprogram 2014	63
2014/C 247/13	Rådets rekommendation av den 8 juli 2014 om Litauens nationella reformprogram 2014, med avgivande av rådets yttrande om Litauens konvergensprogram för 2014	67
2014/C 247/14	Rådets rekommendation av den 8 juli 2014 om Luxemburgs nationella reformprogram 2014, med avgivande av rådets yttrande om Luxemburgs stabilitetsprogram 2014	72
2014/C 247/15	Rådets rekommendation av den 8 juli 2014 om Ungerns nationella reformprogram 2014, med avgivande av rådets yttrande om Ungerns konvergensprogram 2014	77
2014/C 247/16	Rådets rekommendation av den 8 juli 2014 om Maltas nationella reformprogram 2014, med avgivande av rådets yttrande om Maltas stabilitetsprogram 2014	83
2014/C 247/17	Rådets rekommendation av den 8 juli 2014 om Nederländernas nationella reformprogram 2014, med avgivande av rådets yttrande om Nederländernas stabilitetsprogram för 2014	88
2014/C 247/18	Rådets rekommendation av den 8 juli 2014 om Österrikes nationella reformprogram 2014, med avgivande av rådets yttrande om Österrikes stabilitetsprogram 2014	92
2014/C 247/19	Rådets rekommendation av den 8 juli 2014 om Polens nationella reformprogram 2014, med avgivande av rådets yttrande om Polens konvergensprogram 2014	97
2014/C 247/20	Rådets rekommendation av den 8 juli 2014 om Portugals nationella reformprogram 2014, med avgivande av rådets yttrande om Portugals stabilitetsprogram 2014	102
2014/C 247/21	Rådets rekommendation av den 8 juli 2014 om Rumäniens nationella reformprogram 2014 med avgivande av rådets yttrande om Rumäniens konvergensprogram 2014	109
2014/C 247/22	Rådets rekommendation av den 8 juli 2014 om Sloveniens nationella reformprogram 2014, med avgivande av rådets yttrande om Sloveniens stabilitetsprogram 2014	115

2014/C 247/23	Rådets rekommendation av den 8 juli 2014 om Slovakiens nationella reformprogram 2014, med avgivande av rådets yttrande om Slovakiens stabilitetsprogram 2014	122
2014/C 247/24	Rådets rekommendation av den 8 juli 2014 om Finlands nationella reformprogram 2014, med avgivande av rådets yttrande om Finlands stabilitetsprogram 2014	127
2014/C 247/25	Rådets rekommendation av den 8 juli 2014 om Sveriges nationella reformprogram 2014, med avgivande av rådets yttrande om Sveriges konvergensprogram 2014	132
2014/C 247/26	Rådets rekommendation av den 8 juli 2014 om Förenade kungarikets nationella reformprogram 2014, med avgivande av rådets yttrande om Förenade kungarikets konvergensprogram 2014	136
2014/C 247/27	Rådets rekommendation av den 8 juli 2014 om genomförande av de allmänna riktlinjerna för den ekonomiska politiken för de medlemsstater som har euron som valuta	141

II *Meddelanden*

MEDDELANDEN FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

Rådet

2014/C 247/28	Förklarande anmärkning – Följedokument till rådets rekommendationer till medlemsstaterna under den europeiska planeringsterminen 2014	144

I

(Resolutioner, rekommendationer och yttranden)

REKOMMENDATIONER

RÅDET

RÅDETS REKOMMENDATION

av den 8 juli 2014

om Belgiens nationella reformprogram 2014, med avgivande av rådets yttrande om Belgiens stabilitetsprogram 2014

(2014/C 247/01)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA REKOMMENDATION

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 121.2 och 148.4,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1466/97 av den 7 juli 1997 om förstärkning av övervakningen av de offentliga finanserna samt övervakningen och samordningen av den ekonomiska politiken ⁽¹⁾, särskilt artikel 5.2,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1176/2011 av den 16 november 2011 om förebyggande och korrigerande av makroekonomiska obalanser ⁽²⁾, särskilt artikel 6.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens rekommendation,

med beaktande av Europaparlamentets resolutioner,

med beaktande av Europeiska rådets slutsatser,

med beaktande av sysselsättningskommitténs yttrande,

med beaktande av ekonomiska och finansiella kommitténs yttrande,

med beaktande av yttrandet från kommittén för socialt skydd,

med beaktande av yttrandet från kommittén för ekonomisk politik, och

av följande skäl:

- (1) Den 26 mars 2010 antog Europeiska rådet kommissionens förslag till en ny strategi för tillväxt och sysselsättning, Europa 2020, som bygger på en ökad samordning av den ekonomiska politiken med inriktning på ett antal nyckelområden där åtgärder behövs för att stärka förutsättningarna för hållbar tillväxt och konkurrenskraft i Europa.
- (2) Den 13 juli 2010 antog rådet på grundval av kommissionens förslag en rekommendation om de allmänna riktlinjerna för medlemsstaternas och unionens ekonomiska politik (2010–2014) och den 21 oktober 2010 ett beslut om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik ⁽³⁾, vilka tillsammans utgör de integrerade riktlinjerna. Medlemsstaterna uppmanades att beakta de integrerade riktlinjerna i sin nationella ekonomiska politik och sysselsättningspolitik.

⁽¹⁾ EGT L 209, 2.8.1997, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 306, 23.11.2011, s. 25.

⁽³⁾ Upprätthålls för 2014 genom rådets beslut 2014/322/EU av den 6 maj 2014 om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik för 2014 (EUT L 165, 4.6.2014, s. 49).

- (3) Den 29 juni 2012 beslutade medlemsstaternas stats- och regeringschefer om en tillväxt- och sysselsättningspakt, som ger ett enhetligt ramverk för insatser på nationell nivå, EU-nivå och euroområdesnivå med hjälp av alla tänkbara medel, instrument och politiska åtgärder. De beslutade om åtgärder som ska vidtas på medlemsstatsnivå och förband sig särskilt att uppnå målen i Europa 2020-strategin och genomföra de landsspecifika rekommendationerna.
- (4) Den 9 juli 2013 antog rådet en rekommendation⁽¹⁾ om Belgiens nationella reformprogram för 2013 och avgav sitt yttrande om Belgiens uppdaterade stabilitetsprogram för 2012–2016. Den 15 november 2013 lade kommissionen, i linje med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 473/2013⁽²⁾, fram sitt yttrande om Belgiens utkast till budgetplan för 2014.
- (5) Den 13 november 2013 antog kommissionen den årliga tillväxtöversikten, som markerar inledningen av 2014 års europeiska planeringstermin för samordning av den ekonomiska politiken. Den 13 november 2013 antog kommissionen även, på grundval av förordning (EU) nr 1176/2011, rapporten om varningsmekanismen, i vilken Belgien angavs som en av de medlemsstater som skulle bli föremål för en fördjupad granskning.
- (6) Den 20 december 2013 godkände Europeiska rådet prioriteringarna för att säkerställa finansiell stabilitet, finanspolitisk konsolidering och tillväxtfrämjande åtgärder. Det betonade behovet av att eftersträva differentierad och tillväxtfrämjande konsolidering av de offentliga finanserna, återställa normala lånevillkor i ekonomin, främja tillväxt och konkurrenskraft, bekämpa arbetslöshet och krisens sociala följdverkningar samt modernisera den offentliga förvaltningen.
- (7) Den 5 mars 2014 offentliggjorde kommissionen resultatet av sin fördjupade granskning av Belgien, i enlighet med artikel 5 i förordning (EU) nr 1176/2011. Av analysen drog kommissionen slutsatsen att Belgien fortfarande har makroekonomiska obalanser som kräver övervakning och politiska åtgärder. I synnerhet kräver utvecklingen av den externa konkurrenskraften för varor fortsatt uppmärksamhet eftersom en ihållande försämring skulle hota den makroekonomiska stabiliteten.
- (8) Den 30 april 2014 lade Belgien fram sitt nationella reformprogram för 2014 och sitt stabilitetsprogram för 2014. För att beakta deras inbördes samband har de båda programmen bedömts samtidigt.
- (9) Målet för den finanspolitiska strategin i stabilitetsprogrammet för 2014 är att nå budgetbalans i strukturella termer till 2016 och uppfylla det medelfristiga målet året därpå. I stabilitetsprogrammet bekräftas det tidigare medelfristiga målet på 0,75 % av BNP, vilket återspeglar stabilitets- och tillväxtpaktens mål, men man har skjutit upp måluppfyllelsen till 2017, dvs. ett år senare än vad som anges i fjolårets stabilitetsprogram. Den planerade årliga utvecklingen med sikte på det medelfristiga målet ligger i linje med de anpassningar som krävs enligt stabilitets- och tillväxtpakten. Enligt stabilitetsprogrammet klarar man i stort av att uppnå riktmärket för utgifterna under programperioden. Den offentliga skulden är 101,5 % av BNP under 2013, vilket är högre än fördragets referensvärde på 60 % av BNP, och den förväntas enligt stabilitetsprogrammet sjunka gradvis till runt 93 % av BNP under 2017. Därför ligger målen i stabilitetsprogrammet i stort sett i linje med stabilitets- och tillväxtpaktens krav. Det makroekonomiska scenario som ligger till grund för budgetprognoserna i stabilitetsprogrammet och som har utarbetats av en oberoende institution (Federala planeringsbyrån) är rimligt. Tillväxtprognoserna ligger nära beräkningarna i 2014 års vårprognos från kommissionens avdelningar. Den finanspolitiska planen backas ännu inte upp av några åtgärder. Enligt kommissionens prognos inträffar inga strukturella förbättringar under 2014 och en strukturell försämring under 2015, enligt det vanliga antagandet om oförändrad politik. Det innebär en risk för att målen inte nås, vilket kan leda till en betydande avvikelse från anpassningen för att nå det medelfristiga målet under 2014–15. Dessutom kommer Belgien enligt kommissionens prognos

⁽¹⁾ EUT C 217, 30.7.2013, s. 5.

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 473/2013 av den 21 maj 2013 om gemensamma bestämmelser för övervakning och bedömning av utkast till budgetplaner och säkerställande av korrigerings av alltför stora underskott i medlemsstater i euroområdet (EUT L 140, 27.5.2013, s. 11).

varken under 2014 eller 2015 att iaktta skuldregeln. Baserat på bedömningen av stabilitetsprogrammet och kommissionens prognos, enligt förordning (EG) nr 1466/97, anser rådet att Belgien har lyckats att på ett varaktigt sätt få ner det offentliga underskottet under 3% av BNP under 2013, men riskerar att påtagligt avvika från kraven i förfarandets förebyggande del från och med 2014.

- (10) Belgien har gjort stora framsteg med att införa fler arrangemang för strukturell samordning. Enligt ett samarbetsavtal om finanspolitisk samordning från slutet av 2013 införs en regel om strukturell budgetbalans (som ligger i linje med det medelfristiga målet) i den offentliga sektorn i enlighet med kraven i finanspakten. Avtalet formaliserar också vedertagna samordningsrutiner genom att i) officiellt fastställa rollen för den interinstitutionella samrådskommittén i förfarandet och ii) klargöra den rådgivande rollen för det höga finansrådet. Dessutom stärks enligt avtalet den övervakande rollen för det höga finansrådet genom att det införs en explicit korrigeringsmekanism i händelse av väsentliga avvikelser från de överenskomna målen. Det kan komma att krävas ytterligare arrangemang för att göra målen efter 2014 bindande.
- (11) Belgien har nyligen lyckats med att tygla ökningen av den offentliga skuldkvoten, men skuldbördan på 101,5% av BNP är hög och det finns stora betalningsförpliktelser och framtida pensionsåtaganden. Om de utgifterna ska täckas samtidigt som en hög levnadsstandard ska upprätthållas, måste man få kontroll över den framtida kostnadsutvecklingen i budgeten, arbetskraften och sysselsättningen måste öka och den internationella konkurrenskraften stärkas. På samtliga områden står Belgien inför stora utmaningar. Belgien har visserligen vidtagit åtgärder i rätt riktning som kommer att få genomslag under de kommande åren, men fler ambitiösa insatser krävs, särskilt som landets handelspartner också genomför reformer.
- (12) Belgiens totala skattetryck är bland de högsta i unionen och skattebördan är särskilt stor på arbete, med en av största skattekilarna i unionen som följd. Flera specifika inslag i skattesystemet är skadliga för miljön, till exempel beskattningen av företagsbilar. Vissa målinriktade åtgärder har vidtagits för att sänka arbetskostnaden för specifika grupper och för att minska klyftan mellan brutto- och nettolöner i botten på löneskalan. Inga större omläggningar av skattebördan till baser som är mindre skadliga för tillväxten har dock gjorts. Diskussioner har startats om en omfattande skattereform som ska göra det lättare att uppnå hållbara offentliga finanser, främja konkurrenskraften och sysselsättningstillväxten och skydda miljön. En sådan genomgripande skattereform måste innebära en skatteväxling för arbete, förenkla skattesystemet, effektivisera momssystem, bredda skattebasen, minska skatteutgifterna, täppa till kryphål i lagstiftningen och fasa ut subventioner som är skadliga för miljön.
- (13) Den åldrande befolkningen kommer att få stor inverkan på Belgien framöver, där kostnaderna för äldre beräknas öka med över 8% av BNP mellan 2010 och 2060, i synnerhet i form av pensioner och långtidsvård. Den nyligen inledda reformen av de sociala förmånerna till äldre kommer att få positiva effekter på sysselsättningen i den gruppen. Med tanke på problemets omfattning krävs dock ytterligare satsningar för att lyckas nå hållbara offentliga finanser. Man måste se till att de sociala förmånerna för äldre är tillräckliga. Det krävs åtgärder för att koppla pensionsåldern till den förväntade livslängden, minska gapet mellan den lagstadgade och den faktiska pensionsåldern och göra de offentliga utgifterna för långtidsvård mer kostnadseffektiva.
- (14) Belgien lider av ett kroniskt underutnyttjande av arbetskraften. Nivåerna på arbetskraftsdeltagande och sysselsättning ligger under EU-genomsnittet och är stagnerande, medan de långtidsarbetslösa andelen av den totala arbetslösheten fortfarande är hög. Genom att samverka med förmånssystemet gör den stora skattekillen arbetslöshet och inaktivitet attraktivt för de flesta arbetstagarkategorier. Man har vidtagit åtgärder för att komma till rätta med arbetslöshetsfällan för personer med låga löner, men fällan har blivit större för flertalet andra kategorier och det är fortfarande lockande att inte förvärvsarbeta. Med fortsatt höga arbetskraftskostnader tenderar rekryteringsstrategier att minimera riskerna och straffa svaga grupper som unga, lågutbildade och personer med invandrarbakgrund som tillsammans med äldre arbetstagare har ett arbetskraftsdeltagande som är betydligt lägre än EU-genomsnittet. Det finns ett starkt skydd för dem som redan har jobb och att byta jobb innebär därför att man går miste om intjänade rättigheter (t.ex. rätten till avgångsvederlag, tidig pensionering och förmåner på grund av lång anställning), vilket avskräcker från

att byta jobb eller bransch. Denna tröghet gör att aktiva arbetsmarknadsåtgärder är relativt ineffektiva i Belgien och det leder till ett läge där hög arbetslöshet i vissa områden och branscher existerar sida vid sida med arbetskraftsbrist och tillväxthämmande kompetensbrist i andra. Ungdomsarbetslösheten har ökat betydligt det senaste året, med stora skillnader mellan regioner och grupper. Man måste på samma gång ta itu med både de strukturella problemen med kompetens som inte matchar efterfrågan och det trängande behovet av att göra något åt unga som hoppar av skolan i förtid och unga som går ut skolan utan kvalifikationer. Den sjätte statsreformen är ett tillfälle att effektivisera sysselsättningspolitiken och göra den mer målinriktad, under förutsättning att man kan optimera samarbetet mellan federal och regional nivå.

- (15) Belgiens konkurrenskraft fortsätter att försämrans, också när det gäller aspekter som inte rör kostnadsläget. Framför allt har tillverkningsindustrins förmåga att konkurrera på världsmarknaden urholkats, vilket återspeglas både i tillverkarnas krympande marginaler och förlorade arbetstillfällen. Belgien har traditionellt sett förlitat sig på löneindexering för att upprätthålla köpkraften. För stora löneökningar har dock korrikerats för sent och inte fullt ut. Med den centrala lönenormen är det dessutom inte alltid möjligt att korrekt ta hänsyn till produktivitetens utvecklingen i olika sektorer och förhållandena på lokala arbetsmarknader. Följaktligen har lönerna ökat snabbare än produktiviteten, vilket lett till förlorade jobb och försämrad konkurrenskraft. I samråd med arbetsmarknadens parter och i enlighet med nationell praxis behöver Belgien reformera sitt lönebildningssystem för att ge utrymme för större lönespridning i olika sektorer och för att se till att lönerna bättre följer produktivitetens utvecklingen. Priserna i detaljhandeln är fortfarande högre än i grannländerna, medan restriktioner för de reglerade yrkena hindrar framväxten av innovativa företagsmodeller och begränsar investeringarna. Distributionsavgifterna för el är fortfarande bland de högsta i Europa och den planerade regionaliseringen av avgifterna ökar ytterligare osäkerheten kring den framtida utvecklingen av slutanvändarnas distributionskostnader eftersom de tillfälligt frysta avgifterna inte täcker distributörernas stigande kostnader. Om Belgien ska ha bibehållit höga löner och samtidigt skapa nya jobb måste man producera och sälja mer sofistikerade varor med högre förädlingsvärde på världsmarknaderna än vad man gör i dag. Belgien saknar snabbväxande företag inom innovativa sektorer. Innovationsstödet är välutvecklat och omfattar hela innovationscykeln men har blivit komplicerat och är fragmenterat. Tillväxten i verksamhet med högt förädlingsvärde dämpas ofta av bristen på tillräckligt utbildad arbetskraft.
- (16) Belgien kommer troligtvis att misslyckas med att till 2020 nå sitt mål att sänka utsläppen av växthusgasar med 15 % i de sektorer som inte omfattas av EU:s system för utsläppshandel, åtminstone om man inte förlitar sig på flexibilitetsmekanismer. Vissa initiativ har visserligen tagits men de verkar inte gå i samma riktning och det är oklart vilken effekt de sammantaget kommer att få på utsläppsminskningen, i synnerhet från transportsektorn och byggnader. Momssänkningen på el kan ytterligare undergräva satsningarna i detta avseende. Förhandlingarna om ett avtal om samarbete och arbetsfördelning mellan den federala nivån och regionerna har inte lett till någon tydlig arbetsfördelning. Trafikstockningarna är mycket kostsamma för den belgiska ekonomin jämfört med de flesta andra länder. Problemet allvar kräver ett samlat politiskt svar där man väger in potentialen för tidsdifferentierade vägavgifter, ser över den gynnsamma skattebehandlingen av privat användning av företagsbilar och bränslekort samt effektiviserar kollektivtrafiken.
- (17) Kommissionen har inom ramen för den europeiska planeringsterminen gjort en fördjupad analys av Belgiens ekonomiska politik. Den har bedömt både det nationella reformprogrammet och stabilitetsprogrammet. Kommissionen har inte bara beaktat programmets relevans för hållbarheten i finanspolitiken och den socioekonomiska politiken i Belgien utan också i vilken mån EU:s regler och riktlinjer har iakttagits, mot bakgrund av behovet att stärka den övergripande ekonomiska styrningen i unionen genom att framtida nationella beslut fattas med beaktande av synpunkter på EU-nivå. Kommissionens rekommendationer inom den europeiska planeringsterminen återspeglas i rekommendationerna 1–6 nedan.
- (18) Mot bakgrund av denna bedömning har rådet granskat stabilitetsprogrammet, och dess yttrande⁽¹⁾ återspeglas särskilt i rekommendation 1 nedan.

⁽¹⁾ Enligt artikel 5.2 i förordning (EG) nr 1466/97.

- (19) Mot bakgrund av kommissionens fördjupade granskning och denna bedömning har rådet granskat det nationella reformprogrammet och stabilitetsprogrammet. Dess rekommendationer enligt artikel 6 i förordning (EU) nr 1176/2011 återspeglas i rekommendationerna 2, 4 och 5 nedan.
- (20) I samband med den europeiska planeringsterminen har kommissionen dessutom analyserat den ekonomiska politiken i euroområdet som helhet. Mot denna bakgrund har rådet utfärdat specifika rekommendationer som riktar sig till de medlemsstater som har euron som valuta ⁽¹⁾. I egenskap av ett land som har euron som valuta bör Belgien också se till att de rekommendationerna genomförs fullständigt och i tid.

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS Belgien att under perioden 2014–2015 vidta följande åtgärder :

1. Efter korrigeringen av det alltför stora underskottet stärka de finanspolitiska åtgärderna för 2014 mot bakgrund av den framväxande klyftan på 0,5 % av BNP, baserat på 2014 års vårprognos från kommissionens avdelningar, som pekar på risken för en betydande avvikelse från kraven i stabilitets- och tillväxtpaktens förebyggande del. Avsevärt stärka budgetstrategin under 2015 för att säkerställa den efterfrågade anpassningen på 0,6 % av BNP i riktning mot det medelfristiga målet, vilket skulle säkra efterlevnaden av skuldregeln. Därefter fortsätta med den planerade årliga strukturanpassningen mot det medelfristiga målet tills det är uppnått, i enlighet med kravet på en årlig strukturanpassning på minst 0,5 % av BNP, eller mer vid goda ekonomiska förhållanden eller om det krävs för att se till att skuldregeln iakttas, i syfte att varaktigt sänka den höga offentliga skuldkvoten. Se till att alla nivåer i den offentliga sektorn på ett balanserat sätt bidrar till att iakttas de finanspolitiska reglerna, inklusive regeln om strukturell budgetbalans, med hjälp av ett bindande instrument med en explicit fördelning av målen i ett medelfristigt planeringsperspektiv.
2. Göra det övergripande skattesystemet mer balanserat och rättvist och förbereda en omfattande skattereform som möjliggör en skatteväxling från arbete till mer tillväxtvänliga skattebaser, förenklar skattesystemet, täpper till kryphål, effektiviserar momssystemet, breddar skattebasen, minskar skatteutgifterna och fasar ut subventioner som är skadliga för miljön.
3. Tygla framtida utgiftsökningar som gäller äldre, i synnerhet pensioner och långtidsvård, genom större satsningar på att minska gapet mellan den faktiska och den lagstadgade pensionsåldern, se till att möjligheterna till förtida pensionering kringskärs snabbare, främja aktivt åldrande, koppla pensionsåldern till förändringar i den förväntade livslängden, samt göra de offentliga utgifterna för långtidsvård mer kostnadseffektiva.
4. Öka deltagandet på arbetsmarknaden, främst genom att minska de negativa ekonomiska incitamenten för arbete, underlätta för missgynnade grupper som unga och personer med invandrabakgrund att ta sig in på arbetsmarknaden, öka rörligheten i arbetslivet och ta itu med kompetensbrister och dålig matchning samt förtida avhopp från skolan. Stärka partnerskap mellan myndigheter, offentlig arbetsförmedling och utbildningsinstitutioner i hela landet för att erbjuda tidigt och individanpassat stöd till unga.
5. Återställa konkurrenskraften genom fortsatta reformer av lönebildningssystemet, inklusive löneindexering, i samråd med arbetsmarknadens parter och i enlighet med nationell praxis för att se till att löneutvecklingen speglar produktivitetsutvecklingen på bransch- eller företagsnivå och ekonomiska förhållanden samt vid behov ger utrymme för ändamålsenliga automatiska korrigeringar, genom att stärka konkurrensen i detaljhandeln, undanröja överdrivna restriktioner i tjänstesektorn, inklusive reglerade yrken, och ta itu med risken för ytterligare öknningar av kostnaderna för energidistribution, genom att främja innovation med hjälp av rationaliserade stimulansprogram och minskade administrativa hinder, och genom att gå vidare med en samordnad utbildnings- och yrkesutbildningspolitik för att åtgärda det stora kompetensglappet och regionala skillnader i förtida skolavhopp.

⁽¹⁾ Se sidan 141 i detta nummer av EUT.

6. Säkerställa att man uppnår målen för 2020 om sänkta utsläpp av växthusgaser i de sektorer som inte omfattas av EU:s system för handel med utsläppsrätter, särskilt byggnader och transporter. Se till att transporternas bidrag anpassas till målet att minska trafikstockningarna. Komma överens om en tydlig arbets- och ansvarsfördelning mellan federala och regionala enheter.

Utfärdad i Bryssel den 8 juli 2014.

På rådets vägnar

P. C. PADOAN

Ordförande

RÅDETS REKOMMENDATION

av den 8 juli 2014

om Bulgariens nationella reformprogram 2014 med avgivande av rådets yttrande om Bulgariens konvergensprogram 2014

(2014/C 247/02)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA REKOMMENDATION

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 121.2 och 148.4,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1466/97 av den 7 juli 1997 om förstärkning av övervakningen av de offentliga finanserna samt övervakningen och samordningen av den ekonomiska politiken⁽¹⁾, särskilt artikel 9.2,med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1176/2011 av den 16 november 2011 om förebyggande och korrigerande av makroekonomiska obalanser⁽²⁾, särskilt artikel 6.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens rekommendation,

med beaktande av Europaparlamentets resolutioner,

med beaktande av Europeiska rådets slutsatser,

med beaktande av sysselsättningskommitténs yttrande,

med beaktande av ekonomiska och finansiella kommitténs yttrande,

med beaktande av yttrandet från kommittén för socialt skydd,

med beaktande av yttrandet från kommittén för ekonomisk politik, och

av följande skäl:

- (1) Den 26 mars 2010 antog Europeiska rådet kommissionens förslag till en ny strategi för tillväxt och sysselsättning, Europa 2020, som bygger på en ökad samordning av den ekonomiska politiken med inriktning på ett antal nyckelområden där åtgärder behövs för att stärka förutsättningarna för hållbar tillväxt och konkurrenskraft i Europa.
- (2) Den 13 juli 2010 antog rådet, på grundval av kommissionens förslag, en rekommendation om de allmänna riktlinjerna för medlemsstaternas och unionens ekonomiska politik (2010–2014) och den 21 oktober 2010 ett beslut om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik⁽³⁾, vilka tillsammans utgör de integrerade riktlinjerna. Medlemsstaterna uppmanades att beakta de integrerade riktlinjerna i sin nationella ekonomiska politik och sysselsättningspolitik.
- (3) Den 29 juni 2012 beslutade medlemsstaternas stats- och regeringschefer om en tillväxt- och sysselsättningspakt, som ger ett enhetligt ramverk för insatser på nationell nivå, EU-nivå och euroområdesnivå med hjälp av alla tänkbara medel, instrument och politiska åtgärder. De beslutade om insatser som ska utföras på medlemsstatsnivå och förband sig särskilt att uppnå målen i Europa 2020-strategin och genomföra de landsspecifika rekommendationerna.
- (4) Den 9 juli 2013 antog rådet en rekommendation⁽⁴⁾ om Bulgariens nationella reformprogram för 2013 och avgav ett yttrande om Bulgariens uppdaterade konvergensprogram för 2012–2016.

⁽¹⁾ EGT L 209, 2.8.1997, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 306, 23.11.2011, s. 25.

⁽³⁾ Upprätthålls för 2014 genom rådets beslut 2014/322/EU av den 6 maj 2014 om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik för 2014 (EUT L 165, 4.6.2014, s. 49).

⁽⁴⁾ EUT C 217, 30.7.2013, s. 10.

- (5) Den 13 november 2013 antog kommissionen den årliga tillväxtöversikten, som markerar inledningen av 2014 års europeiska planeringstermin för samordning av den ekonomiska politiken. Den 13 november antog kommissionen, på grundval av förordning (EU) nr 1176/2011, även rapporten om varningsmekanismen, i vilken Bulgarien angavs som en av de medlemsstater som skulle bli föremål för en fördjupad granskning.
- (6) Den 20 december 2013 godkände Europeiska rådet prioriteringarna för att säkerställa finansiell stabilitet, finanspolitisk konsolidering och tillväxtfrämjande åtgärder. Det betonade behovet av att eftersträva differentierad och tillväxtfrämjande konsolidering av de offentliga finanserna, återställa normala lånevillkor i ekonomin, främja tillväxt och konkurrenskraft, bekämpa arbetslöshet och krisens sociala följdverkningar samt modernisera den offentliga förvaltningen.
- (7) Den 5 mars 2014 offentliggjorde kommissionen resultatet av sin fördjupade granskning av Bulgarien, i enlighet med artikel 5 i förordning (EU) nr 1176/2011. Av analysen drog kommissionen slutsatsen att Bulgarien fortfarande har makroekonomiska obalanser som kräver övervakning och politiska åtgärder. Särskilt den långdragna anpassningen av arbetsmarknaden kräver politiska åtgärder, medan korrigeringen av utlandsställningen och minskningen av företagets skuldsättning framskrider väl.
- (8) Den 17 april 2014 lade Bulgarien fram sitt nationella reformprogram för 2014 och sitt konvergensprogram för 2014. För att beakta deras inbördes samband har de båda programmen bedömts samtidigt.
- (9) Syftet med den finanspolitiska strategin i konvergensprogrammet 2014 är att nå det medelfristiga budgetmålet om ett strukturellt underskott på -1 % av BNP senast 2016. Det medelfristiga budgetmålet är strängare än vad stabilitets- och tillväxtpakten kräver. Bulgarien har utnyttjat möjligheten att tillfälligt avvika från det medelfristiga budgetmålet med 0,6 % av BNP under 2013 och med 0,1 % av BNP under 2014 för samfinansierade projekt. Enligt konvergensprogrammet kommer det (omräknade) strukturella saldot att sjunka med 0,3 % av BNP under 2014 och uppgå till -1,3 % av BNP, och stiga med 0,3 % av BNP under 2015 till -1,0 % av BNP, då det medelfristiga målet uppfylls. Ökningstakten för de offentliga utgifterna överstiger inte det medelfristiga referensvärdet enligt utgiftsriktmärket under 2014–2015. Budgetplanerna överensstämmer därför med kraven i stabilitets- och tillväxtpakten. Skuldkvoten ligger klart under 60 % av BNP och förväntas enligt konvergensprogrammet stiga något till 20,6 % av BNP fram till slutet av programperioden. Det makroekonomiska scenario som ligger till grund för budgetprognoserna i konvergensprogrammet är optimistiskt för perioden 2014–2015. Den årliga tillväxten förväntas nå 2,1 % under 2014 och 2,6 % under 2015 i stället för 1,7 % under 2014 respektive 2,0 % under 2015 enligt vad som förutspåts i 2014 års vårprognos från kommissionens avdelningar. Enligt kommissionens prognos kommer Bulgarien att avvika mer från det medelfristiga budgetmålet under 2014 än vad som tillfälligt är tillåtet för samfinansierade projekt, och landet kommer inte att kunna återgå till det medelfristiga budgetmålet under 2015 så som det krävs. På grundval av rådets bedömning av 2014 års konvergensprogram och kommissionens prognos, i enlighet med rådets förordning (EG) nr 1466/97, anser rådet att det finns en risk för avvikelse från det medelfristiga budgetmålet under 2014–2015.
- (10) Skattedisciplinen och kvaliteten på skatteförvaltningen är fortsatt de viktigaste utmaningarna i Bulgarien. Tillgängliga uppgifter tyder på att skugg ekonomin är stor, något som bekräftas av uppgifterna om odeklarerat arbete i Bulgarien. De administrativa kostnaderna för skatteuppbörden och kostnaderna för att följa skattelagstiftningen är relativt höga. Trots att ett flertal åtgärder vidtagits för att råda bot på problemet saknar Bulgarien fortfarande en heltäckande strategi för uppfyllelse av skatteskyldigheter som skulle omfatta verksamheten i samtliga skattemyndigheter. I denna strategi skulle det även ingå en förhandsanalys av de mest betydande riskerna för skatteuppbörden och en utvärdering av gällande åtgärder, inklusive förenklingsåtgärder, samt förbättrade kontroller.
- (11) Under 2013 backade Bulgarien från tidigare åtaganden om pensionsreformer. Systemen för förtida uttag av pension begränsades inte enligt vad som förutsetts. Den planerade årliga höjningen av den lagstadgade pensionsåldern sköts upp. Inga framsteg gjordes för att införa samma pensionsålder för kvinnor och män. Inga åtgärder vidtogs för att skärpa kraven och öka kontrollerna för att begränsa missbruket av invaliditetspensionerna. Bulgarien har en av de snabbast åldrande befolkningarna i unionen, något som har negativa effekter för arbetsmarknaden, tillväxtpotentialen inom ekonomin och finansieringen av landets pensionssystem. Bulgarien måste därför fortsätta reformerna av sitt pensionssystem. Bulgarien står också

inför stora utmaningar när det gäller att rationalisera och förvalta hälso- och sjukvården. Det råder brist på insyn i finansieringen av hälso- och sjukvården och tjänsterna inom öppenvården är otillräckliga. Många lagliga avgifter och svarta betalningar som patienterna själva måste stå för lämnar dessutom vissa befolkningsgrupper helt utan hälso- och sjukvård. Indikatorerna för hälsotillstånd är sämre än i andra medlemsstater. En strukturellt sett högre andel av de offentliga medlen måste därför eventuellt gå till hälso- och sjukvård i framtiden.

- (12) Arbetsmarknaden har inte fungerat tillfredsställande under de senaste åren, och har därför begränsat ekonomins anpassningskapacitet och försämrat dess tillväxtpotential. Arbetslösheten planade ut under 2013, men nivåerna för ungdoms- och långtidsarbetslösheten har fortsatt att stiga. Andelen unga som varken arbetar eller studerar är en av de högsta i Bulgarien, vilket tyder på att humankapitalet inte används eller har utvecklats i tillräckligt hög grad. Framstegen för att stärka arbetsförmedlingens kapacitet har varit mycket begränsade. Den aktiva arbetsmarknadspolitiken måste också breddas och bli mer effektiv. Bulgarien saknar effektiva åtgärder för att nå oregistrerade ungdomar, bl.a. romer, i enlighet med målen i ungdomsgarantin. Många arbetslösa hamnar utanför de normala skyddsnäten (arbetslöshetsförmåner och socialt bistånd) och måste förlita sig på familjesolidaritet och informellt arbete. De bulgariska medborgarna hör till de unionsmedborgare som löper störst risk för att drabbas av fattigdom eller social utslagning i unionen. Minimavgifter i socialförsäkringssystemet kan stoppa lågkvalificerade arbetstagare från att delta fullt ut i den formella ekonomin. Vissa analyser har gjorts för att bedöma den eventuella effekten, och dessa analyser måste utvärderas och följas upp med lämpliga politiska insatser. Det finns inga klara riktlinjer för transparenta minimilöner i Bulgarien. De lagstadgade minimilönerna har stigit sedan 2011, något som kan ha en negativ inverkan på sysselsättningen och därför måste övervakas.
- (13) Bulgarien har ännu inte antagit lagen om skolutbildning som skulle ge en ram för genomförandet av de nödvändiga omfattande reformerna av skolsystemet, bl.a. modernisering av läroplanerna och bättre lärarutbildning. Kvaliteten på yrkesutbildningen måste förbättras i Bulgarien, och yrkesutbildningen måste bättre integreras i den allmänna utbildningen, för att öka utbildningsalternativen, minska andelen personer med enbart grundskoleutbildning och förbättra tillgången till livslångt lärande. Inom den högre utbildningen finns utmaningar som är svåra att komma tillrätta med när det gäller anpassning av utbildningarna till arbetsmarknadens behov. Den låga standarden på kvalitetscertifieringen bidrar till dåliga resultat. En ny strategi för den högre utbildningen håller på att diskuteras. Bland annat behöver universitetsförvaltningen omstruktureras med direkt deltagande av berörda aktörer, såsom näringslivet och studenter, och universiteten bör förstärkas. Dessutom krävs ett resultatbaserat tillvägagångssätt så att utbildningen bättre kan anpassas till efterfrågan på arbetsmarknaden. En ständig utmaning är utsatta, särskilt romska, barns tillgång till undervisning. Den tvååriga obligatoriska förskolan är ett viktigt steg i rätt riktning och bör genomföras fullt ut, liksom åtgärder för att minska andelen personer med enbart grundskoleutbildning. Pågående initiativ för att förbättra lärarutbildningen måste stärkas och segregationen i skolorna minskas. Bestämmelserna som kopplar samman barnbidrag med deltagande i undervisningen har trätt i kraft, men eventuellt har åtgärderna ännu inte gett önskad effekt.
- (14) Effekterna av de breda insatserna för att modernisera den offentliga förvaltningen har varit begränsade på grund av ett fragmentariskt upplägg och bristande åtagande till djupgående reformer. Bulgarien behöver en samordnad strategi för reformer av den offentliga förvaltningen för att öka den offentliga förvaltningens och tillsynsorganens yrkeskunna och oberoende. Landet är även i behov av utnämnings- och karriärutvecklingssystem för offentligt anställda som grundar sig på meriter samt effektiva strukturer för att minska risken för korruption. Fortsatta insatser är nödvändiga för att förbättra det allmänna företagsklimatet. Förfarandena för att få tillstånd till och registrera ett företag ger upphov till problem. Att reda ut insolvensfall tar i genomsnitt tre år och återvinningsgraden är låg. De nya bestämmelserna om sena betalningar som antogs 2013 måste införas. Utvecklingen av e-förvaltningen har stagnerat. Samordningen för att säkerställa driftkompatibilitet mellan systemen och för att inrätta en central kontaktpunkt är otillräcklig. Insatserna för att öka insynen och minska byråkratin har därför minskat. Inom den offentliga

upphandlingen saknas en enkel och kodifierad rättsram. Följden är ett komplicerat regelverk som skapar osäkerhet för aktörerna. Domstolsväsendets oberoende är också en fråga som väcker stor oro och har konsekvenser för företagsklimatet i Bulgarien. Bulgarien har vidtagit vissa åtgärder för att minska korrup­tionen, men framstegen har varit begränsade och vilar fortfarande på skör grund. Enhetliga kontroller och avskräckande påföljder vid intressekonflikter behövs därför. Samordningen måste också förbättras mellan de korrupsionsbekämpande institutionerna och de måste skyddas mot politisk påverkan.

- (15) Konkurrensen inom el- och naturgassektorn är fortfarande begränsad. Några särskilda problemområden när det gäller att förbättra energimarknadernas funktion är avsaknaden av el- och naturgasbörser och en öppen grossistmarknad. Den fria elmarknaden domineras av en enda leverantör, och den snäva marknaden gör att konkurrensen inte kan garantera kostnadseffektivitet. Det nationella tillsynsorganet är ännu inte tillräckligt oberoende och effektivt. Importberoendet av ett begränsat antal leverantörer och avsaknaden av infrastrukturutveckling ökar risken för utbudsschocker. Ett omfattande åtgärdsprogram för att förbättra energieffektiviteten har föreslagits få EU-stöd under den nya programperioden 2014–2020.
- (16) Kommissionen har inom ramen för den europeiska planeringsterminen gjort en omfattande analys av Bulgariens ekonomiska politik. Den har bedömt det nationella reformprogrammet och konvergensprogrammet. Kommissionen har beaktat inte bara programmens relevans för hållbarheten i finanspolitiken och den socioekonomiska politiken i Bulgarien utan även i vilken utsträckning EU:s regler och riktlinjer har iakttagits, mot bakgrund av behovet att stärka den övergripande ekonomiska styrningen i unionen genom att framtida nationella beslut fattas med beaktande av synpunkter på EU-nivå. Kommissionens rekommendationer inom ramen för den europeiska planeringsterminen återspeglas i rekommendationerna 1–6 nedan.
- (17) Mot bakgrund av denna bedömning har rådet granskat konvergensprogrammet, och dess yttrande ⁽¹⁾ återspeglas särskilt i rekommendation 1 nedan.
- (18) Mot bakgrund av kommissionens fördjupade granskning och denna bedömning har rådet granskat det nationella reformprogrammet och konvergensprogrammet. Dess rekommendationer enligt artikel 6 i förordning (EU) nr 1176/2011 återspeglas i rekommendationerna 3, 4 och 5 nedan.

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS Bulgarien att vidta följande åtgärder under perioden 2014–2015:

1. Begränsa den framväxande klyftan när det gäller kraven i stabilitets- och tillväxtpaktens preventiva aspekt. Stärka den finanspolitiska strategin under 2015 för att säkerställa att det medelfristiga budgetmålet nås och fortsatt respekteras. Se till att det nya finanspolitiska rådet har tillräckligt med kapacitet för att fullgöra sitt mandat. Införa en omfattande skattestrategi för att öka skatteuppbörden, vidta åtgärder mot skuggekonomin och minska kostnaderna för att följa skattelagstiftningen.
2. Anta en långsiktig pensionsstrategi, fortsätta med den planerade årliga höjningen av den lagstadgade pensionsåldern och inrätta en mekanism för att anpassa pensionsåldern till den förväntade livslängden på lång sikt och samtidigt fasa ut systemet för förtida pension och införa samma pensionsålder för kvinnor och män. Skärpa kraven och förfarandena för att få invaliditetspension, till exempel genom att ta större hänsyn till de sökandes kvarvarande arbetsförmåga. Garantera en kostnadseffektiv hälso- och sjukvård, bland annat genom att förbättra prissättningen av hälso- och sjukvårdstjänster, samtidigt som sjukhusens finansiering kopplas till resultaten, sjukhusnätverkets optimering påskyndas och öppenvården utvecklas.
3. Förbättra arbetsförmedlingens effektivitet genom ett resultatövervakningssystem och bättre inriktning på de mest sårbara, såsom lågutbildade, äldre, långtidsarbetslösa och romer. Bredda den aktiva arbetsmarknadspolitiken och göra den mer effektiv så att den är förenlig med de arbetssökandes profiler och rikta in sig på oregistrerade ungdomar som varken arbetar eller studerar, i linje med målen i ungdomsgarantin. Förbättra arbetslöshetsförmånernas och det sociala biståndets faktiska omfattning och deras samband med aktiveringsåtgärder. Arbeta vidare med den omfattande översynen av minimiavgifterna till socialförsäkringssystemet för att

⁽¹⁾ Enligt artikel 9.2 i förordning (EG) nr 1466/97.

garantera att systemet inte leder till att lågkvalificerade arbetstagare stängs ute från arbetsmarknaden på grund av för höga kostnader. I samarbete med arbetsmarknadens parter utarbeta transparenta riktlinjer för anpassning av den lagstadgade minimilönen med hänsyn till följderna för sysselsättningen och konkurrenskraften. Ytterligare förbättra de sociala transfereringarnas och tjänsternas tillgänglighet och ändamålsenlighet, särskilt för barn och äldre, i syfte att lindra fattigdomen.

4. Anta lagen om skolutbildning och fortsätta reformen av yrkesutbildningen och den högre utbildningen för att höja nivån på och ändamålsenligheten hos de kunskaper som krävs på alla nivåer och samtidigt främja partnerskap mellan läroanstalter och näringslivet för att bättre anpassa resultaten till arbetsmarknadens behov. Förbättra kvaliteten på yrkesutbildningsinstitut och förbättra tillgången till livslångt lärande. Öka ansträngningarna för att förbättra tillgången till högkvalitativ förskole- och skolutbildning för utsatta barn, särskilt romer, och strikt tillämpa de bestämmelser som kopplar samman barnbidrag med deltagande i undervisningen.
5. Fortsätta att förbättra företagsklimatet, särskilt för små och medelstora företag, genom att minska byråkratin, främja e-förvaltning, harmonisera insolvensförfarandena och genomföra lagstiftningen om sena betalningar. Förbättra systemet för offentlig upphandling genom att öka den administrativa kapaciteten, förbättra de förhandskontroller som myndigheten för offentlig upphandling gör och vidta konkreta åtgärder för att genomföra e-upphandling. Stärka domstolsväsendets kvalitet och oberoende och intensifiera kampen mot korruption.
6. Trappa upp reformen av energisektorn för att öka konkurrensen, marknadseffektiviteten, insynen och energieffektiviteten, särskilt genom att undanröja marknadshinder, minska den reglerade marknadens andel, öka insatserna för att inrätta en öppen grossitmarknad för el och naturgas, fasa ut kvoter och stärka energitillsynsmyndighetens oberoende och administrativa kapacitet. Påskynda sammanlänkingsprojekt med EU-grannländer och kandidatländer, särskilt för gas, och öka förmågan att klara störningar.

Utfärdad i Bryssel den 8 juli 2014.

På rådets vägnar

P. C. PADOAN

Ordförande

RÅDETS REKOMMENDATION

av den 8 juli 2014

om Tjeckiens nationella reformprogram 2014, med avgivande av rådets yttrande om Tjeckiens konvergensprogram 2014

(2014/C 247/03)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA REKOMMENDATION

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 121.2 och 148.4,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1466/97 av den 7 juli 1997 om förstärkning av övervakningen av de offentliga finanserna samt övervakningen och samordningen av den ekonomiska politiken⁽¹⁾, särskilt artikel 9.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens rekommendation,

med beaktande av Europaparlamentets resolutioner,

med beaktande av Europeiska rådets slutsatser,

med beaktande av sysselsättningskommitténs yttrande,

med beaktande av ekonomiska och finansiella kommitténs yttrande,

med beaktande av yttrandet från kommittén för social skydd,

med beaktande av yttrandet från kommittén för ekonomisk politik, och

av följande skäl:

- (1) Den 26 mars 2010 antog Europeiska rådet kommissionens förslag till en ny strategi för tillväxt och sysselsättning, Europa 2020, som bygger på en ökad samordning av den ekonomiska politiken med inriktning på ett antal nyckelområden där åtgärder behövs för att stärka förutsättningarna för hållbar tillväxt och konkurrenskraft i Europa.
- (2) Den 13 juli 2010 antog rådet på grundval av kommissionens förslag en rekommendation om de allmänna riktlinjerna för medlemsstaternas och unionens ekonomiska politik (2010–2014) och den 21 oktober 2010 ett beslut om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik⁽²⁾, vilka tillsammans utgör de integrerade riktlinjerna. Medlemsstaterna uppmanades att beakta de integrerade riktlinjerna i sin nationella ekonomiska politik och sysselsättningspolitik.
- (3) Den 29 juni 2012 beslutade medlemsstaternas stats- och regeringschefer om en tillväxt- och sysselsättningspakt, som ger ett enhetligt ramverk för insatser på nationell nivå, EU-nivå och euroområdesnivå med hjälp av alla tänkbara medel, instrument och politiska åtgärder. De beslutade om insatser som ska utföras på medlemsstatsnivå och uttryckte i synnerhet sitt helhjärtade åtagande att uppnå målen i Europa 2020-strategin och genomföra de landsspecifika rekommendationerna.
- (4) Den 9 juli 2013 antog rådet en rekommendation⁽³⁾ om Tjeckiens nationella reformprogram för 2013 och avgav ett yttrande om Tjeckiens uppdaterade konvergensprogram för 2012-2016.

⁽¹⁾ EUT L 209, 2.8.1997, s. 1.

⁽²⁾ Upprätthålls för 2014 genom rådets beslut 2014/322/EU av den 6 maj 2014 om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik för 2014 (EUT L 165, 4.6.2014, s. 49).

⁽³⁾ EUT C 217, 30.7.2013, s. 14.

- (5) Den 13 november 2013 antog kommissionen den årliga tillväxtöversikten, som markerar inledningen av 2014 års europeiska planeringstermin för samordning av den ekonomiska politiken. Den 13 november 2013 antog kommissionen, på grundval av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1176/2011⁽¹⁾, även rapporten om varningsmekanismen, i vilken Tjeckien inte identifierades som en av de medlemsstater som skulle bli föremål för en fördjupad granskning.
- (6) Den 20 december 2013 godkände Europeiska rådet prioriteringarna för att säkerställa finansiell stabilitet, finanspolitisk konsolidering och åtgärder för att främja tillväxt. Europeiska rådet betonade behovet av att eftersträva differentierad och tillväxtfrämjande finanspolitisk konsolidering, återställa normala lånevillkor i ekonomin, främja tillväxt och konkurrenskraft, bekämpa arbetslöshet och krisens sociala följdverkningar samt modernisera den offentliga förvaltningen.
- (7) Den 16 april 2014 lade Tjeckien fram sitt nationella reformprogram 2014 och den 28 april 2014 sitt konvergensprogram 2014. I syfte att beakta deras inbördes samband har de båda programmen bedömts samtidigt.
- (8) Målet med budgetstrategin enligt konvergensprogrammet 2014 är att hålla det offentliga underskottet under referensvärdet på 3 % av BNP under programperioden. I konvergensprogrammet anges det medelfristiga budgetmålet till 1 % av BNP, vilket speglar kraven i stabilitets- och tillväxtpakten. Budgetstrategin överensstämmer med stabilitets- och tillväxtpakten under 2014, men den nödvändiga strukturella anpassningen förväntas dock inte uppnås under 2015 eftersom den omräknade strukturella balansen beräknas försämrats med 0,6 procentenheter. Dessutom förväntas de offentliga utgifterna öka i en takt som inte är förenlig med utgiftsriktmärket. Dessutom förväntas de offentliga utgifterna öka i en takt som inte är förenlig med utgiftsriktmärket. Den omräknade strukturella balansen antas avvika från den nödvändiga anpassningsbanan också 2016 och 2017, då den omräknade strukturella balansen beräknas till 1,6 % respektive 1,9 % av BNP. Sammantaget riskerar man en avvikelse från anpassningsbanan mot det medelfristiga målet från och med 2015. Skuldkvoten, som ligger under referensvärdet på 60 % av BNP, beräknas enligt konvergensprogrammet tillfälligt sjunka med 1,1 procentenheter till 45 % av BNP 2014 och öka till 46 % av BNP 2015. Det makroekonomiska scenario som ligger till grund för de finanspolitiska beräkningarna i konvergensprogrammet är rimligt. Den tjeckiska ekonomin förväntas enligt konvergensprogrammet växa med 1,7 % 2014 och 2 % 2015, jämfört med de 2 respektive 2,4 % som förutspåddes i vårprognosen från kommissionens avdelningar för 2014. De största riskerna för de offentliga finanserna härrör från den höga osäkerheten angående den framtida utvecklingen av de offentliga investeringarna och från den eventuella engångsutgiften för ett planerat leasingavtal för stridsflygplan som förväntas öka underskottet med 0,5 % av BNP 2015.

Enligt kommissionens prognos finns det en risk för en betydande avvikelse från det medelfristiga budgetmålet 2015. Skillnaden gentemot scenariot i konvergensprogrammet bygger framför allt på olika antaganden om politik och diskretionära åtgärder under 2015. Baserat på en bedömning av konvergensprogrammet och kommissionens prognos, enligt förordning (EG) nr 1466/97, anser rådet att underskottet på ett hållbart sätt har minskats till under 3 % av BNP 2013 i linje med rådets rekommendation, och att medan det medelfristiga budgetmålet kan förväntas uppnås 2014 finns det en risk för en betydande avvikelse från och med 2015.

- (9) Tjeckien har kommit ur en två år lång recession och står nu inför utmaningen att uppnå en långsiktig hög tillväxt samtidigt som befolkningen snabbt åldras. De offentliga investeringarna har sjunkit kraftigt under senare år vilket framför allt har drabbat investeringar i infrastruktur. Före krisen byggde den tjeckiska ekonomins tillväxtmodell på stora inflöden av utländskt kapital och en stark exportinriktning. Eftersom utrymmet för en återhämtning baserad på ackumulering av produktionsfaktorer (däribland utländskt kapital) förefaller begränsat, skulle en omdirigering av ekonomin mot inhemska tillväxtfaktorer öppna nya vägar till produktivitetsovinster. Viktiga delar i den processen är att främja utbildning och innovation samt förstärkta institutioner.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1176/2011 om förebyggande och korrigerande av makroekonomiska obalanser (EUT L 306, 23.11.2011, s. 25).

- (10) Regeringen har nyligen godkänt fördraget om stabilitet, samordning och styrning även om parlamentet ännu inte ratificerat det. Arbetet med en genomgripande reform av det finanspolitiska ramverket inleddes 2011 men tidpunkten för dess antagande och genomförande är fortfarande oklar. Antagandet av relevant lagstiftning för att säkerställa efterlevnaden av rådets direktiv 2011/85/EU⁽¹⁾ har också försenats.
- (11) När det gäller beskattning ligger Tjeckiens största utmaningar i att effektivisera skatteuppbörden och skapa en mer tillväxtfrämjande skattestruktur. Tjeckien har vidtagit en del åtgärder för att förbättra skattedisciplinen, särskilt vad gäller indirekt beskattning, men de totala efterlevnadskostnaderna är fortfarande för höga. Exempelvis har skattebaserna (för inkomstskatter, för avgifter till hälso- och sjukvård och andra sociala avgifter) ännu inte harmoniserats och inrättandet av en enda kontaktpunkt för skatteuppbörd, som planerades till 2015, har inställts. Regeringen har dock deklarerat sin avsikt att ta itu med frågan om harmoniseringen av skattebaser. Rekommendationerna från 2013 angående skattestrukturen har inte följts upp. Skatterna på arbete fortsätter att vara höga, särskilt för låginkomsttagare och deltidsarbetare, framför allt på grund av de höjda avgifterna till socialförsäkringen. Det finns möjligheter att överföra beskattning från arbete till andra områden, till exempel miljöskatter och återkommande fastighetskatter som båda är relativt låga. Betydande skillnader finns fortfarande i hur anställda respektive egenföretagare behandlas när det gäller skatter och sociala avgifter. Detta leder till att skattebasen minskar och skapar incitament för falskt egenföretagande, med orättvisa konsekvenser för arbetstagare med reguljära anställningskontrakt som följd.
- (12) Tjeckien löper medelhöga risker för hållbarheten på lång sikt, framför allt på grund av beräknade ökade utgifter för pensioner och hälso- och sjukvård. Med den nuvarande lagstiftningen planeras den lagstadgade pensionsåldern öka på lång sikt men alltför långsamt på medellång sikt. Regeringen avser att införa en mekanism för att anpassa pensionsåldern till förändringar i förväntad livslängd, men detta är endast ett delsvår på den utmaning som hållbarhetsgapet utgör. Dessutom kommer den tillfälliga lägre indexeringen av pensioner avslutas 2015, ett år tidigare än planerat, och standardmekanismen för indexering av pensioner (prisökningen plus en tredjedel av reallöneökningen) har inte reviderats. Begränsade framsteg har gjorts när det gäller att främja äldre arbetstagares anställbarhet. Inga framsteg har gjorts för att förbättra kostnadseffektiviteten när det gäller de offentliga utgifterna för hälso- och sjukvård. Sjukhusvården har överkapacitet, vilket visar på utrymme för förbättringar av kostnadseffektiviteten och förvaltningen.
- (13) Några inledande steg har tagits för att förbättra den offentliga arbetsförmedlingens kapacitet och kvalitet. Stegen går i rätt riktning, men deras effekt återstår att utvärdera. Den aktiva arbetsmarknadspolitiken är fortfarande underfinansierad och når inte ungdomar, äldre arbetstagare eller kvinnor med småbarn på ett effektivt sätt. Trots den relativt höga totala sysselsättningen fortsätter dessa grupper att vara underrepresenterade på arbetsmarknaden. En begränsad tillgång till barnomsorg till rimliga priser och ett relativt begränsat utnyttjande av deltidsarbete försvårar för kvinnor att delta på arbetsmarknaden. Inkomstskillnaden mellan könen var 2012 fortfarande en av de högsta i unionen.
- (14) Det tjeckiska utbildningssystemets kvalitet och relevans för arbetsmarknaden är en källa till oro. Vissa åtgärder har vidtagits för att förbättra utvärderingen av den obligatoriska utbildningen, men uppföljningen av skolor och elever med svagare resultat fortsätter att vara en utmaning. Läraryrkets attraktivitet är också ett problem som regeringen avser att ta itu med. Att romska barn i så låg utsträckning deltar i den vanliga inkluderande förskolan och grundskolan är fortfarande ett hinder för deras integration. Reformen av den högre utbildningen har försenats och några framsteg vad gäller att förbättra ackreditering och finansiering av den högre utbildningen har inte gjorts. Endast mindre förändringar har gjorts när det gäller finansiering av forskningsinstitutioner. Det är fortfarande viktigt att skapa de rätta incitamenten för att få forskare inom den offentliga sektorn att sträva efter högsta möjliga kvalitet, ta itu med samhällsutmaningar och samarbeta med näringslivet.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2011/85/EU av den 8 november 2011 om krav på medlemsstaternas budgetramverk (EUT L 306, 23.11.2011, s. 41).

- (15) Avregleringen av det höga antalet reglerade yrken har påbörjats, men sker i långsam takt och utan att ge några snabba vinster från den ökade konkurrensen inom tjänstesektorn. Tjeckien har vidtagit ett antal inledande åtgärder för att öka energieffektiviteten, särskilt genom att använda offentliga medel som incitament i byggsektorn. Möjligheterna till energibesparingar fortsätter att vara stora och mer långtgående åtgärder skulle också bidra till att minska energiberoendet.
- (16) Den offentliga förvaltningens kvalitet och effektivitet fortsätter att utgöra problem med negativa ekonomiska återverkningar. Den sedan länge väntade lagen om offentlig förvaltning har ännu inte antagits, även om detta är en prioritet för regeringen. Framstegen när det gäller korruptionsbekämpning har varit begränsade. Viktiga rättsakter i strategin för korruptionsbekämpning 2013–2014 har inte antagits. En tydlig långsiktig vision om hur denna fråga, som är så viktig för den ekonomiska och sociala utvecklingen, ska behandlas på ett hållbart sätt har ännu inte formulerats. Genomförandet av offentliga anbudsförfaranden på lokal och regional nivå präglas av onödiga dröjsmål. De nya reglerna för offentlig upphandling innebär ett steg tillbaka genom att vissa bestämmelser som garanterar insyn tas bort. Begränsade framsteg har gjorts vad gäller hanteringen av EU-medel. Ytterligare ansträngningar behövs dock, vilket visas av det höga antal felaktigheter som revisionsmyndigheten rapporterade från flera program i slutet av 2013.
- (17) Kommissionen har inom ramen för den europeiska planeringsterminen genomfört en omfattande analys av Tjeckiens ekonomiska politik. Den har bedömt både det nationella reformprogrammet och konvergensprogrammet. Kommissionen har beaktat inte bara programmets relevans för hållbarheten i finanspolitiken och den socioekonomiska politiken i Tjeckien utan även i vilken utsträckning EU:s regler och riktlinjer har iakttagits, mot bakgrund av behovet att stärka den övergripande ekonomiska styrningen i unionen genom att framtida nationella beslut fattas med beaktande av synpunkter på EU-nivå. Kommissionens rekommendationer inom ramen för den europeiska planeringsterminen återspeglas i rekommendationerna 1–7.
- (18) Mot bakgrund av denna bedömning har rådet granskat konvergensprogrammet, och dess yttrande⁽¹⁾ återspeglas särskilt i rekommendation 1 nedan.

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS Tjeckien att vidta följande åtgärder under perioden 2014–2015:

1. Efter att det alltför stora underskottet korrigerats, bibehålla sunda offentliga finanser under 2014. Förstärka budgetstrategin 2015 betydligt för att se till att det medelfristiga budgetmålet uppnås och att det bibehålls därefter. Prioritera tillväxtfrämjande utgifter för att stödja återhämtningen och förbättra utsikterna till tillväxt. Anta och genomföra åtgärder för att förstärka det finanspolitiska ramverket, särskilt genom att inrätta ett oberoende organ för att övervaka finanspolitiken, införa budgetregler för lokala och regionala myndigheter och förbättra koordinationen mellan olika förvaltningsnivåer.
2. Förbättra skattedisciplinen, särskilt när det gäller moms, och sänka kostnaderna för uppbörd och betalning av skatter genom att förenkla skattesystemet och harmonisera skattebaserna för den personliga inkomstskatten, sociala avgifter och avgifter till hälso- och sjukvård. Sänka de höga skatterna på arbete, särskilt för låginkomsttagare. Överföra beskattning till mindre tillväxthämmande områden, som återkommande fastighetsskatter och miljöskatter. Ytterligare minska olikheterna i skattebehandlingen av anställda och egenföretagare.
3. Säkerställa den långsiktiga hållbarheten i det offentliga pensionssystemet, framför allt genom att påskynda höjningen av den lagstadgade pensionsåldern och sedan tydligt koppla denna till förändringar av den förväntade livslängden. Främja äldre arbetstagares anställbarhet och se över indexeringen av pensioner. Vidta åtgärder för att avsevärt förbättra hälso- och sjukvårdens kostnadseffektivitet och förvaltning, särskilt när det gäller sjukhusvård.
4. Förbättra den offentliga arbetsförmedlingens effektivitet och ändamålsenlighet, framför allt genom att inrätta ett system för resultatmätning. Öka arbetslösa ungdomars deltagande i individualiserade tjänster. Avsevärt öka tillgången på barnomsorg av god kvalitet till rimliga priser, framför allt för barn upp till tre år.

⁽¹⁾ Enligt artikel 9.2 i förordning (EG) nr 1466/97.

5. Säkerställa att ackreditering, styrning och finansiering av den högre utbildningen bidrar till att förbättra dess kvalitet och relevans för arbetsmarknaden. Skyndsamt utveckla och införa en ny metod för utvärdering av forskning och tilldelning av resurser, i syfte att höja andelen resultatbaserad finansiering av forskningsinstitutioner. I den obligatoriska utbildningen göra läraryrket mer attraktivt, införa ett övergripande ramverk för utvärdering och stödja skolor och elever med sämre resultat. Öka utbildningens inkluderande effekt, särskilt genom att uppmuntra socialt mindre gynnade och romska barn att delta i förskoleverksamhet.
6. Snabba på reformen av de reglerade yrkena, med fokus på att avlägsna omotiverade och oproportionerliga krav. Öka ansträngningarna för att förbättra energieffektiviteten i ekonomin.
7. Under 2014 anta och genomföra en lag om offentlig förvaltning som säkerställer en stabil, effektiv och professionell statlig förvaltning. Påskynda och avsevärt förstärka korruptionsbekämpningen genom att genomföra de återstående lagstiftningsåtgärder som fastställdes i strategin för korruptionsbekämpning 2013-2014 och genom att utarbeta planer för nästa period. Ytterligare förbättra hanteringen av EU-medel genom att förenkla systemen för genomförande, förbättra kapaciteten och förebygga intressekonflikter. Öka insynen i offentlig upphandling och förbättra genomförandet av offentliga anbudsförfaranden genom att tillhandahålla lämpliga riktlinjer och kontroller.

Utfärdad i Bryssel den 8 juli 2014.

På rådets vägnar

P.C. PADOAN

Ordförande

RÅDETS REKOMMENDATION

av den 8 juli 2014

om Danmarks nationella reformprogram 2014, med avgivande av rådets yttrande om Danmarks konvergensprogram 2014

(2014/C 247/04)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA REKOMMENDATION

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 121.2 och 148.4,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1466/97 av den 7 juli 1997 om förstärkning av övervakningen av de offentliga finanserna samt övervakningen och samordningen av den ekonomiska politiken⁽¹⁾, särskilt artikel 9.2,med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1176/2011 av den 16 november 2011 om förebyggande och korrigerande av makroekonomiska obalanser⁽²⁾, särskilt artikel 6.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens rekommendation,

med beaktande av Europaparlamentets resolutioner,

med beaktande av Europeiska rådets slutsatser,

med beaktande av sysselsättningskommitténs yttrande,

med beaktande av ekonomiska och finansiella kommitténs yttrande,

med beaktande av yttrandet från kommittén för socialt skydd,

med beaktande av yttrandet från kommittén för ekonomisk politik, och

av följande skäl:

- (1) Den 26 mars 2010 antog Europeiska rådet kommissionens förslag till en ny strategi för tillväxt och sysselsättning, Europa 2020, som bygger på ökad samordning av den ekonomiska politiken med inriktning på ett antal nyckelområden där åtgärder behövs för att stärka förutsättningarna för hållbar tillväxt och konkurrenskraft i Europa.
- (2) Den 13 juli 2010 antog rådet, på grundval av kommissionens förslag, en rekommendation om de allmänna riktlinjerna för medlemsstaternas och unionens ekonomiska politik (2010–2014) och den 21 oktober 2010 ett beslut om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik⁽³⁾, vilka tillsammans utgör de integrerade riktlinjerna. Medlemsstaterna uppmanades att beakta de integrerade riktlinjerna i sin nationella ekonomiska politik och sysselsättningspolitik.
- (3) Den 29 juni 2012 beslutade medlemsstaternas stats- och regeringschefer om en tillväxt- och sysselsättningspakt, som ger ett enhetligt ramverk för insatser på nationell nivå, EU-nivå och euroområdesnivå med hjälp av alla tänkbara medel, instrument och politiska åtgärder. De beslutade om åtgärder som ska vidtas på medlemsstatsnivå och förband sig särskilt att uppnå målen i Europa 2020-strategin och genomföra de landsspecifika rekommendationerna.

⁽¹⁾ EGT L 209, 2.8.1997, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 306, 23.11.2011, s. 25.

⁽³⁾ Upprätthålls för 2014 genom rådets beslut 2014/322/EU av den 6 maj 2014 om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik för 2014 (EUT L 165, 4.6.2014, s. 49).

- (4) Den 9 juli 2013 antog rådet en rekommendation⁽¹⁾ om Danmarks nationella reformprogram för 2013 och avgav ett yttrande om Danmarks uppdaterade konvergensprogram för 2013-2016.
- (5) Den 13 november 2013 antog kommissionen den årliga tillväxtöversikten, som markerar inledningen av 2014 års europeiska planeringstermin för samordning av den ekonomiska politiken. Den 13 november 2013 antog kommissionen, på grundval av förordning (EU) nr 1176/2011, även rapporten om varningsmekanismen, i vilken Danmark identifierades som en av de medlemsstater som skulle bli föremål för en fördjupad granskning.
- (6) Den 20 december 2013 godkände Europeiska rådet prioriteringarna för att säkerställa finansiell stabilitet, finanspolitisk konsolidering och tillväxtfrämjande åtgärder. Det betonade behovet av att eftersträva differentierad och tillväxtfrämjande konsolidering av de offentliga finanserna, återställa normala lånevillkor i ekonomin, främja tillväxt och konkurrenskraft, bekämpa arbetslöshet och krisens sociala följdverkningar samt modernisera den offentliga förvaltningen.
- (7) Den 5 mars 2014 offentliggjorde kommissionen resultatet av sin fördjupade granskning av Danmark, i enlighet med artikel 5 i förordning (EU) nr 1176/2011. Av sin analys drog kommissionen slutsatsen att Danmarks makroekonomiska problem med privat skuldsättning och extern konkurrenskraft inte längre kan anses vara obalanser enligt förfarandet vid makroekonomiska obalanser. Det verkar framför allt som man har kontroll över anpassningarna på bostadsmarknaden, effekterna på den reala ekonomin av en hög skuldsättning i den privata sektorn och den finansiella sektorns stabilitet. Emellertid bör utvecklingen för dessa faktorer och för drivkrafterna för den externa konkurrenskraften fortsätta att övervakas.
- (8) Den 15 april 2014 lade Danmark fram sitt nationella reformprogram 2014 och sitt konvergensprogram 2014. I syfte att beakta deras inbördes samband har de båda programmen bedömts samtidigt.
- (9) Syftet med den finanspolitiska strategi som beskrivs i 2014 års konvergensprogram är att säkerställa att korrigeringen av det alltför stora underskottet förblir hållbar och att hålla det strukturella budgetsaldot på eller över det medelfristiga målet. Det medelfristiga målet på -0,5 % av BNP stämmer överens med stabilitets- och tillväxtpaktens krav. Danmark har på ett varaktigt sätt fått ner sitt offentliga underskott till under 3 % av BNP under 2013. Enligt konvergensprogrammet siktar man på ett totalt offentligt underskott på 1,3 % av BNP för 2014 och 2,9 % för 2015, vilket är förenligt med ett (omräknat) strukturellt saldo på eller över det medelfristiga målet. Därför ligger den finanspolitiska strategin i konvergensprogrammet i stort sett i linje med stabilitets- och tillväxtpaktens krav. Skuldkvoten, som var 44,5 % av BNP under 2013, ska enligt planerna tillfälligt öka under 2015 för att därefter sjunka. Det makroekonomiska scenario som ligger till grund för konvergensprogrammets beräkningar av de offentliga finanserna är rimligt. Enligt scenariot blir BNP-tillväxten 1,6 % för 2014 och 1,9 % för 2015 och det ligger i stort sett i linje med 2014 års vårprognos från kommissionens avdelningar på 1,5 % respektive 1,9 %. På grundval av bedömningen av 2014 års konvergensprogram och kommissionens prognos, i enlighet med förordning (EG) nr 1466/97, anser rådet att Danmarks offentliga finanser är sunda och att man kan anta att konvergensprogrammets mål uppnås.
- (10) Danmark har gjort vissa framsteg när det gäller att ta itu med situationen för grupper med svag anknytning till arbetsmarknaden och utbildningssystemets kostnadseffektivitet. Reformen av förtidspensionen och flexjobbsystemet har börjat visa resultat, kontanthjälpsreformen har trätt i kraft, man har kommit överens om en reform av sjukdagpengen och regeringen har i april lagt fram ett förslag till reform av de aktiva arbetsmarknadsåtgärderna. Återstående problem är att se till att det finns tillräckligt med lärlingsplatser, förbättra kvaliteten och status för denna typ av utbildning, uppvärdera yrkesutbildningen och fortbildningssystemen och ta itu med de många förtida skolavhopp. Genomförandet av reformerna har bara börjat, så det återstår att se vilket genomslag de får. När det gäller yrkesutbildning och fortbildning enades man i februari 2014 om en reform som förväntas träda i kraft i mitten av 2015, i syfte att genom flera olika initiativ förbättra kvaliteten på yrkesutbildningen.

⁽¹⁾ EUT C 217, 30.7.2013, s. 18.

- (11) Ett ständigt problem för den danska ekonomin är att få fart på produktiviteten. Kommissionens bedömning ligger i stort sett i linje med produktivitetskommissionens slutsatser. I april 2014 offentliggjorde produktivitetskommissionen 25 huvudrekommendationer och över 100 konkreta förslag, till exempel om konkurrens, offentlig upphandling, utbildning, internationalisering, innovation, beskattning och infrastruktur. Det bör vidtas åtgärder för att komma till rätta med problemet med låga produktivitetsökningar genom att produktivitetskommissionens rekommendationer genomförs.
- (12) Kommissionen har inom ramen för den europeiska planeringsterminen gjort en omfattande analys av Danmarks ekonomiska politik. Den har bedömt det nationella reformprogrammet och konvergensprogrammet. Kommissionen har beaktat inte bara programmets relevans för hållbarheten i finanspolitiken och den socioekonomiska politiken i Danmark utan också i vilken mån EU:s regler och riktlinjer har iakttagits, mot bakgrund av behovet att stärka den övergripande ekonomiska styrningen i unionen genom att framtida nationella beslut fattas med beaktande av synpunkter på EU-nivå. Kommissionens rekommendationer inom den europeiska planeringsterminen återspeglas i rekommendationerna 1–3 nedan.
- (13) Mot bakgrund av denna bedömning har rådet granskat Danmarks konvergensprogram och dess yttrande⁽¹⁾ återspeglas särskilt i rekommendation 1 nedan.

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS Danmark att vidta följande åtgärder under perioden 2014–2015:

- (1) Fortsätta att efter korrigeringen av det alltför stora underskottet driva en tillväxtvänlig finanspolitik och hålla de offentliga finanserna i gott skick och se till att man fortsätter att uppnå det medelfristiga budgetmålet under den period som konvergensprogrammet omfattar.
- (2) Vidta ytterligare åtgärder för att förbättra anställbarheten för människor med svag anknytning till arbetsmarknaden. Förbättra utbildningsresultaten, särskilt för unga med invandrabakgrund, och yrkesutbildningens effektivitet. Underlätta övergången från utbildning till arbetsmarknad, bland annat genom en större användning av arbetsbaserad utbildning och lärlingsplatser.
- (3) Öka satsningarna på att undanröja hinder för inträde på marknaden och minska regelbördan i syfte att öka konkurrensen i den inhemska tjänstesektorn, i synnerhet inom detaljhandel och byggsektorn, i enlighet med produktivitetskommissionens rekommendationer.

Utfärdad i Bryssel den 8 juli 2014.

På rådets vägnar

P.C. PADOAN

Ordförande

⁽¹⁾ Enligt artikel 9.2 i förordning (EG) nr 1466/97.

RÅDETS REKOMMENDATION

av den 8 juli 2014

om Tysklands nationella reformprogram 2014, med avgivande av rådets yttrande om Tysklands stabilitetsprogram 2014

(2014/C 247/05)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA REKOMMENDATION

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 121.2 och 148.4,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1466/97 av den 7 juli 1997 om förstärkning av övervakningen av de offentliga finanserna samt övervakningen och samordningen av den ekonomiska politiken⁽¹⁾, särskilt artikel 5.2,med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1176/2011 av den 16 november 2011 om förebyggande och korrigerande av makroekonomiska obalanser⁽²⁾, särskilt artikel 6.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens rekommendation,

med beaktande av Europaparlamentets resolutioner,

med beaktande av Europeiska rådets slutsatser,

med beaktande av sysselsättningskommitténs yttrande,

med beaktande av ekonomiska och finansiella kommitténs yttrande,

med beaktande av yttrandet från kommittén för socialt skydd,

med beaktande av yttrandet från kommittén för ekonomisk politik, och

av följande skäl:

- (1) Den 26 mars 2010 antog Europeiska rådet kommissionens förslag till en ny strategi för tillväxt och sysselsättning, Europa 2020, som bygger på en ökad samordning av den ekonomiska politiken med inriktning på ett antal nyckelområden där åtgärder behövs för att stärka förutsättningarna för hållbar tillväxt och konkurrenskraft i Europa.
- (2) Den 13 juli 2010 antog rådet, på grundval av kommissionens förslag, en rekommendation om de allmänna riktlinjerna för medlemsstaternas och unionens ekonomiska politik (2010–2014) och den 21 oktober 2010 ett beslut om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik⁽³⁾ vilka tillsammans utgör de så kallade integrerade riktlinjerna. Medlemsstaterna uppmanades att beakta de integrerade riktlinjerna i sin nationella ekonomiska politik och sysselsättningspolitik.
- (3) Den 29 juni 2012 beslutade medlemsstaternas stats- och regeringschefer om en tillväxt- och sysselsättningspakt, som ger ett enhetligt ramverk för insatser på nationell nivå, EU-nivå och euroområdesnivå med hjälp av alla tänkbara medel, instrument och politiska åtgärder. De beslutade om insatser som ska utföras på medlemsstatsnivå och förband sig särskilt att uppnå målen i strategin Europa 2020 och genomföra de landsspecifika rekommendationerna.
- (4) Den 9 juli 2013 antog rådet en rekommendation⁽⁴⁾ om Tysklands nationella reformprogram för 2013 och avgav ett yttrande om Tysklands uppdaterade stabilitetsprogram för 2012–2017. Den 15 november 2013, i linje med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 473/2013⁽⁵⁾, lade kommissionen fram sitt yttrande om Tysklands utkast till budgetplan för 2014.

⁽¹⁾ EGT L 209, 2.8.1997, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 306, 23.11.2011, s. 25.

⁽³⁾ Upprätthålls för 2014 genom rådets beslut 2014/322/EU av den 6 maj 2014 om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik för 2014 (EUT L 165, 4.6.2014, s. 49).

⁽⁴⁾ EUT C 217, 30.7.2013, s. 33.

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 473/2013 av den 21 maj 2013 om gemensamma bestämmelser för övervakning och bedömning av utkast till budgetplaner och säkerställande av korrigerande av alltför stora underskott i medlemsstater i euroområdet (EUT L 140, 27.5.2013, s. 11).

- (5) Den 13 november 2013 antog kommissionen den årliga tillväxtöversikten, som markerar inledningen av 2014 års europeiska planeringstermin för samordning av den ekonomiska politiken. Den 13 november 2013 antog kommissionen, på grundval av förordning (EU) nr 1176/2011, även rapporten om varningsmekanismen, i vilken Tyskland angavs som en av de medlemsstater som skulle bli föremål för en fördjupad granskning.
- (6) Den 20 december 2013 godkände Europeiska rådet prioriteringarna för att säkerställa finansiell stabilitet, finanspolitisk konsolidering och tillväxtfrämjande åtgärder. Det betonade behovet av att eftersträva differentierad och tillväxtfrämjande konsolidering av de offentliga finanserna, återställa normala lånevillkor i ekonomin, främja tillväxt och konkurrenskraft, bekämpa arbetslöshet och krisens sociala följdverkningar samt modernisera den offentliga förvaltningen.
- (7) Den 5 mars 2014 offentliggjorde kommissionen resultaten av sin fördjupade granskning av Tyskland, i enlighet med artikel 5 i förordning (EU) nr 1176/2011. Av analysen drog kommissionen slutsatsen att Tyskland har makroekonomiska obalanser som kräver särskild övervakning och politiska åtgärder. Framför allt har bytesbalansen ihållande uppvisat ett mycket stort överskott, vilket återspeglar de positiva effekterna av hög konkurrenskraft, samtidigt som stora besparingsbelopp investerats i utlandet. Det är också ett tecken på att den inhemska tillväxten har förblivit dämpad och att ekonomiska resurser kanske inte fördelats på ett effektivt sätt. Även om det aktuella överskottet i bytesbalansen inte kan jämföras med riskerna med stora underskott, förtjänar överskottets storlek och varaktighet i Tyskland särskilt noggrann uppmärksamhet. Med tanke på den tyska ekonomins storlek är det särskilt viktigt att agera för att minska risken för negativa effekter på den inhemska ekonomins och euroområdet funktion.
- (8) Den 14 april 2014 lade Tyskland fram sitt nationella reformprogram för 2014 och den 8 april 2014 sitt stabilitetsprogram 2014. För att beakta deras inbördes samband har de båda programmen bedömts samtidigt.
- (9) Syftet med den finanspolitiska strategin i stabilitetsprogrammet för 2014 är att säkerställa att det medelfristiga målet uppnås även framöver. I stabilitetsprogrammet bekräftas det medelfristiga målet om ett underskott på -0,5 % av BNP, vilket återspeglar kraven i stabilitets- och tillväxtpakten. Enligt stabilitetsprogrammet förväntas den (omräknade) strukturalansen förbli positiv under 2014 och framåt, och bruttoskulden planeras sjunka till 76 % av BNP under 2014 och fortsätta att sjunka därefter. Därför stämmer den finanspolitiska strategin i stabilitetsprogrammet överens med stabilitets- och tillväxtpaktens krav. Det makroekonomiska scenario som ligger till grund för de finanspolitiska beräkningarna i stabilitetsprogrammet, som ännu inte har godkänts formellt av ett oberoende organ, är rimligt och i stort sett i linje med 2014 års vårprognos från kommissionens avdelningar. På grundval av dess bedömning av stabilitetsprogrammet och kommissionens prognos enligt förordning (EG) nr 1466/97 anser rådet att Tysklands offentliga finanser på det hela är fortsatt sunda då det medelfristiga budgetmålet och skuldkriteriet förväntas uppfyllas även i fortsättningen.
- (10) Tyskland har gjort endast begränsade framsteg vad gäller att göra de offentliga utgifterna för hälso- och sjukvård samt vård och omsorg för personer med långvarigt vårdbehov kostnadseffektiva, även om nya initiativ har tillkännagivits. Trots att målet med dessa planer är att förbättra kostnadseffektiviteten i hälso- och sjukvården är de kanske inte tillräckliga för att uppväga de förväntade framtida kostnadsökningarna. Den nyligen antagna pensionsreformen syftar till att förbättra villkoren för förtida pensionering (*Rente mit 63*) och öka pensionsnivåerna för vissa grupper, i det senare fallet bland annat genom ett pensionstillägg för personer som har försörjt barn födda före 1992 (*Mütterrente*). Reformen innebär en ökad belastning på det allmänna pensionssystemet och ska enligt planerna bekostas genom en högre pensionsavgiftssats, vilket ger negativa konsekvenser på de disponibla inkomsterna för den förvärvsaktiva arbetskraften. Den skulle även kunna ge negativa effekter på tilläggs pensioner inom den andra och tredje pelaren. Tyskland har gjort begränsade framsteg vad gäller att öka utgifterna för utbildning och vissa framsteg i fråga om forskning. Ytterligare ansträngningar förefaller nödvändiga för att man ska kunna nå målet att de totala offentliga och privata utgifterna för utbildning och forskning ska uppgå till 10 % av BNP 2015, och mer ambitiösa mål bör ställas upp för att komma ikapp de mest innovativa ekonomierna. Under de senaste åren har Tyskland ökat investeringarna i infrastruktur och det finns planer på att stärka dem ytterligare, men större ansträngningar verkar vara nödvändiga.

- (11) Tyskland har överlag gjort begränsade framsteg när det gäller att göra skattesystemet mer effektivt och tillväxtfrämjande och att minska den stora skattebördan på arbete. Inga större åtgärder planeras för att gå över till mer tillväxtfrämjande inkomstkällor. Tillämpningen av den reducerade moms-kattesatsen (VAT) som för närvarande är 7 % skulle kunna begränsas och den ordinarie momsbasen utökas. De relativt låga intäkterna från de aktuella fastighetsskatterna tyder på att det finns utrymme för ökning. Skattebördan skulle dessutom kunna fördelas jämnare om skatteunderlaget för den kommunala fastighetsskatten (*Grundsteuer*) ses över. Villkoren för investering i Tyskland skulle kunna förbättras ytterligare genom att man reformerar den lokala bolagsskatten (*Gewerbesteuer*), minskar den administrativa bördan i samband med skatteuppbörd och försvagar företagsbeskattningens tendens att gynna lånefinansiering.
- (12) Den finanspolitiska ramen har kompletterats med en nationell bestämmelse om budgetjämvikt och inrättandet av ett oberoende rådgivande organ. I flera förbundsstater verkar det fortfarande finnas ett behov av särskilda regler för genomförandet av bestämmelsen om budgetjämvikt (skuldbroms) som ingår i grundlagen, för att säkerställa att skuldbromsen kan användas effektivt i den årliga budgetcykeln. Den planerade översynen av de skattemässiga relationerna mellan förbundet, förbundsstaterna och kommunerna bör användas för att förbättra ansvaret och ansvarsskyldigheten på det skattemässiga området.
- (13) Lönenivåerna har stigit under de senaste åren efter en längre periods återhållsam löneutveckling, men under 2013 var reallöneökningarna måttligare än under 2012. Tyskland planerar att införa en allmän minimilön på 8,50 euro i timmen under 2015, med full effekt från och med 2017. Effekterna av införandet av en allmän minimilön i syfte att garantera en adekvat minimiinkomst för arbetare måste övervakas noggrant, särskilt vad gäller sysselsättning. Begränsade ansträngningar har gjorts för att minska den höga skattekillen, särskilt för låginkomsttagare. Den antagna pensionsreformen och de aktuella reformplanerna när det gäller vård och omsorg för personer med långvarigt vårdbehov, som omfattar en höjning av socialförsäkringsavgifterna, skulle kunna öka skattekillen igen. Tyskland har gjort vissa framsteg med att förbättra mindre gynnade personers utbildningsresultat, men sambandet mellan utbildningsresultat och socioekonomisk bakgrund förblir starkt och håller i sig under hela yrkeslivet. Trots vissa framsteg mot lämpliga åtgärder för aktivering och integration förblir långtidsarbetslöshet ett problem, vilket signalerar ett behov av fler åtgärder. Endast begränsade framsteg har gjorts mot att vidta åtgärder för att underlätta övergången från minijobb till anställningsformer som omfattas av fullständiga obligatoriska socialförsäkringsavgifter. Det har inte gjorts några framsteg för att begränsa de skattemässiga hinder som avskräcker hushållens andra försörjare från att arbeta. Tyskland har gjort vissa framsteg i fråga om att öka tillgängligheten till förskoleverksamhet och barnomsorg på heltid, samt vad gäller utökningen av heldagsskolorna. Samtidigt finns det fortfarande kvalitetsproblem och regionala skillnader i fråga om barnomsorg och heldagsskolor.
- (14) Den tyska regeringens förslag att se över lagen om förnybar energi syftar till att bromsa in de totala energikostnadsökningarna, fördela kostnaderna jämnare bland konsumenterna, kontrollera utbyggnaden av förnybar energi och främja marknadsintegration. Genomförandet av reformen måste övervakas noggrant vad gäller dess effekter på stödsystemets kostnadseffektivitet. Fler insatser behövs i fråga om utbyggnaden av energinätet och samordningen med grannländerna.
- (15) De politiska åtgärderna för att ytterligare främja konkurrensen inom tjänstesektorn har varit begränsade, även om enstaka reformer har genomförts inom vissa yrken, till exempel i fråga om tillståndsgivning och marknadskommunikation inom byggbranschen. Trots att produktivitetstillväxten strukturellt sett kan vara lägre inom tjänstesektorerna än inom industrin, är den särskilt låg inom vissa av dessa sektorer, framför allt de fria yrkena. Det finns fortfarande hinder för tillträde till och utövandet av de fria yrkena. Detta omfattar restriktioner på den rättsliga formen och på aktieäggande, samt krav på yrkesmässiga kvalifikationer. Skillnaderna mellan de olika förbundsländernas regleringssystem för de fria yrkena tyder på att det finns utrymme för att identifiera de minst betungande regleringssystemen och utvidga dem till att omfatta hela landet. Värdet på de avtal som de tyska myndigheterna offentliggör inom ramen för EU:s upphandlingslagstiftning ligger bland de lägsta inom unionen. En omfattande övergång till en öppen marknad för e-upphandling skulle kunna förbättra konkurrensen. Inom detaljhandelssektorn begränsas nytillträdet till marknaden kraftigt av regler i fråga om markanvändning i vissa förbundsländer. Framstegen för att förbättra konkurrensen på järnvägsmarknaden har varit begränsade.

- (16) Tysklands insatser för att stabilisera banksektorn har varit begränsade, i synnerhet vad gäller att förbättra de administrativa ramarna. Kommissionens beslut om statliga stöd har till stor del drivit på omstruktureringen av *Landesbanken* under de senaste åren och sektorn är fortfarande splittrad. Fler åtgärder är nödvändiga för att ta itu med strukturella och administrativa hinder som motverkar en marknadsdriven konsolidering. Dessa åtgärder skulle även öka finanssektorns allmänna effektivitet. Genom att se över den rättsliga ramen för pelare 2 skulle man kunna bidra ytterligare till att konsolidera den offentliga banksektorn.
- (17) Kommissionen har inom ramen för den europeiska planeringsterminen gjort en omfattande analys av Tysklands ekonomiska politik. Den har bedömt det nationella reformprogrammet och stabilitetsprogrammet. Kommissionen har beaktat inte bara programmets relevans för en hållbar finanspolitik och socioekonomisk politik i Tyskland utan också i vilken mån EU:s regler och riktlinjer har iakttagits, mot bakgrund av behovet att stärka den övergripande ekonomiska styrningen i unionen genom att framtida nationella beslut fattas med beaktande av synpunkter på EU-nivå. Kommissionens rekommendationer inom ramen för den europeiska planeringsterminen återspeglas i rekommendationerna 1–4 nedan.
- (18) Mot bakgrund av denna bedömning har rådet granskat stabilitetsprogrammet och dess yttrande⁽¹⁾ återspeglas särskilt i rekommendation 1 nedan.
- (19) Mot bakgrund av resultaten av kommissionens fördjupade granskning och denna bedömning har rådet granskat det nationella reformprogrammet och stabilitetsprogrammet. Dess rekommendationer enligt artikel 6 i förordning (EU) nr 1176/2011 återspeglas i rekommendationerna 1–4 nedan.
- (20) Kommissionen har också inom den europeiska planeringsterminen analyserat den ekonomiska politiken i euroområdet. Mot denna bakgrund har rådet utfärdat specifika rekommendationer som riktar sig till de medlemsstater som har euron som valuta⁽²⁾. I egenskap av ett land som har euron som valuta bör Tyskland också se till att de rekommendationerna genomförs fullständigt och i tid.

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS Tyskland att under perioden 2014–2015 vidta följande åtgärder:

1. Fortsätta att driva en tillväxtvänlig finanspolitik och upprätthålla sina sunda offentliga finanser och se till att man även i fortsättningen uppnår det medelfristiga budgetmålet under den period som omfattas av stabilitetsprogrammet, samt se till att den offentliga skuldkvoten fortsätter att minska på ett hållbart sätt. I synnerhet använda allt tillgängligt utrymme för ökade och effektivare offentliga investeringar i infrastruktur, utbildning och forskning. Effektivisera skattesystemet, bland annat genom att bredda skattebasen, främst på konsumtion, se över den kommunala fastighetsskattebasen, förbättra skatteförvaltningen och se över den lokala bolagsskatten, bland annat i syfte att främja privata investeringar. Anstränga sig mer för att göra de offentliga utgifterna för hälso- och sjukvård samt vård och omsorg för personer med långvarigt vårdbehov kostnadseffektiva. Säkerställa det allmänna pensionssystemets hållbarhet genom att i) låta icke-försäkrings-/tilläggsförmåner (*Mütterrente*) finansieras av skatteintäkter, bland annat för att undvika ytterligare höjningar av socialförsäkringsavgifterna, ii) öka incitamenten för senare pensionering och iii) öka täckningen av pensionssystemen inom den andra och tredje pelaren. Slutföra genomförandet av skuldbromsen på ett samstämmigt sätt i alla förbundsländer och i god tid införa relevanta övervakningsförfaranden och korrigeringsmekanismer. Förbättra utformningen av de skattemässiga förhållandena mellan förbund, förbundsstater och kommuner för att säkerställa tillräckliga offentliga investeringar på alla styrelsenivåer.
2. Förbättra de villkor som främjar den inhemska efterfrågan ytterligare, bland annat genom att minska de höga skatterna och socialförsäkringsavgifterna på låga löner. Övervaka effekterna på sysselsättningen när den allmänna minimilönen införs. Främja arbetstagares anställbarhet genom att ytterligare förbättra mindre gynnade personers utbildningsresultat och vidta ambitiösare åtgärder för aktivering och integration på arbetsmarknaden, särskilt för långtidsarbetslösa. Vidta åtgärder för att minska de skattemässiga hindren för att arbeta, i synnerhet för de personer som inte tjänar huvudinkomsten i hushållet, och underlätta övergången från minijobb till anställningsformer som omfattas av fullständiga obligatoriska socialförsäkringsavgifter. Ta itu med bristerna i fråga om tillgången på barnomsorg på heltid och heldagsskolor i vissa förbundsländer och samtidigt höja utbildningens kvalitet överlag.

⁽¹⁾ Enligt artikel 5.2 i förordning (EG) nr 1466/97.

⁽²⁾ Se sidan 141 i detta nummer av EUT.

3. Begränsa de sammanlagda kostnaderna för omstruktureringen av energisystemet till ett minimum. I synnerhet övervaka effekterna av lagen om förnybar energi på kostnadseffektiviteten för stödsystemet för förnybar energi. Förstärka åtgärderna för att driva på utbyggnaden av de nationella och gränsöverskridande el- och gasnäten. Förbättra samordningen av sin energipolitik med grannländernas.
4. Vidta mer ambitiösa åtgärder för att ytterligare främja konkurrensen inom tjänstersektorn, inbegripet inom vissa fria yrken, bland annat genom att se över befintliga regleringssystem och sprida bästa praxis i alla förbundslander. Undersöka orsaken till det låga värdet på offentliga avtal som är öppna för upphandling inom ramen för EU:s lagstiftning. Öka insatserna för att avskaffa omotiverade regler i fråga om markanvändning som begränsar nytillträde i detaljhandelssektorn. Vidta åtgärder för att undanröja de kvarstående konkurrenshindren på järnvägsmarknaderna. Fortsätta insatserna för att konsolidera sektorn för *Landesbanken*, bland annat genom att förbättra de administrativa ramarna.

Utfärdad i Bryssel den 8 juli 2014.

På rådets vägnar

P.C. PADOAN

Ordförande

RÅDETS REKOMMENDATION

av den 8 juli 2014

om Estlands nationella reformprogram 2014 med avgivande av rådets yttrande om Estlands stabilitetsprogram 2014

(2014/C 247/06)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA REKOMMENDATION

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 121.2 och 148.4,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1466/97 av den 7 juli 1997 om förstärkning av övervakningen av de offentliga finanserna samt övervakningen och samordningen av den ekonomiska politiken⁽¹⁾, särskilt artikel 5.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens rekommendation,

med beaktande av Europaparlamentets resolutioner,

beaktar Europeiska rådets slutsatser,

med beaktande av sysselsättningskommitténs yttrande,

med beaktande av ekonomiska och finansiella kommitténs yttrande,

med beaktande av yttrandet från kommittén för socialt skydd,

med beaktande av yttrandet från kommittén för ekonomisk politik, och

av följande skäl:

- (1) Den 26 mars 2010 antog Europeiska rådet kommissionens förslag till en ny strategi för tillväxt och sysselsättning, Europa 2020, som bygger på en ökad samordning av den ekonomiska politiken med inriktning på ett antal nyckelområden där åtgärder behövs för att stärka förutsättningarna för hållbar tillväxt och konkurrenskraft i Europa.
- (2) Den 13 juli 2010 antog rådet, på grundval av kommissionens förslag, en rekommendation om de allmänna riktlinjerna för medlemsstaternas och unionens ekonomiska politik (2010–2014) och den 21 oktober 2010 ett beslut om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik⁽²⁾, vilka tillsammans utgör de så kallade *integrerade riktlinjerna*. Medlemsstaterna uppmanades att beakta de integrerade riktlinjerna i sin nationella ekonomiska politik och sysselsättningspolitik.
- (3) Den 29 juni 2012 beslutade medlemsstaternas stats- och regeringschefer om en tillväxt- och sysselsättningspakt, som ger ett enhetligt ramverk för insatser på nationell nivå, EU-nivå och euroområdesnivå med hjälp av alla tänkbara medel, instrument och politiska åtgärder. De beslutade om insatser som ska utföras på medlemsstatsnivå och uttryckte i synnerhet sitt helhjärtade åtagande att uppnå målen i Europa 2020-strategin och genomföra de landspecifika rekommendationerna.
- (4) Den 9 juli 2013 antog rådet en rekommendation⁽³⁾ om Estlands nationella reformprogram för 2013 och avgav ett yttrande om Estlands uppdaterade stabilitetsprogram för 2012-2017. Den 15 november 2013 avgav kommissionen i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 473/2013⁽⁴⁾ sitt yttrande om Estlands utkast till budgetplan för 2014.

⁽¹⁾ EUT L 209, 2.8.1997, s. 1.

⁽²⁾ Upprätthålls för 2014 genom rådets beslut 2014/322/EU av den 6 maj 2014 om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik (EUT L 165, 4.6.2014, s. 49).

⁽³⁾ EUT C 217, 30.7.2013, s. 21.

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 473/2013 av den 21 maj 2013 om gemensamma bestämmelser för övervakning och bedömning av utkast till budgetplaner och säkerställande av korrigerings av alltför stora underskott i medlemsstater i euroområdet (EUT L 140, 27.5.2013, s. 11).

- (5) Den 13 november 2013 antog kommissionen den årliga tillväxtöversikten, som markerar inledningen av 2014 års europeiska planeringstermin för samordning av den ekonomiska politiken. Den 13 november 2013 antog kommissionen, på grundval av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1176/2011⁽¹⁾, även rapporten om varningsmekanismen, i vilken Estland inte identifierades som en medlemsstat som skulle bli föremål för en fördjupad granskning.
- (6) Den 20 december 2013 godkände Europeiska rådet prioriteringarna för att säkerställa finansiell stabilitet, finanspolitisk konsolidering och tillväxtfrämjande åtgärder. Det betonade behovet av att eftersträva differentierad och tillväxtfrämjande konsolidering av de offentliga finanserna, återställa normala lånevillkor i ekonomin, främja tillväxt och konkurrenskraft, bekämpa arbetslöshet och krisens sociala följdverkningar samt modernisera den offentliga förvaltningen.
- (7) Den 8 maj 2014 lade Estland fram sitt nationella reformprogram för 2014 och den 29 april 2014 sitt stabilitetsprogram 2014. För att beakta deras inbördes samband har de båda programmen bedömts samtidigt.
- (8) Syftet med den finanspolitiska strategin i stabilitetsprogrammet 2014 är att uppfylla det medelfristiga mål som upprätthålls genom hela programmet och att bygga upp tillräckliga finanspolitiska reserver för ekonomiskt svåra tider. I stabilitetsprogrammet bekräftas det tidigare medelfristiga budgetmålet på ett strukturellt överskott vilket överstiger kraven i stabilitets- och tillväxtpakten. Estlands omräknade strukturella balans förväntas försämrars med 0,1 procentenheter av BNP under 2014, och avviker därmed från kraven i anpassningsbanan, innan den förbättras med 0,4 procentenheter av BNP under 2015 för att vara i det närmaste balanserad under 2016–2017. Programmet visar dessutom på en risk för avvikelse från utgiftsriktmärket under 2014 och en risk för betydande avvikelse under 2015. Totalt sett uppvisar den planerade anpassningsbanan till det medelfristiga budgetmålet risker i förhållande till kraven i stabilitets- och tillväxtpakten.
- (9) Det makroekonomiska scenario som inte har framtagits av en oberoende enhet och som ligger till grund för de finanspolitiska beräkningarna i stabilitetsprogrammet är rimligt och i stort sett i linje med 2014 års vårprognos från kommissionens avdelningar. Enligt denna prognos beräknas det strukturella underskottet försämrars med 0,1 % av BNP under 2014, vilket leder till ett gap på 0,3 % av BNP jämfört med den nödvändiga anpassningen och en betydande avvikelse bedömt över två år. För 2015 förutsår kommissionen en ytterligare försämring av den strukturella balansen med 0,2 % av BNP vilket pekar på en betydande avvikelse från den nödvändiga anpassningen mot det medelfristiga budgetmålet. En betydande avvikelse förväntas också med avseende på utgiftsriktmärket under 2014–2015. På grundval av dess bedömning av stabilitetsprogrammet 2014 och kommissionens prognos, enligt förordning (EG) nr 1466/97, anser rådet att det finns risk för en betydande avvikelse från det medelfristiga budgetmålet under 2014 och 2015. Bestämmelsen om strukturell balans för att uppfylla kraven i fördraget om stabilitet, samordning och styrning trädde i kraft genom Estlands nya statliga budgetlag av den 23 mars 2014, men bestämmelsen ska fortfarande kompletteras med förstärkningen av de fleråriga utgiftsmålen bindande karaktär.
- (10) När det gäller arbetsmarknaden har betydande framsteg gjorts med att minska ungdoms- och långtidsarbetslösheten. Åtgärder som ger låginkomsttagare incitament att arbeta måste ges särskild uppmärksamhet. Ytterligare åtgärder behövs för att motverka den ökande arbetskraftbristen, inbegripet de som orsakas av utträden från arbetsmarknaden på grund av ålder, hälsa eller funktionsnedsättning. Det är därför i hög grad angeläget att i god tid anta och genomföra arbetskapsreformen samtidigt som tillgången på möjliggörande tjänster säkerställs. De familjepolitiska utgifternas kostnadseffektivitet kan ytterligare förbättras, bland annat genom att främja tillgången på barnomsorg. Detta förväntas främja kvinnors snabba återgång till arbetsmarknaden och minska de fortsatt höga inkomstskillnaderna mellan könen. Åtgärder för att främja entreprenörskap och skapande av arbetstillfällen i regioner utanför Tallinn och Tartu måste intensifieras för att förhindra att skillnaden i ekonomisk utveckling ökar och för att minska arbetslösheten, framför allt bland de lågutbildade.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1176/2011 om förebyggande och korrigerande av makroekonomiska obalanser (EUT L 306, 23.11.2011, s. 25).

- (11) När det gäller utbildning har reformer för att anpassa utbildningen till arbetsmarknadens krav nyligen antagits. Ytterligare ansträngningar behövs för att underlätta övergången från utbildning till arbetslivet. Systematiska ansträngningar behövs, framför allt i samarbete med arbetsmarknadens parter, för att öka deltagandet i yrkesutbildning och lärande på arbetsplatsen, särskilt lärlingsplatser. Genomförandet av strategin för livslångt lärande kräver betydande ansträngningar för att tillhandahålla den vidareutbildning, omskolning och de kvalifikationsnivåer som det finns ett stort behov av, särskilt för människor med en svag ställning på arbetsmarknaden. Ett ramverk för smart specialisering finns som omfattar strategin för entreprenörskap och tillväxt och strategin för forskning, utveckling och innovation med tonvikt på gemensamma prioriteringar samtidigt som de tematiska områdena ytterligare specialiseras. Med tanke på ekonomins ringa storlek bör åtgärderna för internationalisering och prioritering av systemet för forskning, utveckling och innovation fortsätta.
- (12) Estland har en fortsatt hög resursintensitet. Framsteg har gjorts när det gäller offentliga byggnaders energieffektivitet, men åtgärderna behöver bibehållas och ökas, framför allt i bostadssektorn och inom industrin. Betydande framsteg har gjorts när det gäller avfallshantering och deponering, medan den ekonomiska hållbarheten för återvinning måste säkerställas. Åtgärderna i planen för transportutveckling måste genomföras, framför allt för att göra det möjligt för Estland att begränsa koldioxidutsläppen i de sektorer som inte omfattas av utsläppshandelssystemet. Godstransporternas energieffektivitet kan förbättras genom att mer hållbara transportsätt kommer till användning. Användningen av offentliga transporter kan ökas genom att samordningen mellan regionala nätverk och mellan persontransporter med buss och med järnväg förbättras. Användningen av privata bilar ökar, samtidigt som personbilarnas genomsnittsalder är nästan dubbelt så hög som EU-genomsnittet och de nya personbilarna är bland de mest förorenande i unionen. En betydande förstärkning av miljöincitament, däribland beskattning, behövs. Lovande steg har tagits när det gäller gränsöverskridande energiförbindelser, men den fullständiga sammankopplingen av Estlands energimarknad med unionen kommer att kräva tid och investeringar.
- (13) Ökande regionala skillnader tillsammans med en negativ demografisk utveckling, ineffektivitet och bristande samarbete mellan lokala myndigheter hämmar Estlands utvecklingspotential. Detta avspeglar delvis ett ihållande glapp mellan finanspolitisk kapacitet och decentraliserat ansvar i små kommuner, samt begränsade möjligheter till stordriftsfördelar. Effektivare och mer lättillgängliga offentliga tjänster av hög kvalitet på lokal nivå, baserade på tjänsteområden och minimitjänstenivåer, framför allt när det gäller transport, vård och omsorg för personer med långvarigt vårdbehov, förskoleverksamhet och socialtjänst, är en förutsättning för att aktiveringsåtgärder och arbetsmarknadspolitiska åtgärder ska vara effektiva.
- (14) Kommissionen har inom ramen för den europeiska planeringsterminen gjort en omfattande analys av Estlands ekonomiska politik. Den har bedömt det nationella reformprogrammet och stabilitetsprogrammet. Kommissionen har beaktat inte bara programmets relevans för hållbarheten i finanspolitiken och den socioekonomiska politiken i Estland utan också i vilken mån EU:s regler och riktlinjer har iakttagits, mot bakgrund av behovet att stärka den övergripande ekonomiska styrningen i unionen genom att framtida nationella beslut fattas med beaktande av synpunkter på EU-nivå. Kommissionens rekommendationer inom ramen för den europeiska planeringsterminen återspeglas i rekommendationerna 1–5.
- (15) Mot bakgrund av denna bedömning har rådet granskat stabilitetsprogrammet och dess yttrande⁽¹⁾ återspeglas särskilt i rekommendation 1 nedan.
- (16) I samband med den europeiska planeringsterminen har kommissionen dessutom analyserat den ekonomiska politiken i euroområdet som helhet. Mot denna bakgrund har rådet utfärdat specifika rekommendationer som riktar sig till de medlemsstater som har euron som valuta⁽²⁾. I egenskap av ett land som har euron som valuta bör Estland också se till att de rekommendationerna genomförs fullständigt och i tid.

(1) Enligt artikel 5.2 i rådets förordning (EG) nr 1466/97.

(2) Se sidan 141 i detta nummer av EUT.

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS Estland att under perioden 2014–2015 vidta följande åtgärder:

1. Förstärka budgetåtgärderna för 2014 i ljuset av det framväxande gapet på 0,3 % av BNP, mot bakgrund av 2014 års vårprognos från kommissionens avdelningar som visar att det finns risk för en betydande avvikelse i förhållande till kraven i stabilitets- och tillväxtpaktens preventiva aspekt. Avsevärt förstärka budgetstrategin för att under 2015 uppnå det medelfristiga budgetmålet och därefter fortsätta att uppfylla det. Komplettera budgetföreskrifterna med mer bindande fleråriga utgiftsregler inom den medelfristiga budgetramen och fortsätta att effektivisera de offentliga utgifterna.
2. Öka incitamenten för att arbeta genom åtgärder riktade mot låginkomsttagare. Rikta aktiveringsåtgärder genom att i god tid anta och genomföra arbetskapacitetsreformen. Öka familjepolitikens verkan och kostnads-effektivitet samtidigt som tillgången på och tillgängligheten av barnomsorg förbättras. Införa samordnade åtgärder för att gynna ekonomisk utveckling och entreprenörskap i regioner med hög arbetslöshet.
3. Förbättra kompetens- och kvalifikationsnivåer, i syfte att säkerställa utbildningens relevans för arbetsmarknaden, genom att utöka åtgärderna för livslångt lärande och systematiskt öka deltagandet i yrkesutbildning, inbegripet på lärlingsplatser. Ytterligare intensifiera prioritering och specialisering i system för forskning och innovation och förbättra samarbetet mellan näringslivet, den högre utbildningen och forskningsinstitutioner i syfte att bidra till internationell konkurrenskraft.
4. Intensifiera ansträngningarna för att förbättra energieffektiviteten, särskilt i bostäder och industribyggnader. I betydande mån förstärka miljöincitamenten inom transportsektorn för att bidra till en mindre resursintensiv mobilitet. Fortsätta utvecklingen av gränsöverskridande förbindelser med grannmedlemsstaterna för att diversifiera elförsörjningen och främja konkurrens genom en ökad integration mellan de baltiska energimarknaderna.
5. Uppnå bättre balans mellan lokala myndigheters intäkter och de ansvarsområden de tilldelats. Förbättra effektiviteten hos de lokala myndigheterna och säkerställa tillhandahållandet av offentliga tjänster av god kvalitet på lokal nivå, framför allt sociala tjänster som kompletterar aktiveringsåtgärder.

Utfärdad i Bryssel den 8 juli 2014.

På rådets vägnar

P. C. PADOAN

Ordförande

RÅDETS REKOMMENDATION**av den 8 juli 2014****om Irlands nationella reformprogram 2014, med avgivande av rådets yttrande om Irlands stabilitetsprogram 2014**

(2014/C 247/07)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA REKOMMENDATION

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 121.2 och 148.4,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1466/97 av den 7 juli 1997 om förstärkning av övervakningen av de offentliga finanserna samt övervakningen och samordningen av den ekonomiska politiken ⁽¹⁾, särskilt artikel 5.2,med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1176/2011 av den 16 november 2011 om förebyggande och korrigerande av makroekonomiska obalanser ⁽²⁾, särskilt artikel 6.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens rekommendation,

med beaktande av Europaparlamentets resolutioner,

med beaktande av Europeiska rådets slutsatser,

med beaktande av sysselsättningskommitténs yttrande,

med beaktande av ekonomiska och finansiella kommitténs yttrande,

med beaktande av yttrandet från kommittén för socialt skydd,

med beaktande av yttrandet från kommittén för ekonomisk politik, och

av följande skäl:

- (1) Den 26 mars 2010 antog Europeiska rådet kommissionens förslag till en ny strategi för tillväxt och sysselsättning, Europa 2020, som bygger på en ökad samordning av den ekonomiska politiken med inriktning på ett antal nyckelområden där åtgärder behövs för att stärka förutsättningarna för hållbar tillväxt och konkurrenskraft i Europa.
- (2) Den 13 juli 2010 antog rådet på grundval av kommissionens förslag en rekommendation om de allmänna riktlinjerna för medlemsstaternas och unionens ekonomiska politik (2010–2014) och den 21 oktober 2010 ett beslut om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik ⁽³⁾, vilka tillsammans utgör de integrerade riktlinjerna. Medlemsstaterna uppmanades att beakta de integrerade riktlinjerna i sin nationella ekonomiska politik och sysselsättningspolitik.
- (3) Den 29 juni 2012 beslutade medlemsstaternas stats- och regeringschefer om en tillväxt- och sysselsättningspakt, som ger ett enhetligt ramverk för insatser på nationell nivå, EU-nivå och euroområdesnivå med hjälp av alla tänkbara medel, instrument och politiska åtgärder. De beslutade om insatser som ska utföras på medlemsstatsnivå och förband sig särskilt att uppnå målen i Europa 2020-strategin och genomföra de landsspecifika rekommendationerna.

⁽¹⁾ EGT L 209, 2.8.1997, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 306, 23.11.2011, s. 25.

⁽³⁾ Upprätthålls för 2014 genom rådets beslut 2014/322/EU av den 6 maj 2014 om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik för 2014 (EUT L 165, 4.6.2014, s. 49).

- (4) Irland omfattades av ett makroekonomiskt anpassningsprogram fram till december 2013. Enligt artikel 12 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 472/2013⁽¹⁾ var landet därför så länge som det programmet pågick undantaget från övervakningen och bedömningen inom ramen för den europeiska planeringsterminen för samordning av den ekonomiska politiken. Mot bakgrund av det framgångsrika genomförandet av det makroekonomiska anpassningsprogrammet för Irland, ska landet nu helt integreras i den europeiska planeringsterminen.
- (5) Den 13 november 2013 antog kommissionen den årliga tillväxtöversikten, som markerar inledningen av 2014 års europeiska planeringstermin för samordning av den ekonomiska politiken. Den 13 november 2013 antog kommissionen, på grundval av förordning (EU) nr 1176/2011, även rapporten om varningsmekanismen.
- (6) Den 20 december 2013 godkände Europeiska rådet prioriteringarna för att säkerställa finansiell stabilitet, finanspolitisk konsolidering och åtgärder för att främja tillväxt. Europeiska rådet betonade behovet av att eftersträva differentierad och tillväxtfrämjande konsolidering av de offentliga finanserna, återställa normala lånevillkor i ekonomin, främja tillväxt och konkurrenskraft, bekämpa arbetslöshet och krisens sociala följdverkningar samt odernisera den offentliga förvaltningen.
- (7) Den 5 mars 2014 offentliggjorde kommissionen resultaten av sin fördjupade granskning av Irland, i enlighet med artikel 5 i förordning (EU) nr 1176/2011 och med beaktande av Irlands framgångsrika genomförande av det ekonomiska anpassningsprogrammet och det faktum att Irland nu ska integreras fullt ut i den europeiska planeringsterminen. Av sin analys drog kommissionen slutsatsen att Irlands nyligen avslutade makroekonomiska anpassningsprogram var avgörande för att hantera de ekonomiska riskerna och minska obalanserna. De återstående makroekonomiska obalanserna kräver emellertid särskild övervakning och beslutsamma politiska åtgärder. Särskilt utvecklingen inom finanssektorn, den privata och den offentliga sektorns skuldsättning och de därmed sammanhängande höga brutto- och nettoskuldnerna till utlandet innebär tillsammans med arbetsmarknadsläget att risker kvarstår.
- (8) Den 17 april 2014 lade Irland fram sitt nationella reformprogram för 2014 och den 29 april 2014 sitt stabilitetsprogram för 2014. I syfte att beakta deras inbördes samband har de båda programmen bedömts samtidigt.
- (9) De viktigaste målen för den finanspolitiska strategin i stabilitetsprogrammet 2014 är att korrigera det alltför stora underskottet senast 2015 och nå det medelfristiga målet senast 2018. Enligt stabilitetsprogrammet är målet ett underskott som understiger 3 % av BNP senast 2015, i linje med rekommendationen enligt förfarandet vid alltför stora underskott. I stabilitetsprogrammet bekräftas det medelfristiga målet med en balanserad budget i strukturella termer, vilket är förenligt med stabilitets- och tillväxtpaktens regler. Efter 2015 ska det totala offentliga underskottet enligt stabilitetsprogrammet sänkas med runt 1 procentenhet av BNP per år mellan 2016 och 2018. Man vill minska skulden från nära 124 % av BNP under 2013 till 107 % av BNP under 2018. Det makroekonomiska scenario som ligger till grund för beräkningarna av de offentliga finanserna i stabilitetsprogrammet har av ett oberoende organ (Irlands finanspolitiska råd) godkänts som en "relevant prognos". Det makroekonomiska scenariot är i stort sett i linje med kommissionens prognos för 2014 och 2015, med vissa skillnader när det gäller bidragen från efterfrågekomponenterna. Myndigheternas prognos för stabilitetsprogrammets senare år är emellertid optimistisk. Dessutom är åtgärderna för att uppnå de finanspolitiska målen inte tillräckligt noggrant beskrivna för 2015. Därför är kommissionens underskottsprognos för 2015 högre än det mål som rådet har rekommenderat. Baserat på en bedömning av stabilitetsprogrammet och kommissionens prognos, enligt förordning (EG) nr 1466/97, anser rådet att målen i stabilitetsprogrammet stämmer överens med stabilitets- och tillväxtpaktens regler, men att de måste underbyggas med specifika åtgärder från och med 2015. Det har vidtagits omfattande åtgärder för att förbättra viktiga delar av Irlands finanspolitiska ramverk samt kvaliteten och punktligheten när det gäller statistikrapportering. Enligt de gällande bestämmelserna om de medelfristiga utgiftstaken kan regeringen göra godtyckliga ändringar som inte är begränsade till förhandsdefinierade oförutsedda utgifter.

(1) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 472/2013 av den 21 maj 2013 om förstärkning av den ekonomiska övervakningen och övervakningen av de offentliga finanserna i medlemsstater i euroområdet som har, eller hotas av, allvarliga problem i fråga om sin finansiella stabilitet (EUT L 140, 27.5.2013, s. 1).

- (10) Skattereformerna har bidragit till den finanspolitiska korrigeringen, men det finns ytterligare utrymme att effektivisera skattesystemet och göra det mer tillväxtfrämjande. Fastighetsskatten har lagts om från en transaktionsskatt till en återkommande skatt som bygger på bostädernas värde, men skattebasen är fortfarande relativt snäv eftersom vissa typer av fastigheter inte omfattas av skattesystemet. Beskattningen av arbete är fragmenterad och komplex, och skattebaserna för konsumtion och miljöskatter inskränks av sänkta skattesatser och undantag, trots att sådana skatter är mer tillväxtfrämjande. Momssatser som är noll eller reducerade ger en momseffektivitet som är lägre än EU-genomsnittet. Reducerade momssatser är ett vanligt sätt att nå omfördelningsmål trots att de inte är effektiva och målinriktade politiska verktyg för att skydda svaga grupper. Det går att effektivisera miljöskatteinstrumenten och ta bort subventioner som är skadliga för miljön.
- (11) Även om Irlands befolkning är relativt ung, var de offentliga hälso- och sjukvårdsutgifterna bland de högsta i unionen under 2012 med 8,7 % av BNI, vilket är betydligt högre än EU-genomsnittet på 7,3 %. Med tanke på dagens svårigheter att kontrollera hälso- och sjukvårdbudgeten innebär det förväntade demografiska trycket på grund av den åldrande befolkningen att dagens servicenivå bara kan upprätthållas om effektivitetsvinster kan göras på medellång till lång sikt. De hälsorelaterade utgifterna kommer enligt prognoserna att öka med 1,2 procentenheter av BNP till år 2060 på grund av det demografiska trycket. Problemen för hälso- och sjukvården är mångfacetterade. System och förfaranden för ekonomistyrning och redovisning är splittrade över olika hälso- och sjukvårdsleverantörer. Det orsakar förseningar och hinder vid insamling och behandling av information. Det hindrar också kontrollen av hälso- och sjukvårdsutgifterna, insatserna för att få valuta för pengarna och bra resursfördelning. De höga läkemedelsutgifterna är ett annat problem, där utgifterna för läkemedel till öppenvårdspatienter är jämförelsevis höga.
- (12) Irland har problem med arbetslöshet, särskilt långtids- och ungdomsarbetslöshet, och en stor del av befolkningen i arbetsför ålder har fortfarande låg kompetens, vilket leder till ojämlikhet och kompetensglapp. Långtidsarbetslösheten har minskat gradvis på senare tid med det förbättrade arbetsmarknadsläget, men som andel av den totala arbetslösheten är den fortfarande hög, och i slutet av 2013 utgjorde långtidsarbetslösheten 61 % av den totala arbetslösheten. Ungdomsarbetslösheten nådde sin topp på över 30 % i mitten av 2012. Dessutom ökade andelen ungdomar som varken är i arbete eller utbildning med 8 procentenheter mellan 2007 och 2012 till 18,7 % innan den sjönk till 16,1 %, men är ändå bland de högsta i unionen. Det finns ett behov av att täcka alla ungdomar som behöver hjälp inom en fyramånadersperiod, i linje med målet för ungdomsgarantin. Kompetensglappen har visat sig i samband med ekonomins återhämtning och det har gjort omskolning och kompetenshöjning till en utmaning för utbildnings- och fortbildningssystemet. Dessutom är deltagandet i livslångt lärande lägre än genomsnittet i EU (7,3 % jämfört med EU-snittet på 10,7 % under 2013).
- (13) I Irland är andelen personer som bor i hushåll med låg arbetsintensitet bland de högsta i unionen, vilket skapar stora sociala problem. Andelen var högre än EU-genomsnittet redan före krisen och steg från 14,3 % under 2007 till 24,2 % under 2011. Den låga arbetsintensiteten är särskilt markant bland hushåll med ensamstående föräldrar. Det har bidragit till en ökande risk för fattigdom eller social utestängning bland de irländska barnen och förvärrar problemet med kvinnors ojämlika deltagande på arbetsmarknaden, som var 67,2 % under 2013 jämfört med 83,4 % för männen. Därför har man uppmärksammat tillgången till och kostnaden för barnomsorg, vilket ett stort hinder för föräldrar som vill börja arbeta och undvika risken för fattigdom. Det finns också arbetslöshetsfällor på arbetsmarknaden. Den plana strukturen på arbetslöshetsförmånerna inom systemet med förmåner till arbetsökande och ersättning till arbetsökande, den obegränsade löptiden för ersättningen till arbetsökande och förlusten av tilläggsbetalningar (i synnerhet hyresbidrag och sjukvårdskort) då en person återgår i sysselsättning innebär att ersättningsnivåerna är relativt höga för långtidsarbetslösa med liten inkomstpoteential liksom för andra arbetstagarkategorier beroende på deras familjeförhållanden.
- (14) Utlåningen till små och medelstora företag är fortsatt liten, vilket återspeglar en kombination av dämpad efterfrågan på lån och utbudsbegränsningar, eftersom de små och medelstora företagen fortsätter att påverkas av den mycket höga belåningsgraden och den svaga inhemska efterfrågan samtidigt som bankerna måste nå bättre resultat när det gäller att varaktigt avveckla sina bestånd av nödlidande lån till små och medelstora företag. Enligt den senaste Red C-undersökningen ska 35 % av de små och medelstora företagen ha ansökt om banklån mellan oktober 2013 och mars 2014 och av dem fick 19 %

avslag. Ett medlingskontor (Credit Review Office) inrättades i slutet av 2009 för att medla i tvister mellan långivare och små och medelstora företag som ansökt om lån men fått avslag. Genomslaget för medlingskontoret är visserligen positivt men hittills ganska begränsat, vilket delvis beror på att antalet överklaganden har varit ganska litet. Små och medelstora företag är mycket beroende av bankfinansiering för sina investeringar och andra finansieringskällor än bankerna är tämligen underutvecklade, även om vissa alternativ, inklusive lånefonder, håller på att undersökas. I takt med att återhämtningen tar fart och den inhemska efterfrågan repar sig kommer troligtvis utbudsbegränsningarna att öka, om inte kreditkanalerna åtgärdas i tillräcklig grad, vilket är viktigt för tillväxtutsikterna. Specifika program och fonder har inrättats för att förbättra tillgången på finansiering för små och medelstora företag, exempelvis ett kreditgaranti-program, en lånefond för mikroföretag och tre småföretagarfonder, men hittills har utnyttjandet varit lågt.

- (15) Trots de bankreformer som gjorts inom ramen för det nyligen avslutade programmet för ekonomiskt stöd finns det fortfarande stora problem. Kommissionen har analyserat dem noggrant i sin fördjupade granskning av Irland 2014. Nödlidande lån utgjorde nästan 27 % av lånestocken i juni 2013 hos de tre viktigaste inhemska bankerna. Skuldsättningen i den privata sektorn är fortfarande bland de högsta i unionen trots den senaste tidens skuldsanering och detta utgör en fortsatt risk för den finansiella stabiliteten och en börda för ekonomin. Skuldsaneringen i hushållen och de små och medelstora företagen är ofullständig, och saneringen av bankernas och de små och medelstora företagens balansräkningar är mycket viktiga för att kreditkanalerna ska fungera igen. Bankernas utlåning fortsätter att minska och banksektorn kämpar med lönsamheten, delvis på grund av det stora antalet bostadslån med rörlig ränta (lågavkastande ärvda tillgångar) i bankernas balansräkningar.
- (16) Kostnaden för hävda avtal är hög. Den största delen av kostnaden utgörs av advokatarvoden, nämligen 18,8 procentenheter, och de höga kostnaderna för juridiska tjänster påverkar kostnadsstrukturen i alla företag, också de små och medelstora. Till skillnad från andra yrkesmässiga tjänster har kostnaderna för juridiska tjänster inte justerats nedåt sedan starten på krisen, delvis på grund av bristande konkurrens. Myndigheterna har utlovat reformer av sektorn för juridiska tjänster som ett led i det makroekonomiska anpassningsprogrammet. De offentliggjorde en lag om reglering av juridiska tjänster under 2011 men lagen är ännu inte antagen. De administrativa resurserna i rätts- och domstolväsendet för att genomföra aktiv ärendehantering före förhandlingarna är mycket begränsade, vilket kan vara en bidragande orsak till förseningarna i rättskipningen och de stora kostnaderna. Det finns dessutom stora brister i Irlands förmåga att samla in uppgifter om rättsväsendets effektivitet.
- (17) Kommissionen har inom ramen för den europeiska planeringsterminen gjort en omfattande analys av Irlands ekonomiska politik. Den har bedömt det nationella reformprogrammet och stabilitetsprogrammet. Kommissionen har beaktat inte bara programmets relevans för hållbarheten i finanspolitiken och den socioekonomiska politiken i Irland utan även i vilken utsträckning EU:s regler och riktlinjer har iakttagits, mot bakgrund av behovet att stärka den övergripande ekonomiska styrningen i unionen genom att framtida nationella beslut fattas med beaktande av synpunkter på EU-nivå. Kommissionens rekommendationer inom ramen för den europeiska planeringsterminen återspeglas i rekommendationerna 1–7 nedan.
- (18) Mot bakgrund av denna bedömning har rådet granskat stabilitetsprogrammet, och dess yttrande⁽¹⁾ återspeglas särskilt i rekommendationerna 1 och 2 nedan.
- (19) Mot bakgrund av kommissionens fördjupade granskning och denna bedömning har rådet granskat det nationella reformprogrammet och stabilitetsprogrammet. Dess rekommendationer enligt artikel 6 i förordning (EU) nr 1176/2011 återspeglas i rekommendationerna 1, 3, 5 och 6 nedan.
- (20) I samband med den europeiska planeringsterminen har kommissionen dessutom analyserat den ekonomiska politiken i euroområdet som helhet. Mot denna bakgrund har rådet utfärdat specifika rekommendationer som riktar sig till de medlemsstater som har euron som valuta⁽²⁾. I egenskap av ett land som har euron som valuta bör Irland också se till att dessa rekommendationer genomförs fullständigt och i tid.

⁽¹⁾ Enligt artikel 5.2 i förordning (EG) nr 1466/97.

⁽²⁾ Se sidan 141 i detta nummer av EUT.

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS Irland att vidta följande åtgärder under perioden 2014–2015:

1. Genomföra budgeten för 2014 fullständigt och se till att det alltför stora underskottet korrigeras på ett varaktigt sätt senast 2015 genom att stötta den finanspolitiska strategin med ytterligare strukturåtgärder samtidigt som man gör den strukturanpassning som anges i rådets rekommendation enligt förfarandet vid alltför stora underskott. När korrigeringen av det alltför stora underskottet är avklarad, fortsätta med en strukturanpassning mot det medelfristiga målet på minst 0,5 % av BNP om året, eller mer vid goda ekonomiska förhållanden eller om det krävs för att se till att skuldregeln iakttas, i syfte att varaktigt sänka den höga offentliga skuldkvoten. Öka den finanspolitiska anpassningsstrategins trovärdighet, effektivt genomföra flerårig budgetplanering och fastställa breda budgetåtgärder för att stötta de medelfristiga finanspolitiska målen. Säkerställa den bindande karaktären hos statens utgiftstak, däribland genom att begränsa de lagstadgade möjligheterna till godtyckliga ändringar. För att stödja konsolideringen av de offentliga finanserna bör man överväga att öka intäkterna genom att bredda skattebasen. Skattesystemet bör göras mer tillväxtfrämjande och miljövänligt.
2. Skynda på den reform av hälso- och sjukvården som inleddes inom strategiramverket för framtidens hälso- och sjukvård för att förbättra kostnadseffektiviteten. Fortsätta med ytterligare åtgärder för att sänka läkemedelsutgifterna, däribland genom mer frekventa prisjusteringar av patentskyddade läkemedel, ökad användning av generiska läkemedel och förbättrade förskrivningsrutiner. Reformera systemen för ekonomistyrning hos den nationella hälso- och sjukvårdsmyndigheten i syfte att rationalisera systemen hos alla leverantörer och bidra till bättre förvaltning av ersättningskrav. Införa individuella id-beteckningar i hälso- och sjukvården med start senast i slutet av första kvartalet 2015.
3. Fortsätta att ytterligare förbättra de aktiva arbetsmarknadsåtgärderna, med särskild inriktning på långtidsarbetslösa, lågutbildade och ungdomar, i linje med målen för en ungdomsgaranti. Skynda på den pågående reformen av systemet för vidareutbildning, sysselsättningsstödet och lärlingsprogrammen. Erbjud mer utbildning på arbetsplatsen samt förbättra och se till att fortbildningar och lärlingsutbildningar motsvarar arbetsmarknadens behov. Höja nivån och kvaliteten på det stöd som Intreos arbetsförmedlingar erbjuder. Införa ett smidigt överföringssystem för fortbildning mellan Intreos kontor och utbildnings- och fortbildningsnämnder.
4. Ta itu med hushållens låga arbetsintensitet och barnens risk att hamna i fattigdom genom att rätten till förmåner och tilläggsersättningar gradvis upphör vid en återgång till förvärvsarbete. Underlätta kvinnors deltagande på arbetsmarknaden genom att förbättra tillgången på barnomsorg till rimlig kostnad och på heltid, särskilt för låginkomstfamiljer.
5. Skynda på strategier för småföretagssektorn, inklusive initiativ för att komma till rätta med tillgången till finansiering från banker och andra källor samt skuldomläggningsfrågor, samtidigt som risker för de offentliga finanserna och den finansiella stabiliteten undviks. Skynda på initiativ för att förbättra de små och medelstora företagens tillgång till banklån och finansiering från andra källor än banker. Införa ett tillsynssystem för utlåning till små och medelstora företag i banksektorn. Parallellt arbeta för att säkerställa ett bättre utnyttjande av tillgängliga lånemöjligheter från andra källor, bland annat de tre småföretagsfonderna som samfinansieras av nationella pensionsreservfonden, Microfinance Ireland och det tillfälliga lånegarantiprogrammet. Stimulera de små och medelstora företagens användning av dessa och andra finansieringskällor än banker. Öka synligheten för Credit Review Office och dess förmåga att medla i tvister mellan banker och små och medelstora företag som har nekats lån.
6. Övervaka bankernas resultat när det gäller målen för omstrukturering av förfallna bostadslån. För tredje och fjärde kvartalet 2014 avisera ambitiösa mål för de största hypoteksbankerna för att föreslå och genomföra omstruktureringslösningar för bostadslån med över 90 dagars betalningsförsening, i syfte att väsentligen åtgärda förfallna bostadslån till slutet av 2014. Fortsätta att bedöma de överenskomna omstruktureringsarrangemangens hållbarhet med hjälp av revisioner och riktade översyner på plats. Ta fram riktlinjer för lösningarnas hållbarhet. Regelbundet offentliggöra uppgifter om bankernas portföljer med förfallna lån till små och medelstora företag för att öka öppenheten. Utarbeta en strategi för att ta itu med problematisk exponering för kommersiella fastigheter. Upprätta ett centralt kreditregister.

7. Minska kostnaderna för juridiska förfaranden och tjänster och främja konkurrensen, bland annat genom att anta lagen om reglering av juridiska tjänster före utgången av 2014, däribland den bestämmelse som gör det möjligt att etablera tvärdisciplinära juristkontor, och genom att försöka avskaffa advokaternas kvarstadsrätt. Övervaka lagens genomslag, däribland effekterna på kostnaderna för juridiska tjänster. Vidta effektiva åtgärder för att säkerställa att verksamheten vid tillsynsmyndigheten för juridiska tjänster dras igång utan förseningar och att myndigheten uppfyller sina lagstadgade skyldigheter, däribland offentliggörande av föreskrifter eller riktlinjer för fler tvärdisciplinära juristkontor och tvistlösning. Förbättra system för datainsamling för att förbättra övervakningen och utvärderingen av rättsförfarandenas effektivitet i syfte att identifiera områden som behöver reformeras.

Utfärdad i Bryssel den 8 juli 2014.

På rådets vägnar

P. C. PADOAN

Ordförande

RÅDETS REKOMMENDATION

av den 8 juli 2014

om Spaniens nationella reformprogram 2014, med avgivande av rådets yttrande om Spaniens stabilitetsprogram 2014

(2014/C 247/08)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA REKOMMENDATION

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 121.2 och 148.4,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1466/97 av den 7 juli 1997 om förstärkning av övervakningen av de offentliga finanserna samt övervakningen och samordningen av den ekonomiska politiken⁽¹⁾, särskilt artikel 5.2,med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1176/2011 av den 16 november 2011 om förebyggande och korrigerande av makroekonomiska obalanser⁽²⁾, särskilt artikel 6.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens rekommendation,

med beaktande av Europaparlamentets resolutioner,

med beaktande av Europeiska rådets slutsatser,

med beaktande av sysselsättningskommitténs yttrande,

med beaktande av ekonomiska och finansiella kommitténs yttrande,

med beaktande av yttrandet från kommittén för socialt skydd,

med beaktande av yttrandet från kommittén för ekonomisk politik, och

av följande skäl:

- (1) Den 26 mars 2010 antog Europeiska rådet kommissionens förslag till en ny strategi för tillväxt och sysselsättning, Europa 2020, som bygger på en ökad samordning av den ekonomiska politiken med inriktning på ett antal nyckelområden där åtgärder behövs för att stärka förutsättningarna för hållbar tillväxt och konkurrenskraft i Europa.
- (2) Den 13 juli 2010 antog rådet på grundval av kommissionens förslag en rekommendation om de allmänna riktlinjerna för medlemsstaternas och unionens ekonomiska politik (2010–2014) och den 21 oktober 2010 ett beslut om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik⁽³⁾, vilka tillsammans utgör de integrerade riktlinjerna. Medlemsstaterna uppmanades att beakta de integrerade riktlinjerna i sin nationella ekonomiska politik och sysselsättningspolitik.
- (3) Den 29 juni 2012 beslutade medlemsstaternas stats- och regeringschefer om en tillväxt- och sysselsättningspakt, som ger ett enhetligt ramverk för insatser på nationell nivå, EU-nivå och euroområdesnivå med hjälp av alla tänkbara medel, instrument och politiska åtgärder. De beslutade om insatser som ska utföras på medlemsstatsnivå och uttryckte i synnerhet sitt helhjärtade åtagande att uppnå målen i Europa 2020-strategin och genomföra de landsspecifika rekommendationerna.

⁽¹⁾ EGT L 209, 2.8.1997, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 306, 23.11.2011, s. 25.

⁽³⁾ Upprätthålls för 2014 genom rådets beslut 2014/322/EU av den 6 maj 2014 om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik för 2014 (EUT L 165, 4.6.2014, s. 49).

- (4) Den 9 juli 2013 antog rådet en rekommendation⁽¹⁾ om Spaniens nationella reformprogram för 2013 och avgav ett yttrande om Spaniens uppdaterade stabilitetsprogram för 2012–2016. Den 15 november 2013 lade kommissionen, i linje med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 473/2013⁽²⁾, fram sitt yttrande om Spaniens utkast till budgetplan för 2014.
- (5) Den 13 november 2013 antog kommissionen den årliga tillväxtöversikten, som markerar inledningen av 2014 års europeiska planeringstermin för samordning av den ekonomiska politiken. Den 13 november antog kommissionen även, på grundval av förordning (EU) nr 1176/2011, rapporten om varningsmekanismen, i vilken Spanien identifierades som en av de medlemsstater som skulle bli föremål för en fördjupad granskning.
- (6) Den 20 december 2013 godkände Europeiska rådet prioriteringarna för att säkerställa finansiell stabilitet, finanspolitisk konsolidering och tillväxtfrämjande åtgärder. Det betonade behovet av att eftersträva differentierad och tillväxtfrämjande konsolidering av de offentliga finanserna, återställa normala lånevillkor i ekonomin, främja tillväxt och konkurrenskraft, bekämpa arbetslöshet och krisens sociala följdverkningar samt modernisera den offentliga förvaltningen.
- (7) Den 5 mars 2014 offentliggjorde kommissionen resultatet av sin fördjupade granskning av Spanien, i enlighet med artikel 5 i förordning (EU) nr 1176/2011. Av analysen drog kommissionen slutsatsen att Spanien har makroekonomiska obalanser som kräver särskild övervakning och beslutsamma politiska åtgärder. Tydliga framsteg har gjorts i synnerhet med justeringen av de obalanser som identifierades som alltför stora på flera områden förra året och återgången till positiv tillväxt har minskat riskerna. Men obalansernas omfattning och deras inbördes samband, särskilt de höga inhemska och externa skuldnivåerna och den höga arbetslösheten, innebär att ekonomin fortfarande är sårbar.
- (8) Den 30 april 2014 lade Spanien fram sitt nationella reformprogram för 2014 och sitt stabilitetsprogram för 2014. För att beakta deras inbördes samband har de båda programmen bedömts samtidigt.
- (9) Målet för den finanspolitiska strategin i stabilitetsprogrammet för 2014 är att korrigera det alltför stora underskottet till 2016 och nå det medelfristiga målet under 2017. I stabilitetsprogrammet bekräftar man det medelfristiga budgetmålet med ett saldo i balans i strukturella termer, vilket är strängare än vad stabilitets- och tillväxtpakten kräver. Enligt stabilitetsprogrammet ska man få ner underskottet under 3 procent av BNP under 2016, i linje med tidsfristen i rådets rekommendation av den 21 juni 2013⁽³⁾ och målet för 2014 ligger under det rekommenderade målet (5,5 % av BNP jämfört med 5,8 % av BNP). Den årliga förbättringen av det (omräknade) strukturella saldot från och med 2014 är dock mindre än vad som rekommenderas. För 2017 ska man enligt planen göra tillräckliga framsteg mot det medelfristiga målet, men det är kanske ändå inte tillräckligt för att nå målet det året såsom det hävdas i stabilitetsprogrammet. Enligt stabilitetsprogrammet kommer den offentliga skuldkvoten att nå sin på 101,7 % av BNP under 2015 för att sedan börja sjunka. Därför ligger den finanspolitiska strategin i stabilitetsprogrammet bara delvis i linje med stabilitets- och tillväxtpaktens krav. Det makroekonomiska scenario som ligger till grund för de finanspolitiska beräkningarna i stabilitetsprogrammet och som inte har utarbetats eller godkänts av något oberoende organ, är i stort sett rimligt för 2014, men hotas av vissa risker för 2015 jämfört med 2014 års vårprognos från kommissionens avdelningar. För 2016–2017 förefaller BNP-tillväxten i stabilitetsprogrammet något optimistisk mot bakgrund av dagens uppskattningar av ekonomins potentiella tillväxttakt och återstående ekonomiska anpassningsbehov efter krisen.

⁽¹⁾ EUT C 217, 30.7.2013, s. 81.

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 473/2013 av den 21 maj 2013 om gemensamma bestämmelser för övervakning och bedömning av utkast till budgetplaner och säkerställande av korrigering av alltför stora underskott i medlemsstater i euroområdet (EUT L 140, 27.5.2013, s. 11).

⁽³⁾ Rådets rekommendation av den 21 juni 2013 i syfte att få situationen med ett alltför stort offentligt underskott i Spanien att upphöra (EUT C 180, 26.06.2013, s. 4).

Det finns risker som hotar justeringen av underskottet och skulden. Dessutom finns inga tillräckligt väl beskrivna konkreta åtgärder för att stödja målen för det totala underskottet från och med 2015 och det gäller särskilt förändringarna i skattelagstiftningen inom ramen för den planerade skattereformen. Andra risker gäller ansvarsförbindelser och vilken utdelning man kan få av de planerade besparingarna på lokal och regional nivå. På grundval av kommissionens prognos kommer den finanspoliska insatsen under 2013–2014 att missa målet med 1,1 procentenheter i termer av (korrigerade) ändringar i det strukturella saldot (även om denna siffra räknas upp av den senaste metodändringen för beräkningen av potentiell output) och med 0,4 procentenheter jämfört med den insatsmängd som ansågs nödvändig vid tidpunkten för rekommendationen enligt förfarandet vid alltför stora underskott. På grundval av dess bedömning av stabilitetsprogrammet och kommissionens prognos, enligt rådets förordning (EG) nr 1466/97, anser rådet att de åtgärder som ska ligga till grund för den finanspolitiska strategin måste specificeras noggrannare och att det krävs ytterligare insatser för att helt uppfylla rådets rekommendation enligt förfarandet vid alltför stora underskott.

- (10) När det gäller finanspolitikens struktur har man gjort framsteg i fråga om rapporteringen av hur budgeten genomförs och i tillämpningen av korrigerande åtgärder för administrativa organ som inte hållit sig till budgeten. Det finns dock fortfarande utrymme för ytterligare kontrollmekanismer för regioner som inte håller sig till budgeten, i enlighet med Spaniens lag om budgetstabilitet. Nya åtgärder har införts för att genomdriva en genomsnittstid för betalning av kommersiella leverantörer på 30 dagar på alla offentliga nivåer. En oberoende finanspolitisk institution inrättades enligt lag i november 2013 och ordföranden utsågs i februari 2014. Dock hade institutionen inte dragit igång sin verksamhet i tid för att utvärdera stabilitetsprogrammet 2014. I det nationella reformprogrammet 2014 konstaterar man att det finns ett behov av att fortsätta att förbättra hälso- och sjukvårdens och läkemedelsutgifternas kostnadseffektivitet, till exempel genom att centralisera inköpen av läkemedel, revidera serviceutbudet, utveckla digitala sjukhusjournaler och förbättra förvaltningen av sjukvårdinrättningar. Merparten av den kommande finanspolitiska konsolideringen ska enligt planerna komma från utgiftsbesparingar och därför skulle en systematisk genomgång av utgifterna på alla nivåer i den offentliga förvaltningen bidra till att kartlägga de områden där man kan göra besparingar på ett tillväxtvänligt sätt samtidigt som man tillgodoser de mest sårbara gruppernas behov.
- (11) Spanien antog under 2013 nya åtgärder för att ta itu med de regler som gynnar skuldsättning i samband med bolagsbeskattning. Under 2013 gjorde Spanien också vissa framsteg med att förbättra efterlevnaden av skattelagstiftningen genom att intensifiera kampen mot skattebedrägerier och odeclarerat arbete, men stora utmaningar återstår. Under 2013 och 2014 sänkte Spanien också de sociala avgifterna vid rekrytering av unga och nyligen anställda. Till följd av en rapport från en expertkommitté om skattereformer, som regeringen beställt, planerar myndigheterna att lägga fram konkreta lagförslag under det andra kvartalet 2014. Enligt det nationella reformprogrammet 2014 ska förslagen modernisera skattesystemet, minska hindren för anställning, främja uppbörden, främja ekonomisk utveckling, sörja för en enhetlig marknad och finanspolitisk neutralitet och öka konkurrenskraften i den spanska ekonomin samtidigt som de ska bidra till konsolideringen av de offentliga finanserna. Hur reformen utformas och genomförs kommer att vara viktigt för de ekonomiska framtidsutsikterna och de offentliga finanserna.
- (12) Den finansiella stabiliteten har fått hjälp av rekapitaliseringen och omstruktureringen i banksektorn och det grundliga genomförandet av programmet inom ramen för den europeiska stabilitetsmekanismen (ESM) från juli 2012 för rekapitalisering av finansinstitut, som slutfördes den 22 januari 2014. Finanssektorn i Spanien står ändå inför stora utmaningar som måste övervakas och hanteras omsorgsfullt. Förbättringarna av bankernas finansieringsvillkor överförs dessutom bara gradvis till finansiering av små och medelstora företag. Inför framtiden är det viktigt att se till att kreditflödet fortsätter till livskraftiga sektorer i ekonomin medan skuldsanereringen i den privata sektorn fortsätter. Myndigheterna har vidtagit flera åtgärder för att underlätta företagens tillgång till bankfinansiering och annan finansiering och för att bidra till omstruktureringen av företagens skulder, men fler politiska åtgärder är nödvändiga.

- (13) Det finns tecken på en stabilisering på arbetsmarknaden och en beskedlig återhämtning väntas under 2014 med stigande sysselsättning och sjunkande arbetslöshet. Men med ett årsgenomsnitt på 26,1 % under 2013 är arbetslösheten fortsatt mycket hög. Särskilt oroande är den höga ungdomsarbetslösheten på 54,3 % och toppsiffran för långtidsarbetslösheten på 49,7 % av den totala arbetslösheten under 2013, som dessutom är särskilt hög bland äldre arbetstagare och lågutbildade arbetstagare. Tillgängliga utvärderingar av arbetsmarknadsreformen 2012 ger vid handen att reformen – tillsammans med åtagandet från arbetsmarknadens parter om återhållsam löneutveckling 2012–2014 – har bidragit till en högre grad av intern flexibilitet i företagen och färre förlorade jobb, genom att man har prioriterat kollektivavtal på företagsnivå och gett företagen större möjligheter att välja att stå utanför kollektivavtal. Reformen har också sänkt ersättningarna vid ogrundade uppsägningar och bidragit till att färre uppsägningar bestridits i domstolarna samt infört ett nytt avtal för att främja stabil rekrytering i små och medelstora företag. Ytterligare åtgärder infördes under 2013 och tidigt under 2014 för att underlätta stabila deltidsanställningar och tillfälligt sänka de sociala avgifterna för nya tillsvidareanställningar. Segmenteringen är dock fortfarande ett stort problem på den spanska arbetsmarknaden, antalet avtalstyper är fortsatt stort och klyftan mellan avgångsvederlag för visstids- och tillsvidareanställningar är bland de största i unionen också efter reformen.
- (14) Det går att notera framsteg med reformen av de aktiva arbetsmarknadsåtgärderna, till exempel i form av godkännandet av den årliga sysselsättningsplanen. Dock verkar arbetet med att modernisera och stärka den offentliga arbetsförmedlingen gå framåt långsamt, vilket är ett hot mot en framgångsrik tillämpning av det nya ramverket. Den nya jobbportalen har drabbats av förseningar. Samarbetet med privata rekryteringsföretag går framåt, men ytterligare satsningar krävs.
- (15) Utbildningens och fortbildningens bristande relevans för arbetsmarknaden och den stora andelen arbetslösa utan formella kvalifikationer (35,2 %) bidrar till både den höga ungdomsarbetslöshet och långtidsarbetslösheten. Andelen ungdomar som varken går någon utbildning eller jobbar är fortfarande högre än EU-genomsnittet. Andelen elever och studenter som hoppar av skola och utbildning i förtid är fortsatt mycket hög (23,5 %), även om andelen sjunker. Andelen med eftergymnasial utbildning ligger kvar på samma nivå, men yrkesutbildningar och lärlingssystem är fortfarande underutnyttjade och kunskaperna hos dem som tar examen från gymnasial yrkesutbildning ligger under EU-genomsnittet. Spanien arbetar också med åtgärder för att stimulera de ungas sysselsättning. Den nationella sysselsättnings- och entreprenörskapsstrategin för ungdomar för 2013–2016, som lades fram i mars 2013, genomförs nu, men vissa åtgärder har ännu inte vidtagits. På grundval av denna strategi har Spanien vidtagit fler initiativ för att bekämpa ungdomsarbetslösheten, i linje med målen för ungdomsgarantin. Man kan notera vissa framsteg när det gäller att få bukt med tidiga avhopp från skolan och främja kombinerad yrkesutbildning, men ett fullt genomförande och effektiv användning av anslagen är fortsatt mycket viktigt. Det krävs fortsatt samordning av kombinerad yrkesutbildning mellan alla intressenter, bland annat beslutsfattare och utbildningsleverantörer på alla nivåer i den offentliga sektorn och arbetsgivare, för att rationalisera systemet, främja en bättre anpassning till arbetsmarknadens behov och sörja för större samstämmighet mellan regionernas olika utbildningsmodeller.
- (16) Främst till följd av arbetsmarknadsläget, men också på grund av det sociala trygghetssystemets begränsade förmåga att bekämpa fattigdomen ligger Spanien nu under EU-genomsnittet för de viktigaste indikatorerna som mäter fattigdom och social utestängning, där barn och unga är särskilt utsatta. På grund av krisen är försämringen av hushållens disponibla inkomster i Spanien en av de största och inkomstskillnaderna är också bland de största i unionen. En av de största utmaningarna består i att förenkla förfarandena för dem som ansöker om socialt bistånd och förbättra styrning och samordning av institutioner på nationell, regional och lokal nivå. Den nationella handlingsplanen för social integration 2013–2016 utgör en lämplig ram för anpassningen av aktiva arbetsmarknadsåtgärder till de personer som befinner sig längst bort från arbetsmarknaden, för att komma till rätta med barnfattigdomen och effektivisera det sociala stödet till familjer. Dessutom har socialt bistånd och sociala förmåner begränsade omfördelningseffekter i olika riskgrupper, vilket tyder på att den avsedda målgruppen inte nås i rätt omfattning. Begränsad samordning mellan arbetsmarknads- och socialtjänster (även de på regional och lokal nivå) och den administrativa arbetsbördan för att få tillgång till program för minimiinkomster hindrar en smidig övergång från socialt bistånd till återintegrering på arbetsmarknaden.

- (17) Spanien har gjort framsteg med sina strukturreformer för tillväxt och konkurrenskraft som i stort sett ligger i linje med planerna enligt det nationella reformprogrammet 2013. Lagen om en garanterad enhetlig marknad antogs i december 2013 och man håller på med det komplicerade genomförandet. Lagen om entreprenörskap som antogs hösten 2013 har lett till förbättringar av regelverket vid företags insolvens och flexibla bolagsformer och till rationaliserade stödprogram för internationalisering av företag. Användningen av snabb tillståndsgivning har utökats och det har förenklat etableringen av mindre försäljningsställen, och andra åtgärder som vidtagits för att göra det lättare för företag att få verksamhetsstillstånd. Man har fortfarande inte antagit den sekundärlagstiftning som gör att privata aktiebolag kan bildas genom en gemensam kontaktpunkt med den kortare tidsåtgång som fastställdes i lagen om entreprenörskap från september 2013. Det är dessutom mycket som talar för att de rättsliga hindren för företagsutveckling, även beskattning, bör ses över kontinuerligt med tanke på skillnaden mellan Spanien och de andra euroländerna när det gäller företagens storlek. Den länge emotsedda reformen av de reglerade yrkena har drabbats av förseningar och måste skyndas på. Inget har gjorts för att undanröja restriktionerna för etablering av större försäljningsställen.
- (18) Det spanska forsknings- och innovationssystemet måste förbättra kvaliteten på sina vetenskapliga resultat, främja offentlig-privata samarbeten och underlätta omvandlingen av forskning och innovation till kommersiella produkter. Under 2013 antog regeringen en nationell strategi för vetenskap, teknik och innovation, som dock måste få stöd genom offentlig finansiering. Den nya statliga forskningsmyndigheten som fått i uppdrag att effektivt förvalta de offentliga FoU-investeringarna är ännu inte igång.
- (19) Man har vidtagit betydelsefulla åtgärder för att ta itu med underskottet när det gäller eltaxorna, främst genom att sänka systemkostnaderna, men reformens exakta genomslag är ännu inte känt, särskilt inte när det gäller förnybara energikällor. Regeringen tittar på olika sätt att minimera negativa effekter på de offentliga finanserna av underskotten från mycket olönsamma avgiftsbelagda motorvägar. Myndigheterna har startat en databas med ekonomiska, miljömässiga, trafikrelaterade och andra indikatorer som underlag för analysen av kommande infrastrukturinvesteringar, men har ännu inte inrättat något oberoende organ som kan utvärdera större infrastrukturprojekt. Effektiv konkurrens inom person- och godstrafik på järnväg förhindras fortfarande av tekniska och rättsliga hinder som hämmar en effektiv användning av den omfattande infrastrukturen.
- (20) Reformen av den offentliga förvaltningen går framåt. En reform av den lokala förvaltningen antogs i december 2013 och reformerna enligt rapporten från kommittén om den offentliga förvaltningen pågår och kommer att fortsätta under 2014 och 2015. De rättsliga reformerna befinner sig i olika skeden och måste slutföras. Nya insatser mot korruption omfattar lagen om transparens, offentlig tillgång till information och goda styrelseformer, som antogs i december 2013, samt två lagförslag om partifinansiering och högre ämbetsmäns ansvar och redovisningsskyldighet. Man håller på att genomföra en nationell plan mot odeklarerat arbete och socialförsäkringsbedrägerier för perioden 2012–2014 (*Plan Nacional de Lucha contra el Empleo Irregular y el Fraude a la Seguridad Social*). Spanien har också ingått fler internationella avtal för utbyte av information som behövs i skatteärenden och inlett ett projekt med privata företag för att utvärdera eventuella förbättringar av förmånssystemets förvaltning.
- (21) Kommissionen har inom ramen för den europeiska planeringsterminen gjort en omfattande analys av Spaniens ekonomiska politik. Den har bedömt det nationella reformprogrammet och stabilitetsprogrammet. Kommissionen har beaktat inte bara programmets relevans för hållbarheten i finanspolitiken och den socioekonomiska politiken i Spanien utan också i vilken mån EU:s regler och riktlinjer har iakttagits, mot bakgrund av behovet att stärka den övergripande ekonomiska styrningen i unionen genom att framtida nationella beslut fattas med beaktande av synpunkter på EU-nivå. Kommissionens rekommendationer inom den europeiska planeringsterminen återspeglas i rekommendationerna 1–8 nedan.
- (22) Mot bakgrund av denna bedömning har rådet granskat stabilitetsprogrammet, och dess yttrande⁽¹⁾ återspeglas särskilt i rekommendation 1 nedan.

(1) Enligt artikel 5.2 i förordning (EG) nr 1466/97.

- (23) Mot bakgrund av kommissionens fördjupade granskning och denna bedömning har rådet granskat det nationella reformprogrammet och stabilitetsprogrammet. Dess rekommendationer enligt artikel 6 i förordning (EU) nr 1176/2011 återspeglas i rekommendationerna 1, 2, 3, 4, 6, 7 och 8 nedan.
- (24) I samband med den europeiska planeringsterminen har kommissionen dessutom analyserat den ekonomiska politiken i euroområdet som helhet. På dessa grunder har rådet utfärdat särskilda rekommendationer till de medlemsstater som har euron som valuta⁽¹⁾. I egenskap av ett land som har euron som valuta bör Spanien också säkerställa ett fullständigt och snabbt genomförande av dessa rekommendationer.

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS Spanien att under perioden 2014–2015 vidta följande åtgärder:

1. Stärka den finanspolitiska strategin från och med 2014, särskilt genom att noggrant beskriva de underbyggande åtgärderna från 2015 och framåt, för att säkerställa en hållbar korrigerande av det alltför stora underskottet till 2016 genom att genomföra de strukturanpassningar som anges i rådets rekommendation enligt förslaget vid alltför stora underskott. En hållbar korrigerande av de finanspolitiska obalanserna kräver ett trovärdigt genomförande av ambitiösa strukturreformer för att öka anpassningsförmågan och främja tillväxt och sysselsättning. När korrigeringen av det alltför stora underskottet är avklarad, fortsätta med en strukturanpassning mot det medelfristiga målet på minst 0,5 % om året, eller mer vid goda ekonomiska förhållanden eller om det krävs för att se till att skuldregeln iakttas, i syfte att varaktigt sänka den höga offentliga skuldkvoten. Se till att den nya oberoende finanspolitiska institutionen inleder sin verksamhet snarast möjligt och sörja för ett fullständigt genomförande av de förebyggande och korrigerande åtgärderna och genomförandeåtgärderna i lagen om budgetstabilitet på alla nivåer i den offentliga sektorn, inklusive undanröjande av den offentliga sektorns kommersiella skulder. Till februari 2015 systematiskt se över de offentliga utgifterna på samtliga nivåer för att se till att de blir effektiva och att kvaliteten på de offentliga utgifterna höjs. Fortsätta att förbättra kostnadseffektiviteten i hälso- och sjukvården, framför allt genom att ytterligare rationalisera läkemedelsutgifterna, även på sjukhus, och stärka samordningen mellan olika vårdtyper samtidigt som man upprätthåller tillgången för utsatta grupper. I slutet av 2014 anta en omfattande skattereform för att förenkla skattesystemet och se till att det bidrar till tillväxt och nya arbetstillfällen, miljöskydd och intäktsstabilitet.

Med detta mål för ögonen lägga om intäkterna till mindre snedvridande skatter, till exempel konsumtion, miljö (till exempel motorbränslen) och återkommande fastighetsskatter, ta bort ineffektiva inkomstskatteutgifter för personer och företag, överväga att sänka arbetsgivaravgifterna, i synnerhet för låglönearbete, fortsätta att ta itu med den förmånliga behandlingen av skulder i bolagsbeskattningen, samt vidta åtgärder för att se till att beskattningen inte utgör hinder för en välfungerande inre marknad i Spanien. Intensifiera bekämpningen av skatteundandragande.

2. Fullborda reformen av sparbankssektorn och anta sekundärlagstiftningen samt fullborda omorganisationen av de statsägda sparbankerna för att påskynda deras fullständiga återhämtning och bana väg för en återgång till privat ägande. Främja bankernas arbete med att upprätthålla stark kapitaltäckning, övervaka kapitalförvaltningsbolaget Sarebs verksamhet för att säkerställa en snabb avyttring av tillgångarna och samtidigt minimera kostnaderna för skattebetalarna. Avsluta de pågående åtgärderna för att bredda de små och medelstora företagens tillgång till finansiering, särskilt genom att slutföra de pågående insatserna för att förbättra finansförmedling som inte utförs av banker. Ta bort återstående flaskhalsar i regelverket om insolvens i företag, särskilt genom att stärka konkursförvaltarens sakkunskap och rättsystemets förmåga att hantera insolvensärenden och ta fram ett permanent regelverk för privatpersoners obestånd med vederbörlig hänsyn tagen till fordringsägares/låntagares balanserade rättigheter och bedömningar av den finansiella stabiliteten.
3. Vidta nya åtgärder för att minska segmenteringen på arbetsmarknaden och främja riktiga och varaktiga jobb, till exempel genom att minska antalet avtalstyper och sörja för en balanserad tillgång till avgångsvederlag. Fortsätta att regelbundet övervaka arbetsmarknadsreformerna. Främja en reallöneutveckling som är förenlig med målet att skapa fler arbetstillfällen. Skärpa kravet som innebär att arbetslösa måste söka jobb för att ha rätt till arbetslöshetsförmåner. Effektivisera och göra de aktiva arbetsmarknadsåtgärderna, däribland anställningssubventioner, mer målinriktade, särskilt när det gäller personer med stora svårigheter att få

⁽¹⁾ Se sidan 141 i detta nummer av EUT.

anställning. Stärka samordningen mellan arbetsmarknads- och utbildningsåtgärder. Snabba på moderniseringen av den offentliga arbetsförmedlingen för att säkerställa effektivare individanpassad rådgivning, lämplig utbildning och jobbmatchning, med särskild inriktning på långtidsarbetslösa. Säkerställa en effektiv tillämpning av offentlig-privat samarbete om arbetsförmedling före utgången av 2014, och kontrollera kvaliteten på servicen. Se till att jobbportalen fungerar effektivt och kombinera detta med fler åtgärder för att stödja arbetstagarnas rörlighet.

4. Genomföra den nationella sysselsättnings- och entreprenörskapsstrategin för ungdomar för 2013–2016 och utvärdera dess genomslag. Erbjud unga anställningar, lärlingsplatser och praktikplatser av god kvalitet och bli bättre på att nå ut till unga arbetslösa som inte är anmälda hos myndigheterna, i linje med målen för ungdomsgarantin. Effektivt genomföra den nya utbildningsstrategin för att förbättra kvaliteten på grund- och gymnasieskola. Förbättra rådgivning och stöd till grupper som riskerar att hoppa av skolan i förtid. Förbättra yrkesutbildningens och den högre utbildningens relevans för arbetsmarknaden, särskilt genom att stärka samarbetet med arbetsgivarna och stödja utbildning av utbildare och handledare.
5. Genomföra den nationella handlingsplanen för social integration 2013–2016 och utvärdera om den uppfyller alla mål effektivt. Stärka den administrativa kapaciteten och samordningen mellan arbetsförmedlingar och sociala institutioner för att kunna erbjuda integrerade lösningar till stöd för dem som riskerar fattigdom och stimulera rationaliserade förfaranden bland statliga myndigheter med ansvar för program för minimiinkomster för att stödja övergången från program för minimiinkomster till arbetsmarknaden. Göra stödprogrammen för familjer mer målinriktade och stärka kvaliteten på tjänster för låginkomsthushåll med barn, för att garantera de sociala transfereringarnas progressivitet och effektivitet.
6. Säkerställa ett ambitiöst och snabbt genomförande av lag nr 20/2013 om en enhetlig marknad på alla förvaltningsnivåer. Anta en ambitiös reform av de reglerade yrkena och yrkesförbund i slutet av 2014, där man definierar vilka yrken som kräver registrering hos ett yrkesförbund, och fastställer yrkesorgans öppenhet och redovisningsskyldighet, avreglerar verksamhet som utan fog är förbehållna vissa utövare och säkrar marknadsenhet när det gäller tillgång till och utövandet av reglerade yrken i Spanien. Ytterligare minska tidsåtgång, kostnader och antal förfaranden som krävs för att starta ett företag. Undanröja omotiverade restriktioner för att etablera storskaliga försäljningsställen, framför allt genom att ändra gällande regler för regional planering. Kartlägga finansieringskällor för den nya nationella strategin för vetenskap, teknik och innovation och se till att den nya statliga forskningsmyndigheten inleder sin verksamhet.
7. Efter 2013 års reform se till att effektivt få bort underskottet i elsystemet under 2014 och vid behov även vidta ytterligare strukturåtgärder. Ta itu med problemet med mycket olönsamma avgiftsbelagda motorvägar för att minimera kostnaderna för staten. Före utgången av 2014 inrätta ett oberoende organ som kan hjälpa till att utvärdera framtida stora infrastrukturprojekt. Vidta åtgärder för att säkerställa effektiv konkurrens inom gods- och passagerartrafik på järnväg.
8. På alla nivåer i den offentliga sektorn genomföra rekommendationerna från kommittén om den offentliga förvaltningen. Stärka kontrollmekanismerna och öka insynen i förvaltningsbesluten, särskilt på regional och lokal nivå. Fullborda och noggrant följa de pågående insatserna för att bekämpa den svarta ekonomin och odeclarerat arbete. Anta påbörjade reformer av rättsväsendets struktur och organisation och se till att de antagna reformerna genomförs.

Utfärdad i Bryssel den 8 juli 2014.

På rådets vägnar

P. C. PADOAN

Ordförande

RÅDETS REKOMMENDATION

av den 8 juli 2014

om Frankrikes nationella reformprogram 2014, med avgivande av rådets yttrande om Frankrikes stabilitetsprogram 2014

(2014/C 247/09)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA REKOMMENDATION

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 121.2 och 148.4,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1466/97 av den 7 juli 1997 om förstärkning av övervakningen av de offentliga finanserna samt övervakningen och samordningen av den ekonomiska politiken ⁽¹⁾, särskilt artikel 5.2,med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1176/2011 av den 16 november 2011 om förebyggande och korrigerande av makroekonomiska obalanser ⁽²⁾, särskilt artikel 6.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens rekommendation,

med beaktande av Europaparlamentets resolutioner,

med beaktande av Europeiska rådets slutsatser,

med beaktande av sysselsättningskommitténs yttrande,

med beaktande av ekonomiska och finansiella kommitténs yttrande,

med beaktande av yttrandet från kommittén för socialt skydd,

med beaktande av yttrandet från kommittén för ekonomisk politik, och

av följande skäl:

- (1) Den 26 mars 2010 antog Europeiska rådet kommissionens förslag till en ny strategi för tillväxt och sysselsättning, Europa 2020, som bygger på en ökad samordning av den ekonomiska politiken med inriktning på ett antal nyckelområden där åtgärder behövs för att stärka förutsättningarna för hållbar tillväxt och konkurrenskraft i Europa.
- (2) Den 13 juli 2010 antog rådet på grundval av kommissionens förslag en rekommendation om de allmänna riktlinjerna för medlemsstaternas och unionens ekonomiska politik (2010–2014) och den 21 oktober 2010 ett beslut om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik ⁽³⁾, vilka tillsammans utgör de integrerade riktlinjerna. Medlemsstaterna uppmanades att beakta de integrerade riktlinjerna i sin nationella ekonomiska politik och sysselsättningspolitik.
- (3) Den 29 juni 2012 beslutade medlemsstaternas stats- och regeringschefer om en tillväxt- och sysselsättningspakt, som ger ett enhetligt ramverk för insatser på nationell nivå, EU-nivå och euroområdesnivå med hjälp av alla tänkbara medel, instrument och politiska åtgärder. De beslutade om insatser som ska utföras på medlemsstatsnivå och förband sig särskilt att uppnå målen i Europa 2020-strategin och genomföra de landsspecifika rekommendationerna.

⁽¹⁾ EGT L 209, 2.8.1997, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 306, 23.11.2011, s. 25.

⁽³⁾ Upprätthålls för 2014 genom rådets beslut 2014/322/EU av den 6 maj 2014 om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik för 2014 (EUT L 165, 4.6.2014, s. 49).

- (4) Den 9 juli 2013 antog rådet en rekommendation⁽¹⁾ om Frankrikes nationella reformprogram 2013 och avgav sitt yttrande om Frankrikes uppdaterade stabilitetsprogram för 2012–2017. Den 15 november 2013 lade kommissionen, i linje med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 473/2013⁽²⁾, fram sitt yttrande om Frankrikes utkast till budgetplan för 2014.
- (5) Den 13 november 2013 antog kommissionen den årliga tillväxtöversikten, som markerar inledningen av 2014 års europeiska planeringstermin för samordning av den ekonomiska politiken. Den 13 november 2013 antog kommissionen även, på grundval av förordning (EU) nr 1176/2011, rapporten om varningsmekanismen, i vilken Frankrike angavs som en av de medlemsstater som skulle bli föremål för en fördjupad granskning.
- (6) Den 20 december 2013 godkände Europeiska rådet prioriteringarna för att säkerställa finansiell stabilitet, finanspolitisk konsolidering och tillväxtfrämjande åtgärder. Det betonade behovet av att efterstävta differentierad och tillväxtfrämjande konsolidering av de offentliga finanserna, återställa normala lånevillkor i ekonomin, främja tillväxt och konkurrenskraft, bekämpa arbetslöshet och krisens sociala följdverkningar samt modernisera den offentliga förvaltningen.
- (7) Den 5 mars 2014 offentliggjorde kommissionen resultatet av sin fördjupade granskning av Frankrike i enlighet med artikel 5 i förordning (EU) nr 1176/2011. Av analysen drog kommissionen slutsatsen att Frankrike fortfarande har makroekonomiska obalanser som kräver särskild övervakning och beslutsamma politiska åtgärder. Det är särskilt viktigt att den försämrade handelsbalansen, den minskade konkurrenskraften och följderna av den höga offentliga skuldsättningen ständigt uppmärksammas politiskt.
- (8) Den 5 mars 2014 rekommenderade kommissionen att Frankrike borde anstränga sig mer för att helt efterleva rådets rekommendation enligt förfarandet vid alltför stora underskott.
- (9) Den 7 maj 2014 lade Frankrike fram sitt nationella reformprogram för 2014 och sitt stabilitetsprogram för 2014. För att beakta deras inbördes samband har de båda programmen bedömts samtidigt.
- (10) Målet för den finanspolitiska strategin i stabilitetsprogrammet 2014 är att korrigera det alltför stora underskottet senast 2015 och nå det medelfristiga målet 2017. Stabilitetsprogrammet bekräftar det tidigare medelfristiga målet om en strukturellt balanserad budget, som är strängare än vad stabilitets- och tillväxtpakten kräver. Enligt stabilitetsprogrammet ska underskottet ned till 3 % av BNP 2015, över det mål som anges i rådets rekommendation av den 21 juni 2013. Efter det är de planerade (omberäknade) årliga framstegen i riktning mot det medelfristiga målet lägre än minimikravet på 0,5 % av BNP. Totalt sett överensstämmer stabilitetsprogrammets finanspolitiska strategi endast delvis med stabilitets- och tillväxtpaktens krav. Enligt stabilitetsprogrammet spås statsskulden kulminera med 95,6 % av BNP 2014 och 2015 och sedan sjunka till 91,9 % 2017. Det makroekonomiska scenario som ligger till grund för de finanspolitiska beräkningarna i stabilitetsprogrammet är rimliga för 2014 och något optimistiska för 2015, där BNP spås öka med 1,0 % i år och 1,7 % nästa år, jämfört med 1,0 % och 1,5 % i kommissionens vårprognos 2014. I april 2014 avgav det oberoende höga rådet för offentliga finanser (Haut Conseil des finances publiques) ett yttrande om stabilitetsprogrammets makroekonomiska scenario. I stabilitetsprogrammet skisseras ett antal ytterligare åtgärder för 2014, bland annat indragna anslag till ministerier som ett led i en tilläggsbudget och de första verkningarna av det sparpaket på 50 miljarder EUR som regeringen tillkännagett.

Mot denna bakgrund och med beaktande av att den budgetkonsolidering som uppnåddes 2013 var högre än vad som väntats när kommissionen lade fram sin rekommendation, kan stabilitetsprogrammet på det hela taget anses motsvara kommissionens rekommendation. Åtgärderna för konsolidering av de offentliga finanserna är inte tillräckligt detaljerade för att det trovärdigt ska kunna sägas att det alltför stora underskottet kommer att ha korrigerats senast 2015, vilket stöds av kommissionens prognos om ett underskott

⁽¹⁾ EUT C 217, 30.7.2013, s. 27.

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 473/2013 av den 21 maj 2013 om gemensamma bestämmelser för övervakning och bedömning av utkast till budgetplaner och säkerställande av korrigerande av alltför stora underskott i medlemsstater i euroområdet (EUT L 140, 27.5.2013, s. 11).

på 3,4% av BNP nästa år och en därtill hörande strukturjustering som ligger betydligt under den nivå som rådet rekommenderade. Riskerna för regeringens mål tenderar dessutom att peka nedåt. I synnerhet har flera av de kompletterande åtgärder som tillkännagetts i stabilitetsprogrammet för 2014 ännu inte antagits, och de planerade besparingarna för 2015 är mycket omfattande. På grundval av kommissionens prognos är budgetåtstramningarna 2013–2014 0,2 procentenheter av BNP för små sett till (korrigerad) förändring av den strukturella balansen och 0,1 procentenhet av BNP för små sett till omfattningen på de åtstramningar som ansågs nödvändiga när rådet lade fram sin rekommendation. På grundval av dess bedömning av stabilitetsprogrammet och kommissionens prognos, enligt förordning (EG) nr 1466/97, anser rådet att de åtgärder som ligger till grund för den finanspolitiska strategin behöver utstoffer mer och att kompletterande åtgärder behövs för att följa rådets rekommendation och sedan komma på rätt väg mot det medelfristiga målet. Särskilt bör kompletterande åtgärder anges i den kommande ändringsbudgeten för 2014.

- (11) Eftersom statskulden är hög och fortfarande ökar och eftersom tidsfristen för korrigerande av det alltför stora underskottet förlängdes till 2015, är det desto viktigare att 2014 års budget verkligen efterlevs och avsevärda konsolideringar genomförs med beslutsamhet 2015. Särskilt bör de offentliga utgifterna öka mycket långsammare än de senaste åren, vilket regeringen planerar. Därför föreligger ett behov av att ytterligare konkretisera strategin för minskning av utgifterna genom en intensifiering av den pågående översynen av utgifterna och i lämpliga fall en omställning av omfattningen på det offentliga insatser. Stora besparingar på kort sikt kan inte genomföras utan en avsevärd minskning av ökningstakten i utgifterna för social trygghet, som utgör nästan hälften av de offentliga utgifterna.

Det omfattar nedskärningar i utgifterna för hälso- och sjukvård och pensioner, bland annat genom mer långtgående årliga utgiftsmål för vården och tillfälliga frysningar av pensionerna och andra sociala förmåner, vilket regeringen för närvarande planerar. Vidare torde den planerade nya lagen om decentralisering förenkla de olika administrativa nivåerna i Frankrike i syfte att undanröja administrativa överlappningar och uppnå fler synergieffekter, effektivitetsvinster och besparingar genom att administrativa nivåer slås samman eller avskaffas. På det här området kommer de strukturella reformerna i stabilitetsprogrammet inte att få effekt förrän på medellång sikt, även om tidsplanen har tidigarelästs sedan stabilitetsprogrammet lades fram, och reformerna är dessutom behäftade med allvarliga genomföranderisker. Kontrollen över de lokala myndigheternas utgifter bör också stärkas, bland annat genom ett tak för de årliga ökningarna av de lokala myndigheternas skatteintäkter, med hänsyn tagen till befintliga tak för ett antal lokala skatter, samtidigt som den planerade minskningen av de statliga bidragen genomförs utan pardon. Förutom behovet av kortfristiga besparingar är även de offentliga finansernas långsiktiga hållbarhet bekymmersam.

De offentliga vårdutgifterna har visserligen hållits under kontroll de senaste åren, men mer krävs för att göra hälso- och sjukvårdssystemet mer kostnadseffektivt. Särskilt behöver fler kostnadsbegränsande strategier genomföras, eftersom vårdssystemet spås få betydligt högre utgifter på medellång och lång sikt. Områden som bör effektiviseras är bland annat läkemedelsutgifter och administrativa utgifter samt sjukhusvård. Slutligen antogs en pensionsreform i december 2013 med målet att göra pensionssystemet långsiktigt hållbart. Pensionsreformen är dock inte tillräcklig för att få bort systemets underskott, särskilt underskotten i systemen för statstjänstemän och anställda i ett antal statskontrollerade företag, och enligt de franska myndigheternas prognoser kommer de nya pensionsåtgärderna att allt som allt bara halvera systemets totala underskott till omkring 0,5% av BNP till 2020. Justeringens storlek är dessutom behäftad med allvarliga risker, eftersom det makroekonomiska scenario som ligger till grund för prognoserna kan visa sig vara alltför optimistiskt. Den nyligen inrättade kommittén för uppföljning av pensioner (Comité de suivi des retraites) bör se till att underskottet i systemet successivt undanröjs.

- (12) Frankrike är en av de medlemsstater där arbetskraften är dyrast. Särskilt minskar den höga skatten på arbete företagets lönsamhet och tynger på sysselsättningen. För att stärka den kostnadsmissiga konkurrenskraften har regeringen tagit en rad initiativ för att minska skatten på arbete. En skatterabatt för konkurrenskraft och sysselsättning (CICE) antogs i december 2012 och motsvarar en minskning av arbetskraftskostnaden för löner som är lägre än 2,5 gånger minimilönen. En ytterligare sänkning på 10 miljarder EUR av arbetskraftskostnaderna tillkännagavs som en del av en ansvars- och solidaritetspakt

i januari 2014. Dessa två åtgärder kommer att omfatta 30 miljarder EUR eller 1,5 % av BNP, vilket är i samma storleksordning som den totala ökningen av företagsskatten 2010–2013 och uppväger enbart hälften av skillnaden mellan Frankrike och medelvärdet för euroområdet i fråga om arbetsgivaravgifter. Dessutom gynnas exportföretagen, som tenderar att betala ut högre löner, mindre av CICE än de icke-exporterande företagen, vilket minskar åtgärdens bidrag till konkurrenskraften. Ansvars- och solidaritetspakten omfattar en minskning av arbetskraftskostnaden för låga löner i spannet 1,6–3,5 gånger minimilönen. Den åtgärden, som förväntas träda i kraft 2016, får en mer direkt inverkan på exportföretagen. Lönebildningen i Frankrike tenderar att snedvrída lönestrukturen och begränsa företagets möjligheter att anpassa lönerna under lågkonjunkturer. Det höga rådet för finansiering av det sociala skyddet (Haut Conseil du financement de la protection sociale) har bedömt hur olika scenarier för undantag från socialskyddsavgifterna påverkar sysselsättningen, men man har i endast begränsad omfattning uppmärksammat inverkan på lönebildning och konkurrenskraft.

Trots att omfattande undantag införts för arbetstagare med minimilön förblir kostnaderna för arbetskraft som får minimilön höga. De här undantagen bidrog till att hålla arbetskraftskostnaderna nere under 2013, vilket är positivt, men den franska minimilönen är fortfarande hög i jämförelse med andra medlemsstater. Minimilönen bör därför fortsätta att utvecklas på ett sätt som stöder konkurrenskraft och sysselsättning. Frankrike har bara några få undantag från den lagfästa minimilönen, och mer kan göras för att minska arbetskraftskostnaden i utsatta grupper.

- (13) Frankrikes globala rangordning i ett antal internationella undersökningar av företagsmiljön har sjunkit. Vissa åtgärder har vidtagits som ett led i den "förenklingschock" som lanserades i juli 2013 för att förenkla kontakterna mellan företagen och förvaltningen, men företagsmiljön behöver förbättras ytterligare. Ett antal åtgärder i förenklingsplanen behöver dessutom fortfarande utformas och genomföras. Särskild uppmärksamhet bör fästas vid föreskrifter enligt arbetslagen och redovisningsregler som följer storlekströsklar och som hämmar de franska företagens tillväxt. De kan ha betydelse för småföretagens svårigheter att nå en storlek som gör det möjligt för dem att exportera och vara innovativa. Politiska initiativ för att öka de privata företagens FoU-utgifter och innovation, bland annat skatterabatten för forskning och konkurrenskraftsklustren, har hittills haft blandad framgång. Industrins avtagande betydelse i den franska privata sektorn innebär att de privata företagens FoU-utgifter stagnerar, även om enskilda företag kan göra betydande satsningar. Därför är en stor del av FoU fortfarande offentligt finansierad, antingen direkt genom offentlig forskning eller indirekt genom subventioner. De befintliga verktygen bör effektiviseras ytterligare för att få de privata företagen att anslå mer pengar till FoU och innovation. Särskilt kan medlen till konkurrenskraftsklustren användas bättre för att främja stordriftseffekter och förbättra innovationsspridningen. Insatserna kan också göras mer verkningsfulla om man låter klustren bli verkliga nätverk av företag med positiva bieffekter. Slutligen spås kostnaderna för forskningsavdraget uppgå till 5,8 miljarder EUR 2014 (nästan 0,3 % av BNP). Trots åtgärdens kostnad finns det ingen utvärdering av dess inverkan på FoU att tillgå där de senaste reformerna tas med i beaktande.
- (14) Även om hinder i fråga om associationsform, ägarkrav eller prisreglering avlägsnats för vissa yrken (t.ex. veterinärer, revisorer) och nya åtgärder avsedda att öka konkurrensen nyligen har antagits i och med konsumtionslagen finns det för vissa yrken fortfarande betydande hinder att få tillgång till eller utöva yrket (t.ex. taxiförare, vårddyrken, notarier och juridiska yrken i allmänhet). Principen om spärrad intagning till många yrken (läkare, farmaceuter m.m.) hindrar fortfarande tillgången till tjänster, och kan ses över utan att kvaliteten och säkerheten äventyras. Hittills har ingen grundlig bedömning av behovet av och proportionaliteten i begränsningarna för de lagreglerade yrkena gjorts. Inom detaljhandeln kvarstår betygande tillståndskrav för etablering av försäljningsställen, särskilt på grund av stadsplaneringsföreskrifter, och förbudet mot förlustbringande försäljning gäller fortfarande, vilket hämmar konkurrensen och drabbar konsumenterna. Än så länge har inga konkreta åtgärder vidtagits i Frankrike för att undanröja hindren för

tillträde till detaljhandeln. Inom el- och gasdistributionen fasas de reglerade priserna ut för icke-hushållskunder. Priserna fortsätter dock att vara reglerade för hushåll, och för el underskrider priserna kostnaderna och det finns liten tillgång till alternativa leverantörer. När det gäller energilänkar bör de pågående projekten, särskilt med Spanien, färdigställas för att stärka el- och gaslänkarna till grannländerna. Inom järnvägssektorn hindrar fortfarande barriärerna för marknadstillträde marknaden från att fungera effektivt. Frankrike har inte konkurrensetsatt sin inhemska tågpassagerarmarknad, utom för internationella förbindelser, och det finns få nya aktörer. Man har inlett en reform av järnvägssektorn för att göra den mer ekonomiskt hållbar. Ett lagförslag lades fram i oktober 2013 och behandlas nu av parlamentet. Bland annat är det tänkt att en infrastrukturförvaltare ska inrättas med en vertikalt integrerad struktur där den nuvarande operatören ingår. Denna nya struktur kan hindra att alternativa operatörer får tillgång till järnvägsnätet.

- (15) Frankrike har ett högt och stigande totalt skattetryck. Kvoten mellan skatter och BNP var 2013 med 45,9% en av de högsta i unionen och hade ökat med 3,3 procentenheter sedan konsolideringen av de offentliga finanserna inleddes 2010. Mot den bakgrunden har en skattekommitté (Assises de la fiscalité) lämnat underlag för en reform av skattesystemet. Få framsteg har gjorts hittills med att sänka de lagfästa inkomstskattesatserna för privatpersoner och företag och effektivisera momsen. I stället har en temporär extraskatt på storföretag förlängts till 2015, och det leder till att den totala lagfästa bolagsskatten kulminerar på 38,1% (den normala skattesatsen är redan en av unionens högsta på 33,3%). Regeringen har tillkännagett att företagens solidaritets samhällsbidrag (contribution sociale de solidarité à la charge des sociétés, C3S) successivt ska avskaffas och att skattesatsen gradvis ska sänkas och 2020 nå 28%. Det finns inga uppgifter om exakt när den senare åtgärden ska vidtas. Begränsade framsteg har också gjorts det senaste året med att minska och förenkla inkomstskatteutgifterna. Trots vissa framsteg inom miljöskatter (bland annat har en koldioxidskatt, contribution climat énergie, införts gradvis) förblir miljöskatterna låga, räknat som andel av BNP. Vidare är de franska punktskatterna inte indexreglerade i takt med inflationen, och vissa omfattande miljöskadliga subventioner kvarstår, t.ex. den förmånliga punktskatten på diesel. Slutligen vidtog inga ytterligare åtgärder 2013 för att minska bolagsskattens gynnande av lånefinansiering och därigenom förebygga en ökad privat skuldsättning.
- (16) Även om Frankrike vidtog ett antal politiska åtgärder fortsatte arbetsmarknaden att försämrats 2013 och allvarliga utmaningar kvarstår. Arbetslösheten fortsatte att stiga till 10,3% under 2013 (jämfört med 7,5% 2008). Frankrikes arbetsmarknad är fortfarande segmenterad, med mycket få övergångar från tidsbegränsad till fast anställning (sannolikheten att gå från en tillfällig till en fast anställning var 2010 bara 10,6%, jämfört med 25,9% i genomsnitt i unionen). Kollektivavtalet om anställningstrygghet omsattes i en lag som antogs i juli 2013. Även om den reformen är ett steg i rätt riktning, är dess inverkan än så länge ojämn. Bland annat har mycket få företag utnyttjat den möjlighet att ingå företagsavtal som lagen medger i syfte att öka flexibiliteten i arbetsvillkoren i händelse av tillfälliga ekonomiska svårigheter. Andelen uppsägningar som ifrågasatts i domstol har dock minskat betydligt. Även om arbetsmarknadens parter förhandlade 2014 för att se över systemet för arbetslöshetsförmåner, förväntas inte den nya överenskommelsen leda till några större minskningar av underskottet i systemet. Systemet för arbetslöshetsförmåner hade 2013 ett totalt underskott på nästan 1% av BNP, och det krävs fler strukturella åtgärder för att det ska bli hållbart. Vissa delar, t.ex. villkoren för att vara berättigad till förmåner, förmånernas minskning med tiden och kompensationsgraderna för högavlönade arbetstagare, ändrades bara marginellt efter den senaste överenskommelsen mellan arbetsmarknadens parter i mars 2014, och de bör ändras mer för att se till att incitamenten att arbeta är tillräckliga. Tack vare flera pensionsreformer har sysselsättningsgraden för arbetstagare i åldrarna 55–64 konstant ökat de senaste tre åren.

Sysselsättningsgraden hos äldre franska arbetstagare (45,6% under 2013) är dock fortfarande betydligt lägre än genomsnittet i unionen (4,5 procentenheter lägre) och bara 55% av de äldre arbetstagarna i Frankrike går i pension direkt efter anställning (2008–2011). Det får till följd att arbetslösheten i den här åldersgruppen har ökat avsevärt de senaste åren. Det finns alltså ett behov av skärpta åtgärder för att öka de här arbetstagarnas anställbarhet och se över incitamenten för dem att fortsätta arbeta eller återgå till arbetet.

- (17) PISA-undersökningen 2013 visade att Frankrikes ojämlikhet i fråga om utbildning är en av de högsta i OECD-länderna. En sjättedel av de franska ungdomarna lämnar utbildningssystemet utan behörighet. Det är särskilt oroande eftersom ungdomsarbetslösheten i slutet av 2013 var 25,5 % och eftersom risken att bli arbetslös var nästan dubbelt så stor för de minst kvalificerade ungdomarna. Åtgärder för att främja lärlingsutbildningar bör särskilt inriktas på de minst kvalificerade ungdomarna. Vissa framsteg på området har gjorts genom den reform av den obligatoriska utbildningen som inleddes i juli 2013 och den nya lagen om yrkesutbildning och livslångt lärande som antogs i mars 2014. Det är dock för tidigt att säga om dessa åtgärder verkligen kommer att minska ojämlikheten i utbildningssystemet, och den nya plan för högstadieskolor i mindre gynnade områden som tillkännagavs i januari 2014 har ännu inte genomförts. Slutligen har övergången från skola till arbetsliv underlättats, men antalet lärlingar minskade 2012 och systemen gynnade högskolestuderande i allt högre grad.
- (18) Kommissionen har inom ramen för den europeiska planeringsterminen gjort en omfattande analys av Frankrikes ekonomiska politik. Den har bedömt det nationella reformprogrammet och stabilitetsprogrammet. Kommissionen har beaktat inte bara programmets relevans för hållbarheten i finanspolitiken och den socioekonomiska politiken i Frankrike utan också i vilken utsträckning EU:s regler och riktlinjer har iakttagits, mot bakgrund av behovet att stärka den övergripande ekonomiska styrningen i unionen genom att framtida nationella beslut fattas med beaktande av synpunkter på EU-nivå. Kommissionens rekommendationer inom ramen för den europeiska planeringsterminen återspeglas i rekommendationerna 1–7 nedan.
- (19) Mot bakgrund av denna bedömning har rådet granskat stabilitetsprogrammet, och dess yttrande⁽¹⁾ återspeglas särskilt i rekommendation 1 nedan.
- (20) Mot bakgrund av kommissionens fördjupade granskning och denna bedömning har rådet granskat det nationella reformprogrammet och stabilitetsprogrammet. Dess rekommendationer enligt artikel 6 i förordning (EU) nr 1176/2011 återspeglas i rekommendationerna 1–6 nedan.
- (21) Kommissionen har också inom den europeiska planeringsterminen analyserat den ekonomiska politiken i euroområdet som helhet. Mot denna bakgrund har rådet utfärdat specifika rekommendationer som riktar sig till de medlemsstater som har euron som valuta⁽²⁾. I egenskap av ett land som har euron som valuta bör Frankrike också se till att de rekommendationerna genomförs fullständigt och i tid.

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS Frankrike att under perioden 2014–2015 vidta följande åtgärder:

1. Stärka den finanspolitiska strategin, inbegripet genom att ytterligare specificera de ingående åtgärderna, för år 2014 och senare så att det alltför stora underskottet kan korrigeras på ett varaktigt sätt senast 2015 genom att strukturjusteringsmålen i rådets rekommendation inom ramen för förfarandet vid alltför stora underskott uppfylls. För att man ska åstadkomma en varaktig korrigerings av obalanserna i de offentliga finanserna krävs det att man på ett trovärdigt sätt genomför ambitiösa strukturreformer i syfte att öka anpassningsförmågan och främja tillväxt och sysselsättning. Efter korrigeringen av det alltför stora underskottet, sträva efter en strukturjustering i riktning mot det medelfristiga målet på minst 0,5 % av BNP per år, och mer i gynnsamma ekonomiska lägen eller om så krävs för att se till att skuldmålet uppfylls, för att den höga statsskulden ska minska på lång sikt. Öka satsningarna på effektivisering i alla delar av den offentliga sektorn, inbegripet genom en eventuell omdefinition av de offentliga insatsernas räckvidd. Särskilt vidta åtgärder för att avsevärt minska ökningarna i utgifterna för social trygghet från och med 2015 enligt planerna, genom att

⁽¹⁾ Enligt artikel 5.2 i förordning (EG) nr 1466/97.

⁽²⁾ Se sidan 141 i detta nummer av EUT.

sätta upp ambitiösare årliga utgiftsmål för hälso- och sjukvård, hålla pensionskostnaderna under kontroll och förenkla familjebidrag och bostadsbidrag. Fastställa en tydlig tidsplan för den pågående decentraliseringen och ta de första stegen senast i december 2014 för att undanröja överlappande förvaltningsnivåer, underlätta sammanslagningar av kommuner och förtydliga ansvaret för varje förvaltningsnivå. Stärka incitament att rationalisera de lokala myndigheternas utgifter genom att sätta ett tak på den årliga ökningen av de lokala myndigheternas skatteintäkter och planenligt minska de statliga bidragen. Förutom besparingar på kort sikt ta itu med de prognosticerade ökningarna av offentliga utgifter för hälso- och sjukvård på medellång och lång sikt, bland annat utgifterna för läkemedel, och vid behov vidta ytterligare åtgärder för att se till att pensionssystemet fås i balans senast 2020 på ett hållbart sätt som omfattar samtliga system, särskilt de befintliga specialsystemen och kompletterande systemen.

2. Se till att minskningen av arbetskraftskostnaderna genom skattekrediten för konkurrenskraft och sysselsättning (*crédit d'impôt compétitivité emploi*) fortsätter. Agera för att ytterligare sänka arbetsgivarens sociala avgifter i enlighet med åtagandena i ansvars- och solidaritetspakten, och se till att inga andra åtgärder förtar dess verkan och att den målinriktning som nu planeras inte ändras. Ytterligare utvärdera de ekonomiska följderna av undantag från sociala avgifter, särskilt vad gäller sysselsättning, lönebildning och konkurrenskraft, och vid behov vidta lämpliga åtgärder. På ett budgetneutralt sätt ytterligare sänka arbetskraftskostnaderna för de lägst avlönade, särskilt genom riktade minskningar av arbetsgivarens sociala avgifter med beaktande av olika ordningar för lönebidrag.
3. Förenkla reglerna för företagens administration, beskattning och redovisning och vidta konkreta åtgärder för att genomföra regeringens pågående förenklingsplan före utgången av december 2014. Eliminera regelhinder för företagets tillväxt, särskilt genom att se över storlekskriterier i föreskrifterna för att undvika tröskleffekter. Förenkla och effektivisera innovationspolitiken, särskilt genom utvärderingar som beaktar de senaste reformerna och vid behov en anpassning av forskningsavdraget (*crédit d'impôt recherche*). Se till att resurserna styrs till de effektivaste konkurrenskraftklustren och främja de ekonomiska effekterna av innovationer som tagits fram i klustren.
4. Avlägsna omotiverade restriktioner för tillträdet till och utövandet av lagreglerade yrken, minska kostnaderna för tillträde till ett visst yrke och främja konkurrensen på tjänstemarknaden. Vidta ytterligare åtgärder för att minska regelbördan i detaljhandeln, särskilt genom att förenkla tillståndsförfarandena för etablering av försäljningsställen och upphävande av förbudet mot förlustbringande försäljning. Se till att reglerade gas- och eltariffer för hushållskunder sätts på en lämplig nivå som inte hindrar konkurrensen, samtidigt som överkomliga villkor upprätthålls för utsatta grupper. Stärka el- och gaslänkarna med Spanien, särskilt gaslänkarna i syfte att helt integrera den iberiska gasmarknaden med den europeiska. Inom järnvägen se till att den nya enhetliga infrastrukturförvaltaren är oberoende från den nuvarande operatören, och vidta åtgärder för att konkurrensutsätta den inhemska passagerartransporten i linje med bestämmelserna i de kommande direktiven och den tidtabell som kommer att fastställas i och med dem.
5. Minska skattebördan på arbetskraft och öka satsningarna på att förenkla och effektivisera skattesystemet. I detta syfte vidta åtgärder från och med 2015 års budget för att avlägsna ineffektiva inkomstskatteutgifter för enskilda och företag i enlighet med nya bedömningar och underlaget från kommittén *Assises de la fiscalité*, samt sänka skattesatserna, vidta ytterligare åtgärder för att undanröja bolagsskattens gynnande av lånefinansiering, bredda skattebasen, särskilt på konsumtion, och fasa ut miljöskadliga subventioner.
6. Vidta ytterligare åtgärder för att bekämpa stelhet på arbetsmarknaden, särskilt åtgärder för att reformera villkoren i avtalen om bevarande av arbetstillfällen (*accords de maintien de l'emploi*) så att de används oftare av företag i svårigheter. Vidta ytterligare åtgärder i samarbete med arbetsmarknadens parter för att reformera systemet med arbetslöshetsförmåner, så att systemet blir hållbart och ger tillräckliga incitament till återgång till arbete. Se till att äldre arbetstagare får nytta av tillräcklig rådgivning och fortbildning och se över berörda särskilda ordningar för arbetslöshetsförmåner med hänsyn till deras situation på arbetsmarknaden.

7. Modernisera yrkesutbildningen, genomföra reformen av den obligatoriska utbildningen och vidta ytterligare åtgärder för att minska ojämlikheten i utbildningen, särskilt genom ytterligare åtgärder mot avhopp från skolan i förtid. Se till att aktiva arbetsmarknadsåtgärder verkligen stöder de mest utsatta grupperna. Förbättra övergången från skola till arbete, särskilt genom att intensifiera åtgärderna för vidareutveckling av lärlingsutbildningar, och då i synnerhet för lågkvalificerade.

Utfärdad i Bryssel den 8 juli 2014.

På rådets vägnar

P.C. PADOAN

Ordförande

RÅDETS REKOMMENDATION

av den 8 juli 2014

om Kroatiens nationella reformprogram 2014, med avgivande av rådets yttrande om Kroatiens konvergensprogram 2014

(2014/C 247/10)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA REKOMMENDATION

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 121.2 och 148.4,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1466/97 av den 7 juli 1997 om förstärkning av övervakningen av de offentliga finanserna samt övervakningen och samordningen av den ekonomiska politiken⁽¹⁾, särskilt artikel 9.2,med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1176/2011 av den 16 november 2011 om förebyggande och korrigerande av makroekonomiska obalanser⁽²⁾, särskilt artikel 6.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens rekommendation,

med beaktande av Europaparlamentets resolutioner,

med beaktande av Europeiska rådets slutsatser,

med beaktande av sysselsättningskommitténs yttrande,

med beaktande av ekonomiska och finansiella kommitténs yttrande,

med beaktande av yttrandet från kommittén för socialt skydd,

med beaktande av yttrandet från kommittén för ekonomisk politik, och

av följande skäl:

- (1) Den 26 mars 2010 antog Europeiska rådet kommissionens förslag till en ny strategi för tillväxt och sysselsättning, Europa 2020, som bygger på en ökad samordning av den ekonomiska politiken med inriktning på ett antal nyckelområden där åtgärder behövs för att stärka förutsättningarna för hållbar tillväxt och konkurrenskraft i Europa.
- (2) Den 13 juli 2010 antog rådet på grundval av kommissionens förslag en rekommendation om de allmänna riktlinjerna för medlemsstaternas och unionens ekonomiska politik (2010–2014) och den 21 oktober 2010 ett beslut om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik⁽³⁾, vilka tillsammans utgör de integrerade riktlinjerna. Medlemsstaterna uppmanades att beakta de integrerade riktlinjerna i sin nationella ekonomiska politik och sysselsättningspolitik.
- (3) Den 29 juni 2012 beslutade medlemsstaternas stats- och regeringschefer om en tillväxt- och sysselsättningspakt, som ger ett enhetligt ramverk för insatser på nationell nivå, EU-nivå och euroområdesnivå med hjälp av alla tänkbara medel, instrument och politiska åtgärder. De beslutade om insatser som ska utföras på medlemsstatsnivå och förband sig särskilt att uppnå målen i Europa 2020-strategin och genomföra de landsspecifika rekommendationerna.
- (4) Kroatien deltog i 2013 års europeiska planeringstermin på frivillig och informell basis och lämnade in ett ekonomiskt program, men inga landsspecifika rekommendationer utfärdades. Den 21 juni 2013 antog rådet slutsatser där man välkomnade Kroatiens ekonomiska program och poängterade att Kroatien förväntas göra framsteg mot att uppfylla kraven i stabilitets- och tillväxtpakten och att landet måste slå in på en trovärdig kurs för konsolidering och samtidigt skydda tillväxtfrämjande utgifter och säkerställa utrymme för medfinansiering av inflödet av EU-medel.

⁽¹⁾ EGT L 209, 2.8.1997, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 306, 23.11.2011, s. 25.

⁽³⁾ Upprätthålls för 2014 genom rådets beslut 2014/322/EU av den 6 maj 2014 om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik (EUT L 165, 4.6.2014, s. 49).

- (5) Den 13 november 2013 antog kommissionen den årliga tillväxtöversikten, som markerar inledningen av 2014 års europeiska planeringstermin för samordning av den ekonomiska politiken. Den 13 november 2013 antog kommissionen även, på grundval av förordning (EU) nr 1176/2011, rapporten om varningsmekanismen, i vilken Malta identifierades som en av de medlemsstater som skulle bli föremål för en fördjupad granskning.
- (6) Den 20 december 2013 godkände Europeiska rådet prioriteringarna för att säkerställa finansiell stabilitet, finanspolitisk konsolidering och tillväxtfrämjande åtgärder. Det betonade behovet av att eftersträva differentierad och tillväxtfrämjande konsolidering av de offentliga finanserna, återställa normala lånevillkor i ekonomin, främja tillväxt och konkurrenskraft, bekämpa arbetslöshet och krisens sociala följdverkningar samt modernisera den offentliga förvaltningen.
- (7) Den 5 mars 2014 offentliggjorde kommissionen resultatet av sin fördjupade granskning av Kroatien, i enlighet med artikel 5 i förordning (EU) nr 1176/2011. Av analysen drog kommissionen slutsatsen att Kroatien har stora makroekonomiska obalanser som kräver särskild övervakning och kraftfulla politiska åtgärder. Politiska åtgärder krävs framför allt med tanke på den sårbarhet som uppstår till följd av betydande skulder till utlandet, försämrat exportresultat, högt skuldsatta företag och en snabbt ökande offentlig skuld, allt i en situation med låg tillväxt och svag förmåga till anpassning.
- (8) Den 24 april 2014 lade Kroatien fram sitt nationella reformprogram för 2014 och sitt konvergensprogram för 2014. För att beakta deras inbördes samband har de båda programmen bedömts samtidigt.
- (9) Målet för den finanspolitiska strategin i konvergensprogrammet för 2014 är att korrigera det alltför stora underskottet fram till 2016 och samtidigt återgå till en hållbar tillväxt. Detta är tänkt att uppnås genom en kontinuerlig minskning av skulden från 4,9 % av BNP för 2013 till under 3 % av BNP fram till 2016, vilket är tidsfristen för att korrigera det alltför stora underskottet. Enligt konvergensprogrammet förutspås det att den offentliga skulden kommer att kulminera 2014 med 72 %, minska något året därpå och sedan stabilisera sig. Det makroekonomiska scenario som ligger till grund för de finanspolitiska beräkningarna i konvergensprogrammet är optimistiskt för hela programperioden. Enligt konvergensprogrammets scenario kommer BNP att stagnera 2014, medan tillväxten förväntas bli måttlig på 1,2 % under 2015. Detta kan jämföras med kommissionens avdelningars vårprognos för 2014, som förutspår en minskning av BNP på 0,6 % respektive en tillväxt på 0,7 %. Uppgifterna i konvergensprogrammets budgetprognos avviker från standarderna i det europeiska national- och regionalräkenskapssystemet (ENS), vilket leder till bristande överensstämmelse med tidigare uppgifter och det makroekonomiska scenariot, och försvårar en lämplig jämförelse med kommissionens avdelningars vårprognos 2014. Dessutom tillhandahåller konvergensprogrammet inte tillräckligt detaljerade uppgifter om konsolideringsåtgärderna för 2015 och 2016, i synnerhet vad gäller utgifterna. Enligt kommissionens avdelningars vårprognos 2014 väntas det nominella saldot uppgå till 3,8 % av BNP för 2014 respektive 3,1 % för 2015. Efter de nödvändiga anpassningarna för att dessa prognoser ska kunna jämföras med målen i förfarandet vid alltför stora underskott (dvs. frånräknat effekten av överföringar av tillgångar från den andra pelaren i pensionssystemet) blir kommissionens prognos för underskottet 4,6 % av BNP för 2014 och 3,8 % för 2015.

Eftersom konvergensprogrammet är den första rapporten om de åtgärder som vidtagits av myndigheterna efter inledandet av förfarandet vid alltför stora underskott den 28 januari 2014, bedömde kommissionen de åtgärder som Kroatien vidtagit i ett meddelande som offentliggjordes den 2 juni 2014. I synnerhet förutspås målet om det totala saldot nås under 2014, medan underskottet förväntas vara något högre än målet under 2015. Förbättringen av det strukturella saldot är något sämre än nödvändigt för både 2014 och 2015. Även om förändringen av det anpassade strukturella saldot inte når upp till det rekommenderade värdet, väntas dock den förbättring som mäts genom det underliggande antalet diskretionära åtgärder uppnås både 2014 och 2015. För att minska den negativa effekten på tillväxten och göra konsolideringen mer hållbar, krävs åtgärder av bättre kvalitet och en övergång till utgiftbaserade åtgärder. På grundval av dess bedömning av konvergensprogrammet och kommissionens prognos enligt förordning (EG) nr 1466/97 anser rådet att trots att Kroatien som rekommenderat vidtagit verkliga åtgärder för att korrigera sitt alltför stora underskott fram till den 30 april 2014, krävs ytterligare ansträngningar för att följa rekommendationen inom ramen för förfarandet vid alltför stora underskott i syfte att korrigera underskottet fram till 2016 och säkerställa korrigerings trovärdighet.

- (10) Åtgärderna för finanspolitisk konsolidering bör vara inriktade på att förbättra de offentliga finanserna i syfte att öka kostnadseffektiviteten framför allt hos utgifterna för löner, social trygghet och bidrag och skapa ett tillräckligt finanspolitiskt utrymme för att prioritera tillväxtfrämjande utgifter och investeringar, inklusive i EU-finansierade projekt. Kroatien har under de senaste åren genomfört viktiga reformer av sitt finanspolitiska ramverk. Det finns dock fortfarande brister i fråga om budgetplanering, effektiv kontroll av utgifter och konsekvent tillämpning av budgetbegränsningar, vilket ger negativa effekter på den finanspolitiska beslutsprocessen. Även om utformningen av de finanspolitiska reglerna nyligen har setts över, bör den förbättras ytterligare. Framför allt undermineras den finanspolitiska ramens effektivitet av att det saknas förebyggande mekanismer, att skuldkriteriet inte uppfylls i tillräckligt hög grad och att formuleringen av regeln om strukturell budgetbalans är tvetydig. Även om inrättandet av en finanspolitisk kommitté välkomnas, anses fler åtgärder vara nödvändiga för att stärka dess roll i fråga om budgetplanering och övervakning, särskilt att den är oberoende av alla budgetmyndigheter.
- (11) Kroatien står inför utmaningen att genomföra en budgetkonsolidering utan att detta påverkar konkurrenskraften och utsikterna till ekonomisk återhämtning negativt. Mot denna bakgrund begränsas de offentliga finansernas intäktsida av det faktum att de skatter som ger stabila intäkter och har en snedvridande effekt på tillväxten är begränsade. I detta sammanhang omfattar det nationella reformprogrammet en plan på att införa en återkommande fastighetsskatt 2016, men dess operativa utformning, bland annat skattebasen, har ännu inte fastställts. Kroatien tänker även begränsa den grå ekonomin genom att vidta åtgärder för att förbättra efterlevnaden av skattelagstiftningen. Steg har redan tagits i denna riktning. Genom att stegvis införa kassaregister har man lyckats få bättre översikt över transaktionerna, vilket har lett till ökade skatteintäkter. Omstruktureringen av skatteförvaltningen förväntas göra skatteuppbörden mer effektiv och ändamålsenlig och samtidigt minska efterlevnadskostnaderna för skattebetalarna. Mot bakgrund av behovet av budgetkonsolidering och även med hänsyn till uppgifter som tyder på att stora skattebellopp inte bärs upp, verkar det finnas utrymme för att göra skatteuppbörden mer effektiv, och fler åtgärder behövs för att förbättra efterlevnaden av skattelagstiftningen genom att erbjuda fler e-tjänster åt skattebetalarna.
- (12) Kroatien har vidtagit åtgärder för att se till att pensionerna blir mer hållbara och tillräckliga: sedan november 2010 har man stegvis höjt den lagstadgade pensionsåldern, åldern för förtida pensionering och kvalificeringstiden för kvinnor, och en fullständig harmonisering förväntas uppnås 2030. I och med reformen av pensionsförsäkringslagen som antogs i december 2013 höjs den lagstadgade pensionsåldern från 65 till 67 år och åldern för förtida pensionering från 60 till 62 år. Ändringarna kommer dock inte att börja gälla förrän 2031, vilket inte är tillräckligt ambitiöst med tanke på de demografiska trenderna. Trots de reformer som genomförts under de senaste åren finns det fortfarande olika möjligheter till förtida pensionering. Med tanke på de stora möjligheterna att utnyttja undantag skapar avdragen för förtida pensionering och bonusarna för sen pensionering små incitament att arbeta fram till den lagstadgade pensionsåldern, vilket ger negativa effekter på utbudet på arbetskraft och på pensionssystemets hållbarhet. Lagen om ett gemensamt rättsmedicinskt expertorgan antogs 2013 för att begränsa antalet förtidspensionärer och minska bedrägerier genom att harmonisera bedömningarna av funktionshinder. I kombination med fler inspektioner tillgodoser detta ett tydligt behov, men effekterna på utgifterna kommer att bero på hur åtgärderna genomförs och i vilken utsträckning besluten verkställs. Pensioner under särskilda system som låg över en viss nivå har skurits ned med 10 %, om än tillfälligt, och deras indexering har kopplats till BNP. Trots de senaste försöken att minska på utgifterna och skapa mer öppenhet, sker anpassningen av pensioner under särskilda system till de allmänna bestämmelserna långsamt och i begränsad omfattning, och de övergripande framstegen är fortfarande begränsade.
- (13) Hälso- och sjukvårdens resultat är relativt goda, med vissa regionala variationer, och tillgången till tjänster är god, men systemet bidrar avsevärt till att öka trycket på de offentliga finanserna. Myndigheterna har fastställt brister i sjukhusnätverket, vilka dock går att åtgärda. Den övergripande planen för omstrukturering av sjukhussystemet, som lades fram i mars 2014, föreskriver åtgärder för att förbättra kostnadseffektiviteten, såsom rationalisering av sjukhusnätverket, minskning av den genomsnittliga tiden för sjukhusvistelse, bättre tilldelning av sjukhussängar, bland annat för personer med långvarigt vårdbehov, samt fler reformer av sjukhusens finansiering. För att planen ska kunna genomföras i praktiken är det viktigt att det finns tillräcklig kapacitet för övervakning och genomförande både på sjukhusen och inom den centrala förvaltningen. Långtidsvården kännetecknas av att tjänsterna är uppdelade mellan hälso- och sjukvårdssystemet och de sociala trygghetssystemen samt av låg täckningsgrad, formell vård, höga kostnader och långa väntelistor.

- (14) Sysselsättnings- och aktivitetsgraden är en av de lägsta i unionen, särskilt bland ungdomar och äldre. Vid sidan av konjunkturutvecklingen beror de här arbetsmarknadsresultaten delvis på de institutionella och politiska ramarna. Kroatien har inlett reformer för att öka flexibiliteten på arbetsmarknaden. Under reformernas första fas, som avslutades 2013, fokuserade man på regleringen av tidsbegränsade anställningar. Regeringen antog ett andra lagstiftningsförslag i januari 2014, som föreskriver en minskning av uppsägningkostnaderna genom enklare och kortare förfaranden, samt en ökning av arbetstidsflexibiliteten. Dessutom tänker man införa mer flexibla arbetsformer, såsom deltidskontrakt. Genom de här reformerna skulle Kroatien hålla jämna steg med övriga medlemsstater i fråga om anställningstrygghet. Även om reformerna väntas ha en positiv effekt på sysselsättningen i helhet, medför de även en risk för splittring av arbetsmarknaden, till exempel genom utvecklingen av visstidskontrakt. Trots att lönerna i Kroatien är relativt höga och sysselsättningen mycket låg, planeras inga ändringar i lönebildningen. Även om arbetslösheten försätter att öka ligger utgifterna för och täckningen av de aktiva arbetsmarknadsåtgärder som ska göra det lättare för personer att ta sig in och stanna kvar längre på arbetsmarknaden fortfarande under genomsnittet, i synnerhet sådana som riktar sig mot ungdomar, långtidsarbetslösa och äldre arbetstagare. Den administrativa kapaciteten hos den offentliga arbetsförmedlingen i Kroatien är under hård press, även på regional nivå. Det finns inget heltäckande system för att övervaka och utvärdera utvecklingen på arbetsmarknaden och arbetsmarknadens behov, bland annat kompetensprognoser, och det sker heller ingen regelbunden utvärdering av de aktiva arbetsmarknadsåtgärderna. Andelen odeklarerat betalt arbete är hög.
- (15) Situationen på arbetsmarknaden är särskilt oroväckande för ungdomarna. Ungdomsarbetslösheten ökade dramatiskt och blev nästan 50 % under 2013, samtidigt som andelen unga som varken arbetar eller studerar fortsätter att öka. Viktiga utmaningar är bland annat att nå ut till arbetslösa ungdomar och att mobilisera den privata sektorn för att erbjuda fler praktikplatser i linje med målen för en ungdomsgaranti. Kroatien står även inför allvarliga utmaningar vad gäller utbildningens relevans för arbetsmarknaden samt kvaliteten på utbildningen inom alla sektorer. Arbetsbaserat lärande och yrkesvägledning saknas inom gymnasie- och högskoleutbildningen, och arbetsgivarna engagerar sig inte tillräckligt i den yrkesinriktade utbildningen eller i gymnasie- och högskoleutbildningen. Sysselsättningsnivån bland nyexaminerade är betydligt lägre än i resten av unionen. Det föräldrade systemet för yrkesinriktad utbildning håller på att reformeras genom test av nya läroplaner. Kroatiens ram för kvalifikationer och strategin för utbildning, vetenskap och teknik kvarstår att genomföra, men kommer sannolikt att förbättra utbildningsresultaten och anpassa dem till arbetsmarknadens behov.
- (16) Hög arbetslöshet och lågt deltagande på arbetsmarknaden har lett till att den sociala situationen i Kroatien har försämrats. Andelen personer som riskerar att hamna i fattigdom och social utestängning har ökat under de senaste åren och är betydligt högre än genomsnittet i EU. Utformningen av socialbidragssystemet gör det möjligt för bidragstagare att ansamla överlappande förmåner. När bidragstagarna börjar arbeta förlorar de rätten till vissa av dessa socialbidrag, vilket minskar motivationen till att ta sig in på arbetsmarknaden igen. Det finns utrymme för att göra socialförsäkringssystemet mer effektivt och öppet: nu sköts systemen för inkomststöd och förmåner av flera olika institutioner på olika förvaltningsnivåer, vilket leder till en inkonsekvent tillämpning av kriterier och till överlappningar. Genom lagen om social trygghet från 2013 infördes strängare behovsprövningar och fyra av mer än 70 förmåner på nationell nivå, bland annat förmåner som riktar sig till specifika grupper, slogs samman till en allmän minmilön. En övergripande myndighet som ska sköta administrationen av alla kontantförmåner på nationell nivå ska införas stegvis fram till 2016. Det blir dock svårt med systematisk övervakning och utvärdering, eftersom systemen för inkomststöd, de lokala och regionala programmen och de olika icke-behovsprövade kontantförmånerna för specifika befolkningsgrupper inte har integrerats. Trots att flera lagstiftningsreformer har genomförts sedan 2011, har man inte lyckats utforma socialbidragssystemet så att det effektivt når ut till de som har störst behov.
- (17) Den aktuella rättsliga ramen för att bedriva verksamhet i Kroatien innebär en stor börda för företagen, bland annat till följd av att det finns en brist på rättsäkerhet, att beslutsfattandet, främst på lokal nivå, sker utan insyn samt att företag måste betala många skattelikhande avgifter. Den kraftiga fragmenteringen inom den offentliga förvaltningen på regional och lokal nivå och en komplex uppdelning av befogenheter mellan ministerier och organ på central nivå försvårar affärsbeslut och förlänger de administrativa

förfarandena. På statlig nivå har man antagit en strukturerad strategi för att kartlägga hindren för företagen, men man använder inte en konsekvent metod för att mäta den administrativa bördan, vilket gör att de åtgärder som redan vidtagits blir mindre effektiva. Den befintliga kontaktpunkten för företag har endast begränsade funktioner. Kontrollen över offentliga bidrag och garantier behöver rationaliseras och förbättras, och ett centralt register över företag och privatpersoner som får stöd hade varit ett första steg i denna riktning. Kroatien har inlett reformer av den offentliga förvaltningen för att stärka den administrativa kapaciteten och förbättra de offentliga tjänsternas kundorientering för medborgare och företag. Kvaliteten på den offentliga styrningen är dock fortfarande låg med bristande samordning mellan olika förvaltningsnivåer och liten eller alltför formell tillämpning av evidensbaserat beslutsfattande och utvärderingar. Antagandet av reformen av strategin för den offentliga förvaltningen är ett steg i rätt riktning och strategin bör genomföras fullt ut på alla styrelsenivåer. Erfarenheterna av utnyttjandet av föranslutningsmedlen pekar på brister i fråga om strategisk planering och institutionell kapacitet och på svårigheter med att utarbeta och följa upp projekt.

- (18) Företag som ägs eller kontrolleras av staten påverkas negativt av den bristfälliga styrningen, samtidigt som genomförandet av den nya strategin för hantering av offentliga tillgångar och företag är försenad. I nuläget finns inget urvalsförfarande för ledamöter i ledningar och styrelser, och tillsättningarna offentliggörs inte. Även om det har vidtagits åtgärder för att förbättra ramen för korruptionsbekämpning krävs större ansträngningar för att motverka korruption på alla förvaltningsnivåer. Det som främst saknas i den aktuella ramen är en effektiv kontrollmekanism för intressekonflikter och redovisning av offentliga tjänstemäns tillgångar, samt särskilda skyddsåtgärder för företag som ägs eller kontrolleras av staten. Kommittén för hantering av intressekonflikter är beroende av att andra myndigheter har lämplig befogenhet och agerar förebyggande för att den ska kunna utöva sin kontroll. Trots de framsteg som gjorts för att öka insynen i förfarandena för offentlig upphandling förekommer ingen systematisk användning av verktyg för riskbedömning, och sårbara sektorer prioriteras inte i tillräckligt hög grad. Det krävs en starkare tillsyn över att bestämmelserna för offentlig upphandling tillämpas effektivt, inte minst på grund av de EU-medel som kommer att tilldelas under de närmaste åren.
- (19) Genom att flitigt tillämpa förfarandet för konkurshotade företag under 2013 har man till viss del lyckats ta itu med de skuldsättningsproblem som många företag har haft till följd av komplexa, dyra och långdragna konkursförfaranden. Detta instrument skulle dock kunna stärkas ytterligare om man lyckas komma till rätta med olika brister, till exempel genom att klargöra statens roll i förfarandet, stärka handelsdomstolarnas roll vad gäller att godkänna anspråk och sunda omstruktureringsplaner, utöka förfarandets tillämpningsområde för att göra det möjligt att genomföra en effektiv omstrukturering innan gäldenären går i konkurs och åtgärda brister i genomförandet av lagen. Trots att man har genomfört flera reformer för att göra rättsväsendet mer effektivt, är de rättsliga förfarandena i tvistemål av civil, kommersiell och administrativ natur onödigt långa, särskilt i första instans. Ärendebalansen ökade 2013 och var mycket hög, särskilt i fråga om civil- och straffrättsliga förfaranden. De här problemen hämmar affärsverksamheten i Kroatien och gör landet mindre attraktivt för utländska direktinvestorer. Därför krävs fler åtgärder som syftar till att skapa och stärka de rätta incitamenten för att klargöra förfaranden i tid och främja tvistlösning utanför domstol, främst när det rör sig om småmål.
- (20) Tack vare den kroatiska centralbankens konservativa hållning till makrotillsynsreglering, framför allt i fråga om kapitalnivåer, har bankerna kunnat bygga upp en viss motståndskraft som visat sig vara bra med tanke på de utmaningar som de står inför på grund av den svaga ekonomin. Med tanke på att landet går in på sitt sjätte år av recession och att antalet nödlidande lån ständigt ökar, hotas kvaliteten på bankernas tillgångar. Det är positivt att vissa portföljer från Kroatiens fyra största banker, som är utlandsägda, kommer att ingå den nya gemensamma tillsynsmekanismens stresstest och översyn av kvaliteten på tillgångar för euroområdet. Översynen omfattar dock inte vissa ur ett kroatiskt perspektiv materiellt viktiga portföljer, då dessa väljs ut baserat på sin relevans på bankkoncernnivå. Dessutom omfattar den inte små och medelstora banker som kan ha lägre kapitalnivåer och mindre stabil kvalitet på tillgångar och som kan vara viktiga för den ekonomiska stabiliteten. Genom att komplettera den gemensamma tillsynsmekanismens granskning med en diagnostisk översyn som utformats speciellt för det finansiella systemet i Kroatien (och som omfattar viktiga portföljer hos kroatiska filialbanker som inte ingår i den gemensamma tillsynsmekanismens granskning samt viktiga små och medelstora banker), skulle man kunna få en bättre helhetsbild av hur bankernas låneklassificering fungerar och om deras avsättningar för förlustreserver är tillräckliga.

- (21) Kommissionen har inom ramen för den europeiska planeringsterminen gjort en omfattande analys av Kroatens ekonomiska politik. Den har bedömt det nationella reformprogrammet och konvergensprogrammet. Kommissionen har beaktat inte bara programmets relevans för hållbarheten i finanspolitiken och den socioekonomiska politiken i Kroatien utan också i vilken utsträckning EU:s regler och riktlinjer har iakttagits, mot bakgrund av behovet att stärka den övergripande ekonomiska styrningen i unionen genom att framtida nationella beslut fattas med beaktande av synpunkter på EU-nivå. Kommissionens rekommendationer inom ramen för den europeiska planeringsterminen återspeglas i rekommendationerna 1–8.
- (22) Mot bakgrund av denna bedömning har rådet granskat konvergensprogrammet, och dess yttrande⁽¹⁾ återspeglas framför allt i rekommendation 1 nedan.
- (23) Mot bakgrund av kommissionens fördjupade granskning och denna bedömning har rådet granskat det nationella reformprogrammet och konvergensprogrammet. Dess rekommendationer enligt artikel 6 i förordning (EU) nr 1176/2011 återspeglas i rekommendationerna 1–8.

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS Kroatien att under perioden 2014–2015 vidta följande åtgärder:

1. Genomföra de budgetåtgärder som antagits för 2014 fullt ut. Stärka budgetstrategin genom att ytterligare specificera de antagna åtgärderna för 2015 och 2016, och överväga ytterligare permanenta åtgärder som främjar tillväxten, för att på ett hållbart sätt korrigera det alltför stora underskottet fram till 2016. På samma gång se till att genomföra den strukturella anpassning som anges i rådets rekommendation enligt förfarandet vid alltför stora underskott. Se till att programmets prognoser stämmer överens med ENS-standarder och kraven i stabilitets- och tillväxtpakten. Vidta åtgärder för att stärka kontrollen över utgifterna. Genomföra en noggrann översyn av utgifterna senast i mars 2015. Stärka budgetplaneringen, främst genom att förbättra tillförlitligheten hos de makroekonomiska prognoserna och budgetprognoserna, göra utgiftstaken för de årliga och medelfristiga utgifterna mer bindande och förbättra utformningen av skattereglerna. Förankra den nya finanspolitiska kommittén i lagstiftningen senast i oktober 2014, göra den mer oberoende av alla budgetmyndigheter, utöka dess befogenheter, framför allt i fråga om övervakning av skatteregler och för- och efterhandsgranskning av prognoser, samt se till att den har tillräckliga resurser. Lägga fram en konkret strategi för reformering av den periodiskt återkommande fastighetsbeskattningen, med utgångspunkt i planerna i det nationella reformprogrammet. Inleda ett förfarande för rapportering och översyn av skatteutgifter. Förbättra skattedisciplinen, särskilt genom att öka effektiviteten inom skatteförvaltningen ytterligare, samt lägga fram en åtgärdsplan för detta i slutet av 2014.
2. Begränsa möjligheterna till förtida pensionering. Påskynda den planerade harmoniseringen av den lagstadgade pensionsåldern för män och kvinnor och driva på den planerade höjningen av den lagstadgade pensionsåldern till 67 år genom att införa lämplig lagstiftning senast i mars 2015. Se till att det genomförs striktare bedömningar och kontroller av förtida pensioneringar och snabbare införliva pensioner enligt särskilda system i det allmänna pensionssystemet. Förbättra kostnadseffektiviteten inom hälso- och sjukvården, bland annat på sjukhusen.
3. Efter samråd med arbetsmarknadens parter genomföra den andra fasen av arbetsmarknadsreformen senast i mars 2015, framför allt i fråga om villkoren för uppsägning och arbetstid, framför allt för att förbygga ytterligare splittring av arbetsmarknaden, till exempel vad gäller ungdomar. Se över systemet för lönebildning i syfte att skapa bättre överensstämmelse mellan produktivitetsutveckling och lönevillkor. Lägga fram resultaten av denna översyn vid slutet av 2014. Göra de aktiva arbetsmarknadsåtgärderna mer effektiva genom att stärka de offentliga arbetsförmedlingarnas administrativa kapacitet, även på regional nivå, och se till att dessa åtgärder riktas in mer på unga, långtidsarbetslösa och äldre arbetstagare. Fokusera på att nå ut till arbetslösa ungdomar och mobilisera den privata sektorn så att den erbjuder fler praktikplatser, i linje med målen med en ungdomsgaranti. Ta fram planer för bekämpningen av odeklarerat arbete senast i slutet av 2014. Göra utbildningen mer relevant för arbetsmarknaden och förbättra utbildningsresultaten genom att modernisera kvalifikationssystemen, inrätta mekanismer för kvalitetssäkring och underlätta övergången från utbildning till arbete, framför allt genom att stärka den yrkesinriktade utbildningen och det arbetsbaserade lärandet.

⁽¹⁾ Enligt artikel 9.2 i förordning (EG) nr 1466/97.

4. Se över skatte- och bidragssystemet fram till slutet av 2014 och lägga fram en åtgärdsplan för att icke förvärvsarbetande och arbetslösa personer ska få bättre tillgång till arbetsmarknaden. Öka effektiviteten och insynen i socialförsäkringssystemet genom att ytterligare konsolidera bidragen, harmonisera kriterierna för stödbestämmelser och samla data från alla relevanta nivåer och statliga enheter under samma tak. Gör de sociala bidragen mer effektiva och ändamålsenliga genom att se till att de målstyrs bättre.
5. Vidta fler åtgärder för att förbättra företagsklimatet, framför allt genom att senast i mars 2015 sätta upp ett mål för att sänka de administrativa kraven, bland annat de skattelikhande avgifterna. Förenkla de administrativa förfarandena och klargöra ramarna för beslutsfattande och ansvarighet på olika nivåer av den offentliga förvaltningen och mellan ministerier och organ på central nivå, för att komma till rätta med problemen med stark splittring och överlappande ansvarsområden. Förbättra den administrativa kapaciteten och den strategiska planeringen hos enheter som sköter förvaltningen av de europeiska struktur- och investeringsfonderna och se till att de har tillräckligt mycket och stabil personal.
6. Senast i oktober 2014 lägga fram en detaljerad plan för hantering av offentlig egendom för 2015. Se till att statliga företag sköts på ett öppet och ansvarsfullt sätt och i synnerhet införa strängare krav på kvalifikationer för ledamöter i ledningar och styrelser som utses av staten, samt inrätta ett offentligt register över tillsättningar. Stärka insatserna för att bekämpa korruption inom den offentliga förvaltningen och i företag som ägs eller kontrolleras av staten, bland annat genom att ge kommittén för hantering av intressekonflikter större kontrollbefogenheter. Gör förfarandena för offentlig upphandling både på central och lokal nivå mer öppna och effektiva samt anstränga sig mer för att övervaka genomförandet och upptäcka oegentligheter.
7. Fram till slutet av 2014 stärka handelsdomstolarnas roll när det gäller att övervaka att förfarandet för konkurshotade företag tillämpas på ett öppet och rättsenligt sätt. Se över den obligatoriska prövningen av insolvens/illikviditet innan ackordförhandlingar inleds och effektivisera insolvens-/avvecklingsförfarandet så att det blir kortare. Förbättra rättsväsendets kvalitet och effektivitet, främst genom att skapa incitament för att tvistemål av civilrättslig, handelsrättslig och förvaltningsrättslig natur avgörs utan dröjsmål och för att använda tvistlösning utanför domstol när det rör sig om småmål.
8. Komplettera Europeiska centralbankens översyner av tillgångarnas kvalitet och stresstester för 2014 med en omfattande portföljövernsyn som utformats speciellt för den kroatiska finanssektorn, med fokus på viktiga portföljer som inte omfattas av centralbankens översyn, inbegripet små och medelstora banker.

Utfärdad i Bryssel den 8 juli 2014.

På rådets vägnar

P.C. PADOAN

Ordförande

RÅDETS REKOMMENDATION

av den 8 juli 2014

om Italiens nationella reformprogram 2014, med avgivande av rådets yttrande om Italiens stabilitetsprogram 2014

(2014/C 247/11)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 121.2 och 148.4,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1466/97 av den 7 juli 1997 om förstärkning av övervakningen av de offentliga finanserna samt övervakningen och samordningen av den ekonomiska politiken ⁽¹⁾, särskilt artikel 5.2,med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1176/2011 av den 16 november 2011 om förebyggande och korrigerande av makroekonomiska obalanser ⁽²⁾, särskilt artikel 6.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens rekommendation,

med beaktande av Europaparlamentets resolutioner,

med beaktande av Europeiska rådets slutsatser,

med beaktande av sysselsättningskommitténs yttrande,

med beaktande av ekonomiska och finansiella kommitténs yttrande,

med beaktande av yttrandet från kommittén för socialt skydd,

med beaktande av yttrandet från kommittén för ekonomisk politik, och

av följande skäl:

- (1) Den 26 mars 2010 antog Europeiska rådet kommissionens förslag till en ny strategi för tillväxt och sysselsättning, Europa 2020, som bygger på en ökad samordning av den ekonomiska politiken med inriktning på ett antal nyckelområden där åtgärder behövs för att stärka förutsättningarna för hållbar tillväxt och konkurrenskraft i Europa.
- (2) Den 13 juli 2010 antog rådet, på grundval av kommissionens förslag, en rekommendation om de allmänna riktlinjerna för medlemsstaternas och unionens ekonomiska politik (2010–2014) och den 21 oktober 2010 ett beslut om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik ⁽³⁾, vilka tillsammans utgör de så kallade integrerade riktlinjerna. Medlemsstaterna uppmanades att beakta de integrerade riktlinjerna i sin nationella ekonomiska politik och sysselsättningspolitik.
- (3) Den 29 juni 2012 beslutade medlemsstaternas stats- och regeringschefer om en tillväxt- och sysselsättningspakt, som ger ett enhetligt ramverk för insatser på nationell nivå, EU-nivå och euroområdesnivå med hjälp av alla tänkbara medel, instrument och politiska åtgärder. De beslutade om insatser som ska utföras på medlemsstatsnivå och förband sig särskilt att uppnå målen i strategin Europa 2020 och genomföra de landsspecifika rekommendationerna.

⁽¹⁾ EGT L 209, 2.8.1997, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 306, 23.11.2011, s. 25.

⁽³⁾ Upprätthålls för 2014 genom rådets beslut 2014/322/EU av den 6 maj 2014 om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik för 2014 (EUT L 165, 4.6.2014, s. 49).

- (4) Den 9 juli 2013 antog rådet en rekommendation⁽¹⁾ om Italiens nationella reformprogram 2013 och avgav sitt yttrande om Italiens stabilitetsprogram 2012–2017. Den 15 november 2013, i linje med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 473/2013⁽²⁾, lade kommissionen fram sitt yttrande om Italiens utkast till budgetplan för 2014.
- (5) Den 13 november 2013 antog kommissionen den årliga tillväxtöversikten⁽³⁾, som markerar inledningen av 2014 års europeiska planeringstermin för samordning av den ekonomiska politiken. Den 13 november antog kommissionen, på grundval av förordning (EU) nr 1176/2011, även rapporten om varningsmekanismen, i vilken Italien identifierades som en av de medlemsstater som skulle bli föremål för en fördjupad granskning.
- (6) Den 20 december 2013 godkände Europeiska rådet prioriteringarna för att säkerställa finansiell stabilitet, finanspolitisk konsolidering och tillväxtfrämjande åtgärder. Det betonade behovet av att efterstävta differenterad och tillväxtfrämjande konsolidering av de offentliga finanserna, återställa normala lånevillkor i ekonomin, främja tillväxt och konkurrenskraft, bekämpa arbetslöshet och krisens sociala följdverkningar samt modernisera den offentliga förvaltningen.
- (7) Den 5 mars 2014 offentliggjorde kommissionen resultatet av sin fördjupade granskning av Italien, i enlighet med artikel 5 i förordning (EU) nr 1176/2011. Av analysen drog kommissionen slutsatsen att Italien har stora makroekonomiska obalanser som kräver särskild övervakning och kraftfulla politiska åtgärder. I synnerhet den fortsatt höga offentliga skuldsättningen i kombination med den svaga externa konkurrenskraften till följd av en långsam produktivitetstillväxt som ytterligare förvärras av en fortsatt dålig tillväxt kräver uppmärksamhet och beslutsamma politiska åtgärder.
- (8) Den 22 april 2014 lade Italien fram sitt nationella reformprogram för 2014 och sitt stabilitetsprogram för 2014. För att beakta deras inbördes samband har de båda programmen bedömts samtidigt.
- (9) Syftet med den finanspolitiska strategin i stabilitetsprogrammet är att nå det medelfristiga budgetmålet om en balanserad budget i strukturella termer senast 2016 och samtidigt uppfylla skuldkriteriet under övergångsperioden 2013–2015. I stabilitetsprogrammet bekräftas det medelfristiga budgetmålet om en balanserad budget i strukturella termer, vilket återspeglar kraven i stabilitets- och tillväxtpakten. Den planerade (omräknade) strukturanpassningen i stabilitetsprogrammet är 0,2 procentenheter av BNP under 2014 och 0,4 procentenheter under 2015. Enligt stabilitetsprogrammet motiveras denna begränsade anpassning i riktning mot det medelfristiga budgetmålet av de svåra ekonomiska förutsättningarna och den insats som krävs för att genomföra ett omfattande strukturreformprogram. Framför allt har ett flertal strukturreformer planerats som kommer att ha en positiv inverkan på den potentiella ekonomiska tillväxten och eventuellt minska den offentliga skuldkvoten i förhållande till BNP under de närmaste åren. Den planerade strukturanpassningen i stabilitetsprogrammet skulle göra det möjligt för Italien att uppfylla skuldminskningensriktmärket under övergångsperioden 2013–2015, delvis tack vare en omfattande privatiseringsplan som ska genomföras 2014–2017 (och som uppgår till 0,7 procentenheter av BNP varje år). Det makroekonomiska scenario som ligger till grund för de finanspolitiska beräkningarna i stabilitetsprogrammet, som inte har godkänts av något oberoende organ, är lätt optimistiska, särskilt för åren under den senare delen av stabilitetsprogrammet.

En avvikelse från anpassningen i riktning mot det medelfristiga budgetmålet har planerats 2014. Om avvikelsen upprepas året därpå kan den anses vara betydande, bl.a. på grundval av utgiftsriktmärket. Uppnåendet av de finanspolitiska målen backas dessutom inte upp av tillräckligt detaljerade åtgärder,

⁽¹⁾ EUT C 217, 30.7.2013, s. 42.

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 473/2013 av den 21 maj 2013 om gemensamma bestämmelser för övervakning och bedömning av utkast till budgetplaner och säkerställande av korrigerings av alltför stora underskott i medlemsstater i euroområdet (EUT L 140, 27.5.2013, s. 11).

⁽³⁾ COM(2013) 800 final.

i synnerhet inte från 2015 och framåt. Enligt 2014 års vårprognos från kommissionens avdelningar kommer skuldminskningens riktning inte att nås under 2014 eftersom den planerade strukturanpassningen (endast 0,1 procentenheter av BNP) är otillräcklig med tanke på den strukturanpassning på 0,7 procentenheter av BNP som är nödvändig. På grundval av dess bedömning av stabilitetsprogrammet och kommissionens prognos, enligt rådets förordning (EG) nr 1466/97, anser rådet att fler insatser, även under 2014, måste vara förenliga med kraven i stabilitets- och tillväxtpakten.

- (10) Den senaste tidens insatser för att sänka skatten på produktionsfaktorer har varit något begränsade. Det finns därför utrymme för att i allt större utsträckning flytta över skattebördan på konsumtion, fastigheter och miljö, i strikt överensstämmelse med de finanspolitiska målen. När det gäller konsumtion måste en förbättring av skattesystemets struktur under alla omständigheter gå hand i hand med en översyn av de sänkta momsskattesatserna och de direkta skatterna, och behovet av att minska de eventuella skatteeffekterna måste ägnas vederbörlig hänsyn. En översyn av taxeringsvärdet för fastigheter utgående från det nuvarande marknadsvärdet skulle möjliggöra en mer rättvis periodiskt återkommande fastighetsbeskattning. Dessa nödvändiga reformer kan genomföras eftersom tillämpningsbestämmelser för skattereformer nyligen antagits. Med tanke på hur stor utmaningen är måste åtgärder i fråga om skattestrukturens utformning kompletteras med ytterligare åtgärder för att förbättra skatteförvaltningen och skattedisciplinen. Det krävs även beslutsamma åtgärder för att bekämpa skatteundandragande, den svarta ekonomin och odeklarerat arbete, som fortsätter att belasta såväl de offentliga finanserna som skattebördan för laglydiga skattebetalare. I tillämpningsbestämmelserna för skattereformen ingår därför flera åtgärder för att stärka skatteförvaltningen – ett omfattande system för bedömning och övervakning av skatteflyktan, förenklingsåtgärder, åtgärder för att förbättra kontakterna med skattebetalarna, åtgärder för att förbättra den lokala skatteuppbörden och ökade skattekontroller. Beslutet att införa förtryckta skattedeclarationer från och med 2015 är ytterligare ett positivt steg för att förbättra skattedisciplinen.
- (11) Det är fortsatt en utmaning för Italien att snabbt och noggrant genomföra de antagna åtgärderna, både när det gäller att komma i kapp med nuvarande eftersläpningar i genomförandet och när det gäller att förhindra att ytterligare förseningar uppstår. En förbättrad samordning och en mer effektiv befogenhetsfördelning mellan olika förvaltningsnivåer är viktiga drivkrafter för att förbättra Italiens genomföranderesultat och på det hela taget garantera mer smidiga politiska åtgärder. Detta kunde i sin tur vara till fördel vid förvaltningen av EU-fonderna, där endast halvhjärtade och ofullständiga åtgärder hittills vidtagits, särskilt i landets södra delar. Förvaltningen av EU-fonderna lider fortfarande av bristfällig administrativ kapacitet och avsaknad av insyn, utvärdering och kvalitetskontroll. Kvaliteten i de offentliga tjänsterna skulle också förbättras genom ökad effektivitet och en större serviceinriktning samt motsvarande förändringar inom personalförvaltningen. Korruptionen är fortsatt en mycket stor belastning för Italiens produktionssystem och för medborgarnas förtroende för politiker och institutioner. Bestämmelserna om preskriptionstider måste därför ses över. Om korruptionsbekämpningen ska vara effektiv måste ANAC, Italiens korruptionsbekämpningsmyndighet för utvärdering av och insyn i den offentliga förvaltningen, ges nödvändiga befogenheter. När det gäller civilrättsliga förfaranden är ineffektiviteten fortsatt stor, och effekten av de antagna åtgärderna måste noggrant kontrolleras.
- (12) Med utgångspunkt i den översyn av kvaliteten i tillgångarna som gjordes i fjol med stöd av den italienska riksbanken är det fortfarande viktigt att förbättra hanteringen av osäkra tillgångar och främja avyttrandet av dem för att återuppliva bankernas förmåga att bredda kreditillgången för den reala ekonomin. När det gäller tillgången till finansiering har huvudsyftet hittills varit att göra det lättare för företag att få kredit. Utvecklingen av andra finansieringsinstrument än banklån har dock varit begränsad, särskilt för små och medelstora företag. De initiativ som tagits när det gäller bankernas ägarstyrning, särskilt de nya principer som den italienska riksbanken nyligen fastställde, är mycket positiva. Vilken effekt principerna kommer att ha kommer dock att bero på om bankerna kan genomföra dem på rätt sätt. En noggrann övervakning av några av de största kooperativa bankerna (*banche popolari*) är fortsatt nödvändig.
- (13) Situationen på arbetsmarknaden försämrades ytterligare under 2013. Arbetslösheten i Italien steg till 12,2 % och ungdomsarbetslösheten är 40 %. Ett korrekt genomförande av de antagna arbetsmarknads- och lönereformerna och en noggrann övervakning av deras effekter är oerhört viktigt för att garantera de fördelar som förväntas i form av mer flexibla lösningar för att lämna arbetslivet, bättre reglerade möjligheter att komma in i arbetslivet, ett mer heltäckande system för arbetslöshetsförmåner och en bättre anpassning av lönerna till produktiviteten. Planerna på att effektivisera arbetsförmedlingen genom att förbättra de tjänster den har att erbjuda har försenats och måste påskyndas. Åtgärder för att främja

sysselsättningen på kort sikt måste kompletteras med åtgärder som råder bot på segmenteringen. På det hela taget kännetecknas den italienska arbetsmarknaden fortsättningsvis av segmentering och lågt deltagande, något som framför allt drabbar kvinnor och unga. De begränsade åtgärder som hittills vidtagits måste därför breddas, exempelvis i enlighet med målen i ungdomsgarantin. Hushållens disponibla inkomster minskar i Italien, och fattigdomen och den sociala utestängningen ökar, något som i första hand drabbar familjer med barn. De sociala utgifterna riktas till stor del till de äldre och i mycket liten del till aktivering. Tillämpningsområdet är begränsat till att minska riskerna för social utestängning och fattigdom. Det nyligen införda pilotprojektet för socialt bistånd syftar till att skapa ett socialt skyddsnet. Tanken är att pilotprojektet ska utvidgas till att gälla hela landet och det kommer att kräva att de sociala utgifterna och tjänsterna blir effektivare i hela landet.

- (14) Insatser för att förbättra utbildningsresultatet och satsningarna på mänskliga resurser måste ske på alla utbildningsnivåer, dvs. i grundskolorna och i gymnasierna samt inom den högre utbildningen. Lärarkyrket har kännetecknats av en enda karriärväg, och utbildningsmöjligheterna har hittills varit begränsade. Eleverresultatet kunde förbättras om lärarnas karriärer blev mer mångsidiga, om deras karriärvägar kopplades samman med meriter och resultat och om skolsystemet utvärderades oftare. För att garantera en smidig övergång mellan utbildning och arbetsmarknad förefaller det mycket viktigt att i gymnasierna och inom den högre utbildningen stärka och bredda den praktiska utbildningen genom ökat lärande på arbetsplatsen och yrkesutbildning. Till följd av ett lagdekret från 2013 i denna fråga är det viktigt att införa ett nationellt kvalifikationsregister för att garantera ett landsomfattande erkännande av kvalifikationer. Att främja tilldelningen av offentliga medel till universitet och forskningsinstitut på grundval av forsknings- och undervisningsresultat, med utgångspunkt i de första insatser som genomförts i denna riktning, skulle både bidra till att förbättra universitetens kvalitet och eventuellt öka forsknings- och innovationskapaciteten på de områden där denna fortfarande släpar efter.
- (15) Vissa steg har tagits i riktning mot ett mer företags- och invånarvänligt klimat, men effekten av dessa åtgärder dämpas av förseningar i det slutgiltiga godkännandet av åtgärderna och brister i genomförandet. Det finns fortfarande ett flertal hinder för konkurrens (begränsade verksamhetsområden, koncessioner/tillståndssystem, etc.) när det gäller tjänster inom de fria yrkena, försäkringar, bränsledistributionen, detaljhandeln och posttjänsterna. En rad brister inom den offentliga upphandlingen måste också åtgärdas. En bättre konkurrens mellan de lokala offentliga tjänsterna är en annan fråga som bör ges prioritet. Framför allt måste man genomföra den nuvarande lagstiftning som fastställer att gällande kontrakt som inte är förenliga med EU-bestämmelserna om kriterier för intern verksamhet måste ändras senast den 31 december 2014.
- (16) Flaskhalsar i infrastrukturen gör att energimarknaden inte fungerar som den ska. Avsaknaden av intermodal infrastruktur och bristen på synergier och förbindelser mellan de italienska hamnarna och inlandet kräver särskild uppmärksamhet och särskilda åtgärder. När det gäller bredbandstäckningen finns det flera icke-urbana områden där täckningen inte är tillräcklig.
- (17) Kommissionen har inom ramen för den europeiska planeringsterminen gjort en omfattande analys av Italiens ekonomiska politik. Den har bedömt det nationella reformprogrammet och stabilitetsprogrammet. Kommissionen har beaktat inte bara programmets relevans för hållbarheten i finanspolitiken och den socioekonomiska politiken i Italien utan också i vilken utsträckning EU:s regler och riktlinjer har iakttagits, mot bakgrund av behovet att stärka den övergripande ekonomiska styrningen i unionen genom att framtida nationella beslut fattas med beaktande av synpunkter på EU-nivå. Kommissionens rekommendationer inom ramen för den europeiska planeringsterminen återspeglas i rekommendationerna 1–8 nedan.
- (18) Mot bakgrund av denna bedömning har rådet granskat stabilitetsprogrammet och dess yttrande⁽¹⁾ återspeglas särskilt i rekommendation 1 nedan.
- (19) Mot bakgrund av kommissionens fördjupade granskning och denna bedömning har rådet granskat det nationella reformprogrammet och stabilitetsprogrammet. Dess rekommendationer enligt artikel 6 i förordning (EU) nr 1176/2011 återspeglas i rekommendationerna 1 till 8 nedan.

⁽¹⁾ Enligt artikel 5.2 i förordning (EG) nr 1466/97.

- (20) Kommissionen har också inom den europeiska planeringsterminen analyserat den ekonomiska politiken i euroområdet. Mot denna bakgrund har rådet utfärdat specifika rekommendationer som riktar sig till de medlemsstater som har euron som valuta⁽¹⁾. I egenskap av ett land som har euron som valuta bör Italien också se till att dessa rekommendationer genomförs fullständigt och i tid.

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS Italien att under perioden 2014–2015 vidta följande åtgärder:

1. Stärka de finanspolitiska åtgärderna för 2014 i ljuset av den framväxande klyftan till följd av kraven i stabilitets- och tillväxtpakten rörande skuldminskningsskriteriet, på grundval av 2014 års vårprognos från kommissionens avdelningar och säkerställa framsteg mot det medelfristiga budgetmålet. Avsevärt stärka den finanspolitiska strategin under 2015 för att säkerställa att skuldminskningsskriteriet respekteras och därmed uppnå det medelfristiga budgetmålet. Därefter säkerställa att den offentliga skulden minskar tillräckligt, utarbeta en omfattande privatiseringsplan, anpassa finanspolitiken på ett tillväxtvänligt sätt utgående från de aviserade stora inbesparingarna från en varaktig förbättring av de offentliga utgifternas effektivitet och kvalitet på alla förvaltningsnivåer och samtidigt bevara tillväxtfrämjande utgifter, såsom utgifter för forskning och utveckling, innovation, utbildning och viktiga infrastrukturprojekt. Säkerställa så snart som möjligt att det finanspolitiska rådet är oberoende och fullt verksamt, dock senast i september 2014, i tid för utvärderingen av utkastet till budgetplan för 2015.
2. Skatteväxla från produktionsfaktorer till konsumtion, fast egendom och miljö, i enlighet med de finanspolitiska målen. Utvärdera, i detta syfte, effektiviteten av den nyligen genomförda minskningen av skattekenlen för arbetstagare och garantera finansieringen av den för 2015, se över de direkta skatternas tillämpningsområde och bredda skattebasen, särskilt på konsumtion. Garantera mer effektiv miljöbeskattning, inbegripet på området punktskattesatser, samt avskaffa miljöskadliga stöd. Införa tillämpningsbestämmelserna för skattereformen senast i mars 2015, bl.a. genom att anta dekret om en reform av taxeringsvärdet för fastigheter för att garantera att reformen av beskattningen av fastigheter är effektiv. Ytterligare förbättra skattedisciplinen genom att göra skattesystemet mer förutsägbart, förenkla förfarandena, förbättra uppbörderna av skatteskulder och modernisera skatteförvaltningen. Fortsätta att bekämpa skatteundandragande och vidta ytterligare åtgärder mot den svarta ekonomin och odeklarerat arbete.
3. Klargöra befogenheterna på alla förvaltningsnivåer som en del av en bredare insats för att förbättra den offentliga förvaltningens effektivitet. Garantera en bättre förvaltning av EU-fonderna genom att vidta beslutssamma åtgärder för att förbättra den administrativa kapaciteten, insynen, utvärderingen och kvalitetskontrollen på nationell och på regional nivå, särskilt i landets södra delar. Ytterligare förbättra de korruptionsbekämpande åtgärdernas effektivitet, bl.a. genom att se över bestämmelserna om preskriptionstider före slutet av 2014 och öka den nationella korruptionsbekämpande myndighetens befogenheter. I god tid kontrollera effekten av de reformer som antagits för att öka civilrättens effektivitet i syfte att garantera att reformerna är effektiva och vid behov anta kompletterande åtgärder.
4. Stärka banksektorns motståndskraft och säkerställa dess förmåga att hantera och avyttra osäkra tillgångar för att sätta fart på utlåningen till den reala ekonomin. Underlätta tillgången till finansiering i icke-banksektorn för företag, i synnerhet för små och medelstora företag. Fortsätta att främja och övervaka en effektiv ägarstyrning inom hela banksektorn, och särskilt uppmärksamma de stora kooperativa bankerna och stiftelsernas roll, i syfte att förbättra förmedlingsverksamhetens effektivitet.
5. Senast i slutet av 2014 utvärdera inverkan av arbetsmarknads- och lönereformerna på skapandet av sysselsättning, uppsägningsförfarandena, arbetsmarknadens tudelning och kostnadseffektivitet och utvärdera behovet av ytterligare åtgärder. Arbeta för ett mer heltäckande socialt skydd för arbetslösa och samtidigt begränsa användningen av lönekompletteringssystem för att underlätta en omfördelning av arbetskraften. Stärka bandet mellan den aktiva och passiva arbetsmarknadspolitikerna, med början i en detaljerad färdplan senast i december 2014 och stärka samordningen och resultatet av arbetsförmedlingen i hela landet. Anta effektiva åtgärder för att främja kvinnors sysselsättning, genom att anta åtgärder för att undanröja skattemässiga hinder för arbete

⁽¹⁾ Se sidan 141 i detta nummer av EUT.

för den andra försörjaren i hushållet senast i mars 2015 och tillhandahålla ändamålsenlig barnomsorg. Tillhandahålla ändamålsenliga tjänster för oregistrerade ungdomar i hela landet och garantera ett mer engagerat åtagande från den privata sektorns sida att erbjuda lärlingsplatser och praktik av god kvalitet senast i slutet av 2014 i linje med målen i ungdomsgarantin. Undanröja riskerna för fattigdom och social utestängning, utvidga det nya pilotprojektet för ett system för socialt bistånd i överensstämmelse med budgetneutrala mål, genom att garantera lämpliga mål och villkor och enhetlighet i hela landet och stärka sambandet med aktiveringsåtgärder. Förbättra familjestödsystemets effektivitet och tjänster av hög kvalitet till förmån för låginkomsthushåll med barn.

6. Genomföra det nationella systemet för utvärdering av skolor för att förbättra skolornas resultat och minska andelen ungdomar med enbart grundskoleutbildning. Öka lärande på arbetsplatsen på gymnasienivå och stärka den yrkesinriktade utbildningen på universitets- och högskolenivå. Inrätta ett nationellt kvalifikationsregister för att garantera ett brett erkännande av kvalifikationer. Se till att de offentliga anslagen i större utsträckning gynnar forskning och utbildning av hög kvalitet.
7. Anta ännu inte införd lagstiftning eller vidta andra liknande åtgärder som syftar till att förenkla regelverket för företag och medborgare och åtgärda eftersläpningar i genomförandet av gällande lagstiftning. Främja en öppning av marknaden och undanröja kvarvarande hinder och restriktioner för konkurrens när det gäller tjänster inom de fria yrkena och de lokala offentliga tjänsterna, försäkringar, bränsledistributionen, detaljhandeln och posttjänsterna. Förbättra den offentliga upphandlingens effektivitet, särskilt genom en harmonisering av förfarandena, bl.a. genom att på ett bättre sätt använda e-upphandling, effektivisera de centrala upphandlande myndigheterna och säkerställa att bestämmelserna om vad som ska ske före och efter upphandlingen tillämpas korrekt. När det gäller de lokala offentliga tjänsterna, noggrant genomföra den lagstiftning som fastställer att kontrakt som inte är förenliga med bestämmelserna om kriterier för intern verksamhet måste ändras senast den 31 december 2014.
8. Se till att transportmyndigheten är fullt verksam senast i september 2014. Förbättra förteckningen över strategisk infrastruktur inom energisektorn och förbättra hamnförvaltningen och förbindelserna mellan hamnarna och inlandet.

Utfärdad i Bryssel den 8 juli 2014.

På rådets vägnar

P. C. PADOAN

Ordförande

RÅDETS REKOMMENDATION

av den 8 juli 2014

om Lettlands nationella reformprogram 2014, med avgivande av rådets yttrande om Lettlands stabilitetsprogram 2014

(2014/C 247/12)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 121.2 och 148.4,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1466/97 av den 7 juli 1997 om förstärkning av övervakningen av de offentliga finanserna samt övervakningen och samordningen av den ekonomiska politiken⁽¹⁾, särskilt artikel 5.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens rekommendation,

med beaktande av Europaparlamentets resolutioner,

med beaktande av Europeiska rådets slutsatser,

med beaktande av sysselsättningskommitténs yttrande,

med beaktande av ekonomiska och finansiella kommitténs yttrande,

med beaktande av yttrandet från kommittén för socialt skydd,

med beaktande av yttrandet från kommittén för ekonomisk politik, och

av följande skäl:

- (1) Den 26 mars 2010 antog Europeiska rådet kommissionens förslag till en ny strategi för tillväxt och sysselsättning, Europa 2020, som bygger på en ökad samordning av den ekonomiska politiken med inriktning på ett antal nyckelområden där åtgärder behövs för att stärka förutsättningarna för hållbar tillväxt och konkurrenskraft i Europa.
- (2) Den 13 juli 2010 antog rådet på grundval av kommissionens förslag en rekommendation om de allmänna riktlinjerna för medlemsstaternas och unionens ekonomiska politik (2010–2014) och den 21 oktober 2010 ett beslut om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik⁽²⁾, vilka tillsammans utgör de *integrerade riktlinjerna*. Medlemsstaterna uppmanades att beakta de integrerade riktlinjerna i sin nationella ekonomiska politik och sysselsättningspolitik.
- (3) Den 29 juni 2012 beslutade medlemsstaternas stats- och regeringschefer om en tillväxt- och sysselsättningspakt, som ger ett enhetligt ramverk för insatser på nationell nivå, EU-nivå och euroområdesnivå med hjälp av alla tänkbara medel, instrument och politiska åtgärder. De beslutade om insatser som ska utföras på medlemsstatsnivå och förband sig särskilt att uppnå målen i Europa 2020-strategin och genomföra de landsspecifika rekommendationerna.
- (4) Den 9 juli 2013 antog rådet en rekommendation⁽³⁾ om Lettlands nationella reformprogram för 2013 och avgav ett yttrande om Lettlands uppdaterade konvergensprogram för 2012–2016.

⁽¹⁾ EGT L 209, 2.8.1997, s. 1.

⁽²⁾ Upprätthålls för 2014 genom rådets beslut 2014/322/EU av den 6 maj 2014 om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik för 2014 (EUT L 165, 4.6.2014, s. 49).

⁽³⁾ EUT C 217, 30.7.2013, s. 47.

- (5) Den 13 november 2013 antog kommissionen den årliga tillväxtöversikten, som markerar inledningen av 2014 års europeiska planeringstermin för samordning av den ekonomiska politiken. Den 13 november 2013 antog kommissionen, på grundval av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1176/2011⁽¹⁾, även rapporten om varningsmekanismen, i vilken Lettland inte identifierades som en av de medlemsstater som skulle bli föremål för en fördjupad granskning.
- (6) Den 20 december 2013 godkände Europeiska rådet prioriteringarna för att säkerställa finansiell stabilitet, finanspolitisk konsolidering och tillväxtfrämjande åtgärder. Det betonade behovet av att eftersträva differentierad och tillväxtfrämjande konsolidering av de offentliga finanserna, återställa normala lånevillkor i ekonomin, främja tillväxt och konkurrenskraft, bekämpa arbetslöshet och krisens sociala följdverkningar samt modernisera den offentliga förvaltningen.
- (7) Den 29 april 2014 lade Lettland fram sitt nationella reformprogram för 2014 och den 30 april 2014 sitt stabilitetsprogram för 2014. I syfte att beakta deras inbördes samband har de båda programmen bedömts samtidigt.
- (8) Målet med den budgetstrategi som anges i stabilitetsprogrammet för 2014 är att gradvis reducera det totala underskottet och att bibehålla en strukturell balans som ligger i linje med det medelfristiga budgetmålet, med beaktande av den tillåtna tillfälliga avvikelser från det medelfristiga budgetmålet på grund av effekten av en reform av pensionssystemet. I stabilitetsprogrammet ändras det medelfristiga budgetmålet från -0,5 % till -1,0 %. Det nya medelfristiga budgetmålet återspeglar målen i stabilitets- och tillväxtpakten. Den planerade utvecklingen av den totala balansen i stabilitetsprogrammet pekar på en gradvis försämring av den (omräknade) strukturella balansen, även om den fortsätter att befinna sig inom den tillåtna marginalen med hänsyn till genomförandet av pensionsreformen. Med beaktande av den tillåtna avvikelser från det medelfristiga budgetmålet är det beräknade strukturella underskottet i linje med stabilitets- och tillväxtpaktens krav till och med 2016. Den beräknade ökningen av det omräknade strukturella underskottet 2017 leder dock till en avvikelse från den nödvändiga anpassningsbanan mot det medelfristiga budgetmålet. Sammantaget överensstämmer budgetstrategin i stabilitetsprogrammet till största delen med stabilitets- och tillväxtpaktens krav. Statsskulden antas fortsätta ligga väl under 60 % av BNP under hela programperioden, och sjunka till 31 % av BNP 2017. Det makroekonomiska scenario som ligger till grund för beräkningarna av de offentliga finanserna i stabilitetsprogrammet, som inte tagits fram på ett oberoende sätt, är rimligt. Den ekonomiska tillväxten förväntas ligga kvar på cirka 4 % per år under programperioden, och de beräknade prisökningarna är begränsade.
- (9) I stabilitetsprogrammets budgetscenario förutspås en kraftig sänkning av de statliga inkomsterna och utgifternas andel av BNP, vilket återspeglar ett flertal inkomstsänkande åtgärder gentemot riktade utgifts begränsningar. Ökade utgiftskrav inom ett flertal politikområden utgör en risk för de beräknade utgiftssänkningarna i stabilitetsprogrammet. Kommissionens avdelningars vårprognos 2014 visar att även om finanspolitiken 2014 är i linje med paktens krav finns det en risk för avvikelse 2015. På grundval av en bedömning av stabilitetsprogrammet och kommissionens prognos, enligt förordning (EG) nr 1466/97, anser rådet att det strukturella underskottets avvikelse från det medelfristiga budgetmålet 2014 avspeglar effekten av reformen av pensionssystemet, medan det från och med 2015 finns en risk för avvikelse från den nödvändiga anpassningsbanan.
- (10) Lettland har vidtagit åtgärder för att sänka skattebördan för låginkomsttagare och familjer med personer under försörjningsplikt samt förstärka fastighets- och miljöbeskattningen. Dessa skatters nivå och utformning påverkar inte de ekonomiska aktörernas beteende i tillräckligt hög utsträckning, och vissa i miljömässigt hänseende skadliga subventioner finns kvar. Samtidigt som myndigheterna har gjort vissa framsteg med att förbättra skattedisciplinen och minska andelen odeklarerad ekonomisk aktivitet, framför allt genom en bättre riskbedömning och skärpta sanktioner mot bedrägeri, kvarstår utmaningar i kampen mot skattebedrägerier och skatteflykt. Trots att konsumtionsskatter redan står för en betydande andel av den totala skatten finns det särskilt stora möjligheter att ytterligare öka intäkterna från dem om skattedisciplinen förbättras.

(1) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1176/2011 av den 16 november 2011 om förebyggande och korrigerande av makroekonomiska obalanser (EUT L 306, 23.11.2011, s. 25).

- (11) Trots en ursprungligen ambitiös plan för att reformera den högre utbildningen har Lettland inte gjort några framsteg med att inrätta ett internationellt erkänt ackrediteringssystem, planerna att införa en ny finansieringsmodell är preliminärt planerade till 2016, konsolideringen av institut för högre utbildning har försvagats och begränsningar i användningen av främmande språk kvarstår oförändrade. Detta trots att det finns betydande utrymme att reformera systemet för högre utbildning, vilket är alltför stort i förhållande till den minskande befolkningen, erbjuder alltför många separata utbildningsprogram och har en begränsad attraktionskraft för utländska studenter och lärare. Resultaten från den första oberoende utvärderingen av forskningsinstitutioner visar att 21 % av de forskare som arbetar heltid arbetar för 10 % av de utvärderade forskningsinstitutioner som kan anses ha en hög nivå i internationell jämförelse. Lettland hade dessutom en FoU-intensitet på endast 0,66 % av BNP 2012 och är inte på väg att uppnå sitt Europa 2020-mål att FoU ska stå för 1,5 % av BNP.
- (12) Lettland har gjort framsteg i att bekämpa arbetslösheten, vilken har sjunkit betydligt. Ungdomsarbetslösheten är dock fortfarande relativt hög och åtgärder för att nå ut till inaktiva ungdomar som inte är inskrivna på arbetsförmedlingen behövs. Även om Lettland har vidtagit åtgärder för att komma till rätta med kompetensglapp och yrkesutbildningens kvalitet, behöver dessa frågor fortfarande uppmärksamhet, framför allt när det gäller att förbättra kvaliteten på lärlingskap och utveckla en övergripande yrkesvägledning. Aktiva arbetsmarknadsåtgärder är fortfarande begränsade i omfattning och alltför beroende av offentliga arbeten.
- (13) Fattigdomen i arbetsför ålder fortsätter att vara mycket stor i Lettland. Lettland har vidtagit vissa åtgärder för att reformera det sociala stödet och har slutfört en storskalig utvärdering av socialförsäkringssystemet som ger en bra grund för en evidensbaserad reform. Olika barnrelaterade förmåner har höjts betydligt tillsammans med tröskeln för skyldigheten att betala personlig inkomstskatt för familjemedlemmar. Det sociala skyddets effektivitet när det gäller minskning av fattigdomen fortsätter dock att vara bristfällig och problemet med att utforma ett effektivt socialt skydds nät kvarstår. Totalt sett riskerar en hög andel av befolkningen att drabbas av fattigdom eller social utestängning, och för barn är risken ännu högre. Barnfamiljer, arbetslösa, personer med funktionsnedsättning och landsbygdsbefolkning löper särskilt hög risk att drabbas av fattigdom och social utestängning. Uttryckt i procent av BNP är Lettlands utgifter för det sociala skydds nätet lägst i unionen. Tillgången till hälsovård försvåras av kostnaderna, bland annat höga direktbetalningar och ofta förekommande informella betalningar, vilket leder till att hälso- och sjukvårdsbehoven för en stor andel av befolkningen inte tillgodoses. Det finns utrymme att öka systemets effektivitet, säkerställa en kostnadseffektiv finansiering och främja preventiva hälsoåtgärder.
- (14) Lettland har gjort vissa framsteg när det gäller att öppna sin elmarknad för konkurrens och även hushållssektorn kommer att omfattas av öppningen från början av 2015. Lettland gick med i den skandinavisk-baltiska marknaden för elkontrakt Nord Pool Spot i juni 2013. Ytterligare utbyggnad av förbindelserna med EU:s energimarknad behövs eftersom Lettland för närvarande är importberoende och den gränsöverskridande elförbindelsen med Estland för det mesta är överbelastad. Utveckling av infrastruktur är därför av central betydelse och Lettland står inför betydande utmaningar för att avhjälpa brister i infrastrukturen. Vissa framsteg har också gjorts inom naturgassektorn i och med att parlamentet godkände ändringar av energilagen i vilken det fastställdes ett gradvist öppnande av gasmarknaden från och med april 2014. Det fulla marknadsöppnandet har dock senarelagts till 2017. Lettland har lagt fram en väl avvägd blandning av åtgärder för energibesparingar inom de viktigaste sektorerna av ekonomin och under de kommande åren kommer 70 % av energibesparingarna genereras inom byggnadssektorn. Effektiviteten inom transporter, byggnader och värmesystem behöver dock fortfarande förbättras.
- (15) Lettland har vidtagit betydande åtgärder för att förbättra rättsväsendets kapacitet för att minska antalet oavslutade ärenden och längden på förhandlingarna. Den stora rättsliga eftersläpningen är dock fortfarande ett hot mot näringslivet och reformer för att förbättra rättsväsendets effektivitet och kvalitet behöver slutföras, däribland när det gäller insolvenser, medling och förlikning. Lettland har föreslagit långtgående reformer av den offentliga förvaltningen. Genomförandet av dessa går dock långsamt och de är inte tillämpliga på lokala myndigheter. Reformen av de statligt ägda företagen har också blivit avsevärt försenad. Ändringar i konkurrenslagen behövs för att ge konkurrensrådet ett större institutionellt och finansiellt oberoende för att på ett effektivt sätt kunna agera mot konkurrensbegränsande åtgärder från offentliga och privata organ.

- (16) Kommissionen har inom ramen för den europeiska planeringsterminen gjort en omfattande analys av Lettlands ekonomiska politik. Den har bedömt det nationella reformprogrammet och stabilitetsprogrammet. Kommissionen har beaktat inte bara programmets relevans för hållbarheten i finanspolitiken och den socioekonomiska politiken i Lettland utan också i vilken mån EU:s regler och riktlinjer har iakttagits, mot bakgrund av behovet att stärka den övergripande ekonomiska styrningen i unionen genom att framtida nationella beslut fattas med beaktande av synpunkter på EU-nivå. Kommissionens rekommendationer inom ramen för den europeiska planeringsterminen återspeglas i rekommendationerna 1–5.
- (17) Mot bakgrund av denna bedömning har rådet granskat stabilitetsprogrammet och dess yttrande⁽¹⁾ återspelas särskilt i rekommendation 1 nedan.
- (18) I samband med den europeiska planeringsterminen har kommissionen dessutom analyserat den ekonomiska politiken i euroområdet som helhet. Mot denna bakgrund har rådet utfärdat specifika rekommendationer som riktar sig till de medlemsstater som har euron som valuta⁽²⁾. I egenskap av ett land som har euron som valuta bör Lettland också se till att de rekommendationerna genomförs fullständigt och i tid.

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS Lettland att under perioden 2014–2015 vidta följande åtgärder:

1. Bevara en sund finansiell ställning 2014 och förstärka budgetstrategin från och med 2015 samt säkerställa att avvikelsen från det medelfristiga budgetmålet fortsätter att vara begränsat till effekten av reformen av pensionssystemet. Fortsätta ansträngningarna att minska skattebördan för låginkomsttagare i samband med en överföring av beskattning till mer tillväxtvänliga fastighets- och miljöskatter och genom att förbättra skattedisciplinen och skatteuppbörden.
2. Intensifiera genomförandet av reformen av den högre utbildningen, framför allt genom att inrätta ett oberoende ackrediteringsorgan och en finansieringsmodell som främjar kvalitet. Tillhandahålla yrkesvägledning på alla utbildningsnivåer, förbättra yrkesutbildningens kvalitet, bland annat genom att satsa på lärlingskap, och göra framsteg när det gäller ungdomars anställbarhet, däribland genom åtgärder för att nå ut till ungdomar som inte är inskrivna på arbetsförmedlingen och som varken arbetar eller studerar. Vidta åtgärder för ett mer integrerat och heltäckande forskningssystem, bland annat genom att koncentrera finansiering till internationellt konkurrenskraftiga forskningsinstitutioner.
3. Ytterligare reformera det sociala stödet och dess finansiering för att säkerställa en bättre omfattning, förmånernas tillräcklighet, ökad aktivering och riktade sociala tjänster. Öka omfattningen av aktiva arbetsmarknadspolitiska åtgärder. Förbättra hälso- och sjukvårdssystemets kostnadseffektivitet, kvalitet och tillgänglighet.
4. Påskynda utvecklingen av gas- och elledningar till grannmedlemsstaterna för att diversifiera elförsörjningen och främja konkurrens genom en ökad integration mellan de baltiska energimarknaderna. Fortsätta ansträngningarna att öka energieffektiviteten i transporter, byggnader och värmesystem.
5. Slutföra reformer av rättsväsendet, däribland de pågående reformerna av lagstiftningen för insolvenser, förlikning och medling för att säkerställa en mer företags- och konsumentvänlig rättsmiljö. Intensifiera reformer av den offentliga förvaltningen, bland annat genom att reformera ledningen av de statsägda företagen och öka konkurrensrådets institutionella och finansiella oberoende.

Utfärdad i Bryssel den 8 juli 2014.

På rådets vägnar

P.C. PADOAN

Ordförande

⁽¹⁾ Enligt artikel 5.2 i förordning (EG) nr 1466/97.

⁽²⁾ Se sidan 141 i detta nummer av EUT.

RÅDETS REKOMMENDATION

av den 8 juli 2014

om Litauens nationella reformprogram 2014, med avgivande av rådets yttrande om Litauens konvergensprogram för 2014

(2014/C 247/13)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 121.2 och 148.4,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1466/97 av den 7 juli 1997 om förstärkning av övervakningen av de offentliga finanserna samt övervakningen och samordningen av den ekonomiska politiken⁽¹⁾, särskilt artikel 9.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens rekommendation,

med beaktande av Europaparlamentets resolutioner,

med beaktande av Europeiska rådets slutsatser,

med beaktande av sysselsättningskommitténs yttrande,

med beaktande av ekonomiska och finansiella kommitténs yttrande,

med beaktande av yttrandet från kommittén för socialt skydd,

med beaktande av yttrandet från kommittén för ekonomisk politik, och

av följande skäl:

- (1) Den 26 mars 2010 antog Europeiska rådet kommissionens förslag till en ny strategi för tillväxt och sysselsättning, Europa 2020, som bygger på en ökad samordning av den ekonomiska politiken med inriktning på ett antal nyckelområden där åtgärder behövs för att stärka förutsättningarna för hållbar tillväxt och konkurrenskraft i EU.
- (2) Den 13 juli 2010 antog rådet på grundval av kommissionens förslag en rekommendation om de allmänna riktlinjerna för medlemsstaternas och unionens ekonomiska politik (2010–2014) och den 21 oktober 2010 ett beslut om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik⁽²⁾, vilka tillsammans utgör de integrerade riktlinjerna. Medlemsstaterna uppmanades att beakta de integrerade riktlinjerna i sin nationella ekonomiska politik och sysselsättningspolitik.
- (3) Den 29 juni 2012 beslutade medlemsstaternas stats- och regeringschefer om en tillväxt- och sysselsättningspakt, som ger ett enhetligt ramverk för insatser på nationell nivå, EU-nivå och euroområdesnivå med hjälp av alla tänkbara medel, instrument och politiska åtgärder. De beslutade om insatser som ska utföras på medlemsstatsnivå och uttryckte i synnerhet sitt fulla åtagande att uppnå målen i Europa 2020-strategin och genomföra de landsspecifika rekommendationerna.
- (4) Den 9 juli 2013 antog rådet en rekommendation⁽³⁾ om Litauens nationella reformprogram 2013 och avgav ett yttrande om Litauens uppdaterade konvergensprogram för 2012–2016.

⁽¹⁾ EGT L 209, 2.8.1997, s. 1.

⁽²⁾ Upprätthålls för 2014 genom rådets beslut 2014/322/EU av den 6 maj 2014 om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik för 2014 (EUT L 165, 4.6.2014, s. 49).

⁽³⁾ EGT C 217, 30.7.2013, s. 51.

- (5) Den 13 november 2013 antog kommissionen den årliga tillväxtöversikten, som markerar inledningen av 2014 års europeiska planeringstermin för samordning av den ekonomiska politiken. Den 13 november 2013 antog kommissionen även, på grundval av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1176/2011⁽¹⁾, rapporten om varningsmekanismen, i vilken Litauen inte angavs som en av de medlemsstater som skulle bli föremål för en fördjupad granskning.
- (6) Den 20 december 2013 godkände Europeiska rådet prioriteringarna för att säkerställa finansiell stabilitet, finanspolitisk konsolidering och tillväxtfrämjande åtgärder. Det betonade behovet av att eftersträva differentierad och tillväxtfrämjande konsolidering av de offentliga finanserna, återställa normala lånevillkor i ekonomin, främja tillväxt och konkurrenskraft, bekämpa arbetslöshet och krisens sociala följdverkningar samt modernisera den offentliga förvaltningen.
- (7) Den 1 april 2014 lade Litauen fram sitt nationella reformprogram för 2014 och den 22 april 2014 sitt konvergensprogram för 2014. För att beakta deras inbördes samband har de båda programmen bedömts samtidigt.
- (8) Målet för den finanspolitiska strategin i konvergensprogrammet för 2014 är att uppfylla det medelfristiga budgetmålet senast 2015 och att uppnå ett strukturellt överskott på 0,9 % av BNP vid konvergensprogrammets slut 2017. I konvergensprogrammet bekräftas det tidigare medelfristiga målet på -1 % av BNP, vilket speglar kraven i stabilitets- och tillväxtpakten. Baserat på den (omräknade) strukturella budgetbalansen motsvarar den årliga utvecklingen i riktning mot det medelfristiga budgetmålet minst 0,5 % av BNP under 2014 och 2015. Samtidigt finns det 2015 risk för avvikelse från riktmärket för utgifter. Totalt sett är anpassningsbanan mot det medelfristiga målet i stort sett i linje med kraven i stabilitets- och tillväxtpakten. Konvergensprogrammet visar att skulden minskar betydligt under programperioden till omkring 35 % senast 2017. Det makroekonomiska scenario som ligger till grund för de finanspolitiska beräkningarna i programmet är i stort sett rimligt. Samtidigt återstår det att ange konsolideringsåtgärder för åren 2015–2017. Enligt kommissionens avdelningars vårprognos 2014 förväntas den strukturella anpassningen 2014 och 2015 uppgå till 0,2 % respektive 0,6 % av BNP och därmed för 2014 ligga 0,3 % av BNP under den nödvändiga åtstramningen på 0,5 % av BNP. Dessutom finns det 2014 risk för en betydande avvikelse från riktmärket för utgifter, och en ytterligare om än mer begränsad avvikelse 2015. Baserat på en bedömning av konvergensprogrammet och kommissionens prognos enligt förordning (EG) nr 1466/97 anser rådet att det finns risk för en betydande avvikelse från anpassningsbanan mot det medelfristiga budgetmålet från och med 2014.
- (9) Den relativa betydelsen av skatter som anses vara mindre tillväxthämmande, som fastighets- och miljöskatter, är fortsatt låg. Skatteintäkterna kommer till stor del från indirekt beskattning och beskattning av arbete medan den andel som miljöbeskattning står för är fortsatt låg. Ökade intäkter från mer tillväxtfrämjande skatter skulle kunna användas för att minska skattetrycket på låginkomsttagare, i synnerhet lågutbildade arbetstagare. En delöversyn av skattesystemet gjordes i början av 2013 och regeringen beslutade att anpassa kapitalbeskattningen, höja tröskeln för skattepliktig inkomst, vilket medför ökad progressivitet i beskattningen av inkomsten för fysiska personer för att gynna låginkomsttagarna, och höja punktskatterna på tobak och alkohol. Totalt sett kommer dock dessa åtgärder snarast att påverka inkomsterna negativt. Det är därför även i fortsättningen viktigt med ytterligare steg för att förbättra de offentliga finansernas hållbarhet och för att förstärka intäktssidan. Inga större åtgärder har vidtagits angående miljöbeskattning sedan 2013 års landsspecifika rekommendation. Endast begränsade framsteg har gjorts med att stärka det finanspolitiska ramverket, eftersom utgiftstaken fortfarande är otillräckligt bindande och förändringar i lagstiftningen ännu inte har godkänts. När det gäller uppfyllelsen av skattskyldighet står Litauen även fortsättningsvis inför utmaningar när landet genom bland annat förstärkta riskhanteringsåtgärder ska ta sig an momsbedrägerier. Handlingsplanen för 2013–2014 för uppfyllelse av skattskyldighet är under genomförande och de första uppskattningarna tyder på vissa positiva effekter. Ett antal åtgärder vidtogs 2013 för att förbättra uppfyllelsen av skattskyldighet när det gäller moms och punktskatter. En ny riktad strategi har initierats för 2014–2015.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1176/2011 om förebyggande och korrigerande av makroekonomiska obalanser (EUT L 306, 23.11.2011, s. 25).

- (10) En ogynnsam demografisk utveckling skapar tveksamhet om Litauens långsiktiga finanspolitiska hållbarhet. Utgifterna för pensioner väntas öka betydligt och beräknas uppgå till nästan dubbla EU-genomsnittet om 50 år. Den gradvisa ökningen av den lagstadgade pensionsåldern som inleddes 2012 är inte tillräcklig för att hålla jämna steg med arbetskraftens minskning och den ökade förväntade livslängden. Den kraftiga ökningen av fattigdom och allvarlig materiell fattigdom bland äldre medborgare visar dessutom på problemen i fråga om tillräckliga pensioner. Litauen har gjort viktiga men isolerade steg i rätt riktning och betydligt större förändringar behövs för att genomföra en övergripande reform. Landet har slutfört reformen av den andra pensionsplanen, men varken tjänstepensionsplaner eller frivillig ackumulering av pensioner används i större utsträckning. Vid sidan om höjningen av den lagstadgade pensionsåldern är åtgärder som säkerställer äldre arbetstagares anställbarhet och en arbetsmiljö som underlättar för äldre arbetstagarer också nödvändiga.
- (11) Den totala arbetslösheten har sjunkit men den strukturella arbetslösheten är fortsatt hög, vilket tyder på ett kompetensglapp, särskilt för lågutbildade. Ungdomsarbetslösheten och andelen ungdomar som varken arbetar eller studerar minskar, men är fortsatt höga. Den aktiva arbetsmarknadspolitiken brister fortfarande i omfattning och måste bli ändamålsenligare och på ett bättre sätt sättas in i tid. Bristen på utbildad arbetskraft beräknas bli ännu större i framtiden. För att öka ungdomars anställbarhet är det viktigt att förbättra yrkesutbildningens och den högre utbildningens relevans för arbetsmarknaden samt höja kvaliteten i system för lärlingsutbildning och lärande på arbetsplatsen, i samarbete med den privata sektorn, däribland små och medelstora företag. Ökningen av deltagandet i program för livslångt lärande förblir otillräcklig. En övergripande arbetsrättslig översyn i samarbete med arbetsmarknadens parter behövs för att finna sätt att lätta de administrativa bördorna för arbetsgivare. I första hand är det nödvändigt att kartlägga och undanröja onödiga restriktioner som påverkar flexibla avtal, uppsägningsregler och arbetstidssystem.
- (12) Trots förbättringar på senaste tiden fortsätter fattigdomen i arbetsför ålder att ligga över EU-genomsnittet. Höjningar av minimimånadslönen och tröskeln för att betala skatt har bidragit till att motverka fattigdomen. Fattigdom och allvarlig materiell fattigdom bland äldre medborgare har dock ökat kraftigt under senare år. Ett pilotprojekt med en reform av de kontanta socialbidragen under 2012–2013 resulterade i ett lägre antal socialbidragstagare och minskade utgifter för kontanta socialbidrag. Under 2014 utsträcktes pilotprojektet till samtliga kommuner. Det finns ett behov av att säkerställa övervakning och utvärdering när det gäller reformens effekter på de mest behövande. Långtidsarbetslösa bidragstagare omfattas inte i tillräcklig utsträckning av aktiveringsåtgärder. Dessutom är dessa åtgärder fortfarande inriktade på system för offentliga arbeten och de erbjuder därmed inkomststöd men ökar inte bidragstagarnas anställbarhet. Reformens effekter på låginkomsttagare behöver utvärderas. Litauen har antagit en handlingsplan för att öka den sociala integrationen under perioden 2014–2020. Det finns dock fortfarande ett behov att fastställa huvudsakliga målgrupper, budget och konkreta åtgärder och att specificera hur målen ska uppnås och hur de olika ministerier, lokalförvaltningar och aktörer i det civila samhället som genomför handlingsplanen ska samarbeta.
- (13) Sedan 2010 genomför regeringen en långtgående reform av de statligt ägda företagen. De slutliga rättsakterna godkändes i december 2013 och ändrar riktlinjerna om insyn så att alla statligt ägda företag blir skyldiga att tillhandahålla separata uppgifter om kommersiell och icke-kommersiell verksamhet i sina årsrapporter från och med 2014. En första rapport som beskriver denna uppdelning planeras till augusti 2014. Den bör medge en mer detaljerad bedömning av framgången med denna ändring. Antalet oberoende styrelseledamöter i statligt ägda företag är dock fortfarande lågt, delvis beroende på de rättsliga restriktioner som gäller för statliga och kommunala företag. Förslag finns om rättsliga ändringar som skulle göra det möjligt att utnämna oberoende ledamöter till styrelserna i alla statligt ägda företag. Det måste utvärderas hur ändamålsenlig uppdelningen mellan kommersiella och icke-kommersiella funktioner och professionaliseringen av styrelserna är, när detta väl genomförts fullt ut.
- (14) El- och gasförbindelserna med grannmedlemsstaterna är fortsatt underutvecklade, vilket resulterar i begränsad konkurrens och höga priser. Konkurrensen på de inhemska marknaderna har ökat genom liberaliseringen av gas- och elmarknaderna, men än så länge har kunderna inte utnyttjat sin rätt att byta leverantörer. Även om regeringen har gjort sammankopplingar av energinät till en prioritet så har dessa ännu inte slutförts. En viktig gasledning har beställts och LNG-terminalen i Klaipeda beräknas att tas i drift i december 2014. Vissa framsteg har gjorts när det gäller sammankopplingen av det litauiska energinätet

med EU:s energimarknad. Energieffektiviteten behöver också förbättras. Litauen har gjort vissa framsteg när det gäller byggnaders energieffektivitet, bland annat med avseende på investeringar inom ramen för holdingfonden Jessica. Under 2013 vidtogs lagstiftningsåtgärder för att påskynda holdingfondens absorption. I början av 2014 hade vissa projekt slutförts och de inledande ansökningarna ökat betydligt. De rättsliga förändringarna innebär att värmesubventioner reduceras om de boende inte accepterar en renovering, så att de negativa incitamenten för renovering alltså försvinner.

- (15) Kommissionen har inom ramen för den europeiska planeringsterminen gjort en omfattande analys av Litauens ekonomiska politik. Den har bedömt det nationella reformprogrammet och konvergensprogrammet. Kommissionen har beaktat inte bara programmets relevans för hållbarheten i finanspolitiken och den socioekonomiska politiken i Litauen utan också i vilken utsträckning EU:s regler och riktlinjer har iakttagits, mot bakgrund av behovet att stärka den övergripande ekonomiska styrningen i unionen genom att framtida nationella beslut fattas med beaktande av synpunkter på EU-nivå. Kommissionens rekommendationer inom ramen för den europeiska planeringsterminen återspeglas i rekommendationerna 1–6.
- (16) Mot bakgrund av denna bedömning har rådet granskat konvergensprogrammet och dess yttrande⁽¹⁾ återspeglas särskilt i rekommendation 1.

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS Litauen att under perioden 2014–2015 vidta följande åtgärder:

1. Förstärka budgetåtgärderna för 2014 mot bakgrund av utgiftsökningen som överskrider riktmärket och det framväxande gapet på 0,3 % av BNP i fråga om strukturåtgärder baserade på kommissionens avdelningars vårprognos 2014, vilket visar på att det finns risk för en betydlig avvikelse i förhållande till stabilitets- och tillväxtpaktens preventiva aspekt. Förstärka budgetstrategin under 2015 för att säkerställa den nödvändiga anpassningen på 0,5 % av BNP mot det medelfristiga målet. Därefter se till att det medelfristiga målet verkligen uppnås. Komplettera budgetstrategin med ett än mer förstärkt finanspolitiskt ramverk, framför allt genom att säkerställa bindande utgiftstak när den medelfristiga budgetramen fastställs. Dessutom se över skattesystemet och överväga att höja de skatter som är minst tillväxthämmande, såsom återkommande fastighetsskatter och miljöskatter, och samtidigt fortsätta att förbättra uppfyllelsen av skattskyldighet.
2. Anta och genomföra lagstiftning om en genomgripande reform av pensionssystemet. I synnerhet anpassa den lagstadgade pensionsåldern till den förväntade livslängden, begränsa möjligheterna till förtida pensionering, fastställa tydliga regler för indexering av pensioner och främja användningen av tilläggs pensionssystem. Underbygga pensionsreformen med åtgärder som ökar anställbarheten för äldre arbetstagare.
3. På ett bättre sätt rikta de arbetsmarknadspolitiska åtgärderna mot lågutbildade och långtidsarbetslösa. Förbättra arbetslöshetsersättningens omfattning och tillräcklighet och koppla den till aktivering. Motarbeta det ihållande kompetensglappet genom att förbättra utbildningens relevans för arbetsmarknaden bland annat på grundval av system för kvalifikationsprognoser och genom att främja livslångt lärande. Prioritera att erbjuda lärlingsplatser av hög kvalitet och andra former av lärande på arbetsplatsen och förstärka samarbetet med den privata sektorn i syfte att öka ungdomars anställbarhet. I samråd med arbetsmarknadens parter se över arbetslagstiftningens ändamålsenlighet, framför allt när det gäller ramverket för anställningsavtal och arbetstidssystem.
4. Se till att de mest behövande omfattas i tillräcklig utsträckning och fortsätta att stärka kopplingen mellan kontanta socialbidrag och aktiveringsåtgärder.
5. Slutföra genomförandet av reformen av de statligt ägda företagen enligt planen, framför allt genom att finalisera uppdelningen mellan kommersiell och icke-kommersiell verksamhet, ytterligare professionalisera styrelserna och noggrant övervaka efterlevnaden av reformens krav.

⁽¹⁾ Enligt artikel 9.2 i rådets förordning (EG) nr 1466/97.

6. Intensifiera åtgärder för energieffektivisering av byggnader, bland annat genom ett snabbt genomförande av holdingfonden. Fortsätta utvecklingen av gränsöverskridande förbindelser för el och gas med grannmedlemsstaterna i syfte att diversifiera energiförsörjningen och främja konkurrensen genom en förbättrad integration av de baltiska energimarknaderna.

Utfärdad i Bryssel den 8 juli 2014.

På rådets vägnar

P. C. PADOAN

Ordförande

RÅDETS REKOMMENDATION

av den 8 juli 2014

om Luxemburgs nationella reformprogram 2014, med avgivande av rådets yttrande om Luxemburgs stabilitetsprogram 2014

(2014/C 247/14)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA REKOMMENDATION

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 121.2 och 148.4,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1466/97 av den 7 juli 1997 om förstärkning av övervakningen av de offentliga finanserna samt övervakningen och samordningen av den ekonomiska politiken⁽¹⁾, särskilt artikel 5.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens rekommendation,

med beaktande av Europaparlamentets resolutioner,

med beaktande av Europeiska rådets slutsatser,

med beaktande av sysselsättningskommitténs yttrande,

med beaktande av ekonomiska och finansiella kommitténs yttrande,

med beaktande av yttrandet från kommittén för socialt skydd,

med beaktande av yttrandet från kommittén för ekonomisk politik, och

av följande skäl:

- (1) Den 26 mars 2010 antog Europeiska rådet kommissionens förslag till en ny strategi för tillväxt och sysselsättning, Europa 2020, som bygger på en ökad samordning av den ekonomiska politiken med inriktning på ett antal nyckelområden där åtgärder behövs för att stärka förutsättningarna för hållbar tillväxt och konkurrenskraft i Europa.
- (2) Den 13 juli 2010 antog rådet på grundval av kommissionens förslag en rekommendation om de allmänna riktlinjerna för medlemsstaternas och unionens ekonomiska politik (2010–2014) och den 21 oktober 2010 ett beslut om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik⁽²⁾, vilka tillsammans utgör *de integrerade riktlinjerna*. Medlemsstaterna uppmanades att beakta de integrerade riktlinjerna i sin nationella ekonomiska politik och sysselsättningspolitik.
- (3) Den 29 juni 2012 beslutade medlemsstaternas stats- och regeringschefer om en tillväxt- och sysselsättningspakt, som ger ett enhetligt ramverk för insatser på nationell nivå, EU-nivå och euroområdesnivå med hjälp av alla tänkbara medel, instrument och politiska åtgärder. De beslutade om insatser som ska utföras på medlemsstatsnivå och förband sig särskilt att uppnå målen i Europa 2020-strategin och genomföra de landsspecifika rekommendationerna.
- (4) Den 9 juli 2013 antog rådet en rekommendation⁽³⁾ om Luxemburgs nationella reformprogram för 2013 och avgav ett yttrande om Luxemburgs uppdaterade stabilitetsprogram för 2012–2016. Den 15 november 2013 lade kommissionen i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 473/2013⁽⁴⁾ fram ett yttrande om Luxemburgs utkast till budgetplan för 2014.

⁽¹⁾ EGT L 209, 2.8.1997, s. 1.

⁽²⁾ Upprätthålls för 2014 genom rådets beslut 2014/322/EU av den 6 maj 2014 om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik för 2014 (EUT L 165, 4.6.2014, s. 49).

⁽³⁾ EUT C 217, 30.7.2013, s. 55.

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 473/2013 av den 21 maj 2013 om gemensamma bestämmelser för övervakning och bedömning av utkast till budgetplaner och säkerställande av korrigerande av alltför stora underskott i medlemsstater i euroområdet (EUT L 140, 27.5.2013, s. 11).

- (5) Den 13 november 2013 antog kommissionen den årliga tillväxtöversikten, som markerar inledningen av 2014 års europeiska planeringstermin för samordning av den ekonomiska politiken. Den 13 november 2013 antog kommissionen även, på grundval av förordning (EU) nr 1176/2011, rapporten om varningsmekanismen, i vilken Luxemburg identifierades som en av de medlemsstater som skulle bli föremål för en fördjupad granskning.
- (6) Den 20 december 2013 godkände Europeiska rådet prioriteringarna för att säkerställa finansiell stabilitet, finanspolitisk konsolidering och tillväxtfrämjande åtgärder. Det betonade behovet av att efterstäva differentierad och tillväxtfrämjande konsolidering av de offentliga finanserna, återställa normala lånevillkor i ekonomin, främja tillväxt och konkurrenskraft, bekämpa arbetslöshet och krisens sociala följdverkningar samt modernisera den offentliga förvaltningen.
- (7) Den 5 mars 2014 offentliggjorde kommissionen resultatet av sin fördjupade granskning av Luxemburg i enlighet med artikel 5 i förordning (EU) nr 1176/2011. Av analysen drog kommissionen slutsatsen att Luxemburg inte har några makroekonomiska obalanser i den mening som avses i förfarandet vid makroekonomiska obalanser. Särskilt framgår av bedömningen av bytesbalansen att överskottet inte beror på svag inhemsk efterfrågan, utan på Luxemburgs särskilda tillväxtmodell som i mycket bygger på finansiella tjänster. Det finns risker för den inhemska finansiella stabiliteten på grund av den stora finanssektorn, men de är i princip under kontroll eftersom sektorn är samtidigt diversifierad och specialiserad. Den höga skuldsättningen i den privata sektorn, särskilt hos icke-finansiella företag, beror främst på att det finns ett stort antal multinationella företag som använder sina filialer eller dotterbolag i Luxemburg för koncerninterna finansieringstransaktioner. Slutligen är statsfinansernas för närvarande gynnsamma skick starkt beroende av hållbarheten i en tillväxtmodell som bygger på en expansiv finanssektor, och det är en allvarlig hållbarhetsrisk på lång sikt.
- (8) Den 28 april 2014 lade Luxemburg fram sitt nationella reformprogram för 2014 och den 25 april 2014 sitt stabilitetsprogram för 2014. I syfte att beakta deras inbördes samband har de båda programmen bedömts samtidigt.
- (9) Målet för den medelfristiga finanspolitiska strategin i stabilitetsprogrammet för 2014 är att återgå till det medelfristiga budgetmålet 2016 efter att avsevärt ha avvikit från det 2015. I stabilitetsprogrammet bekräftas det tidigare medelfristiga budgetmålet om ett underskott på 0,5 % av BNP, vilket avspeglar kraven i stabilitets- och tillväxtpakten. Det (omberäknade) strukturella allmänna offentliga överskottet förutspås minska från 1,4 % av BNP under 2013 till 1,1 % under 2014 och vändas till ett underskott på 0,1 % av BNP under 2015. Därefter förväntas gradvis ökande strukturella överskott. Luxemburg förväntas alltså hålla fast vid sitt medelfristiga budgetmål under 2014 men avsevärt avvika från det under 2015. Enligt stabilitetsprogrammet kommer de offentliga utgifternas ökningstakt, efter diskretionära åtgärder på inkomstsidan, att ligga över BNP:s potentiella medelfristiga tillväxttakt under 2015. Totalt sett överensstämmer alltså programmets mål delvis med kraven i tillväxt- och stabilitetspaktens förebyggande del, men en avvikelse uppträder särskilt under 2015. Skuldkvoten, som 2013 var 23,1 % av BNP, ligger långt under referensvärdet på 60 % av BNP, och förutspås minska ytterligare under programperioden. Det makroekonomiska scenario som ligger till grund för de finanspolitiska beräkningarna i stabilitetsprogrammet har utarbetats av det oberoende statistikorganet Statec och är något optimistiskt för 2014 och 2015. Regeringen förutspår att BNP kommer att öka med 3,2 % under både 2014 och 2015, medan kommissionens avdelningar i sin vårprognos 2014 räknar med 2,6 % respektive 2,7 %. Dessutom har myndigheterna inte helt redogjort för de åtgärder som ska ligga till grund för den statsfinansiella utvecklingen 2015–2018. Enligt kommissionens prognos, som inte beaktar de senast tillkännagivna åtgärderna, tros det strukturella överskottet sjunka till 0,6 % av BNP under 2014 och vändas till ett underskott på 1,3 % av BNP under 2015. De offentliga utgifternas ökningstakt, efter diskretionära åtgärder på inkomstsidan, förväntas ligga över den medelfrista potentiella referens-BNP-tillväxten under 2015, då en avsevärd avvikelse tros inträffa. På grundval av sin bedömning av stabilitetsprogrammet 2014 och kommissionens prognos anser rådet i enlighet med förordning (EG) nr 1466/97 att det finns risk att stabilitetsprogrammets mål inte uppnås, och att målen endast delvis överensstämmer med kraven i tillväxt- och stabilitetspaktens förebyggande del, särskilt från och med 2015.

- (10) Regeringen lade fram ett lagförslag i deputeradekammaren i juli 2013 om införlivande av bestämmelserna i rådets direktiv 2011/85/EU⁽¹⁾ och fördraget om stabilitet, samordning och styrning. Lagförslaget förväntades träda i kraft den 1 januari 2014, men antagandet av det försenades eftersom regeringen avgick i juli. Enligt lagförslaget skulle en ny lag om flerårig finansprogramplanering läggas fram för samma tidsrymd som den kommande uppdateringen av stabilitetsprogrammet. Lagen om flerårig finansprogramplanering skulle uppdateras rullande varje år, tillsammans med årsbudgeten. Den är tänkt att innehålla detaljerade planer om uppfyllelsen av det medelfristiga budgetmålet inom den offentliga sektorn. Enligt lagförslaget införs flerårstak i lagen om flerårig finansprogramplanering enbart för den centrala offentliga förvaltningen, men det föreskrivs inte vilka konsekvenser ett överskridande av taken skulle få. I lagförslaget finns inga nationella utgiftsregler till vägledning av fastställandet av fleråriga utgiftstak. Det innehåller dock bestämmelser om justeringar så att det medelfristiga budgetmålet kan hållas. Ett reviderat lagförslag lades fram inför deputeradekammaren i mars 2014, som bland annat innebär att ett nytt oberoende organ, *Conseil National des Finances Publiques*, får i uppdrag att övervaka budgetreglerna.
- (11) Dessutom kommer momsintäkterna att drabbas av nya regler om moms på e-handel. Från och med 2015 ska sådana intäkter överföras från det land där leverantören är etablerad till kundens hemland. Regeringen har tillkännagett att momssatserna kommer att höjas med 2 procentenheter, vilket torde kompensera de förlorade inkomsterna delvis. Med tanke på den omfattande tillämpningen av nedsatta och supernedsatta momssatser kan dock mer intäkter uppbäras genom att standardmomssatsen tillämpas i fler fall, så att man kompenserar för dessa förluster i vidare mening.
- (12) De offentliga bruttopensionsutgifternas andel av BNP i Luxemburg kommer enligt kommissionens åldrande rapport 2012 att öka från 9,2 % av BNP till 18,6 % under 2060. Det beror främst på åldersrelaterade utgifter, särskilt pensioner. Pensionsreformen 2012 hade begränsad räckvidd och undanröjde knappast hotet mot de offentliga finansernas långsiktiga hållbarhet. Den kortfristiga finansieringen av pensionssystemet garanteras för närvarande av en låg äldreförsörjningskvot och bidrag som betalas av en relativt ung befolkning av arbetande gränsgångare. I framtiden tros denna tendens vända, och pensionskostnaderna och äldrevårdskostnaderna kommer antagligen att öka avsevärt. För att garantera pensionssystemets hållbarhet måste det till en avsevärd ökning av bidragssatserna efter 2020, förutom de inbyggda justeringarna genom att pensionerna anpassas till levnadsstandarden. Det skulle innebära en betydande ökning av den arbetande befolkningens försörjningskvot som framtidens arbetskraft får bära, och därmed minskad kostnadsmässig konkurrenskraft. Med tanke på dagens höga kompensationsgrad kunde flera olika åtgärder ha vidtagits för att fördela bördorna rättvisare mellan generationerna. Att införa ett tak för pensionsjusteringar som bygger på reallöneökningar skulle öka pensionsreserverna. Att höja den faktiska pensionsåldern, för närvarande 59 år, och anpassa den till den ändrade medellivslängden, skulle bidra till ett långsiktigt hållbart pensionssystem. Möjligheterna till förtidspension bör också minskas. Ekonomiska incitament att förlänga karriären, som ingår i pensionsreformen, kan bidra till ett hållbart pensionssystem, men de äldre arbetstagarnas anställbarhet bör förbättras genom en utbyggd yrkesutbildning och mer livslångt lärande. Luxemburg behöver minska de framtida behoven av och kostnaderna för vård och omsorg för personer med långvarigt vårdbehov så att systemet blir hållbart. Sådana tjänster kan också bli mer kostnadseffektiva genom mer samordning mellan hälso- och sjukvården och socialtjänsten, bättre tillhandahållande av tjänster och mer stöd till familjevårdgivare.
- (13) Luxemburgs stora överskott i bytesbalansen beror på finansiella tjänster och döljer ett långvarigt, stadigt tilltagande underskott i handelsbalansen i varor, som beror på långsam exporttillväxt. Denna tendens har sin grund i tjänstesektorns ökande betydelse i ekonomin, men beror också på en mer strukturell förlust av kostnadsmässig konkurrenskraft. Enhetsarbetskostnadens stadiga ökning på senare år har försvagat den luxemburgska industrins konkurrenskraft. Modulering genom indexregleringen som infördes av regeringen

(1) Rådets direktiv 2011/85/EU av den 8 november 2011 om krav på medlemsstaternas budgetramverk (EUT L 306, 23.11.2011, s. 41).

2012, upphör att gälla i slutet av 2014. Även om olika lösningar kan utforskas, är det viktigt att lönerna knyts närmare till produktiviteten genom en reform av löneindexeringen, som möjliggör differentiering mellan sektorer. Det starka beroendet av finanssektorn är en strukturell risk för ekonomin. Luxemburg behöver därför fokusera på att utveckla sådana högspecialiserade företag som krävs för innovationsdriven tillväxt. Även om den offentliga FoU-intensiteten fyrdubblats sedan 2000, och det visar på viljan att bygga upp offentlig forskningskapacitet, ser Luxemburg inte ut att nå sitt mål för 2020 om en FoU-intensitet på 2,3 2,6 % av BNP på grund av den markanta minskningen av privat FoU-intensitet (från 1,53 % av BNP 2000 till 1 % 2012). Dess resultat i fråga om samarbete mellan företag och offentliga forskningsinstitut bör förbättras. Den reform för stärka innovativa kluster som inleddes 2013 bör fortsätta.

- (14) Även om olika åtgärder har vidtagits är ungdomsarbetslösheten fortfarande hög, 17,4 % av den förvärvsarbetsande befolkningen, även om den låg på hela 18 % under 2012. Ungdomsarbetslösheten beror mycket på utbildningsnivå, och är lägre hos dem som har mer utbildning. Luxemburgs utbildningssystem har ett antal särskilda svårigheter, bland annat flerspråkighet och de särskilda färdigheter som krävs på en mycket specialiserad arbetsmarknad med en stor finanssektor. Resultaten i OECD:s undersökning 2012 av elevernas färdigheter visade att mer åtgärder krävs för att motverka ungdomarnas relativt svaga prestationer i grundläggande färdigheter, som märktes redan 2006. Därför bör reformerna av primär och sekundär utbildning fortsätta. Yrkesutbildning och allmän utbildning bör dessutom höjas ytterligare för att förse arbetsmarknaden med högutbildad arbetskraft, särskilt för personer med invandrarbakgrund. Skatte- och bidragssystemets utformning leder till mycket höga arbetsmarknadsfällor, bland de högsta i unionen, för alla lönenivåer och familjesammansättningar. Trots den senaste tidens reformer har insatserna för att få folk i arbete alltför varit svaga: det har inte varit obligatoriskt vid någon tidpunkt att delta i aktiva arbetsmarknadspolitiska åtgärder under arbetslösheten.
- (15) Luxemburg har åtagit sig att minska sina utsläpp av växthusgaser i de sektorer som inte omfattas av handeln med utsläppsrätter med 20 % till 2020, men tros missa målet med 23 procentenheter. Dessutom förväntas utsläppen 2013 bli 1 % mer än målet för 2013 i ansvarsfördelningsbeslutet. Omkring 70 % av de transportrelaterade utsläppen beror på bränslexport, bland annat på grund av en mycket låg punktskatt på bränsle. Att bränslexport erkänns som en viktig fråga i den andra nationella klimathandlingsplanen som antogs i maj 2013 är ett framsteg. Det behövs dock mer specifika, långsiktiga åtgärder för att lösa frågan. Miljöskatterna uppgick 2012 till 2,4 % av BNP, medan de 2004 uppgick till 3,1 %. Minskningen beror särskilt på lägre energiskatteintäkter på grund av att energiskatterna inte är indexreglerade. Transportskatter, utom bränsle, uppgick 2012 till 0,2 % av BNP. Skattintäkterna från bränsle som används för transporter är höga, med 2,2 % av BNP trots förmånsbeskattningen av diesel, främst på grund av gränsöverskridande inköp av bränsle. Eftersom miljöskatterna står för en lägre andel än genomsnittet av de totala skatteintäkterna, kan miljöskatterna läggas om bland annat genom att den totala beskattningen höjs på energiprodukter för transporter.
- (16) Kommissionen har inom den europeiska planeringsterminen gjort en omfattande analys av Luxemburgs ekonomiska politik. Den har bedömt det nationella reformprogrammet och stabilitetsprogrammet. Kommissionen har beaktat inte bara programmets relevans för hållbarheten i finanspolitiken och den socioekonomiska politiken i Luxemburg utan också i vilken mån EU:s regler och riktlinjer har iakttagits, mot bakgrund av behovet att stärka den övergripande ekonomiska styrningen i unionen genom att framtida nationella beslut fattas med beaktande av synpunkter på EU-nivå. Kommissionens rekommendationer inom ramen för den europeiska planeringsterminen återspeglas i rekommendationerna 1–5 nedan.
- (17) Mot bakgrund av denna bedömning har rådet granskat stabilitetsprogrammet och dess yttrande⁽¹⁾ återspeglas särskilt i rekommendation 1 nedan.

⁽¹⁾ Enligt artikel 5.2 i förordning (EG) nr 1466/97.

- (18) Kommissionen har också inom den europeiska planeringsterminen analyserat den ekonomiska politiken i euroområdet som helhet. Mot denna bakgrund har rådet utfärdat specifika rekommendationer till de medlemsstater som har euron som valuta⁽¹⁾. I egenskap av ett land som har euron som valuta bör Luxemburg även se till att dessa rekommendationer genomförs fullständigt och i tid.

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS Luxemburg att under perioden 2014–2015 vidta följande åtgärder:

1. Bevara en sund statsfinansiell ställning under 2014, betydligt stärka den finanspolitiska strategin under 2015 så att det medelfristiga budgetmålet uppfylls och hålls därefter, och därigenom se till att skydda de offentliga finansernas långsiktiga hållbarhet, särskilt genom att ta hänsyn till implicit betalningsansvar på grund av åldrande. Stärka den finanspolitiska styrningen genom att anta en ram för de offentliga finanserna på medellång sikt som omfattar den offentliga sektorn och som inbegriper fleråriga utgiftsbegränsningar, och införa oberoende övervakning av finanspolitiska bestämmelser. Bredda skattebasen mer, framför allt beskattningen av konsumtion.
2. För hållbara statsfinanser begränsa åldersrelaterade utgifter genom att göra vård och omsorg för personer med långvarigt vårdbehov mer kostnadseffektiv och fortsätta med pensionsreformer och öka den faktiska pensionsåldern genom att bland annat begränsa förtidspension genom att anpassa pensionsåldern eller pensionsförmånerna till ändringar i den förväntade livslängden. Förstärka åtgärderna för att öka äldre arbetstagares sysselsättningsgrad, och bland annat förbättra deras anställbarhet genom livslångt lärande.
3. Anta strukturella åtgärder snabbare, i samråd med arbetsmarknadens parter och i enlighet med nationell praxis, för att reformera lönesättningssystemet inbegripet löneindexregleringen i syfte att göra lönerna mer knutna till produktivitet utvecklingen, särskilt på sektorsnivå. Fortsätta att diversifiera ekonomins struktur, bland annat genom att främja privata investeringar i forskning och utveckla samarbetet mellan företagen och den offentliga forskningen.
4. Fortsätta satsningarna på att minska ungdomsarbetslösheten bland annat bland lågutbildade arbetssökande med invandrarbakgrund, genom en enhetlig strategi, bland annat genom att vidareutveckla utformningen och övervakningen av aktiva arbetsmarknadspolitiska åtgärder, åtgärda låg färdighetsmatchning och minska de ekonomiska incitamenten att inte arbeta. För det ändamålet påskynda genomförandet av den allmänna och yrkesinriktade utbildningen för att bättre matcha ungdomarnas färdigheter med efterfrågan på arbetsmarknaden.
5. Ta fram en heltäckande ram och vidta konkreta åtgärder för att uppfylla målen för minskning av utsläpp av växthusgaser från verksamhet utanför systemet för handel med utsläppsrätter fram till 2020, särskilt genom beskattning av energiprodukter för transporter.

Utfärdad i Bryssel den 8 juli 2014.

På rådets vägnar

P. C. PADOAN

Ordförande

⁽¹⁾ Se sidan 141 i detta nummer av EUT.

RÅDETS REKOMMENDATION

av den 8 juli 2014

om Ungerns nationella reformprogram 2014, med avgivande av rådets yttrande om Ungerns konvergensprogram 2014

(2014/C 247/15)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA REKOMMENDATION

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 121.2 och 148.4,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1466/97 av den 7 juli 1997 om förstärkning av övervakningen av de offentliga finanserna samt övervakningen och samordningen av den ekonomiska politiken⁽¹⁾, särskilt artikel 9.2,med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1176/2011 av den 16 november 2011 om förebyggande och korrigerande av makroekonomiska obalanser⁽²⁾, särskilt artikel 6.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens rekommendation,

med beaktande av Europaparlamentets resolutioner,

med beaktande av Europeiska rådets slutsatser,

med beaktande av sysselsättningskommitténs yttrande,

med beaktande av ekonomiska och finansiella kommitténs yttrande,

med beaktande av yttrandet från kommittén för socialt skydd,

med beaktande av yttrandet från kommittén för ekonomisk politik, och

av följande skäl:

- (1) Den 26 mars 2010 antog Europeiska rådet kommissionens förslag till en ny strategi för tillväxt och sysselsättning, Europa 2020, som bygger på en ökad samordning av den ekonomiska politiken med inriktning på ett antal nyckelområden där åtgärder behövs för att stärka förutsättningarna för hållbar tillväxt och konkurrenskraft i Europa.
- (2) Den 13 juli 2010 antog rådet på grundval av kommissionens förslag en rekommendation om de allmänna riktlinjerna för medlemsstaternas och unionens ekonomiska politik (2010–2014) och den 21 oktober 2010 ett beslut om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik⁽³⁾, vilka tillsammans utgör de integrerade riktlinjerna. Medlemsstaterna uppmanades att beakta de integrerade riktlinjerna i sin nationella ekonomiska politik och sysselsättningspolitik.
- (3) Den 29 juni 2012 beslutade medlemsstaternas stats- och regeringschefer om en tillväxt- och sysselsättningspakt, som ger ett enhetligt ramverk för insatser på nationell nivå, EU-nivå och euroområdesnivå med hjälp av alla tänkbara medel, instrument och politiska åtgärder. De beslutade om insatser som ska utföras på medlemsstatsnivå och förband sig särskilt att uppnå målen i Europa 2020-strategin och genomföra de landsspecifika rekommendationerna.
- (4) Den 9 juli 2013 antog rådet en rekommendation⁽⁴⁾ om Ungerns nationella reformprogram för 2013 och avgav ett yttrande om Ungerns uppdaterade konvergensprogram för 2013–2016.

⁽¹⁾ EGT L 209, 2.8.1997, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 306, 23.11.2011, s. 25.

⁽³⁾ Upprätthålls för 2014 genom rådets beslut 2014/322/EU av den 6 maj 2014 om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik för 2014 (EUT L 165, 4.6.2014, s. 49).

⁽⁴⁾ EUT C 217, 30.7.2013, s. 37.

- (5) Den 13 november 2013 antog kommissionen den årliga tillväxtöversikten, som markerar inledningen av 2014 års europeiska planeringstermin för samordning av den ekonomiska politiken. Den 13 november 2013 antog kommissionen, på grundval av förordning (EU) nr 1176/2011, även rapporten om varningsmekanismen, i vilken Ungern angavs som en av de medlemsstater som skulle bli föremål för en fördjupad granskning.
- (6) Den 20 december 2013 godkände Europeiska rådet prioriteringarna för att säkerställa finansiell stabilitet, finanspolitisk konsolidering och tillväxtfrämjande åtgärder. Europeiska rådet betonade behovet av att efterståva differentierad och tillväxtfrämjande konsolidering av de offentliga finanserna, återställa normala lånevillkor i ekonomin, främja tillväxt och konkurrenskraft, bekämpa arbetslöshet och krisens sociala följdverkningar samt modernisera den offentliga förvaltningen.
- (7) Den 5 mars 2014 offentliggjorde kommissionen resultaten av sin fördjupade granskning av Ungern, i enlighet med artikel 5 i förordning (EU) nr 1176/2011. Av analysen drog kommissionen slutsatsen att Ungern fortfarande har makroekonomiska obalanser som kräver övervakning och politiska åtgärder. Man bör i synnerhet fortsätta att mycket noga bevaka den kontinuerliga justeringen av den mycket negativa finansiella nettoställningen mot omvärlden och de höga offentliga och privata skulderna mot bakgrund av en svag finansiell sektor och försämrade exportresultat, så att man kan minska de avsevärda riskerna för negativa effekter på ekonomins funktion.
- (8) Den 30 april 2014 lade Ungern fram sitt nationella reformprogram för 2014 och sitt konvergensprogram för 2014. För att beakta deras inbördes samband har de båda programmen bedömts samtidigt.
- (9) Målet med den finanspolitiska strategi som beskrivs i konvergensprogrammet för 2014 är att få ned det nominella underskottet från 2,9 % av BNP år 2014 till 1,9 % av BNP före slutet av programperioden. Målet ska nås med hjälp av konsolideringsåtgärder som i huvudsak kommer att sättas in mot slutet av perioden, medan underskottsmålen har justerats uppåt betydligt jämfört med förra konvergensprogrammet. I konvergensprogrammet bekräftas att det medelfristiga budgetmålet är ett underskott på 1,7 % av BNP, vilket ligger i linje med kraven i stabilitets- och tillväxtpakten. Det omberäknade strukturella saldot tyder dock på att det medelfristiga budgetmålet inte kommer att nås under programperioden. Det (omberäknade) strukturella saldot förväntas minska med 1,5 procentenheter 2014, vilket kraftigt avviker från det medelfristiga budgetmålet, men kommer att stabiliseras under 2015. Detta innebär ett underskott på 0,5 % av BNP jämfört med den förbättring som krävs för att det medelfristiga budgetmålet ska nås. Riktmärket för utgifter avviker kraftigt både 2014 och 2015. Det (omberäknade) strukturella saldot förväntas minska ytterligare både 2016 och 2017. Sammantaget är en kraftig avvikelse från anpassningen till det medelfristiga budgetmålet att förvänta från och med 2014. I konvergensprogrammet anges att den offentliga skulden gradvis men kontinuerligt kommer att minska, från 79 % av BNP under 2013 till ungefär 75 % av BNP under 2017. Det makroekonomiska scenario som ligger till grund för beräkningarna av de offentliga finanserna i konvergensprogrammet är rimligt för 2014–2016, då BNP förväntas öka med 2,3 % under 2014 och 2,5 % under 2015, jämfört med 2,3 % och 2,1 % som kommissionens avdelningar förutsåg i vårprognosen 2014. När det gäller 2017 är dock konvergensprogrammet för optimistiskt.

De risker som är förknippade med de finanspolitiska målen är på det hela taget balanserade 2014, men det finns allt större risker för att underskottet kan bli högre än väntat från 2015. En av de största riskerna är att den planerade minskningen av utgiftskvoten är tänkt att uppnås genom att nominella utgiftstak införs inom alla sektorer eller genom att ökningarna ska hållas under inflationstakten för de flesta diskretionära utgiftsposter. Enligt kommissionens avdelningars vårprognos 2014 kommer det nominella underskottet för 2014 och 2015 att bli det samma som målen för konvergensprogrammet. Med ett förväntat strukturellt underskott på 2,2 % av BNP under 2014 och 2,3 % under 2015, bekräftar kommissionens avdelningars vårprognos för 2014 att det finns en risk för kraftiga avvikelser från det medelfristiga budgetmålet från och med 2014. I kommissionens prognos konstateras också att riktvärdet för skuldminskning inte kommer att nås under 2014 och 2015. Under 2014 är den förväntade försämringen av den strukturella balansen (-1,4 % av BNP) större än vad som är tillåtet enligt skuldkriteriet (-0,5 % av BNP). Efter bedömningen av konvergensprogrammet och på grundval av kommissionens avdelningars vårprognos, i enlighet med förordning (EG) nr 1466/97, anser rådet att det behövs ytterligare strukturella konsolideringsåtgärder med tanke på riskerna för att det blir kraftiga avvikelser från det medelfristiga budgetmålet samt för att skuldkriteriet inte uppfylls från 2014.

- (10) Den medelfristiga budgetramen har stärkts genom att tidsplanen för planeringen har förlängts utöver innevarande budgetår. Det finns dock inga garantier för hur effektiv och bindande tidsplanen är. Nya numeriska finanspolitiska regler har införts, men bristerna i deras utformning – främst att det inte görs någon systematisk övervakning i efterhand, att de högsta tillåtna avvikelserna inte har fastställts och att det inte finns några rimliga korrigeringsmekanismer – har inte korrigerats. Det finanspolitiska rådets få obligatoriska uppgifter och dess analytiska resurser står fortfarande inte i proportion till dess vetorätt när det gäller budgeten. Genom att stärka den medelfristiga budgetramen och utvidga det finanspolitiska rådets obligatoriska uppgifter skulle man kunna förbättra den finanspolitiska ramens trovärdighet, öppenhet och effektivitet.
- (11) Med undantag av centralbankens subventionerade finansieringsprogram för att stödja små och medelstora företags tillväxt har den normala utlåningen i ekonomin inte ökat på ett hållbart sätt. Regelbördan för finanssektorn har ökat, vilket begränsat kapaciteten för kapitalackumulering. Åtgärder som den höjda avgiften på finansiella transaktioner har bidragit till att kontantanvändningen ökat i ekonomin. Hushållsportföljen har försämrats ytterligare och den stora andelen nödlidande lån utgör för närvarande en av finanssektorns största utmaningar. Saneringen av portföljer hindras av att rekonstruktionsförfarandena är ineffektiva. Inga betydande nya åtgärder har vidtagits för att ta bort problemtillgångar från bankers balansräkningar. Den tunga regelbördan i kombination med en hög andel nödlidande lån har lett till att tillgången till krediter har begränsats. Den ungerska regeringen har upprepade gånger meddelat att ett nytt saneringsprogram kommer att införas för att hjälpa aktörer som tagit lån i utländsk valuta. Åtgärderna har emellertid inte alltid riktats till låntagare med problem och de har inverkat negativt på hushållens betalningskultur, eftersom det funnits förväntningar på ytterligare hjälp från staten. Regleringen och tillsynen av finansmarknaden har skärpts genom att den ungerska finansinspektionen integrerats med centralbanken, som fått ansvar för makrotillsynen. Förberedande åtgärder har vidtagits för att inrätta ett regelverk för rekonstruktion och avveckling av banker.
- (12) Även om det inte skett lika många skatteändringar som under tidigare år så har det inte gjorts några större framsteg när det gäller att åstadkomma en mer balanserad bolagsbeskattning. Vissa av de befintliga sektorspecifika skatterna har till och med höjts. Tillämpningen av olika skattesatser inom olika sektorer hindrar en effektiv resursallokering, vilket hämmar tillväxten. För att beskattningen ska främja sysselsättningen har Ungern utvidgat kriterierna så att fler familjer kan få skattelättnader vid inkomstbeskattningen, något som kan hjälpa inkomsttagare. Skattekillen för ogifta låginkomsttagare är en av de högsta i unionen. Trots utvidgningen av tillämpningsområdet för mödrar med tre barn eller fler har kriterierna för att omfattas av lagen om anställningsskydd inte ändrats trots att den fortfarande inte tillämpas på en stor andel av låginkomsttagarna. Det är viktigt att utvärdera konsekvenserna av programmet och dess kostnadseffektivitet och att vid behov anpassa det så att det verkligen leder till att fler människor kommer ut på arbetsmarknaden. Vissa framsteg har gjorts när det gäller att övergå från beskattning på arbete till miljöskatter, men fler åtgärder behövs. Arbetet med att elektroniskt ansluta samtliga kassaapparater till skattemyndigheterna sker gradvis, efter flera förseningar under tidigare år. Efterlevnaden av skatteregler i Ungern är dock fortfarande bristfällig – det odeklarerade arbetet har inte minskat och momslagstiftningen följs inte. Tillsynsåtgärderna bör stärkas, särskilt när det gäller att motverka momsbedrägerier.
- (13) Arbetslösheten bland ungdomar minskade 2013, men andelen unga som varken arbetar eller studerar har ökat. Effektiv samordning mellan den offentliga arbetsförmedlingens lokalkontor, läroanstalter och lokala berörda parter skulle kunna göra det lättare att nå ut till de unga. Den offentliga arbetsförmedlingens kapacitetsuppbyggnad har inletts, bland annat har ett kundprofileringsystem skapats, men de aktiva arbetsmarknadsåtgärderna för den öppna arbetsmarknaden bör utvärderas så att man kan se hur verkningfulla de är och vid behov anpassa dem för att öka möjligheterna för vissa mindre gynnade grupper att komma ut på arbetsmarknaden. De olika arbetsmarknadsåtgärderna och socialpolitiska åtgärderna (programmet för offentliga arbeten, arbetslöshetsförmåner och socialt bistånd) måste i högre grad inriktas på aktivering. Största delen av de budgetmedel som är tillgängliga för sysselsättningsåtgärder går till programmet för offentliga arbeten, men under 2013 återintegrerades 11,54 % av deltagarna på arbetsmarknaden efter avslutat program. Därför inställer sig frågan om huruvida programmet borde justeras, till exempel genom att ge det en starkare koppling till aktiveringsåtgärder och stöd för utbildning och arbetsökande, så att det får mer bestående effekter på sysselsättningen. Förvärvsarbete bland kvinnor har uppmuntrats

genom ett mer flexibelt system för föräldraledighet med lön och genom utvidgad barnomsorg, men ytterligare insatser krävs eftersom sysselsättningen bland kvinnor fortfarande är under 60 %, vilket är lågt. Den tid man som arbetssökande har rätt till arbetslöshetsförmåner är kortare än den genomsnittliga tid det tar att få ett arbete. Antalet personer som riskerar att drabbas av fattigdom eller social utestängning i Ungern växer stadigt och uppgår för närvarande till nästan en tredjedel av hela befolkningen. Fattigdom drabbar fortfarande i oproportionellt hög grad mindre gynnade grupper, särskilt barn och romer. Även om det finns en nationell strategi för social integration så främjar de åtgärder som vidtas inom de flesta områden inte systematiskt de mål som har fastställts i strategin. För att verkligen minska fattigdomen behövs det integrerade, effektiviserade politiska åtgärder.

- (14) Företagsklimatet i Ungern kännetecknas av frekventa ändringar i regelverket och begränsad konkurrens inom allt fler sektorer. Nya hinder har införts inom tjänstesektorn och de hinder som redan finns har inte undanröjts (t.ex. läkemedel, avfallshantering, mobilbetalningar, detaljhandeln med tobaksprodukter och läromedel). Investeringarna har minskat kraftigt i sektorer där sektorspecifika tilläggsskatter har införts under senare år. Mellan 2010 och 2013 minskade de nominella investeringarna med 44 % inom energisektorn, 28 % inom finanssektorn och 18 % inom kommunikationssektorn, även om de totalt ökade med 3,4 %. Vissa framsteg har skett när det gäller att förbättra konkurrensen vid offentlig upphandling, men ytterligare åtgärder är nödvändiga. Till exempel genom att i högre grad utnyttja elektronisk upphandling skulle man kunna skära ned på kostnaderna, göra den offentliga upphandlingen öppnare och öka konkurrensen. Åtgärder har vidtagits för att genomföra strategier för integritet och för att öka insynen i den offentliga förvaltningen, men för att komma till rätta med korruptionen krävs det fler insatser.
- (15) Andelen unga som avbryter sin skolgång ökar, men ändå har man upprepade gånger skjutit upp antagandet av en strategi för att förebygga detta. Ytterligare åtgärder måste vidtas för att se till att eleverna får de grundläggande färdigheter och kvalifikationer som efterfrågas på arbetsmarknaden. Det är fortfarande svårt för mindre gynnade barn, särskilt romer, att på lika villkor få tillgång till grundläggande utbildning av god kvalitet. En ny lag om yrkesinriktad utbildning har antagits, och den innebär bland annat att en av del av utbildningen är förlagd till en arbetsplats. Syftet med lagen är att minska de befintliga svårigheterna när det gäller övergången från utbildning till arbetsmarknad och det måste noga följas upp vilka effekter den får.
- (16) Ungern sänkte el- och gaspriserna ytterligare för slutanvändarna under 2013 och 2014. Prissänkningarna har tillsammans med den extra skattebördan på energibolagen haft negativa konsekvenser för energileverantörernas förmåga att täcka kostnader, för energiinvesteringar samt för underhåll av näten. Hushållens energiintensitet hör i dag till de högsta i unionen och energieffektiviteten kunde förbättras särskilt inom bostadssektorn. Energitillsynsmyndigheten kan inte självständigt besluta om villkoren för tillgång till nät eller om tariffer, vilket är bekymmersamt. Vissa åtgärder har vidtagits för att effektivisera kollektivtransportföretagens organisation men hållbarheten kunde förbättras ytterligare genom att se över driftkostnaderna och ändra avgiftssystemet.
- (17) Kommissionen har inom ramen för den europeiska planeringsterminen gjort en omfattande analys av Ungerns ekonomiska politik. Den har bedömt det nationella reformprogrammet och konvergensprogrammet. Kommissionen har beaktat inte bara programmets relevans för hållbarheten i finanspolitiken och den socioekonomiska politiken i Ungern, utan också i vilken utsträckning EU:s regler och riktlinjer har iakttagits, mot bakgrund av behovet att stärka den övergripande ekonomiska styrningen i unionen genom att framtida nationella beslut fattas med beaktande av synpunkter på EU-nivå. Kommissionens rekommendationer inom ramen för den europeiska planeringsterminen återspeglas i rekommendationerna 1–7.
- (18) Mot bakgrund av denna bedömning har rådet granskat konvergensprogrammet, och dess yttrande ⁽¹⁾ återspeglas särskilt i rekommendation 1.

⁽¹⁾ Enligt artikel 9.2 i förordning (EG) nr 1466/97.

- (19) Mot bakgrund av kommissionens fördjupade granskning och denna bedömning har rådet granskat det nationella reformprogrammet och konvergensprogrammet. Dess rekommendation enligt artikel 6 i förordning (EU) nr 1176/2011 återspeglas i rekommendationerna 1, 2, 3 och 5 nedan.

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS Ungern att under perioden 2014–2015 vidta följande åtgärder:

1. Stärka de finanspolitiska åtgärderna för 2014 i ljuset av den framväxande klyftan jämfört med kraven i stabilitets- och tillväxtpakten, dvs. skuldminskningsskriteriet, på grundval av kommissionens avdelningars vårprognos för 2014. Avsevärt stärka den finanspolitiska strategin från och med 2015 för att säkerställa att det medelfristiga budgetmålet nås och att skuldminskningsskriteriet respekteras så att den offentliga skuldkvoten stadigt minskar. Se till att den medelfristiga budgetramen är bindande genom att systematiskt övervaka efterlevnaden av numeriska finanspolitiska regler i efterhand och genom att använda korrigeringsmekanismer. Öka insynen i de offentliga finanserna, inte minst genom att utvidga det finanspolitiska rådets obligatoriska uppgifter, genom att kräva att det utarbetas regelbundna makrofinansiella prognoser och budgetkonsekvensbedömningar avseende viktiga politiska förslag.
2. Bidra till att återställa en normal utlåning till ekonomin, bland annat genom att förbättra utformningen av de skatter som åläggs finansinstitut så att deras skattebörda minskar. Se över avgiften på finansiella transaktioner i syfte att undvika att sparmedel styrs bort från banksektorn samt skapa fler incitament för att använda elektroniska betalningar. Utreda vilka hinder det finns för sanering av portföljer och sedan avlägsna dessa, bland annat genom att skärpa reserveringsreglerna för omstrukturerade lån, undanröja hinder för utmätning av säkerheter samt göra insolvensförfaranden snabbare och effektivare. Nära samråda med berörda parter angående nya politiska initiativ och säkerställa att nya politiska åtgärder är välriktade och inte ökar låntagarnas moraliska risker. Skärpa regleringen och tillsynen av finansmarknaden.
3. Skapa ett stabilt, mer balanserat och effektivt bolagsbeskattningssystem, bland annat genom att gradvis undanröja snedvridande sektorspecifika skatter. Minska skattekillen för låginkomsttagare, bland annat genom att öka miljöskatternas effektivitet. Vidta fler åtgärder för att förbättra efterlevnaden av skatteregler – i synnerhet för att minska momsbedrägerier – och minska de totala kostnaderna.
4. Stärka den aktiva arbetsmarknadspolitiken genom att påskynda införandet av den offentliga arbetsförmedlingens kundprofileringsystem. Införa det planerade nätverket av mentorer för unga och samordna det med läroanstalter och lokala berörda parter för att nå ut till fler unga. Se över programmet för offentliga arbeten och utvärdera hur effektivt det hjälper deltagarna att få ett arbete efteråt samt i högre grad inrikta det på aktivering. Överväga att förlänga den tid man har rätt till arbetslöshetsförmåner, med beaktande av den genomsnittliga tid det tar att hitta ett nytt arbete och kopplingen till aktiveringsåtgärder. Förbättra det sociala biståndets täckning och ändamålsenlighet samt stärka kopplingen till aktivering. Lindra fattigdomen genom att genomföra effektivare, integrerade politiska åtgärder som kraftigt minskar fattigdomen särskilt bland barn och romer.
5. Skapa ett stabilare regelverk och främja konkurrens på marknaderna, bland annat genom att undanröja hinder inom tjänstesektorn. Vidta mer långgående åtgärder för att öka konkurrensen och insynen när det gäller offentlig upphandling, bland annat genom att bättre använda elektronisk upphandling, och ytterligare minska korruptionen och den sammanlagda administrativa bördan.
6. Genomföra en nationell strategi för att förebygga att unga avbryter sin skolgång, särskilt inom yrkesutbildningen. Göra en systematisk satsning och arbeta för att ge även mindre gynnade grupper, särskilt romer, möjlighet att skaffa sig en grundläggande utbildning. Stödja övergången mellan olika utbildningsstadier och från utbildning till arbete samt noga följa genomförandet av yrkesutbildningsreformen. Genomföra en reform av den högre utbildningen för att öka andelen med högskoleexamen, särskilt bland mindre gynnade grupper.

7. Granska hur energiprisregleringen har påverkat incitamenten att investera och konkurrensen på el- och gasmarknaderna. Vidta ytterligare åtgärder för att ge den nationella tillsynsmyndigheten rätt att besluta om nättariffer och villkor. Vidta åtgärder för att öka energieffektiviteten särskilt inom bostadssektorn. Öka transportsystemets hållbarhet ytterligare, bland annat genom att minska driftskostnaderna och se över avgiftssystemet inom statsägda bolag i transportsektorn.

Utfärdad i Bryssel den 8 juli 2014.

På rådets vägnar

P.C. PADOAN

Ordförande

RÅDETS REKOMMENDATION

av den 8 juli 2014

om Maltas nationella reformprogram 2014, med avgivande av rådets yttrande om Maltas stabilitetsprogram 2014

(2014/C 247/16)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA REKOMMENDATION

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 121.2 och 148.4,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1466/97 av den 7 juli 1997 om förstärkning av övervakningen av de offentliga finanserna samt övervakningen och samordningen av den ekonomiska politiken⁽¹⁾, särskilt artikel 5.2,med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1176/2011 av den 16 november 2011 om förebyggande och korrigerande av makroekonomiska obalanser⁽²⁾, särskilt artikel 6.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens rekommendation,

med beaktande av Europaparlamentets resolutioner,

med beaktande av Europeiska rådets slutsatser,

med beaktande av sysselsättningskommitténs yttrande,

med beaktande av yttrandet från ekonomiska och finansiella kommittén,

med beaktande av yttrandet från kommittén för social skydd,

med beaktande av yttrandet från kommittén för ekonomisk politik, och

av följande skäl:

- (1) Den 26 mars 2010 antog Europeiska rådet kommissionens förslag till en ny strategi för tillväxt och sysselsättning, Europa 2020, som bygger på en ökad samordning av den ekonomiska politiken med inriktning på ett antal nyckelområden där åtgärder behövs för att stärka förutsättningarna för hållbar tillväxt och konkurrenskraft i Europa.
- (2) Den 13 juli 2010 antog rådet på grundval av kommissionens förslag, en rekommendation om de allmänna riktlinjerna för medlemsstaternas och unionens ekonomiska politik (2010–2014) och den 21 oktober 2010 ett beslut om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik⁽³⁾, vilka tillsammans utgör de så kallade *integrerade riktlinjerna*. Medlemsstaterna uppmanades att beakta de integrerade riktlinjerna i sin nationella ekonomiska politik och sysselsättningspolitik.
- (3) Den 29 juni 2012 beslutade medlemsstaternas stats- och regeringschefer om en tillväxt- och sysselsättningspakt, som ger ett enhetligt ramverk för insatser på nationell nivå, EU-nivå och euroområdesnivå med hjälp av alla tänkbara medel, instrument och politiska åtgärder. De beslutade om insatser som ska utföras på medlemsstatsnivå och uttryckte i synnerhet sitt helhjärtade åtagande att uppnå målen i Europa 2020-strategin och genomföra de landsspecifika rekommendationerna.

⁽¹⁾ EGT L 209, 2.8.1997, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 306, 23.11.2011, s. 25.

⁽³⁾ Upprätthålls för 2014 genom rådets beslut 2014/322/EU av den 6 maj 2014 om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik för 2014 (EUT L 165, 4.6.2014, s. 49).

- (4) Den 9 juli 2013 antog rådet en rekommendation⁽¹⁾ om Maltas nationella reformprogram för 2013 och avgav ett yttrande om Maltas uppdaterade stabilitetsprogram för 2012–2016. Den 15 november 2013, i linje med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 473/2013⁽²⁾, lade kommissionen fram sitt yttrande om Maltas utkast till budget för 2014.
- (5) Den 13 november 2013 antog kommissionen den årliga tillväxtöversikten, som inledde 2014 års europeiska planeringstermin för samordning av den ekonomiska politiken. Den 13 november 2013 antog kommissionen, på grundval av förordning (EU) nr 1176/2011, även rapporten om varningsmekanismen, i vilken Malta identifierades som en av de medlemsstater som skulle bli föremål för en fördjupad granskning.
- (6) Den 20 december 2013 godkände Europeiska rådet prioriteringarna för att säkerställa finansiell stabilitet, finanspolitisk konsolidering och tillväxtfrämjande åtgärder. Det betonade behovet av att efterstävta differentierad och tillväxtfrämjande konsolidering av de offentliga finanserna, återställa normala lånevillkor i ekonomin, främja tillväxt och konkurrenskraft, bekämpa arbetslöshet och krisens sociala följdverkningar samt modernisera den offentliga förvaltningen.
- (7) Den 5 mars 2014 offentliggjorde kommissionen resultatet av sin fördjupade granskning av Malta, i enlighet med artikel 5 i förordning (EU) nr 1176/2011. Av analysen drog kommissionen slutsatsen att Malta inte längre har makroekonomiska obalanser enligt förfarandet vid makroekonomiska obalanser. Även om skuldsättningen är fortsatt hög tycks riskerna med avseende på hållbarheten i den privata och offentliga sektorns skuldsättning och finanssektorns stabilitet ha begränsats, men det krävs ändå en fortsatt övervakning. I synnerhet är indikatorerna på finansiell stabilitet fortsatt sunda. Med tanke på att riskerna i sektorn är strukturella är det avgörande att man fortsätter med nuvarande praxis för tillsyn och risktagande. Bostadsmarknaden har stabiliserats och därmed är riskerna förbundna med en överexponering i fastighetssektorn begränsade. Den privata skuldsättningen minskar; minskningen av företagens skuldsättning sker under ordnade former och kreditmarknadens tryck är begränsat.
- (8) Den 16 april 2014 lade Malta fram sitt nationella reformprogram för 2014, som uppdaterades den 8 maj 2014, och den 30 april 2014 sitt stabilitetsprogram 2014. För att beakta deras inbördes samband har de båda programmen bedömts samtidigt.
- (9) Syftet med den finanspolitiska strategin i stabilitetsprogrammet 2014 är att komma till rätta med det alltför stora underskottet på ett hållbart sätt under 2014 och att stegvis nå det medelfristiga budgetmålet om en balanserad budget i strukturella termer, vilket är strängare än kraven i stabilitets- och tillväxtpakten. Man planerar dock inte att uppnå det medelfristiga budgetmålet inom programperioden. Den planerade (omberäknade) strukturella anpassningen för 2014 når inte riktigt det rekommenderade målet. En liten avvikelser från anpassningsbanan mot det medelfristiga budgetmålet planeras för 2015, efter den planerade korrigeringen av det alltför stora underskottet. Den planerade årliga utvecklingen mot det medelfristiga målet ligger därefter i stort sett i linje med kravet på minst 0,5 % av BNP. Enligt stabilitetsprogrammet kommer den offentliga skulden, som låg på 73 % av BNP under 2013, att börja sjunka 2014 och nå skuldminskningsriktmärket. Sammantaget ligger målen i programmet i stort sett i linje med kraven i stabilitets- och tillväxtpakten. Det makroekonomiska scenario som ligger till grund för budgetprognoserna i stabilitetsprogrammet, som har godkänts av ett oberoende organ (den nationella revisionsmyndigheten), är rimligt för 2014 och 2015 då prognoserna för den ekonomiska tillväxten endast är marginellt lägre än 2014 års vårprognos från kommissionens avdelningar för dessa år.

Riskerna för budgetmålen går dock mot det negativa hållet eftersom den planerade ökningen av de strukturella intäkterna under programperioden inte helt underbyggs av åtgärder, och alltför höga kostnader

⁽¹⁾ EUT C 217, 30.7.2013, s. 59.

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 473/2013 av den 21 maj 2013 om gemensamma bestämmelser för övervakning och bedömning av utkast till budgetplaner och säkerställande av korrigering av alltför stora underskott i medlemsstater i euroområdet (EUT L 140, 27.5.2013, s. 11).

kan kräva mer än de budgeterade utgifterna. Enligt kommissionens prognos förväntas Malta på ett hållbart sätt få bukt med sitt alltför stora underskott under 2014. Enligt kommissionens prognos missar samtidigt de finanspolitiska insatserna under perioden 2013–2014 målet med 1,6 % av BNP i fråga om den (korrigerade) ändringen av det strukturella saldot och med 1,25 % av BNP i fråga om de åtgärder som ansågs nödvändiga vid tiden för rekommendationen för förfarandet vid alltför stora underskott. Även om det inte finns någon marginal vad gäller att nå riktmärket för skuldminskning under 2014, går riskerna för skuldscenariot mot det positiva hållet.

- (10) Det finns en risk att man under 2015 avsevärt avviker från de nödvändiga framstegen mot det medelfristiga målet. På grundval av sin bedömning av stabilitetsprogrammet och kommissionens prognos, i enlighet med förordning (EG) nr 1466/97, anser rådet att Maltas planerade underskottsmål och den offentliga skulden följer rekommendationerna enligt förfarandet vid alltför stora underskott, men att ytterligare ansträngningar ändå krävs för att justera strukturanpassningen till 2014 års rekommendation och säkerställa en lämplig takt mot det medelfristiga målet för 2015.
- (11) Den icke-bindande utformningen av Maltas finanspolitiska ram och den kortsiktiga finanspolitiska planeringen stöder inte en sund ställning för de offentliga finanserna. Antagandet av den lagstiftning som skulle träda i kraft i slutet av 2013 för att Malta ska uppfylla kraven i direktiv 2011/85/EU⁽¹⁾ om budgetramverk och finanspakten har skjutits fram. Enligt stabilitetsprogrammet har regeringen dock nyligen föreslagit en lag om finanspolitiskt ansvar som kommer att läggas fram för godkännande av parlamentet. Lagförslaget föreskriver införandet av en bestämmelse om budgetbalans i strukturella termer, en skuldsättningsregel, en löpande budgetram på tre år och ett stegvis inrättande av ett finanspolitiskt råd som ska godkänna regeringens officiella makroekonomiska och finanspolitiska prognoser samt på förhand och i efterhand övervaka efterlevnaden av de finanspolitiska reglerna.
- (12) De avdelningar som ansvarar för statens inkomster ska slås ihop till en enda myndighet, vilket kommer att ge effektivare förfaranden för skatteuppbörd och motverka skatteundandragande. I syfte att förbättra efterlevnaden av skatteregler och stärka indrivningen av utestående belopp har man sett över påföljderna inom moms­lagstiftningen samt räntan på förfallna skatter. Det har även införts andra åtgärder som förväntas stärka Maltas skattesystem. De här åtgärderna går i rätt riktning, men deras effekter är ännu inte uppenbara.
- (13) Trots att Malta fortfarande står inför utmaningar vad gäller de offentliga finansernas långsiktiga hållbarhet, kan man notera vissa framsteg i fråga om reformer av pensionssystemet och hälso- och sjukvårdens hållbarhet. Trots att de maltesiska myndigheterna har inrättat en pensionsstrategigrupp som ska undersöka alla möjligheter till reformer av pensionssystemet, har de utfäst sig att inte höja den lagstadgade pensionsåldern mer än vad som anges i 2006 års pensionsreform. Även om Malta tänker ta itu med dessa brister genom olika arbetsmarknadsåtgärder, främst genom strategin för aktivt åldrande som antogs nyligen, kommer detta sannolikt inte att lösa problemet. Situationen vad gäller hälso- och sjukvårdens hållbarhet försvåras ytterligare med tanke på den beräknade ökningen av de åldersrelaterade utgifterna. Ett utkast till en strategi för det nationella hälso- och sjukvårdssystemet har just börjat utformas, men det är fortfarande oklart hur den kommer att genomföras och vilka fördelar den kommer att leda till i fråga om kostnadseffektivitet och hållbarhet. Den offentliga primärvården behöver stärkas.
- (14) Malta har fortfarande en hög andel elever som lämnar skolan tidigt, men åtgärder vidtas för minska den, och ett omfattande övervakningssystem håller på att inrättas. Nivån när det gäller baskunskaper är fortfarande låg, vilket bidrar till en låg läs- och skrivkunnighet och tidiga avhopp från skolan. Insatserna för att ta itu med dessa brister förväntas stärkas ytterligare genom ett korrekt genomförande av den nationella strategi för läs- och skrivkunnighet som nyligen antogs. Den kommer att kompletteras med fler åtgärder som förväntas stärka kopplingen mellan utbildningen och arbetslivet. I åtgärderna ingår en reform av lärlingsutbildningen, inrättandet av en strategi för livslångt lärande, införandet av arbetsbaserat lärande inom den yrkesinriktade utbildningen och ett särskilt program som finansieras av Europeiska socialfonden.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2011/85/EU av den 8 november 2011 om krav på medlemsstaternas budgetramverk (EUT L 306, 23.11.2011, s. 41).

- (15) Malta genomför för närvarande en rad viktiga åtgärder för att öka kvinnors deltagande på arbetsmarknaden, främst genom att tillhandahålla avgiftsfri barnomsorg för föräldrar som arbetar eller fortbildar sig. Det faktiska genomförandet av dessa åtgärder kommer att ha en avgörande betydelse. Myndigheterna hjälper även till med att erbjuda fritidsverksamhet utanför skoltid och ger barn möjlighet att komma till skolan utanför de lagstadgade tiderna så att föräldrar bättre kan förena familje- och yrkesliv. Man planerar dessutom skatteförmåner för att uppmuntra föräldrar att utnyttja barnomsorg som regleras av tidigare system. Det görs dock inte mycket för att tillhandahålla och främja flexibla arbetsformer, till exempel distansarbete och flexibel arbetstid, vilket skulle kunna bidra till att återintegrera kvinnor på arbetsmarknaden.
- (16) För att Malta ytterligare ska kunna förbättra sin internationella konkurrenskraft måste landet, förutom att undvika de potentiella negativa effekterna av obalansen mellan löner och produktivitet utveckling, ta itu med brister i infrastrukturen inom energi- och transportsektorn som hämmar dess potential, framför allt till följd av ökade energikostnader. Elförsörjningsförbindelsen med Italien ska vara färdigställd under året, vilket kommer att innebära en tryggare energiförsörjning och kan komma att bidra till en diversifiering av försörjningskällorna och till utnyttjandet av externt producerad förnybar energi. Terminalen för flytande naturgas vid Delimara och den planerade sammankopplingen med det europeiska gasnätet kommer också att bidra till ett större energiutbud och därmed göra Malta mindre beroende av en enda huvudenergikälla, vilket kommer att göra landet attraktivare för företag. Potentialen hos de inhemska förnybara energikällorna, med undantag av vissa framgångar vad gäller användningen av solcellsenergi, förblir outnyttjad.
- (17) En viss bristande effektivitet inom den offentliga förvaltningen begränsar den vidare utvecklingen av företagsklimatet på Malta. Även om det har skett förbättringar vad gäller offentlig upphandling, är upphandlingsförfarandena fortfarande onödigt långa, vilket medför ineffektiva offentliga utgifter. Ingå mål har fastställts för åtgärderna på detta område, vilket gör det svårt att bedöma hur effektiva de är. Bristen på alternativ till lånefinansiering leder till höga finansieringskostnader för företag, vilket innebär en ökad pårestning på deras ekonomiska verksamhet. Denna typ av skuldsättning hos företagen kan även leda till en alltför hög andel lånat kapital i företagen och otillräcklig fördelning av kapital. Man bör därför sträva efter att hitta andra alternativ till lånefinansiering. Den bristande effektivitet inom rättväsendet som påpekades i 2013 års landspecifika rekommendationer för Malta kvarstår. Många av kommissionens förslag till reformer av rättväsendet från november 2013 kommer att ha genomförts fram till slutet av 2014, men en tydlig tidsplan och prioritering av åtgärderna måste fortfarande tillkännages. Det återstår även att se om dessa reformer kan få bukt med eftersläpningen, i synnerhet vad gäller de brister som nämnts ovan.
- (18) Malta har stärkt tillsynen av regelverket för att säkerställa finanssektorns stabilitet. Makrotillsyn har fogats till de uppgifter som ska skötas av Maltas centralbank, och särskild vikt läggs vid frågor rörande finansiell stabilitet. Det gemensamma rådet för finansiell stabilitet har nu dessutom förankrats i lagstiftningen. Tillfredställande åtgärder har vidtagits för att förbättra avsättningen till förlustreserv, främst genom en ändring av regel 9 för banksektorn.
- (19) Kommissionen har inom ramen för den europeiska planeringsterminen genomfört en omfattande analys av Maltas ekonomiska politik. Den har bedömt det nationella reformprogrammet och stabilitetsprogrammet. Kommissionen har beaktat inte bara programmets relevans för hållbarheten i finanspolitiken och den socioekonomiska politiken i Malta utan också i vilken utsträckning programmen följer EU:s regler och riktlinjer, mot bakgrund av behovet att stärka den övergripande ekonomiska styrningen i Europeiska unionen genom att framtida nationella beslut fattas med beaktande av synpunkter på EU-nivå. Kommissionens rekommendationer inom ramen för den europeiska planeringsterminen återspeglas i rekommendationerna 1–5 nedan.
- (20) Mot bakgrund av denna bedömning har rådet granskat Maltas stabilitetsprogram och dess yttrande⁽¹⁾ återspeglas särskilt i rekommendation 1 nedan.
- (21) Kommissionen har också inom den europeiska planeringsterminen analyserat den ekonomiska politiken i euroområdet. Mot denna bakgrund har rådet utfärdat specifika rekommendationer som riktar sig till de medlemsstater som har euron som valuta⁽²⁾. I egenskap av ett land som har euron som valuta bör Malta även säkerställa ett fullständigt och snabbt genomförande av dessa rekommendationer.

⁽¹⁾ Enligt artikel 5.2 i förordning (EG) nr 1466/97.

⁽²⁾ Se sidan 141 i detta nummer av EUT.

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS Malta att under perioden 2014–2015 vidta följande åtgärder:

1. Korrigera sitt alltför stora underskott på ett hållbart sätt under 2014. Avsevärt förstärka budgetstrategin under 2015 för att säkerställa den nödvändiga strukturanpassningen på 0,6 % av BNP i syfte att nå det medelfristiga budgetmålet. Därefter göra en strukturell justering på minst 0,5 % av BNP per år, och ännu mer vid goda ekonomiska förutsättningar, eller vid behov se till att skuldskriteriet uppfylls för att säkerställa att den höga offentliga skuldkvoten börjar minska på ett hållbart sätt. Slutgiltigt anta lagen om finanspolitiskt ansvar i syfte att införa en bindande, regelbaserad flerårig finanspolitisk ram och inrätta en oberoende institution som ska sköta tillsynen över de finanspolitiska bestämmelserna och godkänna de makroekonomiska prognoser som ska ligga till grund för den finanspolitiska planeringen. Fortsätta att förbättra efterlevnaden av skattelagstiftningen och motverka skatteundandragande genom att fortsätta att genomföra och utvärdera de åtgärder som vidtagits hittills, och samtidigt vidta ytterligare åtgärder, främst genom att främja användningen av elektroniska betalningssätt.
2. För att säkerställa långsiktig hållbarhet i de offentliga finanserna, fortsätta den pågående pensionsreformen bland annat genom att påskynda den redan genomförda höjningen av den lagstadgade pensionsåldern och därefter koppla den till ändringar i den förväntade livslängden. Se till att en omfattande reformering av den offentliga hälso- och sjukvården leder till att de tillgängliga resurserna används på ett kostnadseffektivt och hållbart sätt, bland annat för att stärka primärvården.
3. Fortsätta de politiska insatserna för att stärka kopplingen mellan utbildning och arbetsmarknad samt genom ökade ansträngningar beträffande reformen av systemet för lärlingsutbildning. Ytterligare förbättra baskunskaper och minska andelen elever som lämnar skolan tidigt, främst genom att färdigställa och genomföra den nationella strategi för läs- och skrivkunnskap som har aviserats. Ytterligare förbättra deltagandet på arbetsmarknaden för kvinnor, särskilt för dem som vill återgå till arbetslivet, genom att främja flexibla arbetsformer.
4. Diversifiera energiutbudet i ekonomin, bland annat genom att öka andelen energi från förnybara källor.
5. Fortsätta ansträngningarna för att öka effektiviteten och förkorta förfarandena för offentlig upphandling, uppmuntra alternativ till lånefinansiering för företag genom att underlätta tillgången till kapitalmarknaderna och utveckla riskkapitalfonder samt effektivisera rättsväsendet genom att se till att den planerade reformen av rättsväsendet genomförs effektivt och i tid.

Utfärdad i Bryssel den 8 juli 2014.

På rådets vägnar

P.C. PADOAN

Ordförande

RÅDETS REKOMMENDATION

av den 8 juli 2014

om Nederländernas nationella reformprogram 2014, med avgivande av rådets yttrande om Nederländernas stabilitetsprogram för 2014

(2014/C 247/17)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA REKOMMENDATION

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 121.2 och 148.4,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1466/97 av den 7 juli 1997 om förstärkning av övervakningen av de offentliga finanserna samt övervakningen och samordningen av den ekonomiska politiken⁽¹⁾, särskilt artikel 5.2,med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1176/2011 av den 16 november 2011 om förebyggande och korrigerande av makroekonomiska obalanser⁽²⁾, särskilt artikel 6.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens rekommendation,

med beaktande av Europaparlamentets resolutioner,

med beaktande av Europeiska rådets slutsatser,

med beaktande av sysselsättningskommitténs yttrande,

med beaktande av ekonomiska och finansiella kommitténs yttrande,

med beaktande av yttrandet från kommittén för socialt skydd,

med beaktande av yttrandet från kommittén för ekonomisk politik, och

av följande skäl:

- (1) Den 26 mars 2010 antog Europeiska rådet kommissionens förslag till en ny strategi för tillväxt och sysselsättning, Europa 2020, som bygger på en ökad samordning av den ekonomiska politiken med inriktning på ett antal nyckelområden där åtgärder behövs för att stärka förutsättningarna för hållbar tillväxt och konkurrenskraft i Europa.
- (2) Den 13 juli 2010 antog rådet, på grundval av kommissionens förslag, en rekommendation om de allmänna riktlinjerna för medlemsstaternas och unionens ekonomiska politik (2010–2014) och den 21 oktober 2010 ett beslut om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik⁽³⁾, vilka tillsammans utgör de integrerade riktlinjerna. Medlemsstaterna uppmanades att beakta de integrerade riktlinjerna i sin nationella ekonomiska politik och sysselsättningspolitik.
- (3) Den 29 juni 2012 beslutade medlemsstaternas stats- och regeringschefer om en tillväxt- och sysselsättningspakt, som ger ett enhetligt ramverk för insatser på nationell nivå, EU-nivå och euroområdesnivå med hjälp av alla tänkbara medel, instrument och politiska åtgärder. De beslutade om insatser som ska utföras på medlemsstatsnivå och förband sig särskilt att uppnå målen i Europa 2020-strategin och genomföra de landsspecifika rekommendationerna.
- (4) Den 9 juli 2013 antog rådet en rekommendation⁽⁴⁾ om Nederländernas nationella reformprogram för 2013 och avgav ett yttrande om Nederländernas uppdaterade stabilitetsprogram för 2012–2017. Den 15 november 2013, i linje med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 473/2013⁽⁵⁾, lade kommissionen fram sitt yttrande om Nederländernas utkast till budgetplan för 2014.

⁽¹⁾ EGT L 209, 2.8.1997, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 306, 23.11.2011, s. 25.

⁽³⁾ Upprätthålls för 2014 genom rådets beslut 2014/322/EU av den 6 maj 2014 om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik för 2014 (EUT L 165, 4.6.2014, s. 49).

⁽⁴⁾ EUT C 217, 30.7.2013, s. 89.

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 473/2013 av den 21 maj 2013 om gemensamma bestämmelser för övervakning och bedömning av utkast till budgetplaner och säkerställande av korrigerande av alltför stora underskott i medlemsstater i euroområdet (EUT L 140, 27.5.2013, s. 11).

- (5) Den 13 november 2013 antog kommissionen den årliga tillväxtöversikten, som markerar inledningen av 2014 års europeiska planeringstermin för samordning av den ekonomiska politiken. Den 13 november 2013 antog kommissionen, på grundval av förordning (EU) nr 1176/2011, även rapporten om varningsmekanismen, i vilken Nederländerna angavs som en av de medlemsstater som skulle bli föremål för en fördjupad granskning.
- (6) Den 20 december 2013 godkände Europeiska rådet prioriteringarna för att säkerställa finansiell stabilitet, finanspolitisk konsolidering och tillväxtfrämjande åtgärder. Europeiska rådet betonade behovet av att eftersträva differentierad och tillväxtfrämjande konsolidering av de offentliga finanserna, återställa normala lånevillkor i ekonomin, främja tillväxt och konkurrenskraft, bekämpa arbetslöshet och krisens sociala följdverkningar samt modernisera den offentliga förvaltningen.
- (7) Den 5 mars 2014 offentliggjorde kommissionen resultaten av sin fördjupade granskning av Nederländerna i enlighet med artikel 5 i förordning (EU) nr 1176/2011. Av analysen drog kommissionen slutsatsen att Nederländerna fortfarande har makroekonomiska obalanser som kräver övervakning och politiska åtgärder. Det är särskilt viktigt att man uppmärksammar den makroekonomiska utvecklingen när det gäller den privata sektorns skuldsättning och den pågående skuldeddragningen, i kombination med de återstående ineffektiva inslagen på bostadsmarknaden. Även om riskerna med det stora överskottet i bytesbalansen inte kan jämföras med riskerna med stora underskott, och överskottet delvis är kopplat till behovet av att minska skuldsättningen, kommer kommissionen att följa utvecklingen av Nederländernas bytesbalans i samband med den europeiska planeringsterminen.
- (8) Den 29 april 2014 lade Nederländerna fram sitt nationella reformprogram för 2014 och den 30 april 2014 sitt stabilitetsprogram för 2014. I syfte att beakta deras inbördes samband har de båda programmen bedömts samtidigt.
- (9) Syftet med den finanspolitiska strategin i stabilitetsprogrammet för 2014 är att säkerställa att korrigeringen av det alltför stora underskottet 2013 är hållbar och att budgeten ligger nära det medelfristiga budgetmålet senast 2015. Det medelfristiga målet om ett strukturellt underskott på högst 0,5 % av BNP återspeglar kraven i stabilitets- och tillväxtpakten. Ytterligare genomgripande finanspolitiska åtgärder genomfördes, men det (omräknade) strukturella saldot 2014 förväntas vara oförändrat jämfört med 2013. Avvikelsen från den nödvändiga minimianpassningen på 0,5 % av BNP kommer därför att vara betydande. År 2015 förväntas det (omräknade) strukturella saldot förbättras med 0,3 procentenheter av BNP. Utgifterna förväntas öka i en takt som är förenlig med utgiftsriktmärket både 2014 och 2015. Enligt en övergripande bedömning av Nederländernas finanspolitiska strategi är anpassningen till det medelfristiga målet delvis i linje med kraven i stabilitets- och tillväxtpakten. Enligt stabilitetsprogrammet stabiliseras den offentliga bruttoskulden 2015 för att därefter minska. Det makroekonomiska scenario som ligger till grund för beräkningarna av de offentliga finanserna i stabilitetsprogrammet är rimligt och utarbetades av det nederländska finanspolitiska rådet (Centraal Planbureau) som är ett oberoende organ. De risker som är förknippade med de finanspolitiska målen är omfattande men på det hela taget balanserade. Enligt kommissionens avdelningars vårprognos 2014 kommer det strukturella saldot att stabiliseras 2014 och förbättras med 0,5 % av BNP 2015. Enligt kommissionens prognos kommer Nederländerna att efterleva utgiftsriktmärket 2014 men däremot inte 2015. I syfte att främja Nederländernas tillväxtpotential är det av största vikt att den konsolidering som krävs genomförs så att tillväxtfrämjande utgifter skyddas, såsom innovation och forskning, inbegripet grundforskning, utbildning och yrkesutbildning. På grundval av sin bedömning av stabilitetsprogrammet och kommissionens prognos anser rådet, i enlighet med rådets förordning (EG) nr 1466/97, att Nederländerna på ett varaktigt sätt fått ner sitt offentliga underskott under 3 % av BNP 2013, men riskerar att avsevärt avvika från kraven i den preventiva aspekten från och med 2014.
- (10) Bostadsmarknaden är en stor utmaning. Stelhet och snedvridande incitament har byggts upp över årtionden och präglar nu bostadsfinansieringen och sparmönstren inom sektorn. Hushållens tendens att öka på sina bostadslån i takt med stigande fastighetsvärden speglar i stort de skatteincitament som länge givits, särskilt att räntan på bostadslån är helt avdragsgill. Sedan april 2012 har en rad åtgärder vidtagits för att i någon mån ändra på incitamenten. En del av åtgärderna går ut på att anpassa skattebestämmelserna för bostadsfinansiering. Den stegvisa övergången till begränsad avdragsrätt för bostadslåneräntor och ökningen av incitamenten att amortera lånen är berättigade, men utfasningen är för långsam för att i nämnvärd utsträckning påverka amorteringsbeteendet. Den belåningsgrad på 100 % som enligt planerna ska nås 2018 är fortfarande hög. Hyresmarknaden är kraftigt reglerad och kringskärs av en mycket stor sektor

för subventionerat boende med långa väntelistor. Införandet nyligen av mer inkomstbaserade hyresskillnader inom det subventionerade boendet är ett steg i rätt riktning, men effekterna är begränsade. Företag som tillhandahåller subventionerade bostäder får fortfarande bygga bostäder där månadshyran ligger över hyrestaket för dessa bostäder. I 2013 års rekommendationer uppmanades Nederländerna att rikta in sig på de hushåll som mest är i behov av ett subventionerat boende, men denna omsvängning är ett pågående arbete. Även om de föreslagna åtgärderna går åt rätt håll går reformerna i allmänhet sakta när det gäller att ta itu med grundläggande problem, och de måste därför skyndas på, när ekonomin så tillåter. Samtidigt måste man se till att subventionerat boende förblir tillgängligt för mindre gynnade personer som inte kan hitta bostad på marknadsvillkor, till exempel i områden med hög efterfrågan på bostäder.

- (11) Pensionssystemets långsiktiga hållbarhet har förbättrats till följd av den stegvisa höjningen av den lagstadgade pensionsåldern från 65 år 2012 till 67 år 2023. Nederländerna har inlett omfattande reformer av de stats- och privatfinansierade pensionssystemen och långtidsvården. Dessa reformer kompletteras av reformer som uppmuntrar äldre arbetstagare att arbeta längre och som ökar rörligheten på arbetsmarknaden. Vid reformerna av långtidsvården sköts ansvaret över på kommunerna. De totala utgifterna minskade och målet är att åstadkomma effektivitetsvinster. Delar av dessa omfattande reformer har ännu inte antagits. Bland de problem som fortfarande återstår märks avsaknaden av en lämplig fördelning av kostnader och risker inom och mellan generationer. Dessutom måste kvaliteten på och tillgängligheten till långtidsvård övervakas. De offentliga finanserna skulle därför vara hållbarare om planerna för en reform av långtidsvården genomfördes så att de snabbt ökande kostnaderna för den åldrande befolkningen kunde begränsas. Samtidigt bör kvaliteten på och tillgängligheten till långtidsvård bevaras på tillräcklig nivå.
- (12) De reformer av arbetsmarknaden som Nederländerna föreslagit syftar till att öka deltagandet på arbetsmarknaden och främja rörlighet. Lagen om deltagande (*participatiewet*) syftar till att främja deltagandet på arbetsmarknaden. Reformerna har emellertid ännu inte införts i lagstiftningen. Det krävs dessutom ytterligare insatser för att undanröja skattemässiga hinder för arbete, öka anställbarheten för arbetstagare i arbetsmarknadens utkant, inbegripet kvinnor, personer med invandrarbakgrund, personer med funktionsnedsättning och äldre. Nederländerna har anmält reformer av arbetslöshetsförmånssystemet och landets relativt stränga anställningsskyddslagstiftning, inklusive skatteincitament för att öka deltagandet. Men även om åtgärderna går åt rätt håll kan de bedömas i sin helhet först när de har genomförts. Med snabbare insatser för att få bort hindren för den person som inte tjänar huvudinkomsten i hushållet att öka sin arbetstid skulle man ytterligare kunna lindra framtida arbetskraftsbrist. Om man slutligen i större utsträckning utnyttjade den flexibilitet som finns inom den institutionella ramen för att få till stånd mer differentierade löneökningar kunde man stödja hushållets totala inkomster och sålunda den inhemska efterfrågan utan att skada konkurrenskraften.
- (13) Kommissionen har inom den europeiska planeringsterminen genomfört en omfattande analys av Nederländernas ekonomiska politik. Den har bedömt det nationella reformprogrammet och stabilitetsprogrammet. Kommissionen har beaktat inte bara programmens relevans för hållbarheten i finanspolitiken och den socioekonomiska politiken i Nederländerna utan även i vilken utsträckning EU:s regler och riktlinjer har iakttagits, mot bakgrund av behovet att stärka den övergripande ekonomiska styrningen i unionen genom att framtida nationella beslut fattas med beaktande av synpunkter på EU-nivå. Kommissionens rekommendationer inom ramen för den europeiska planeringsterminen återspeglas i rekommendationerna 1–4 nedan.
- (14) Mot bakgrund av denna bedömning har rådet granskat Nederländernas stabilitetsprogram och dess yttrande⁽¹⁾ återspeglas särskilt i rekommendation 1 nedan.
- (15) Mot bakgrund av kommissionens fördjupade granskning och denna bedömning har rådet granskat det nationella reformprogrammet och stabilitetsprogrammet. Dess rekommendationer enligt artikel 6 i förordning (EU) nr 1176/2011 återspeglas i rekommendationerna 2 och 4 nedan.
- (16) Kommissionen har också inom den europeiska planeringsterminen analyserat den ekonomiska politiken i euroområdet som helhet. Mot denna bakgrund har rådet utfärdat specifika rekommendationer som riktar sig till de medlemsstater som har euron som valuta⁽²⁾. I egenskap av ett land som har euron som valuta bör Nederländerna också se till att de rekommendationerna genomförs fullständigt och i tid.

⁽¹⁾ Enligt artikel 5.2 i förordning (EG) nr 1466/97.

⁽²⁾ Se sidan 141 i detta nummer av EUT.

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS Nederländerna att under perioden 2014–2015 vidta följande åtgärder:

1. Efter korrigeringen av det alltför stora underskottet, stärka de finanspolitiska åtgärderna 2014 i ljuset av den framväxande klyftan på 0,5 % av BNP på grundval av kommissionens avdelningars vårprognos 2014, som pekar på risken för en betydande avvikelse jämfört med kraven i stabilitets- och tillväxtpaktens preventiva aspekt. Avsevärt stärka den finanspolitiska strategin 2015 för att säkerställa att det medelfristiga målet nås och upprätthålls. Säkerställa att skuldskriteriet uppfylls så att den offentliga skuldkvoten stadigt minskar. Skydda utgifterna på områden som direkt inverkar på tillväxten, som utbildning, innovation och forskning.
2. När de ekonomiska förhållandena så tillåter, öka insatserna för att reformera bostadsmarknaden genom att skynda på minskningen av möjligheterna till skatteavdrag för bostadslåneräntor, genom att införa en mer marknadsinriktad prissättningsmekanism på hyresmarknaden och anpassa hyrorna till hushållens inkomster inom sektorn för subventionerat boende. Övervaka effekterna av reformerna av det subventionerade boendet vad gäller tillgängligheten och överkomligheten för hushåll med låga inkomster. Fortsätta insatserna för att fokusera politiken för subventionerat boende på de mest behövande hushållen.
3. Genomföra reformer av den andra pensionspelaren och säkerställa en lämplig kostnads- och riskfördelning inom och mellan generationerna. Komplettera den stegvisa höjningen av den lagstadgade pensionsåldern med åtgärder för att öka anställbarheten av äldre arbetstagare. Genomföra den planerade reformen av långtidsvård för att garantera hållbarhet och säkerställa rättvis tillgång och tjänster av hög kvalitet och övervaka effekterna.
4. Vidta ytterligare åtgärder för att förbättra deltagandet på arbetsmarknaden, särskilt bland människor i arbetsmarknadens utkant, och för att minska skattehindren för arbete. Genomföra reformer av lagstiftningen om anställningsskydd och arbetslöshetsförmånerna och ytterligare luckra upp den bristande flexibiliteten på arbetsmarknaden. Godkänna, i samråd med arbetsmarknadens parter och i enlighet med nationell praxis, mer differentierade löneökningar genom att till fullo utnyttja den institutionella ramen.

Utfärdad i Bryssel den 8 juli 2014.

På rådets vägnar

P.C. PADOAN

Ordförande

RÅDETS REKOMMENDATION

av den 8 juli 2014

om Österrikes nationella reformprogram 2014, med avgivande av rådets yttrande om Österrikes stabilitetsprogram 2014

(2014/C 247/18)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 121.2 och 148.4,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1466/97 av den 7 juli 1997 om förstärkning av övervakningen av de offentliga finanserna samt övervakningen och samordningen av den ekonomiska politiken⁽¹⁾, särskilt artikel 5.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens rekommendation,

med beaktande av Europaparlamentets resolutioner,

med beaktande av Europeiska rådets slutsatser,

med beaktande av sysselsättningskommitténs yttrande,

med beaktande av ekonomiska och finansiella kommitténs yttrande,

med beaktande av yttrandet från kommittén för socialt skydd,

med beaktande av yttrandet från kommittén för ekonomisk politik, och

av följande skäl:

- (1) Den 26 mars 2010 antog Europeiska rådet kommissionens förslag till en ny strategi för tillväxt och sysselsättning, Europa 2020, som bygger på en ökad samordning av den ekonomiska politiken med inriktning på ett antal nyckelområden där åtgärder behövs för att stärka förutsättningarna för hållbar tillväxt och konkurrenskraft i Europa.
- (2) Den 13 juli 2010 antog rådet på grundval av kommissionens förslag en rekommendation om de allmänna riktlinjerna för medlemsstaternas och unionens ekonomiska politik (2010–2014) och den 21 oktober 2010 ett beslut om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik⁽²⁾, vilka tillsammans utgör de integrerade riktlinjerna. Medlemsstaterna uppmanades att beakta de integrerade riktlinjerna i sin nationella ekonomiska politik och sysselsättningspolitik.
- (3) Den 29 juni 2012 beslutade medlemsstaternas stats- och regeringschefer om en tillväxt- och sysselsättningspakt, som ger ett enhetligt ramverk för insatser på nationell nivå, EU-nivå och euroområdesnivå med hjälp av alla tänkbara medel, instrument och politiska åtgärder. De beslutade om insatser som ska utföras på medlemsstatsnivå och förband sig särskilt att uppnå målen i Europa 2020-strategin och genomföra de landsspecifika rekommendationerna.
- (4) Den 9 juli 2013 antog rådet en rekommendation⁽³⁾ om Österrikes nationella reformprogram för 2013 och avgav sitt yttrande om Österrikes uppdaterade stabilitetsprogram för 2012–2017. Den 15 november 2013, i linje med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 473/2013⁽⁴⁾, lade kommissionen fram sitt yttrande om Österrikes utkast till budgetplan för 2014.

⁽¹⁾ EGT L 209, 2.8.1997, s. 1.

⁽²⁾ Upprätthålls för 2014 genom rådets beslut 2014/322/EU av den 6 maj 2014 om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik för 2014 (EUT L 165, 4.6.2014, s. 49).

⁽³⁾ EUT C 217, 30.7.2013, s. 1.

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 473/2013 av den 21 maj 2013 om gemensamma bestämmelser för övervakning och bedömning av utkast till budgetplaner och säkerställande av korrigerande av alltför stora underskott i medlemsstater i euroområdet (EUT L 140, 27.5.2013, s. 11).

- (5) Den 13 november 2013 antog kommissionen den årliga tillväxtöversikten, som markerar inledningen av 2014 års europeiska planeringstermin för samordning av den ekonomiska politiken. Den 13 november 2013 antog kommissionen även, på grundval av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1176/2011⁽¹⁾, rapporten om varningsmekanismen, i vilken Österrike inte angavs som en av de medlemsstater som skulle bli föremål för en fördjupad granskning.
- (6) Den 20 december 2013 godkände Europeiska rådet prioriteringarna för att säkerställa finansiell stabilitet, finanspolitisk konsolidering och tillväxtfrämjande åtgärder. Det betonade behovet av att eftersträva differentierad och tillväxtfrämjande konsolidering av de offentliga finanserna, återställa normala lånevillkor i ekonomin, främja tillväxt och konkurrenskraft, bekämpa arbetslöshet och krisens sociala följdverkningar samt modernisera den offentliga förvaltningen.
- (7) Den 8 april 2014 lade Österrike fram sitt nationella reformprogram för 2014 och den 29 april 2014 sitt stabilitetsprogram för 2014. För att beakta deras inbördes samband har de båda programmen bedömts samtidigt.
- (8) Målet för den finanspolitiska strategin i stabilitetsprogrammet 2014 är att uppfylla det medelfristiga budgetmålet om ett strukturellt underskott på högst 0,45 % av BNP till 2016, vilket återspeglar kraven i stabilitets- och tillväxtpakten. Österrike har på ett varaktigt sätt fått ner underskottet i de offentliga finanserna under 3 % av BNP under 2013. Det (omräknade) strukturella saldot förväntas förbli konstant under 2014 och förbättras med 0,3 procentenheter av BNP under 2015, vilket är klart lägre än den nödvändiga anpassningen för båda åren. Utgiftsökningen kommer också att avvika markant från riktmärket för utgifter under 2014–2015. Den 12 maj 2014 tillkännagav Österrike ytterligare inkomst- och utgiftsåtgärder. Under förutsättning att dessa åtgärder genomförs korrekt och i tid, tyder Österrikes budgetstrategi inte längre på en planerad betydande avvikelse från anpassningsbanan mot det medelfristiga budgetmålet 2014. Samtidigt utgör den planerade anpassningsbanan mot det medelfristiga budgetmålet fortfarande en risk vad gäller överensstämmelsen med kraven i stabilitets- och tillväxtpakten. Enligt stabilitetsprogrammet kommer den offentliga nettoskulden att öka markant från nästan 74,5 % av BNP för 2013 till 79 % av BNP för 2014 på grund av effekterna av inrättandet av en avvecklingsenhet för Hypo Alpe Adria, och börja sjunka igen från 2015 och framåt.

Det makroekonomiska scenario som ligger till grund för beräkningarna av de offentliga finanserna i stabilitetsprogrammet är rimligt och utarbetades av det österrikiska institutet för ekonomisk forskning (Wifo) som är ett oberoende organ. Enligt kommissionens avdelningars vårprognos för 2014 kommer underskottet att ligga kvar under 3 % under 2014 och 2015. Kommissionen förutspår dock att det strukturella saldoto försämras 2014 och att det förbättras med endast 0,1 % av BNP 2015. På grundval av sin bedömning av stabilitetsprogrammet och kommissionens prognos samt de ytterligare åtgärder som tillkännagavs den 12 maj enligt förordning (EG) nr 1466/97 anser rådet att Österrike på ett hållbart sätt har åtgärdat sitt alltför stora underskott, men att det fortfarande finns risk för en betydande avvikelse från anpassningsbanan mot det medelfristiga budgetmålet under 2014 och 2015.

- (9) Under 2012 stärkte Österrike sitt finanspolitiska ramverk i linje med fördraget om stabilitet, samordning och styrning genom att reformera sin interna stabilitetspakt. Det österrikiska finanspolitiska rådets mandat utökades i november 2013 som svar på kraven i finanspakten. Så som fastställs i koalitionsavtalet kvarstår dock behovet av en omfattande förändring av relationerna mellan olika styresnivåer för att skapa en bättre samordning av respektive ansvarsråden.
- (10) Pensions- och vårdutgifterna på medellång och lång sikt och i mindre omfattning utgifterna för långtidsvård utgör en risk för de offentliga finansernas hållbarhet. Under 2014 genomfördes vissa åtgärder för att begränsa tillgången till förtida pension och öka incitamenten för att arbetstagare ska stanna längre på arbetsmarknaden. Trots detta är den faktiska pensionsåldern på 58,4 år för 2012 klart lägre än genomsnittet i EU. Den är fortfarande betydligt lägre än den lagstadgade pensionsåldern (5,6 år lägre för män och 2,6 år lägre för kvinnor under 2012). Det nationella reformprogrammet innehåller relativt ambitiösa kortsiktiga mål för att höja den faktiska pensionsåldern med 1,6 år under perioden 2012–2018, och genomförandet av dessa bör övervakas noggrant. De nyligen genomförda reformerna av pensionssystemet bör i viss mån minska hållbarhetsriskerna, om de åtföljs av förändringar på arbetsmarknaden så att äldre

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1176/2011 av den 16 november 2011 om förebyggande och korrigerande av makroekonomiska obalanser (EUT L 306, 23.11.2011, s. 25).

kan stanna kvar längre på arbetsmarknaden. Det finns dock inga planer på att vidta åtgärder som ger en mer strukturell och långsiktig effekt, som att påskynda harmoniseringen av den lagstadgade pensionsåldern för män och kvinnor och att koppla den lagstadgade pensionsåldern till förändringar i den förväntade livslängden, vilket skulle bidra till att förlänga yrkeslivet och öka pensionssystemets ekonomiska hållbarhet.

- (11) En komplex styrningsstruktur och relativt starkt fokus på den stora och kostsamma sjukhussektorn motverkar en effektiv resursallokering inom det österrikiska sjukvårdssystemet. Vissa åtgärder har vidtagits för att reformera sjukvården och göra de offentliga utgifterna mer kostnadseffektiva. De kanske dock inte är tillräckliga för att ta itu med de strukturella bristerna i sektorn och det finns fortfarande ett behov av mer ambitiösa mål för att övergå från sjukhusvård till öppen vård och förbättra den förebyggande hälsovården, där de offentliga utgifterna ligger under genomsnittet i EU. De aviserade åtgärderna för att stärka tillgången till primärvård och utveckla integrerade vårdprogram för kroniska sjukdomar är välkomna. Medlen för långtidsvård, som utökades till 2016 med ytterligare 650 miljoner euro och planeras utökas igen till 2018 med 700 miljoner euro, erbjuder en tillfällig lösning för finansiering av sådan vård och omsorg. Systemets ekonomiska hållbarhet kommer att behöva uppmärksammas även efter denna period.
- (12) Österrikes skattesystem kännetecknas fortfarande av höga skatter och sociala avgifter på arbete, i synnerhet för låginkomsttagare. Skatten på arbete svarade 2012 för 24,7 % av BNP, och ligger därmed bland de högsta inom unionen. Skattekillen uppgår till närmare 50 % av arbetskraftskostnaden. Höga socialförsäkringsavgifter och skatter på ingångslöner ger sannolikt svagare incitament att arbeta för personer med låg inkomstpoteential och för personer som inte tjänar huvudinkomsten i hushållet.

Det skattepaket som antogs nyligen omfattar begränsade åtgärder för att minska skattetrycket på arbete men utnyttjar inte potentialen till en skatteväxling mot skatteslag som är mindre tillväxthämmande, till exempel den periodiska fastighetsskatten, där uppskattningarna av det beskattningsbara värdet är föråldrade.

- (13) Den österrikiska arbetsmarknaden fortsätter att uppvisa bra resultat och arbetslösheten är lägst i unionen (2013: 4,9 %). En åldrande befolkning och en potentiellt krympande arbetskraft innebär emellertid framtida utmaningar som kommer att kräva bättre användning av den underutnyttjade arbetsmarknadspotentialen hos äldre personer, kvinnor och personer med invandrarbakgrund. Sysselsättningsgraden bland äldre arbetstagare ligger fortfarande under genomsnittet i EU (44,9 % mot 50,3 %), även om den har ökat med hela 15 procentenheter sedan 2000 och låg 2013 på 44,9 %. Åtgärder för att begränsa förtida pensionering kommer att genomföras under 2014 och ytterligare åtgärder för att öka incitamenten för ett senare utträde från arbetsmarknaden planeras. Trots det har äldre arbetstagare fortfarande svårigheter att stanna kvar eller komma tillbaka in på arbetsmarknaden. Personer med invandrarbakgrund möter fortfarande hinder på arbetsmarknaden och arbetslösheten är betydligt högre i denna grupp, delvis på grund av de bestående svårigheterna med att få kvalifikationer erkända. Samtidigt utgör invandrare en allt större del av arbetsstyrkan. Även om sysselsättningsgraden bland kvinnor är relativt hög på 70,8 % för 2013 ser situationen betydligt sämre ut mätt i heltidsekvivalenter (55,6 % för 2012). Österrike har en av de högsta andelarna kvinnor i deltidsarbete och koncentrationen av kvinnor i låglönearbete är hög. Detta leder till att landet har en av de största löne- och pensionsklyftorna mellan män och kvinnor i unionen. Trots att vissa åtgärder har vidtagits för att förbättra barnomsorg och långtidsvård är tillgängligheten fortfarande begränsad.
- (14) Enligt Pisastudien 2012 har Österrike förbättrat utbildningsresultaten inom alla kategorier, men kunskaperna i läsförståelse ligger fortfarande under genomsnittet i EU och elevernas socioekonomiska bakgrund fortsätter att kraftigt påverka elevernas resultat. Målet om att minska andelen elever som lämnar skolan i förtid har överlag uppnåtts, men andelen var mer än tre gånger högre bland utlandsfödda ungdomar, som utgör en växande grupp, än bland ungdomar födda i Österrike (18,5 % mot 5,7 %

för 2012). Landet gör inte tillräckligt för att förebygga avhopp från skolan och måste fortfarande ta fram en nationell strategi för att tillhandahålla förskoleverksamhet av hög kvalitet. Vissa reformer av olika aspekter i skolsystemet, i synnerhet införandet av programmet för Neue Mittelschule, pågår fortfarande eller har just antagits. Möjligheten för Neue Mittelschule att mildra de negativa effekterna av att tidigt dela upp eleverna i olika skoltyper efter fyra års grundskola för socialt mindre gynnade elever och att förbättra inlärningsresultaten måste övervakas noggrant. Inom den högre utbildningen medför det ökande antalet studerande större belastning för både finanser och organisation, medan andelen utexaminerade fortfarande ligger under EU-genomsnittet. Det är fortsatt viktigt att förbättra utbildningsresultatet för att underlätta övergången från utbildning till arbete.

- (15) Det finns fortfarande stora rättsliga hinder för företag eller enskilda individer som vill erbjuda sina tjänster i Österrike. Lagstiftning som reglerar vissa yrken begränsar bolagsformer och ställer krav gällande aktieinnehav, samtidigt som utövande av vissa yrken förutsätter särskilda yrkeskvalifikationer och det är fortfarande svårt att starta sektorsöverskridande tjänsteföretag. Kombinationen av dessa krav skapar begränsningar för inträde till och utövande av fria yrken, vilket hämmar konkurrensen. Vad gäller kravet på yrkeskvalifikationer medverkar Österrike i den ömsesidiga utvärderingen av reglerade yrken på EU-nivå och har uppdaterat sin databas över reglerade yrken som ett första steg till att bedöma om kraven på yrkeskvalifikationer är motiverade och proportionerliga.
- (16) Kraven på offentliggörande i EU:s upphandlingslagstiftning syftar till att säkerställa konkurrens och likabehandling genom bättre information om kontraktsmöjligheter, vilket är en avgörande förutsättning för marknadstillträde. Ökad konkurrens bland anbudsgivarna ger i regel förmånligare erbjudanden för de upphandlande enheterna, inbegripet stora prissänkningar. Värdet på de anbudsinfordringar som de österrikiska myndigheterna offentliggör inom ramen för EU:s upphandlingslagstiftning låg emellertid på 1,5 % av BNP och 6,6 % av de totala offentliga utgifterna för bygg- och anläggningsarbeten, varor och tjänster under 2012, vilket är betydligt lägre än genomsnittet i EU på 3,4 % respektive 17,7 %. Den här situationen leder till höga kostnader för de österrikiska skattebetalarna och för företag som går miste om affärsmöjligheter.
- (17) Trots att anslagen till Österrikes federala konkurrensmyndighet har höjts är den fortfarande kraftigt underbemannad i jämförelse med myndigheter av liknande eller mindre storlek i andra medlemsstater. Den österrikiska marknaden för gods- och passagerartransport på järnväg skulle gynnas av ytterligare ansträngningar för att främja konkurrensen, i enlighet med rådets rekommendation från 2013.
- (18) Även om kapitaliseringen av banksektorn över lag fortsatte att förbättras under 2013 förefaller större insatser för att stärka kapitalbufferterna vara motiverade med tanke på bankernas riskprofiler. Under 2013 rekommenderade rådet Österrike att påskynda omstruktureringen av nationaliserade eller delvis nationaliserade banker. Den rättsliga ramen för avvecklingen av Hypo Alpe Adria ska läggas fram för godkännande i parlamentet under sommaren. De organisatoriska förberedelserna för inrättandet av ett kapitalförvaltningsbolag pågår för närvarande. Bolaget förväntas inleda sin verksamhet under hösten. Österreichische Volksbank AG och avvecklingsenheten Kommunalkredit, KA Finanz fortsätter sin omstrukturering respektive avveckling i linje med EU:s beslut om statligt stöd. Öppna och beslutsamma steg för att slutföra omstruktureringen av nationaliserade banker är nödvändiga för att säkerställa ekonomisk stabilitet och minska de negativa effekterna på de offentliga finanserna.
- (19) Kommissionen har inom ramen för den europeiska planeringsterminen gjort en omfattande analys av Österrikes ekonomiska politik. Den har bedömt både det nationella reformprogrammet och stabilitetsprogrammet. Den har beaktat inte bara programmens relevans för hållbarheten i finanspolitiken och den socioekonomiska politiken i Österrike utan också i vilken mån EU:s regler och riktlinjer har iakttagits, mot bakgrund av behovet att stärka den övergripande ekonomiska styrningen i unionen genom att framtida nationella beslut fattas med beaktande av synpunkter på EU-nivå. Kommissionens rekommendationer inom ramen för den europeiska planeringsterminen återspeglas i rekommendationerna 1–5 nedan.
- (20) Mot bakgrund av denna bedömning har rådet granskat stabilitetsprogrammet och dess yttrande⁽¹⁾ återspeglas särskilt i rekommendation 1 nedan.

⁽¹⁾ Enligt artikel 5.2 i förordning (EG) nr 1466/97.

- (21) Kommissionen har också inom den europeiska planeringsterminen analyserat den ekonomiska politiken i euroområdet som helhet. Mot denna bakgrund har rådet utfärdat specifika rekommendationer som riktar sig till de medlemsstater som har euron som valuta⁽¹⁾. I egenskap av ett land som har euron som valuta bör Österrike också se till att de rekommendationerna genomförs fullständigt och i tid.

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS Österrike att under perioden 2014–2015 vidta följande åtgärder:

1. Stärka de finanspolitiska åtgärderna för 2014, efter korrigeringen av det alltför stora underskottet, mot bakgrund av den framväxande klyftan på 0,5 % av BNP baserat på kommissionens avdelningars vårprognos 2014 och med beaktande av de ytterligare konsolideringsåtgärder som Österrike aviserat, som pekar mot en risk för en betydande avvikelse från kraven i stabilitets- och tillväxtpaktens förebyggande del. Avsevärt stärka den finanspolitiska strategin 2015 för att säkerställa att det medelfristiga målet nås och upprätthålls. Säkerställa att skuldriteriet uppfylls så att den offentliga skuldkvoten stadigt minskar. Rationalisera budgetrelationerna ytterligare mellan olika nivåer inom den offentliga förvaltningen, exempelvis genom förenklad förvaltningsorganisation och en koppling mellan tilldelning av medel och utgiftsansvar.
2. Förbättra pensionssystemets hållbarhet på lång sikt, främst genom att driva på harmoniseringen av den lagstadgade pensionsåldern för män och kvinnor genom att höja den faktiska pensionsåldern och anpassa pensionsåldern till ändringar i den förväntade livslängden. Övervaka genomförandet av de senaste reformerna som begränsar tillgången till förtida pension. Fortsätta att förbättra kostnadseffektivitet och hållbarhet inom hälso- och sjukvården och systemet för vård och omsorg för personer med långvarigt vårdbehov.
3. Minska den höga skattekillen på arbete för låginkomsttagare genom att övergå till mindre tillväxthämmande skatteslag såsom periodiskt återkommande fastighetsbeskattning, inbegripet genom att uppdatera skattebasen. Stärka åtgärderna för att förbättra utsikterna på arbetsmarknaden för personer med invandrabakgrund, kvinnor och äldre arbetstagare. Detta omfattar att ytterligare förbättra barnomsorgen och vården och omsorgen för personer med långvarigt vårdbehov samt erkännandet av invandrares kvalifikationer. Förbättra utbildningsresultaten, särskilt hos mindre gynnade ungdomar, bland annat de med invandrabakgrund, genom att förbättra förskoleverksamheten samt minska de negativa effekterna av tidig uppdelning i skolan. Förbättra den högre utbildningens strategiska planering och stärka åtgärderna för minskade avhopp.
4. Ta bort onödiga hinder för tjänsteleverantörer, inklusive sådana gällande krav på rättslig form och aktieäggande samt för att starta sektorsövergripande tjänsteföretag. Se över huruvida restriktioner för inträde till och utövande av fria yrken är proportionerliga och motiverade av allmänintresset. Undersöka orsaken till det låga värdet på offentliga kontrakt som är öppna för upphandling inom ramen för EU:s lagstiftning. Kraftigt utöka den federala konkurrensmyndighetens resurser.
5. Fortsätta att noggrant övervaka omstruktureringen av nationaliserade eller delvis nationaliserade banker och se till att denna process fortskrider effektivt.

Utfärdad i Bryssel den 8 juli 2014.

På rådets vägnar

P. C. PADOAN

Ordförande

⁽¹⁾ Se sidan 141 i detta nummer av EUT.

RÅDETS REKOMMENDATION

av den 8 juli 2014

om Polens nationella reformprogram 2014, med avgivande av rådets yttrande om Polens konvergensprogram 2014

(2014/C 247/19)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 121.2 och 148.4,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1466/97 av den 7 juli 1997 om förstärkning av övervakningen av de offentliga finanserna samt övervakningen och samordningen av den ekonomiska politiken⁽¹⁾, särskilt artikel 9.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens rekommendation,

med beaktande av Europaparlamentets resolutioner,

med beaktande av Europeiska rådets slutsatser,

med beaktande av sysselsättningskommitténs yttrande,

med beaktande av ekonomiska och finansiella kommitténs yttrande,

med beaktande av yttrandet från kommittén för socialt skydd,

med beaktande av yttrandet från kommittén för ekonomisk politik, och

av följande skäl:

- (1) Den 26 mars 2010 antog Europeiska rådet kommissionens förslag till en ny strategi för tillväxt och sysselsättning, Europa 2020, som bygger på en ökad samordning av den ekonomiska politiken med inriktning på ett antal nyckelområden där åtgärder behövs för att stärka förutsättningarna för hållbar tillväxt och konkurrenskraft i Europa.
- (2) Den 13 juli 2010 antog rådet på grundval av kommissionens förslag en rekommendation om de allmänna riktlinjerna för medlemsstaternas och unionens ekonomiska politik (2010–2014) och den 21 oktober 2010 ett beslut om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik⁽²⁾, vilka tillsammans utgör de integrerade riktlinjerna. Medlemsstaterna uppmanades att beakta de integrerade riktlinjerna i sin nationella ekonomiska politik och sysselsättningspolitik.
- (3) Den 29 juni 2012 beslutade medlemsstaternas stats- och regeringschefer om en tillväxt- och sysselsättningspakt, som ger ett enhetligt ramverk för insatser på nationell nivå, EU-nivå och euroområdesnivå med hjälp av alla tänkbara medel, instrument och politiska åtgärder. De beslutade om insatser som ska utföras på medlemsstatsnivå och förband sig särskilt att uppnå målen i Europa 2020-strategin och genomföra de landsspecifika rekommendationerna.
- (4) Den 9 juli 2013 antog rådet en rekommendation⁽³⁾ om Polens nationella reformprogram för 2013 och avgav ett yttrande om Polens uppdaterade konvergensprogram för 2012–2016.

⁽¹⁾ EGT L 209, 2.8.1997, s. 1.

⁽²⁾ Upprätthålls för 2014 genom rådets beslut 2014/322/EU av den 6 maj 2014 om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik (EUT L 165, 4.6.2014, s. 49).

⁽³⁾ EUT C 217, 30.7.2013, s. 63.

- (5) Den 13 november 2013 antog kommissionen den årliga tillväxtöversikten, som markerar inledningen av 2014 års europeiska planeringstermin för samordning av den ekonomiska politiken. Den 13 november 2013 antog kommissionen även, på grundval av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1176/2011⁽¹⁾, rapporten om varningsmekanismen, i vilken Polen inte identifierades som en av de medlemsstater som skulle bli föremål för en fördjupad granskning.
- (6) Den 20 december 2013 godkände Europeiska rådet prioriteringarna för att säkerställa finansiell stabilitet, finanspolitisk konsolidering och tillväxtfrämjande åtgärder. Det betonade behovet av att eftersträva differentierad och tillväxtfrämjande konsolidering av de offentliga finanserna, återställa normala lånevillkor i ekonomin, främja tillväxt och konkurrenskraft, bekämpa arbetslöshet och krisens sociala följdverkningar samt modernisera den offentliga förvaltningen.
- (7) Den 24 april 2014 lade Polen fram sitt nationella reformprogram för 2014 och den 30 april 2014 sitt konvergensprogram för 2014. För att beakta deras inbördes samband har de båda programmen bedömts samtidigt.
- (8) Syftet med den finanspolitiska strategin i konvergensprogrammet för 2014 är att få ned underskottet under det fördragsfästa referensvärdet på 3 % av BNP senast 2015 och nå det medelfristiga budgetmålet senast 2018. Det medelfristiga budgetmålet (1 % av BNP strukturellt) är strängare än vad som krävs enligt stabilitets- och tillväxtpakten. Målet för det totala underskottet i 2014 års konvergensprogram överensstämmer med en korrektion i tid av det alltför stora underskottet, medan den (omberäknade) strukturjusteringen 2014 överensstämmer med rådets rekommendationen i förfarandet vid alltför stora underskott, men ligger under den förbättring som krävs under 2015. Under åren efter den planerade korrigeringen av det alltför stora underskottet är de planerade (omberäknade) årliga framstegen mot det medelfristiga budgetmålet lägre än vad som krävs enligt stabilitets- och tillväxtpakten. Programmets mål överensstämmer alltså delvis med stabilitets- och tillväxtpaktens krav. Statsskulden beräknas hålla sig under 60 % av BNP under hela programperioden. De polska myndigheterna förutspår att den kommer att minska drastiskt från 57,1 % av BNP under 2013 till 49,5 % under 2014, främst på grund av den stora engångsöverföringen av pensionsfondstillgångar, och förbli på denna nivå under 2015. Det makroekonomiska scenario som ligger till grund för de finanspolitiska beräkningarna i konvergensprogrammet är rimligt för 2014 och optimistiskt för 2015, med en högre real BNP-tillväxt på 3,8 % än de 3,4 % som kommissionens avdelningar förutspår i sin vårprognos 2014. På grundval av dess bedömning av konvergensprogrammet och kommissionens prognos, enligt förordning (EG) nr 1466/97, anser rådet att Polen visserligen förväntas hålla sig under det totala underskottsmål som rådet rekommenderar för 2014, men att det finns en risk för hållbarheten i den korrigeringen av det alltför stora underskottet under 2015 och senare för den lämpliga justeringen i riktning mot det medelfristiga budgetmålet.
- (9) Om den finanspolitiska konsolideringen ska bli framgångsrik är det viktigt att den backas upp av omfattande strukturreformer. En låg andel av tillväxtfrämjande utgifter (utbildning, forskning och innovation) hämmar tillväxtutsikterna på längre sikt. Hälso- och sjukvårdsutgifter förväntas öka starkt på medellång och lång sikt på grund av en åldrande befolkning. Belastningen på de offentliga finanserna skulle kunna minska och tillgången till hälso- och sjukvården förbättras om man stärker primärvården och remissystemen och utnyttjar möjligheterna till kostnadseffektivitetsvinster i sjukhusvården. Ett ineffektivt skattesystem kvarstår som ett problem, särskilt när det gäller skatteförvaltningens effektivitet och den administrativa belastningen på skattebetalarna. Samtidigt har Polen nyligen offentliggjort en handlingsplan för att förbättra uppfyllelsen av skattskyldigheten och göra skatteförvaltningen mer effektiv under åren 2014–2017. Polen har ett system av nedsatta momsatsar, som bidrar till den största momsdifferensen i unionen. Det leder till förlorade inkomster och ökade kostnader för att följa skattereglerna. Energiskatterna är förhållandevis låga. Åtgärder har nyligen vidtagits för att förbättra det polska budgetsyste­met. Ramarna skulle dock med fördel kunna kompletteras med ett helt oberoende finanspolitiskt råd, som svarar för förhandskontroller av att budgetregler följs, för bedömningar av makroekonomiska och budgetära prognoser och bedömningar av de offentliga finansernas långsiktiga hållbarhet samt efterhandskontroller av att budgetreglerna följs.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1176/2011 av den 16 november 2011 om förebyggande och korrigerande av makroekonomiska obalanser (EUT L 306, 23.11.2011, s. 25).

- (10) Det senaste året har man sett en minskning av ungdomsarbetslösheten, som bland annat beror på den fortsatta felmatchningen mellan utbildning och arbetsmarknadens behov samt den tilltagande andelen unga som varken arbetar eller studerar. Trots pågående åtgärder för att reformera yrkesutbildningssystemet, finns det ett behov av att ytterligare underlätta tillgången till lärlingsplatser och arbetsbaserat inlärande av god kvalitet, stärka samarbetet mellan skolor och arbetsgivare och nå ut till icke-registrerade ungdomar i överensstämmelse med ungdomsgarantins mål. Anpassningen av färdigheter till arbetsmarknadens behov är också särskilt viktig i samband med livslångt lärande, som fortfarande har ett lågt deltagande, särskilt i fråga om äldre arbetstagare vars färdigheter ofta är föråldrade. Uppdelningen av arbetsmarknaden kvarstår med omfattande användning av visstidsanställningskontrakt samt civilrättsliga kontrakt. Visstidsanställningar är särskilt vanligt hos unga. Visstidsanställningar anses visserligen ofta vara ett sätt för arbetslösa att ta sig in på arbetsmarknaden och senare få en fast anställning, men så verkar inte vara fallet för de flesta arbetstagare i Polen, eftersom andelen som går över från visstidsanställning till tillsvidareanställning är liten, och det tenderar att påverka humankapitalets produktivitet och kvalitet negativt.
- (11) Andelen kvinnor på arbetsmarknaden förblir låg. Polen har vidtagit flera åtgärder för att öka kvinnors förvärvsfrekvens, bland annat ökat tillgången till barnomsorg för späda ålder och ökat de offentliga anslagen till förskolorna för att uppmuntra föräldrar att skriva in sina barn i förskoleverksamhet. Tillgången till daghem är dock fortfarande låg, särskilt på landsbygden, och det kvarstår skillnader i tillgången till förskoleverksamhet. De äldre arbetstagarnas deltagande på arbetsmarknaden i Polen förblir lågt. Möjligheterna till förtidspension har minskat avsevärt, men mer behöver göras för att öka de äldre arbetstagarnas anställbarhet och arbetslivets verkliga längd. Att reformera de särskilda pensionssystemen för gruvarbetare och jordbrukare kvarstår som en utmaning. Jordbrukarnas system (KRUS) skapar incitament för småbrukare att bli kvar i jordbruket, vilket leder till dold arbetslöshet på landsbygden och stimulerar den informella ekonomin. Gruvarbetarna har kvar privilegier i fråga om pensionsrättigheter och minsta erforderliga intjäningstid. Bägge systemen hindrar arbetskraftens rörlighet mellan branscher och mellan regioner.
- (12) Polen är en av de medlemsstater som har lägst FoU-utgifter, och har bland de sämsta resultaten i de mer allmänna innovationsindikatorerna. Privata FoU-utgifter är särskilt låga. Låga FoU-utgifter hänger samman med liten forsknings- och innovationsverksamhet på de privata företagen och en otillräckligt innovationsvänlig företagsmiljö. Innovationsstödsystemet i Polen har varit riskundvikande, har byggt främst på bidrag och har understött teknikabsorption och tekniköverföring utan att i nämnvärd mån leda till verkligt ny innovation. Befintliga skatteincitament för FoU är inte effektiva för att främja intern FoU i näringslivet, och utnyttjas bara av storföretagen. De polska företagen har främst förlitat sig på teknikabsorption. Detta visade sig leda till produktivitetsvinster och ekonomisk tillväxt, men vad Polen nu behöver är en övergång till en modell som bygger mer på inhemsk innovation. Att öka de polska företagens innovationskapacitet, förbättra kopplingarna mellan forskning och industri samt utveckla särskilda instrument anpassade till hela innovationscykeln kvarstår som en utmaning.
- (13) Det finns fortfarande stora potentiella vinster att hämta i ökad energieffektivitet i alla sektorer av den polska ekonomin, och de vinsterna kan understödja grön tillväxt, stärka konkurrenskraften och bidra till att minska Polens energiberoende. Den inhemska energialstringskapaciteten åldras, och kraftnätet är fortfarande överbelastat, men det sker framsteg inom flera projekt för att länka till angränsande medlemsstater. Det allvarligaste problemet på naturgasmärknaden är fortfarande bristen på diversifiering och konkurrens.
- (14) Polens transportinfrastruktur och fasta bredbandsinfrastruktur är underutvecklade och förblir ett stort hinder för tillväxten. Särskilt krävs avsevärda investeringar i det nedgångna järnvägsnätet för att öka järnvägens konkurrenskraft och nå en bättre balans mellan väg- och järnvägstransporter. Bara omkring en tredjedel av de omkring 20 000 km järnväg som är i drift är i gott tekniskt skick. Problemen med genomförande i tid av järnvägsprojekt fortsätter. Resurseffektiviteten kan ökas genom bättre avfallshantering.

- (15) Verkställighet av kontrakt tar lång tid i Polen, och förfarandet för bygglov är långdraget och betungande. Kostnaderna för att följa skattereglerna är höga, vilket är ett allvarligt problem för den polska företagsmiljön. Polen har gjort avsevärda framsteg med en långtgående reform för att underlätta tillträdet till lagreglerade yrken.
- (16) Kommissionen har inom ramen för den europeiska planeringsterminen gjort en omfattande analys av Polens ekonomiska politik. Den har bedömt det nationella reformprogrammet och konvergensprogrammet. Kommissionen har beaktat inte bara programmets relevans för hållbarheten i finanspolitiken och den socioekonomiska politiken i Polen utan också i vilken mån EU:s regler och riktlinjer har iakttagits, mot bakgrund av behovet att stärka den övergripande ekonomiska styrningen i unionen genom att framtida nationella beslut fattas med beaktande av synpunkter på EU-nivå. Kommissionens rekommendationer inom ramen för den europeiska planeringsterminen återspelas i rekommendationerna 1–6 nedan.
- (17) Mot bakgrund av denna bedömning har rådet granskat konvergensprogrammet och dess yttrande⁽¹⁾ återspelas särskilt i rekommendation 1 nedan.

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS Polen att under perioden 2014–2015 vidta följande åtgärder:

1. Stärka den finanspolitiska strategin för att se till att det alltför stora underskottet korrigeras på ett hållbart sätt senast 2015 genom de strukturjusteringar som anges i rådets rekommendation i förfarandet vid alltför stora underskott. Efter korrigeringen av det alltför stora underskottet och till dess att det medelfristiga budgetmålet har uppnåtts genomföra en årlig strukturell justering i riktning mot det medelfristiga budgetmålet på 0,5 % av BNP som riktmärke. En varaktig korrigerande av den statsfinansiella obalansen kräver ett trovärdigt genomförande av långtgående strukturreformer för att öka anpassningskapaciteten och underbygga tillväxt och sysselsättning. För det ändamålet hålla nedskärningar av tillväxtfrämjande investeringar så låga som möjligt, i ökad grad målinriktad socialpolitiken och göra vårdutgifterna mer kostnadseffektiva och effektiva i största allmänhet, bredda skattebasen till exempel genom att åtgärda det omfattande systemet med nedsatta moms-satser och förbättrad skatteefterlevnad, särskilt genom effektivare skatteförvaltning. Inrätta ett oberoende finanspolitiskt råd.
2. Stärka satsningarna på att minska ungdomsarbetslösheten, framför allt genom att göra utbildningen mer relevant för arbetsmarknadens behov, genom att öka tillgången till lärlingsplatser och arbetsbaserad inläring, stärka kontakterna med icke-registrerade ungdomar och öka samarbetet mellan skolor och arbetsgivare i överensstämmelse med ungdomsgarantins mål. Öka de vuxnas deltagande i livslångt lärande för att anpassa tillgången på färdigheter till efterfrågan. Bekämpa segmenteringen av arbetsmarknaden genom att underlätta övergången från visstids- till fast anställning och genom att minska det överdrivna utnyttjandet av civilrättsliga kontrakt.
3. Fortsätta satsningarna på att få ut fler kvinnor på arbetsmarknaden, särskilt genom att göra mer för att öka tillgången till barnomsorg av hög kvalitet och till rimligt pris, förskoleutbildning och stabil finansiering. Inkludera lantbrukarna i det allmänna pensionssystemet genom att först och främst påskynda inrättandet av systemet för bedömning och registrering av lantbrukares inkomster. Gradvis avveckla det särskilda pensionssystemet för gruvarbetare, så att de integreras i det allmänna systemet. Stärka den allmänna pensionsreformen genom att intensifiera åtgärder som främjar anställbarheten för äldre arbetstagare, i syfte att höja pensionsåldern.
4. Effektivisera skatteincitamenten för intern FoU i den privata sektorn som ett led i strävandena att stärka kopplingarna mellan forskning, innovation och näringspolitik, och bättre inrikta befintliga instrument på de olika delarna av innovationscykeln.

⁽¹⁾ Enligt artikel 9.2 i förordning (EG) nr 1466/97.

5. Förnya och utvidga energiproduktionskapaciteten och öka effektiviteten i hela energikedjan. Påskynda och utvidga utvecklingen av elnätet, inbegripet länkar till angränsande medlemsstater och utveckla gaslänken till Litauen. Se till att projekt för investeringar i järnvägen verkligen genomförs utan ytterligare dröjsmål och förbättra den administrativa kapaciteten i denna sektor. Påskynda ansträngningarna att öka den fasta bredbandstäckningen. Förbättra avfallshanteringen.
6. Vidta ytterligare åtgärder för att förbättra företagsmiljön genom att göra det enklare att kontrollera efterlevnaden av kontrakt. Intensifiera satsningarna på att minska företagens kostnader och tidsutdräkt för att följa skattelagstiftningen. Färdigställa den pågående reformen för att underlätta tillträdet till lagreglerade yrken.

Utfärdad i Bryssel den 8 juli 2014.

På rådets vägnar

P.C. PADOAN

Ordförande

RÅDETS REKOMMENDATION

av den 8 juli 2014

om Portugals nationella reformprogram 2014, med avgivande av rådets yttrande om Portugals stabilitetsprogram 2014

(2014/C 247/20)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA REKOMMENDATION

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 121.2 och 148.4,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1466/97 av den 7 juli 1997 om förstärkning av övervakningen av de offentliga finanserna samt övervakningen och samordningen av den ekonomiska politiken ⁽¹⁾, särskilt artikel 5.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens rekommendation,

med beaktande av Europaparlamentets resolutioner,

med beaktande av Europeiska rådets slutsatser,

med beaktande av sysselsättningskommitténs yttrande,

med beaktande av yttrandet från ekonomiska och finansiella kommittén,

med beaktande av yttrandet från kommittén för socialt skydd,

med beaktande av yttrandet från kommittén för ekonomisk politik, och

av följande skäl:

- (1) Den 26 mars 2010 antog Europeiska rådet kommissionens förslag till en ny strategi för tillväxt och sysselsättning, Europa 2020, som bygger på en ökad samordning av den ekonomiska politiken med inriktning på ett antal nyckelområden där åtgärder behövs för att stärka förutsättningarna för hållbar tillväxt och konkurrenskraft i Europa.
- (2) Den 13 juli 2010 antog rådet på grundval av kommissionens förslag en rekommendation om de allmänna riktlinjerna för medlemsstaternas och unionens ekonomiska politik (2010–2014) och den 21 oktober 2010 ett beslut om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik ⁽²⁾, vilka tillsammans utgör de så kallade integrerade riktlinjerna. Medlemsstaterna uppmanades att beakta de integrerade riktlinjerna i sin nationella ekonomiska politik och sysselsättningspolitik.
- (3) Den 29 juni 2012 beslutade medlemsstaternas stats- och regeringschefer om en tillväxt- och sysselsättningspakt, som utgör ett enhetligt ramverk för insatser på nationell nivå, EU-nivå och euroområdesnivå med hjälp av alla tänkbara medel, instrument och politiska åtgärder. De beslutade om insatser som ska utföras på medlemsstatsnivå och uttryckte i synnerhet sitt helhjärtade åtagande att uppnå målen i Europa 2020-strategin och genomföra de landsspecifika rekommendationerna.
- (4) Fram till den 17 maj 2014 omfattades Portugal av ett makroekonomiskt anpassningsprogram i enlighet med artikel 1.2 i rådets genomförandebeslut 2011/344/EU ⁽³⁾, där det fastställdes att det ekonomiska

⁽¹⁾ EGT L 209, 2.8.1997, s. 1.

⁽²⁾ Upprätthålls för 2014 genom rådets beslut 2014/322/EU av den 6 maj 2014 om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik för 2014 (EUT L 165, 4.6.2014, s. 49).

⁽³⁾ Rådets genomförandebeslut 2011/344/EU av den 30 maj 2011 om beviljande av ekonomiskt bistånd från unionen till Portugal (EUT L 159, 17.6.2011, s. 88).

stödet skulle vara tillgängligt under tre år. Den 23 april 2014 beslutade rådet⁽¹⁾ att förlänga det ekonomiska stödet med sex veckor, för att möjliggöra en omfattande och noggrann bedömning av överensstämmelsen med villkoren i programmet och utbetalning av det sista delbeloppet. I enlighet med artikel 12 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 472/2013⁽²⁾ undantogs sålunda Portugal från övervakningen och bedömningen i den europeiska planeringsterminen för samordning av den ekonomiska politiken så länge programmet pågick. Eftersom Portugal avslutat programmet bör landet på nytt integreras fullt ut i den europeiska planeringsterminen.

- (5) Den 13 november 2013 antog kommissionen den årliga tillväxtöversikten, och i och med detta inleddes 2014 års europeiska planeringstermin för samordning av den ekonomiska politiken. Den 13 november 2013 antog kommissionen, på grundval av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1176/2011⁽³⁾, även rapporten om varningsmekanismen.
- (6) Den 20 december 2013 godkände Europeiska rådet prioriteringarna för att säkerställa finansiell stabilitet, finanspolitisk konsolidering och tillväxtfrämjande åtgärder. Europeiska rådet betonade behovet av att eftersträva differentierad och tillväxtfrämjande finanspolitisk konsolidering, återställa normala lånevillkor i ekonomin, främja tillväxt och konkurrenskraft, bekämpa arbetslöshet och krisens sociala följdverkningar samt modernisera den offentliga förvaltningen.
- (7) I enlighet med förordning (EU) nr 472/2013 undantogs Portugal från skyldigheten att lämna in ett nationellt reformprogram och ett stabilitetsprogram så länge det makroekonomiska anpassningsprogrammet pågick. Portugal lämnade dock in ett uppdaterat dokument om den finanspolitiska strategin den 30 april 2014 (*Documento de Estratégia Orçamental*) och en skrivelse från den portugisiska regeringen med en uppdatering av hur Europa 2020-målen utvecklast. Den 17 maj 2014 lade regeringen fram sitt pågående reformprogram och nya initiativ för hållbar tillväxt i "The Road to Growth, a medium-term reform strategy for Portugal".
- (8) Enligt dokumentet om den finanspolitiska strategin 2014 är målet att korrigera det alltför stora underskottet på ett hållbart sätt senast 2015 och nå det medelfristiga budgetmålet senast 2017. Enligt strategin ska det offentliga underskottet minskas till 4,0 % av BNP 2014 och ytterligare till 2,5 % av BNP 2015, i linje med de mål i rekommendationen om förfarandet vid alltför stora underskott av den 21 juni 2013 som bekräftades på nytt i den tolfte översynen av det makroekonomiska anpassningsprogrammet. Den 30 maj 2014 annullerade den portugisiska författningsdomstolen konsolideringsåtgärder som förväntas påverka budgetresultatet 2014 med omkring 0,4 % av BNP och möjligtvis också påverka resultatet 2015. I syfte att nå de överenskomna målen måste regeringen vidta ersättningsåtgärder av samma storleksklass. Författningsdomstolen måste dock ännu fatta beslut i två fall innan man kan avgöra omfattningen på de åtgärder som måste vidtas. Med tanke på den begränsade tidsramen kan det hända att regeringen måste tillgripa mindre tillväxtfrämjande åtgärder, särskilt på inkomstsidan. Enligt strategin är målet efter 2015 att nå det medelfristiga budgetmålet senast 2017 genom en strukturanpassning på 0,5 % av BNP 2016 och ett strukturellt underskott på 0,5 % 2017. Enligt strategin kommer den offentliga bruttoskulden att nå en topp på ungefär 130,2 % av BNP 2014 för att därefter gradvis minska från och med 2015. Det makroekonomiska scenario som ligger till grund för beräkningarna av de offentliga finanserna i strategin är i linje med kommissionens vårprognos och analyserades av det portugisiska finanspolitiska rådet. Efter ett avgörande från Författningsdomstolen kommer den finanspolitiska strategin för 2014 att behöva revideras för att nå underskottsmålet om 4 % av BNP. Nedåtrisker återstår dock främst i samband med målet, framför allt till följd av oklarheter i lagstiftningen och den statistiska effekten av insatser i syfte att effektivisera förvaltningen av de stora skulderna i vissa statsägda företag.

⁽¹⁾ Rådets genomförandebeslut 2011/234/EU av den 23 april 2014 om ändring av genomförandebeslut 2011/344/EU av den 30 maj 2011 om beviljande av ekonomiskt bistånd från unionen till Portugal (EUT L 125, 26.4.2014, s. 75).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 472/2013 av den 21 maj 2013 om förstärkning av den ekonomiska övervakningen och övervakningen av de offentliga finanserna i medlemsstater i euroområdet som har, eller hotas av, allvarliga problem i fråga om sin finansiella stabilitet (EUT L 140, 27.5.2013, s. 1).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1176/2011 av den 16 november 2011 om förebyggande och korrigering av makroekonomiska obalanser (EUT L 306, 23.11.2011, s. 25).

Budgetanpassningsprocessen 2015 stöds av åtgärder för finanspolitisk konsolidering som uppgår till 0,8 % av BNP och som anses vara tillräckliga för att målet om 2,5 % av BNP ska nås. På grundval av bedömningen av regeringens finanspolitiska strategi och kommissionens prognos, i enlighet med förordning (EG) nr 1466/97, anser rådet att målen i strategin är förenliga med kraven i stabilitets- och tillväxtpakten.

- (9) Den finanspolitiska konsolideringen måste stödjas av ytterligare reformer av förvaltningen av de offentliga finanserna. Trots de framsteg som gjorts under det makroekonomiska anpassningsprogrammet måste i synnerhet den omfattande reformen av budgetramlagen slutföras. Ytterligare insatser krävs för att garantera en strikt utgiftskontroll med hjälp av en lag om kontroll av åtaganden och för att förhindra en ökning av de sena betalningarna inom den offentliga sektorn. Det är oerhört viktigt att fortsätta med omstruktureringen av de statsägda företagen, att garantera att de är ekonomiskt bärkraftiga och att begränsa pensions- och hälso- och sjukvårdsutgifterna på ett effektivt sätt. På inkomstsidan finns det utrymme för att göra skattesystemet mer tillväxtfrämjande och ytterligare förbättra skattedisiplinen.
- (10) Portugal står inför utmaningar i fråga om arbetslösheten som fortsatt är mycket hög, särskilt bland ungdomar, även om den sjunkit under den senaste tiden. Arbetslösheten uppgick till 16,4 % 2013. Ungdomsarbetslösheten uppgick till 38,1 %, vilket är klart över genomsnittet i EU, liksom andelen unga som varken arbetar eller studerar. Den traditionellt sett höga sysselsättningen i åldersgruppen 20–64 i Portugal har minskat markant sedan den ekonomiska krisen började, från 73,1 % 2008 till 65,6 % 2013. I linje med målen i ungdomsgarantin är de viktigaste utmaningarna när det gäller ungdomsarbetslösheten att man nästan inte alls når ut till oregistrerade unga och att utbildningen i större utsträckning måste anpassas till arbetsmarknadens behov. Under det makroekonomiska anpassningsprogrammet genomförde Portugal flera arbetsmarknadsreformer som syftade till att luckra upp det alltför restriktiva anställningsskyddet, göra lönesättningsmekanismerna mer flexibla och förbättra arbetsförmedlingen och aktiveringsåtgärderna. Fler utmaningar kvarstår dock, framför allt behovet av att avskaffa segmenteringen av arbetsmarknaden och göra det lättare att anpassa lönerna till de ekonomiska förhållandena. En oberoende utvärdering av effekterna av den senaste tidens reformer av anställningsskyddslagstiftningen skulle göra det lättare att bedöma reformernas inverkan på nya arbetstillfällen, de otrygga anställningarna, de totala arbetskostnaderna och antalet domstolsfall rörande uppsägningar och resultaten av dem. Trots insatser för att lindra de negativa sociala effekterna har den ekonomiska anpassning som måste göras på grund av krisen haft negativa konsekvenser i form av fattigdom.
- (11) Portugal har gjort avsevärda framsteg för att reformera sitt utbildningssystem genom flera åtgärder för att minska andelen ungdomar med enbart grundskoleutbildning, öka andelen högskoleutbildning och anpassa arbetskraftsutbudet till efterfrågan på arbetsmarknaden. Det är dock fortsatt viktigt att de ekonomiska resurserna används fullt ut och på ett effektivt sätt. Framför allt måste mer göras för att minska kompetensglappet. Bland annat måste kvaliteten på yrkesutbildningen förbättras så att den blir mer lockande. Åtgärder som kan vidtas är att införa lärande i arbete, uppmuntra arbetstagarna att bidra till att utforma utbildningsprogram och tillhandahålla lämpliga praktikplatser. Yrkesvägledning måste ges till gymnasieelever och universitetsstudierande med utgångspunkt i arbetsmarknadens behov och vilken kompetens som kommer att behövas och kontakterna med näringslivet måste utökas.
- (12) Under det makroekonomiska anpassningsprogrammet har Portugal gjort betydande framsteg för att stärka banksektorns kapitalbas och ramen för övervakning och rekonstruktion av bankerna. Viktiga utmaningar återstår dock, och dessa måste noggrant övervakas och åtgärdas, bl.a. när det gäller de portugisiska bankernas lönsamhet. Uppgifter från det första kvartalet 2014 visar att vissa av de banker som fick stöd uppvisar positiva resultat. Tillgångarnas kvalitet är fortsatt ett stort problem. Värdepminskningen har varit fortsatt hög, omkring 6 % av de totala bruttolånen, och andelen nödlidande lån är något förhöjd (10,6 %), särskilt inom företagssegmentet (över 16 %) enligt uppgifter tillgängliga i slutet av 2013. Portugal har antagit en rad åtgärder för att underlätta utlåningen till bärkraftiga företag, men finansieringsvillkoren är fortfarande tunga, särskilt för små och medelstora företag. Företagens finansieringsmöjligheter

inom icke-banksektorn är fortsatt begränsade. Andelen nybeviljade lån till små och medelstora företag sjönk med 4,8 % 2013 jämfört med 2012. De genomsnittliga räntorna på nya lån till portugisiska företag har sjunkit något sedan början på 2013, men de ligger fortfarande avsevärt över genomsnittet i euroområdet. Till följd av de stora företagsskulderna och behovet av att ytterligare minska skuldsättningen inom banksektorn är bankernas möjligheter att utöka lånen till bärkraftiga företag till en rimlig kostnad fortsättningsvis begränsade.

- (13) I syfte att garantera en effektiv och hållbar energisektor och sänka näringslivets energikostnader har två åtgärds paket antagits under det makroekonomiska anpassningsprogrammet. Avgifterna inom energisektorn måste emellertid sjunka, och den höga och ökande energitaxeskulden måste stoppas. Portugal har därför nyligen meddelat att ett tredje åtgärds paket kommer att antas, samt att den särskilda skatten från 2014 för energioperatörer även kommer att tillämpas 2015. Hur man ska stärka den gränsöverskridande integrationen av energinäten och påskynda genomförandet av el- och gassammanlänkingsprojekten är frågor som fortfarande måste lösas och som kräver ytterst noggrann uppföljning för att bryta den iberiska halvöns isolering från EU:s energimarknad. Inom transportsektorn har framsteg gjorts under programmet, särskilt för att öka de portugisiska hamnarnas konkurrenskraft, utarbeta en övergripande långsiktig transportplan efter att brister och klyftor åtgärdats och förbättra den rättsliga ramen. Ytterligare insatser är dock nödvändiga för att den övergripande långsiktiga transportplanen och handlingsplanen för att reformera hamnarna ska kunna genomföras på ett effektivt sätt. Åtgärder måste också vidtas för att garantera att tillsynsmyndigheten för transporter är oberoende och har tillräckligt med kapacitet och att de statsägda företagen inom sektorn är ekonomiskt bärkraftiga samt för att öka effektiviteten och konkurrensen inom järnvägstransporten.
- (14) Hyreslagen för tätortsområden har varit föremål för en historisk reform för att göra bomarknaden mer dynamisk. Man har försökt skapa en bättre balans mellan hyresvärdens och hyresgästens rättigheter och skyldigheter, infört mer flexibilitet beträffande hyreskontraktets längd och sporrat till renoveringsarbeten. Mer måste ännu göras för att man på ett övergripande sätt ska kunna utvärdera effekten av denna reform på basis av uppgifter om de viktigaste marknadskrafterna och om skuggekonomin på den portugisiska hyresmarknaden. Portugal har gjort avsevärda framsteg för att förbättra företagsklimatet, framför allt genom att skapa bättre ramvillkor, främja entreprenörsanda och förbättra insolvensförfarandena för företag i ekonomiska trångmål. Vad som nu krävs är handling. Förvaltningen och tillståndsförfarandena har förenklat, men en del arbete återstår. Ytterligare insatser krävs för att avlägsna hindren för konkurrens inom tjänstesektorn, framför allt genom att anta ändringar för vissa sektorer. På området för de fria yrkena måste lagar införas om de återstående yrkessammanslutningarna. Vad gäller reglering och konkurrens är uppföljningsåtgärder nödvändiga för att garantera de nationella sektoriella tillsynsmyndigheternas och konkurrensmyndighetens oberoende. Det är fortfarande så att de offentliga myndigheterna betalar sina fakturor alltför sent.
- (15) Goda framsteg har gjorts under det makroekonomiska anpassningsprogrammet för att rationalisera och modernisera den offentliga förvaltningen när det gäller sysselsättningen, lönepolitiken, arbetsförhållandena, effektiviteten inom organisationen och tjänsternas kvalitet. Vissa av de planerade reformåtgärderna måste fortfarande slutföras och insynen ökas. Trots betydande framsteg för att förbättra rättsväsendets effektivitet är ytterligare förbättringar nödvändiga, framför allt vad gäller förfarandenas längd, antalet avslutade respektive pågående ärenden och övervaknings- och utvärderingsprocessen.
- (16) På basis av analyserna drog kommissionen slutsatsen att det framgångsrika genomförandet av det makroekonomiska anpassningsprogrammet var avgörande för att hantera de ekonomiska och finanspolitiska riskerna och minska obalanserna. Portugal har antagit en rad omfattande strukturella reformer under programmet. Dessa reformer har börjat bära frukt i form av ökad konkurrenskraft och ekonomisk tillväxt, men fler åtgärder är nödvändiga för att bedöma reformernas inverkan på ekonomin. En fortsatt övervakning av alla genomförda reformer är därför nödvändig för att utvärdera om de bidrar till att öka konkurrensen, produktionen och sysselsättningen.

- (17) Eftersom Portugal efter avslutandet av det makroekonomiska anpassningsprogrammet den 28 juni 2014 på nytt kommer att vara fullt ut integrerat i den europeiska planeringsterminen har kommissionen utvärderat de handlingar som Portugal lagt fram. Kommissionen har inte bara beaktat programmets relevans för en hållbar finanspolitik och socioekonomisk politik i Portugal utan också i vilken utsträckning EU:s regler och riktlinjer har iakttagits, mot bakgrund av behovet att stärka den övergripande ekonomiska styrningen i unionen genom att framtida nationella beslut fattas med beaktande av synpunkter på EU-nivå. Kommissionens rekommendationer för Portugal inom ramen för den europeiska planeringsterminen återspeglas i rekommendationerna 1–8.
- (18) Mot bakgrund av denna bedömning har rådet granskat regeringens finanspolitiska strategi och dess yttrande⁽¹⁾ återspeglas särskilt i rekommendation 1 nedan. Dessa rekommendationer har utarbetats efter det helt nyligen slutförda makroekonomiska anpassningsprogrammet och bygger därför på de resultat som programmet nått för att garantera ett hållbart genomförande.
- (19) Kommissionen har också inom den europeiska planeringsterminen analyserat den ekonomiska politiken i euroområdet i dess helhet. På denna bakgrund har rådet utfärdat specifika rekommendationer som riktar sig till de medlemsstater som har euron som valuta⁽²⁾. I egenskap av ett land som har euron som valuta bör Portugal också se till att de rekommendationerna genomförs fullständigt och i tid.

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS Portugal att vidta följande åtgärder under perioden 2014–2015:

1. Genomföra nödvändiga finanspolitiska konsolideringsåtgärder för 2014 i syfte att uppfylla de finanspolitiska målen och förhindra att antalet sena betalningar på nytt ökar. Genomföra en reviderad finanspolitisk strategi för 2015 i syfte att minska underskottet till 2,5 % av BNP i linje med målet i rekommendationen om förfarandet vid alltför stora underskott och samtidigt åstadkomma den strukturanpassning som krävs. Så snart som möjligt ersätta de konsolideringsåtgärder som författningsdomstolen betraktar som oförenliga med konstitutionen med åtgärder av samma storlek och kvalitet. Det alltför stora underskottet bör korrigeras på ett hållbart och tillväxtfrämjande sätt, och tillgripandet av engångsåtgärder och tillfälliga åtgärder bör begränsas. Efter att ha korrigerat det alltför stora underskottet, fortsätta med den planerade årliga strukturella anpassningen i riktning mot det medelfristiga budgetmålet, i linje med kravet på en årlig strukturell anpassning på minst 0,5 % av BNP, samt mer under goda tider, och garantera att skuldskriteriet uppfylls, i syfte att göra den generellt sett höga skuldkvoten mer hållbar. Prioritera en utgiftsbaserad finanspolitisk konsolidering och ytterligare förbättra de offentliga utgifternas effektivitet och kvalitet. Fortsätta med en strikt utgiftskontroll inom den centrala, regionala och lokala förvaltningen. Fortsätta omstruktureringen av de statsägda företagen. Före utgången av 2014 utarbeta nya heltäckande åtgärder som en del i den pågående pensionsreformen, som syftar till att förbättra pensionssystemets medelfristiga hållbarhet. Begränsa utgifterna för hälso- och sjukvård och fortsätta med sjukhusreformen. Se över skattesystemet och göra det mer tillväxtfrämjande. Fortsätta att förbättra skattedisciplinen och bekämpa skatteundandragandet genom att öka skatteförvaltningens effektivitet. Stärka systemet för förvaltning av de offentliga finanserna genom att snabbt besluta om den omfattande reformen av budgetramlagen och genomföra den senast i slutet av 2014. Se till att lagen om kontroll av åtaganden strikt efterlevs. Effektivt införa en enda löneskala och en enda skala för lönetillägg inom den offentliga sektorn från och med 2015.
2. Se till att utvecklingen av minimilönen är förenlig med målen att främja sysselsättningen och konkurrenskraften. Garantera en lönesättning som främjar en anpassning av lönerna till produktiviteten på sektors- och/eller företagsnivå. I samråd med arbetsmarknadens parter och i enlighet med nationell praxis undersöka möjligheten för företag enligt ömsesidig överenskommelse tillfälligt göra undantag från de branschavtal som slutits mellan företrädarna för arbetsmarknadens parter. Senast i september 2014 lägga fram förslag om ömsesidiga överenskommelser om hur företag kan göra undantag från de branschavtal som slutits mellan företrädarna för arbetsmarknadens parter samt om en översyn av förlängningen av kollektivavtalen.

⁽¹⁾ Enligt artikel 5.2 i rådets förordning (EG) nr 1466/97.

⁽²⁾ Se sidan 141 i detta nummer av EUT.

3. Senast i mars 2015 lägga fram en oberoende utvärdering av den senaste tidens reformer av anställningsskyddet och en handlingsplan om eventuella ytterligare reformer för att avskaffa segmenteringen av arbetsmarknaden. Fortsätta den pågående reformen av aktiva arbetsmarknadsåtgärder och arbetsförmedlingen som syftar till att öka sysselsättningen och arbetskraftsdeltagandet, särskilt genom att förbättra yrkesvägledningen/arbetsförmedlingen och aktiverings-/påföljdssystemen, i syfte att minska långtidsarbetslösheten och integrera dem som befinner sig längst bort från arbetsmarknaden. Ta itu med den höga ungdomsarbetslösheten, framför allt genom att försöka förutse vilken kompetens som kommer att behövas och nå ut till oregistrerade unga, i linje med målen i ungdomsgarantin. Garantera att det sociala biståndet, inbegripet minimiinkomstsystemet, är tillräckligt täckande och att bidragstagare aktiveras på ett effektivt sätt.
4. Förbättra utbildningssystemets kvalitet och dess relevans för arbetsmarknaden, i syfte att minska andelen unga med enbart grundskoleutbildning och förbättra yrkesutbildningens resultat. Använda de offentliga utgifterna för utbildning på ett effektivt sätt och minska kompetensglappet, bl.a. genom att förbättra kvaliteten på yrkesutbildningen och göra den mer lockande för unga, samt främja samarbetet med näringslivet. Förbättra samarbetet mellan den offentliga forskningen och näringslivet och främja kunskapsöverföring.
5. Övervaka bankernas behållning av likvida medel och eventuella kapitalunderskott, bland annat genom tematiska inspektioner på plats och stresstestning. Utvärdera bankernas återhämtningsplaner och vid behov förbättra utvärderingsprocessen. Öka insatserna för att bredda finansieringsmöjligheterna, bl.a. under de tidiga stadierna av företagsutvecklingen, genom att förbättra skuldsaneringsverktygens effektivitet för bärkraftiga företag, särskilt Per (det särskilda revitaliseringsförfarandet för företag som befinner sig i allvarliga finansiella svårigheter) och Sireve (system för återhämtning genom utomrättsliga avtal för företag som befinner sig i en svår ekonomisk situation eller överhängande eller faktisk konkurs). Finansieringsmöjligheterna kan även breddas genom incitament för banker och gäldenärer att delta i omstruktureringsprocesserna i ett tidigt skede och genom förbättrad tillgång till finansiering på kapitalmarknaden. Garantera att de fastställda åtgärderna stöder en omfördelning av finansieringen i riktning mot de produktiva sektorerna i näringslivet, inbegripet med avseende på lönsamma små och medelstora företag, samtidigt som man undviker risker för offentliga finanser och finanspolitisk stabilitet. Senast före slutet av september 2014 införa ett system för tidig varning med tillsyn som huvudsakligt ändamål för att identifiera företag, inklusive små och medelstora företag, med en hög sannolikhet för fallissemang på grund av en extremt hög skuldnivå, vilket indirekt kan främja en tidig omstrukturering av företagens skulder.
6. Genomföra det andra och tredje åtgärds paketet inom energisektorn som syftar till att minska energikostnaderna inom näringslivet och avskaffa underskottet när det gäller eltaxorna senast 2020, samt noggrant övervaka genomförandet. Stärka den gränsöverskridande integrationen av energinäten och påskynda genomförandet av el- och gassammanlänkingsprojekten. Genomföra den övergripande långsiktiga transportplanen och tidsplanen för reformen av hamnsektorn. Slutföra transportkoncessionerna för storstadsområdena Lissabon och Oporto. Se till att de nuvarande hamntillstånden omförhandlas och att de nya tillståndssystemen är resultatinkrävt och i linje med principerna för den inre marknaden, framför allt när det gäller bestämmelserna om upphandling. Se till att den nationella tillsynsmyndigheten för transport (AMT) är fullständigt oberoende och fullt verksam senast i slutet av september 2014. Se till att de statsägda företagen inom transportsektorn är ekonomiskt bärkraftiga. Öka effektiviteten och konkurrensen inom järnvägssektorn, genom att genomföra CP Cargas konkurrensplan, efter överföringen av godsterminalerna samtidigt som man garanterar den statsägda infrastrukturförvaltarens och de statsägda järnvägsföretagens förvaltningsberoende.
7. Ytterligare förbättra utvärderingen av bomarknaden, bland annat genom att senast i slutet av 2014 införa en mer systematisk övervaknings- och rapporteringsram och utarbeta en omfattande rapport om skuggekonomin på bomarknaden. Fortsätta undersöka regelbördan i syfte att senast i mars 2015 inbegripa de sektorer som ännu inte behandlats. Senast i slutet av september 2014 anta och tillämpa de tillståndslagar och sektoriella ändringar som man ännu inte fattat beslut om. Senast i slutet av september 2014 undanröja återstående hinder när det gäller tjänster inom de fria yrkena och anta de lagändringar rörande yrkessammanslutningar som ännu inte godkänts under det makroekonomiska anpassningsprogrammet. Sätta stopp för den offentliga sektorns sena betalningar. Garantera de nationella tillsynsmyndigheterna och konkurrensmyndigheterna ändamålsenliga resurser.

8. Fortsätta att rationalisera och modernisera den centrala, regionala och lokala offentliga förvaltningen. Genomföra reformerna för att effektivisera rättsväsendet och öka insynen. Öka insatserna för att utvärdera genomförandet av reformerna under det makroekonomiska anpassningsprogrammet samt planerade och framtida reformer. Framför allt införa obligatoriska och systematiska förhands- och efterhandsutvärderingar i lagstiftningsprocessen. Inrätta en verksamhetsmässigt oberoende utvärderingsenhet på statlig nivå för att varje halvår utvärdera och rapportera om genomförandet av dessa reformer, bland annat om förenligheten med förhandskonsekvensbedömningen, samt vid behov vidta korrigerande åtgärder.

Utfärdad i Bryssel den 8 juli 2014.

På rådets vägnar

P.C. PADOAN

Ordförande

RÅDETS REKOMMENDATION

av den 8 juli 2014

om Rumäniens nationella reformprogram 2014 med avgivande av rådets yttrande om Rumäniens konvergensprogram 2014

(2014/C 247/21)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA REKOMMENDATION

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 121.2 och 148.4,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1466/97 av den 7 juli 1997 om förstärkning av övervakningen av de offentliga finanserna samt övervakningen och samordningen av den ekonomiska politiken⁽¹⁾, särskilt artikel 9.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens rekommendation,

med beaktande av Europaparlamentets resolutioner,

med beaktande av Europeiska rådets slutsatser,

med beaktande av sysselsättningskommitténs yttrande,

med beaktande av ekonomiska och finansiella kommitténs yttrande,

med beaktande av yttrandet från kommittén för socialt skydd,

med beaktande av yttrandet från kommittén för ekonomisk politik,

av följande skäl:

- (1) Den 26 mars 2010 antog Europeiska rådet kommissionens förslag till en ny strategi för tillväxt och sysselsättning, Europa 2020, som bygger på en ökad samordning av den ekonomiska politiken med inriktning på ett antal nyckelområden där åtgärder behövs för att stärka förutsättningarna för hållbar tillväxt och konkurrenskraft i EU.
- (2) Den 13 juli 2010 antog rådet, på grundval av kommissionens förslag, en rekommendation om de allmänna riktlinjerna för medlemsstaternas och unionens ekonomiska politik (2010–2014) och den 21 oktober 2010 ett beslut om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik⁽²⁾, vilka tillsammans utgör de så kallade integrerade riktlinjerna. Medlemsstaterna uppmanades att beakta de integrerade riktlinjerna i sin nationella ekonomiska politik och sysselsättningspolitik.
- (3) Den 29 juni 2012 beslutade medlemsstaternas stats- och regeringschefer om en tillväxt- och sysselsättningspakt, som ger ett enhetligt ramverk för insatser på nationell nivå, EU-nivå och euroområdesnivå med hjälp av alla tänkbara medel, instrument och politiska åtgärder. De beslutade om insatser som ska utföras på medlemsstatsnivå och förband sig särskilt att uppnå målen i Europa 2020-strategin och genomföra de landsspecifika rekommendationerna.
- (4) Den 9 juli 2013 antog rådet en rekommendation⁽³⁾ om Rumäniens nationella reformprogram 2013 och avgav ett yttrande om Rumäniens konvergensprogram 2012–2016.
- (5) Den 13 november 2013 antog kommissionen den årliga tillväxtöversikten, som markerar inledningen av 2014 års europeiska planeringstermin för samordning av den ekonomiska politiken. Den 13 november 2013 antog kommissionen, på grundval av förordning (EU) nr 1176/2011, även rapporten om varningsmekanismen.

⁽¹⁾ EGT L 209, 2.8.1997, s. 1.

⁽²⁾ Upprätthålls för 2014 genom rådets beslut 2014/322/EU av den 6 maj 2014 om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik för 2014 (EUT L 165, 4.6.2014, s. 49).

⁽³⁾ EUT C 217, 30.7.2013, s. 67.

- (6) Den 20 december 2013 godkände Europeiska rådet prioriteringarna för att säkerställa finansiell stabilitet, finanspolitisk konsolidering och åtgärder för att främja tillväxt. Det betonade behovet av att eftersträva differentierad och tillväxtfrämjande konsolidering av de offentliga finanserna, återställa normala lånevillkor i ekonomin, främja tillväxt och konkurrenskraft, bekämpa arbetslöshet och krisens sociala följdverkningar samt modernisera den offentliga förvaltningen.
- (7) Den 6 maj 2014 lade Rumänien fram sitt nationella reformprogram för 2014 och den 5 maj 2014 sitt konvergensprogram för 2014. För att beakta deras inbördes samband har de båda programmen bedömts samtidigt.
- (8) Den 22 oktober 2013 antog rådet beslut 2013/531/EU⁽¹⁾ om medelfristigt finansiellt stöd till Rumänien på upp till 2 miljarder euro fram till september 2015. Förebyggande medelfristigt finansiellt stöd till Rumänien inom ramen för systemet för stöd till betalningsbalansen i medlemsstater utanför euroområdet ansågs lämpligt med tanke på instabila kapitalflöden som framför allt påverkar tillväxtmarknader, risker i det makroekonomiska scenariot och kvarstående brister inom banksektorn. Även om Rumänien under rådande marknadsförhållanden inte har för avsikt att begära utbetalning av någon delbetalning, förväntas det förebyggande stödet bidra till att konsolidera makroekonomisk, finanspolitisk och finansiell stabilitet och stärka ekonomins motståndskraft och tillväxtpotential i och med att man fullföljer strukturreformerna. Samförståndsavtalet av den 6 november 2013 och tilläggen till detta avtal, där villkoren för EU:s förebyggande stöd fastställs, kompletterar och stöder den europeiska planeringsterminens landsspecifika rekommendationer. Utbetalningen av EU:s förebyggande stöd kommer att vara avhängigt genomförandet av ett omfattande ekonomiskt-politiskt program som framför allt är inriktat på strukturella reformer, bland annat de landsspecifika rekommendationer som rör den administrativa kapaciteten, reformerna av produktmarknaden, företagsklimatet, arbetsmarknaderna, pensionerna, de statsägda företagen och hälso- och sjukvården. Denna agenda befriar inte den rumänska regeringen från skyldigheten att till fullo genomföra alla landsspecifika rekommendationer. När prioriterade beslut fattas bör den politiska prioriteringen och samordningen för att genomföra samförståndsavtalet och de landsspecifika rekommendationerna vara överensstämmande.
- (9) Målet med den finanspolitiska strategin i konvergensprogrammet 2014 är att uppfylla, och även i fortsättningen hålla fast vid, det medelfristiga budgetmålet om ett strukturellt underskott på 1 % av BNP 2015, vilket är förenligt med kravet i stabilitets- och tillväxtpakten. År 2014 utnyttjar Rumänien möjligheten att tillfälligt avvika från anpassningen till det medelfristiga budgetmålet för samfinansierade projekt. Rumänien måste kompensera för avvikelser nästa år. Enligt konvergensprogrammet kommer det (omräknade) strukturella saldot att stabiliseras under 2014 och förbättras med 0,8 % av BNP under 2015. Utgifterna förväntas öka i en takt som är förenlig med utgiftsriktmärket både 2014 och 2015. Den offentliga skuldkvoten i förhållande till BNP förväntas uppgå till 40 % 2015 och minska 2016–2017. Den finanspolitiska strategin i konvergensprogrammet ligger i stort sett i linje med kraven i stabilitets- och tillväxtpakten. Det makroekonomiska scenario som ligger till grund för budgetprognoserna är rimligt. Det överensstämmer i stora drag med 2014 års vårprognos från kommissionens avdelningar. Den uppskattade potentiella BNP som ligger till grund för konvergensprogrammet är dock något högre, framför allt till följd av förbättrade utsikter på arbetsmarknaden. Utgiftskontrollen och lägre skatteuppbörd än planerat utgör nedåtrisker i 2014 års budgetplaner. Dessutom har de åtgärder som ligger till grund för den föreslagna finanspolitiska vägen för 2015 och framåt ännu inte specificerats.

Trots en smärre avvikelse i det strukturella saldot 2014 uppfyller Rumänien, enligt kommissionens prognos, kraven i stabilitets- och tillväxtpakten 2014. Den tillfälliga tillåtna avvikelserna för samfinansierade projekt har beaktats i detta fall. För 2015 finns det en risk för en betydande avvikelse från den nödvändiga strukturella anpassningen, med beaktande av den tillfälliga tillåtna avvikelserna för samfinansierade projekt. Dessutom förväntas Rumänien avvika från utgiftsriktmärket under 2015. På grundval av sin bedömning av konvergensprogrammet och kommissionens prognos, i enlighet med rådets förordning (EG) nr 1466/97, anser rådet att konvergensprogrammet innebär en risk för en betydande avvikelse från kraven i den preventiva aspekten under 2015.

(¹) Rådets beslut 2013/531/EU av den 22 oktober 2013 om tillhandahållande av förebyggande medelfristigt ekonomiskt unionsstöd till Rumänien (EUT L 286, 29.10.2013, s.1).

- (10) De största problemen är fortfarande skattebedrägerier och skatteundandragande (också över gränserna) när det gäller moms, punktskatter, socialförsäkringsavgifter och inkomstbeskattning. De konkreta framstegen för att bekämpa odeklarerat arbete är få. Skattelagstiftningen respekteras inte eftersom realistiska och bindande genomförandeåtgärder saknas och alltför litet har satsats på förbyggande åtgärder. En reform pågår för att öka skatteförvaltningens effektivitet. Det gränsöverskridande administrativa samarbetet, särskilt på momsområdet, är otillfredsställande. Skattekillen för låg- och medelinkomsttagare är fortfarande hög, vilket uppmuntrar till odeklarerat arbete och deklaration av lägre inkomster än vad som faktiskt intjänats. Vissa framsteg har gjorts på miljöskatteområdet. Fordonsbeskattningen förbättrades och punktskatterna på bränsle ökade och indexeras nu automatiskt. Den långsiktiga hållbarheten utgör en risk i Rumänien, framför allt till följd av kostnaderna för åldrandet. Det finns farhågor angående pensionssystemets hållbarhet och tillräcklighet på grund av att andelen förvärvsaktiva avgiftsbetalare är låg i förhållande till andelen personer som uppstår pension. Rumänien har vidtagit åtgärder för att införa samma pensionsålder för kvinnor och män från och med 2035.
- (11) Ineffektiv användning av resurserna och dålig förvaltning ökar risken för att budgeten inte kommer att vara hållbar inom hälso- och sjukvården. Det omfattande bruket med svarta betalningar inom den offentliga hälso- och sjukvården gör att vården inte är vare sig effektiv, av hög kvalitet eller tillgänglig för alla. Reformerna för att förbättra effektiviteten inom hälso- och sjukvården och en hållbar finansiering av den har inletts, men fortsatta ansträngningar krävs. Vissa åtgärder har försenats, får inte tillräckligt med medel och blir lidande av tjänsternas låga kapacitet. Man skulle kunna öka kostnadseffektiviteten genom att minska den överdrivna användningen av sjukhusvård och stärka primärvårds- och remitteringssystemen. Ytterligare reformer av hälso- och sjukvården har inletts. Reformerna syftar till att förbättra folkhälsan genom bland annat främjande av hälso- och sjukvård av hög kvalitet för alla.
- (12) De största utmaningarna på den rumänska arbetsmarknaden är den stora andelen icke-förvärvsarbetande, ett otillräckligt utnyttjande av arbetskraftspotentialen och arbetskraftens bristande kvalitet och produktivitet. Kvaliteten på den offentliga arbetsförmedlingen och omskolningen är fortfarande låg, trots vissa småskaliga åtgärder. Begränsade resurser inom den offentliga arbetsförmedlingen och avsaknaden av resultatbedömning gör att arbetssökande inte kan få individuellt anpassade tjänster och försvarar arbetsförmedlingen och integreringen av en aktiv och passiv arbetsmarknadspolitik. I Rumänien är andelen unga som varken arbetar eller studerar hög och fortsätter att stiga (17,3 % under 2013). Den nationella strategin för ett aktivt åldrande för att öka sysselsättningen bland de äldre har försenats och kommer enligt de nuvarande planerna att införas i slutet av 2014.
- (13) För arbetsmarknadens partner finns det inga klara riktlinjer för hur man ska fastställa minimilöner på ett sätt som stöder sysselsättningen och konkurrenskraften och samtidigt säkerställer arbetsinkomsten på ett hållbart sätt.
- (14) Utbildningsreformen från 2011, som gick ut på att införa en långsiktig plan för att förbättra kvaliteten på utbildningen på alla nivåer, har ännu inte kommit igång riktigt på grund av brist på ekonomiska resurser och personal. Eftersom yrkesutbildningen har minskat kraftigt under de senaste tjugo åren har flera reformer och pilotprojekt inletts under de senaste åren. Tillgången på yrkesutbildning, utbildningens relevans för arbetsmarknaden och näringslivets deltagande i arbetsplatsutbildning och praktik är fortfarande låg. Stora kompetensglapp kvarstår bland unga med universitets- eller högskoleexamen. Kontakterna mellan näringslivet och universitetet och högskolorna är dåliga. Till följd av detta är arbetslösheten hög, och många akademiskt utbildade har arbeten som inte motsvarar utbildningen eller som är mindre kvalificerade. Deltagandet i livslångt lärande är fortsatt ett av de lägsta i unionen. Andelen ungdomar med enbart grundskoleutbildning är fortsatt en av de högsta i unionen och för närvarande ännu högre än före 2010. Andelen romer är särskilt hög. Kvinnornas sysselsättning bromsas av att det knappast finns någon god barnomsorg till rimlig kostnad och att tillgången till den är begränsad, särskilt för barn i åldern 0–3 år.

- (15) Att minska fattigdomen är fortfarande en stor utmaning. Trots att sysselsättningen varit relativt stabil har hushållens bruttoinkomster minskat och inkomstskillnaderna ökat. Familjer med barn är särskilt utsatta. Endast begränsade framsteg har gjorts för att påskynda övergången från institutionell till alternativ omsorg för föräldralösa barn. Många personer med funktionsnedsättning vårdas fortfarande på stora vårdinrättningar, och samhällstjänsterna för dessa personer är ännu inte tillräckligt utvecklade. Det låga utnyttjandet av sociala förmåner och deras begränsade omfattning och tillräcklighet är fortsatt en utmaning när det gäller de sociala förmånernas effektivitet att minska fattigdomen. Den minimilön som utgör en kombination av tre befintliga sociala förmåner (garanterad minimilön, familjetillägg och uppvärmningsbidrag) och som planerades för 2015 har försenats. Den nationella integrationsstrategin för romer började genomföras 2012, men de ekonomiska resurserna för genomförandet av de viktigaste handlingsplanerna var otillräckliga och resultatet är magert. Översynen av strategin och genomförandet av de reviderade handlingsplanerna har försenats.
- (16) Den offentliga förvaltningens bristfälliga förmåga att utveckla och genomföra politiska åtgärder är fortsatt en viktig utmaning för Rumänien och utgör ett hinder för landets utveckling, företagsklimatet och offentliga investeringar och även för tillhandahållandet av offentliga tjänster av en tillräckligt hög kvalitet. De strukturella orsakerna till den låga administrativa kapaciteten analyserades 2013. På grundval av analyserna håller en strategi för en bättre offentlig förvaltning 2014–2020 som bäst på att utarbetas och förväntas vara klar i mitten av 2014.
- (17) Trots att viktiga framsteg gjorts är utnyttjandegraden för EU-medel fortfarande en av de lägsta i EU. Förvaltningen, kontrollsystemen och upphandlingsförfarandena som fortfarande är bristfälliga kan ha en negativ inverkan på förberedelserna och genomförandet av kommande program. Strategisk planering och politisk prioritering på central regeringsnivå, liksom politisk prioritering och flerårig budgetplanering på nivån för fackministerier med ansvar för viktiga investeringsfrågor, utgör fortfarande en utmaning. Lagstiftningen om offentlig upphandling är instabil och inkonsekvent. Det institutionella upplägget med flera aktörer och ofta överlappande ansvarsområden gör att bristerna kvarstår och att de upphandlande myndigheterna inte får den vägledning de behöver. Korruption och intressekonflikter är fortsatt ett problem för upphandlande myndigheter. Ett system med förhandskontroller av intressekonflikter inom den offentliga upphandlingen förväntas bli infört senast i slutet av 2014.
- (18) Den bristfälliga lagstiftningen och bristen på insyn och förutsägbarhet i regelverket utgör hinder för näringslivet och medborgarna. Förfarandena för att få el och byggnadslov och för att betala skatter är fortfarande komplicerade. Oklara markägförhållanden är ytterligare en utmaning för det rumänska näringslivet; mindre än 50 % av alla fastigheter finns registrerade i fastighetsregistret och endast omkring 15 % av fastigheterna har granskats och registrerats digitalt. Rumänien har gjort vissa framsteg för att förbättra rättssystemets kvalitet, oberoende och effektivitet och för att bekämpa korruption, men denna fråga är fortsatt ett problem för företag som behöver en effektiv tvistlösningsmekanism. På politisk och administrativ nivå finns det fortfarande en stark ovilja mot att ta itu med dataskyddsfrågor och korruptionsbekämpning.
- (19) Prisregleringen på elmarknaden för industriella användare avslutades 2013, och utfasningen av regleringen av naturgas- och elpriser pågår. Effektiviteten och insynen i förvaltningen av de statsägda företagen inom dessa sektorer är en stor utmaning. Avregleringen av energipriserna förväntas sporra till förbättrad energieffektivitet, även om konkreta åtgärder och resursåtaganden krävs för att ytterligare förbättra energieffektiviteten inom hushållen, fjärrvärmesystemen, industrin och stadstrafiken. Rumäniens el- och naturgasmarknader har ännu inte fullt ut integrerats i EU:s marknader. Betydande hinder kvarstår för genomförandet av gränsöverskridande ledningar för naturgas som skulle bidra till att göra utbudet mer diversifierat.

- (20) Den underutvecklade grundläggande transportinfrastrukturen är en flaskhals för tillväxt i Rumänien. Det kraftigt ökande antalet fordon och den dåliga väginfrastrukturen utgör ett hinder för näringslivet och ekonomin. Bristerna i underhållet av järnvägsnätet påverkar säkerheten och tillförlitligheten. Godstrafiken på de inre vattenvägarna, framför allt på Donau, kunde utnyttjas i mycket större utsträckning. Ineffektiviteten och avsaknaden av insyn i de statsägda företagen inom transportsektorn gör att nätverksinfrastrukturerna inte kan utvecklas.
- (21) Kommissionen har inom ramen för den europeiska planeringsterminen gjort en omfattande analys av Rumäniens ekonomiska politik. Den har bedömt det nationella reformprogrammet och konvergensprogrammet. Kommissionen har beaktat inte bara programmets relevans för hållbarheten i finanspolitiken och den socioekonomiska politiken i Rumänien utan också i vilken utsträckning EU:s regler och riktlinjer har iakttagits, mot bakgrund av behovet att stärka den övergripande ekonomiska styrningen i unionen genom att framtida nationella beslut fattas med beaktande av synpunkter på EU-nivå. Kommissionens rekommendationer inom ramen för den europeiska planeringsterminen återspeglas i rekommendationerna 1–8 nedan.
- (22) Mot bakgrund av denna bedömning har rådet granskat konvergensprogrammet, och dess yttrande⁽¹⁾ återspeglas särskilt i rekommendation 2 nedan.

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS Rumänien att vidta följande åtgärder under perioden 2014–2015:

1. Införa EU:s/IMF:s program för ekonomiskt stöd för att till fullo tillämpa de politiska villkoren i samförståndsavtalet av den 6 november 2013 samt tilläggen till detta avtal som kompletterar och stöder genomförandet av dessa landsspecifika rekommendationer.
2. Genomföra den finanspolitiska strategin för 2014, avsevärt öka de finanspolitiska insatserna för att nå och även i framtiden hålla fast vid det medelfristiga budgetmålet under 2015 i enlighet med åtagandena i betalningsbalansprogrammet och 2014 års konvergensprogram, särskilt genom att fastställa de underliggande åtgärderna. Effektivisera skatteuppbörden genom att fortsätta att genomföra den omfattande strategin för efterlevnad av skattelagstiftningen och öka insatserna för att minska momsbedrägerierna. Bekämpa odeklarerat arbete. Minska skattebördan för låg- och medelinkomsttagare på ett budgetneutralt sätt. Slutföra den pensionsreform som inleddes 2010 genom att införa samma pensionsålder för kvinnor och män.
3. Påskynda reformerna av hälso- och sjukvården för att öka dess effektivitet, kvalitet och tillgänglighet, bland annat för utsatta personer samt avlägsna och isolerade samhällen. Öka insatserna för att bekämpa svarta betalningar, bl.a. genom ändamålsenliga förvaltnings- och kontrollsystem.
4. Stärka aktiva arbetsmarknadsåtgärder och arbetsförmedlingens kapacitet. Ägna särskild uppmärksamhet åt att aktivera oregistrerade unga. Öka insatserna för att främja äldre arbetstagares anställbarhet. I samråd med arbetsmarknadens parter utarbeta klara riktlinjer för ett transparent fastställande av minimilönen med hänsyn till förhållandena inom näringslivet och på marknaden.
5. Förbättra kvaliteten på och tillgången till yrkesutbildning, praktik, högre utbildning och livslångt lärande och anpassa dessa till arbetsmarknadens behov. Garantera bättre tillgång till förskoleverksamhet och barnomsorg.
6. Förbättra de sociala transfereringarnas effektivitet, särskilt för barn, och fortsätta reformen av det sociala biståndet, genom att stärka dess samband med aktiveringsåtgärder, i syfte att lindra fattigdomen. Påskynda insatserna för att genomföra de planerade åtgärderna för att främja integrationen av romer på arbetsmarknaden, öka elevnärvaron och minska andelen elever med enbart grundskoleutbildning genom partnerskap och effektiv övervakning.
7. Påskynda insatserna för att förbättra den offentliga förvaltningens kapacitet, särskilt genom att förbättra effektiviteten, förvaltningen av personalresurserna, beslutsverktygen och samordningen inom och mellan olika förvaltningsnivåer och genom att öka insynen, dataskyddet och ansvarsskyldigheten. Öka utnyttjandet av EU-fonderna, stärka förvaltnings- och kontrollsystemen, förbättra förmågan till strategisk planering, bl.a. planeringen av den fleråriga budgeten. Åtgärda brister i den offentliga upphandlingen. Fortsätta att förbättra och effektivisera rättsväsendet, bekämpa korruption på alla nivåer, och garantera ett effektivt verkställande av domstolsbeslut.

⁽¹⁾ Enligt artikel 9.2 i förordning (EG) nr 1466/97.

8. Främja konkurrens och effektivitet inom energi- och transportsektorn. Påskynda reformen av företagsstyrningen av statsägda företag inom energi- och transportsektorn och öka deras effektivitet. Förbättra och samordna de politiska riktlinjerna för energieffektivitet. Prioritera förbättrandet av den gränsöverskridande integrationen av energinät och möjligheterna till en omvänd gastransport.

Utfärdad i Bryssel den 8 juli 2014.

På rådets vägnar

P.C. PADOAN

Ordförande

RÅDETS REKOMMENDATION

av den 8 juli 2014

om Sloveniens nationella reformprogram 2014, med avgivande av rådets yttrande om Sloveniens stabilitetsprogram 2014

(2014/C 247/22)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA REKOMMENDATION

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 121.2 och 148.4,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1466/97 av den 7 juli 1997 om förstärkning av övervakningen av de offentliga finanserna samt övervakningen och samordningen av den ekonomiska politiken⁽¹⁾, särskilt artikel 5.2,med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1176/2011 av den 16 november 2011 om förebyggande och korrigerande av makroekonomiska obalanser⁽²⁾, särskilt artikel 6.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens rekommendation,

med beaktande av Europaparlamentets resolutioner,

med beaktande av Europeiska rådets slutsatser,

med beaktande av sysselsättningskommitténs yttrande,

med beaktande av ekonomiska och finansiella kommitténs yttrande,

med beaktande av yttrandet från kommittén för socialt skydd,

med beaktande av yttrandet från kommittén för ekonomisk politik, och

av följande skäl:

- (1) Den 26 mars 2010 antog Europeiska rådet kommissionens förslag till en ny strategi för tillväxt och sysselsättning, Europa 2020, som bygger på en ökad samordning av den ekonomiska politiken med inriktning på ett antal nyckelområden där åtgärder behövs för att stärka förutsättningarna för hållbar tillväxt och konkurrenskraft i Europa.
- (2) Den 13 juli 2010 antog rådet på grundval av kommissionens förslag en rekommendation om de allmänna riktlinjerna för medlemsstaternas och unionens ekonomiska politik (2010–2014) och den 21 oktober 2010 ett beslut om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik⁽³⁾, vilka tillsammans utgör de integrerade riktlinjerna. Medlemsstaterna uppmanades att beakta de integrerade riktlinjerna i sin nationella ekonomiska politik och sysselsättningspolitik.
- (3) Den 29 juni 2012 beslutade medlemsstaternas stats- och regeringschefer om en tillväxt- och sysselsättningspakt, som ger ett enhetligt ramverk för insatser på nationell nivå, EU-nivå och euroområdesnivå med hjälp av alla tänkbara medel, instrument och politiska åtgärder. De beslutade om insatser som ska utföras på medlemsstatsnivå och uttryckte i synnerhet sitt fulla åtagande att uppnå målen i Europa 2020-strategin och genomföra de landsspecifika rekommendationerna.

⁽¹⁾ EGT L 209, 2.8.1997, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 306, 23.11.2011, s. 25.

⁽³⁾ Upprätthålls för 2014 genom rådets beslut 2014/322/EU av den 6 maj 2014 om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik för 2014 (EUT L 165, 4.6.2014, s. 49).

- (4) Den 9 juli 2013 antog rådet en rekommendation⁽¹⁾ om Sloveniens nationella reformprogram för 2013 och avgav sitt yttrande om Sloveniens uppdaterade stabilitetsprogram för 2012–2016. Den 15 november 2013, i linje med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 473/2013⁽²⁾, lade kommissionen fram sitt yttrande om Sloveniens utkast till budgetplan för 2014.
- (5) Den 13 november 2013 antog kommissionen den årliga tillväxtöversikten, som markerar inledningen av 2014 års europeiska planeringstermin för samordning av den ekonomiska politiken. Den 13 november 2013 antog kommissionen även, på grundval av förordning (EU) nr 1176/2011, rapporten om varningsmekanismen, i vilken Slovenien identifierades som en av de medlemsstater som skulle bli föremål för en fördjupad granskning.
- (6) Den 20 december 2013 godkände Europeiska rådet prioriteringarna för att säkerställa finansiell stabilitet, finanspolitisk konsolidering och tillväxtfrämjande åtgärder. Europeiska rådet betonade behovet av att eftersträva differentierad och tillväxtfrämjande konsolidering av de offentliga finanserna, återställa normala lånevillkor i ekonomin, främja tillväxt och konkurrenskraft, bekämpa arbetslöshet och krisens sociala följdverkningar samt modernisera den offentliga förvaltningen.
- (7) Den 5 mars 2014 offentliggjorde kommissionen resultatet av sin fördjupade granskning av Slovenien, i enlighet med artikel 5 i förordning (EU) nr 1176/2011. Av analysen drog kommissionen slutsatsen att Slovenien fortfarande har alltför stora makroekonomiska obalanser som kräver övervakning och fortsatta kraftfulla politiska åtgärder. Tack vare makroekonomisk anpassning och politiska åtgärder som Slovenien har vidtagit har obalanserna minskat under 2013, men omfattningen av den nödvändiga korrigeringen innebär att betydande risker kvarstår. Mer specifikt krävs mycket noggrann bevakning av den risk som följer av en ekonomisk struktur som kännetecknas av svagt företagsstyre, en hög grad av statlig inblandning i ekonomin, förluster i kostnadsrelaterad konkurrenskraft, en hög skuldsättningsnivå inom företagssektorn och en betydande ökning av den offentliga skulden. Även om betydande framsteg har gjorts för att reparera bankernas balansräkningar, krävs det fortfarande beslutsamma åtgärder avseende ett fullständigt genomförande av en övergripande strategi för banksektorn, däribland omstrukturering, privatisering och utökad tillsyn.
- (8) Den 5 mars 2014 utfärdade kommissionen en fristående rekommendation till Slovenien med krav på att myndigheterna gör ytterligare insatser för att säkerställa att rådets rekommendation inom ramen för förfarandet vid alltför stora underskott efterlevs helt och att ytterligare åtgärder rapporteras i ett särskilt avsnitt av stabilitetsprogrammet 2014.
- (9) Den 15 april 2014 lade Slovenien fram sitt nationella reformprogram 2014 och den 24 april 2014 sitt stabilitetsprogram 2014. För att beakta deras inbördes samband har de båda programmen bedömts samtidigt.
- (10) Målet med den finanspolitiska strategin i stabilitetsprogrammet 2014 är att korrigera det alltför stora underskottet senast 2015 och att uppnå det medelfristiga budgetmålet senast 2017. I stabilitetsprogrammet bekräftas det tidigare medelfristiga budgetmålet om en balanserad budget, vilket är i linje med kraven i stabilitets- och tillväxtpakten. Det (omräknade) strukturella saldot förväntas dock inte uppnå det medelfristiga budgetmålet 2017. I stabilitetsprogrammet planeras det att under 2015 sänka underskottet till under 3 % av BNP, i linje med det mål som anges i rekommendationen enligt förfarandet vid alltför stora underskott. Efter 2015 förutspås i stabilitetsprogrammet en stadig nedgång av underskottet, tills det under 2018 vänds i ett överskott på 0,3 % av BNP. Enligt stabilitetsprogrammet förväntas den offentliga skulden nå sin kulmen under 2015 med 81,1 % av BNP, innan den sjunker till 76 % under 2016. Sammantaget är den finanspolitiska strategi som anges i stabilitetsprogrammet i linje med kraven i stabilitets- och tillväxtpakten. Det makroekonomiska scenario som ligger till grund för stabilitetsprogrammets beräkningar av de offentliga finanserna, och som tagits fram av ett oberoende organ (institutet för makroekonomisk analys och utveckling), är försiktigt. I stabilitetsprogrammet anges vissa ytterligare åtgärder som kan

⁽¹⁾ EUT C 217, 30.7.2013, s. 75.

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 473/2013 av den 21 maj 2013 om gemensamma bestämmelser för övervakning och bedömning av utkast till budgetplaner och säkerställande av korrigerings av alltför stora underskott i medlemsstater i euroområdet (EUT L 140, 27.5.2013, s. 11).

bidra till att minska gapet till den finanspolitiska insats som behövs. På grundval av detta anses det att stabilitetsprogrammet delvis är ett svar på kommissionens fristående rekommendation. Trots detta kvarstår nedåtrisker eftersom de åtgärder som ligger till grund för stabilitetsprogrammet inte är tillräckligt detaljerade, och många av dem har ännu inte antagits.

Eventuella ytterligare behov av att rekapitalisera banker, enligt 2013 års översyn av kvaliteten på tillgångarna och stresstest, skulle öka underskottet och skuldkvoten, medan eventuella inkomster från en framgångsrik privatisering av statligt ägda enheter eller banker som inte har räknats med i programmets prognoser skulle sänka skuldbördan. På grundval av kommissionens prognos missar de finanspolitiska insatserna under perioden 2013–2014 målet, med 1,4 % av BNP sett till den (korrigerade) förändringen av det strukturella saldot och med 0,5 % av BNP sett till mängden av de åtgärder som bedömdes som nödvändiga när rekommendationen enligt förfarandet vid alltför stora underskott gjordes. Medan underskottet 2015 i stabilitetsprogrammet beräknas vara i linje med rekommendationen enligt förfarandet vid alltför stora underskott, uppskattas det i kommissionens avdelningars vårprognos 2014 till 3,1 % av BNP.

- (11) På grundval av kommissionens prognos förväntas dessutom den finanspolitiska insatsen inte riktigt nå den nivå som rådet rekommenderat 2015, mätt både med den (korrigerade) förändringen av den strukturella balansen och den underliggande mängden diskretionära åtgärder att genomföra. Baserat på en bedömning av stabilitetsprogrammet och kommissionens prognos, enligt förordning (EG) nr 1466/97, anser rådet att ytterligare åtgärder behövs under 2014 och därefter för att säkerställa att rekommendationen enligt förfarandet vid alltför stora underskott helt uppfylls, inbegripet de strukturella åtgärder som är nödvändiga.
- (12) Med avseende på det finanspolitiska regelverket godkände parlamentet under 2013 en konstitutionell grund för att införa en regel om att det strukturella saldot i de offentliga finanserna ska vara i balans eller överskott. Den nödvändiga genomförandelagstiftningen, en lag om den finanspolitiska regeln, som skulle ha funnits på plats i november 2013, har dock ännu inte antagits. Framför allt behöver den nödvändiga rättsliga grunden fastställas så att man kan fastställa ett fungerande finanspolitiskt råds roll, ansvarsområde och oberoende. Genom att i god tid avsluta en omfattande översyn av utgifterna för alla budgetanvändare inom det centrala utgiftsområdet hälso- och sjukvård skulle man kunna identifiera åtgärder som kan underbygga den finanspolitiska konsolideringen och alternativ för att öka effektivitet och kostnadseffektivitet.
- (13) Slovenien rekommenderades under 2013 att stärka den långsiktiga hållbarheten i pensionssystemet och förbättra effektivitet, kostnadseffektivitet och kvalitet inom vård och omsorg för personer med långvarigt vårdbehov. Slovenien har gjort begränsade framsteg för att vidta åtgärder för att följa denna rekommendation. En utvärdering av pensionsreformen 2012 slutfördes i april 2014 och de första resultaten är positiva. Medan vissa finanspolitiska besparingar har gjorts förblev pensionsnivåerna oförändrade. Slovenien löper höga risker för den finanspolitiska hållbarheten på medellång och lång sikt, framför allt på grund av den ökning av de åldersrelaterade utgifterna som Sloveniens demografiska utveckling tyder på. Pensionssystemet och vården och omsorgen för personer med långvarigt vårdbehov kommer därför att behöva reformeras på medellång sikt om de totala utgifterna ska kunna stabiliseras på medellång och lång sikt, samtidigt som pensionernas tillräcklighet och tillgången på vård och omsorg för personer med långvarigt vårdbehov säkerställs. Myndigheterna avser att förbereda en vitbok för en omfattande pensionsreform. En plan för reform av vården och omsorgen för personer med långvarigt vårdbehov antogs i slutet av 2013 och den därmed sammanhängande lagstiftningen förväntas i slutet av 2014. Det finns dock risk att den försenas på grund av att den pågående omorganisationen av sjukvårdsförsäringen ligger efter tidsplanen.
- (14) Situationen på arbetsmarknaden har förvärrats. Arbetslösheten uppgick till 10,3 % under 2013 och ungdomsarbetslösheten steg till 21,6 % under 2013, medan andelen av ungdomar som varken arbetar eller studerar ökade med 2,1 procentenheter mellan 2011 och 2013. Utvärderingen av den arbetsmarknadsreform som antogs under 2013 pekar på en minskad segmentering mellan tillsvidare- och visstidsavtal, som dock beror på en ökad användning av andra icke-permanenta avtalsformer, medan effekten av incitament för anställning av äldre arbetstagare och ungdomar fortfarande är oklar. Segmenteringen av arbetsmarknaden motarbetas också genom en bättre reglering av arbete för studerande. En ny rättsakt väntar på antagande, men farhågor kvarstår huruvida den i tillräcklig omfattning kan undanröja bristerna i de föregående reglerna. Regeringen har gjort begränsade framsteg när det gäller att genomföra förra årets rekommendation om minimilönen, vilken fortsätter att endast vara indexerad till inflationen medan lagen om minimilönen tillåter en indexering till andra ekonomiska faktorer. Begränsade framsteg har gjorts med att utveckla effektiva individanpassade aktiva arbetsmarknadspolitiska åtgärder och motarbeta kompetensglapp.

- (15) Regeringen har gjort betydande framsteg när det gäller rekommendationerna om banksektorns stabilitet och har genomfört en trovärdig översyn av kvaliteten på tillgångarna och stresstest, skyndsamma rekapitaliseringar och en överföring av problemlån till förvaltningsbolaget för banktillgångar. Arbetet är dock långt ifrån avslutat och det krävs beslutsamma åtgärder för att slutföra och genomföra den övergripande strategi för banksektorn som presenterades i december 2013, däribland omfattande omstrukturering, privatisering och utökad tillsyn. Andelen problemlån i banksystemet är fortfarande högt. Det är därför viktigt att bankerna bygger upp sin interna kapacitet att sanera problemlån, bland annat genom att stärka de interna enheterna för förvaltning av tillgångar och omstrukturering, i syfte att påskynda hanteringen av problemlån samtidigt som det återvunna värdet maximeras och livskraftiga företag bevaras. Eventuella ytterligare överföringar av problemlån till förvaltningsbolaget för banktillgångar måste utformas noggrant så att en skyndsamt och effektiv omstrukturering av företagslån underlättas, särskilt när det är fråga om komplexa och sammanhängande koncernlån. En övergripande förvaltningsstrategi och affärsplan som underbygger inlösningsmålen för förvaltningsbolaget för banktillgångar väntas. Mot bakgrund av lärdomarna från översynen av kvaliteten på tillgångarna och stresstestet behövs ytterligare kraftfulla åtgärder för att förbättra styrning och övervakning för alla banker, och särskilt för de som förblir i statlig ägo, på grund av behovet att förbättra riskhantering, förfaranden för kreditbeviljande och uppgifters tillgänglighet och kvalitet, i syfte att minska andelen problemlån och begränsa framtida risker.
- (16) Regeringen har gjort begränsade framsteg med att genomföra rekommendationerna om företagsstyrning av de statligt ägda företagen, vilket står för en sjättedel av det totala mervärdet och utgör en komplex knutpunkt av inhemska banker, försäkringskoncerner och icke-finansiella sammanslutningar med ett betydande korsvist ägande. Nivån på det statliga inflytandet skapar betydande, både direkta och indirekta, risker för de offentliga finanserna genom skulder från garantier. En sammanhängande strategi för förvaltning av de statligt ägda företagen tillsammans med en förbättrad företagsstyrning skulle skapa en miljö som var mer attraktiv för utländska direktinvesteringar. Även om de första stegen togs i maj 2013 genom upprättandet av en inledande förteckning över 15 företag som är aktuella för skyndsamt privatisering har resultatet varit blandat och det finns en betydande risk att tidsfristerna inte kommer att hållas. Efter en viss försening infördes i april 2014 den nya lagstiftning som ligger till grund för Slovenia Sovereign Holding som ska vara ett instrument för att konsolidera förvaltningen av det statliga ägandet. Det väntas en övergripande strategi och en detaljerad uppdelning av vilka tillgångar som hör till – respektive inte hör till – kärnverksamheten, inbegripet de som ska öronmärkas för privatisering. Det finns behov av att kartlägga och genomföra lämpliga åtgärder för att trygga omstruktureringsprocessen och uppfyllandet av dess mål, bland annat att maximera det återvunna värdet för kreditorerna och upprätta en förteckning över de mest akuta omstruktureringsfallen för skyndsamt sanering.
- (17) Insolvensramen ändrades under 2013 i syfte att underlätta en skyndsamt lösning när det gäller problemlån, men det nya ramverket är i stort sett oprövat. En hög nivå av skuldsättning och finansiella svårigheter har begränsat företagssektorns möjligheter att investera i framtida projekt. Den akut nödvändiga finansiella och driftsmässiga omstruktureringen av företagssektorn här ännu inte påbörjats i stor skala. En konsoliderad översyn av banksystemets olika kreditexponeringar behövs för att påskynda saneringen av problemlån och underlätta förhandlingar om omstrukturering, framför allt i fråga om komplexa och sammankopplade koncernlån. En centraliserad arbetsgrupp med erfarna företrädare från alla berörda parter kan ta initiativet till att stödja och påskynda denna process. Under tiden är ett skyndsamt och effektivt avslutande av flera pågående brådsakande fall inom förvaltningsbolaget för banktillgångar av största vikt.
- (18) Trots sin potential har Slovenien en av de lägsta andelarna av utländska direktinvesteringar i unionen (34,1 % av BNP gentemot 47,1 % av BNP i genomsnitt i unionen under 2012). Medan privatiseringar och företagsomstruktureringar erbjuder många nya möjligheter för privata investerare finns det belägg för att den otillräckligt utvecklade affärsmiljön hindrar Slovenien att utnyttja detta fullt ut. En process av avreglering av reglerade yrken inleddes under 2012 och fram till nu har antalet reglerade yrken sjunkit från 323 till 262. Ytterligare avreglering av de reglerade yrkena skulle bidra till att öka antalet inhemska och utländska tjänsteleverantörer och därmed bidra till ökad konkurrenskraft. Det finns utrymme för att förbättra samstämmigheten mellan de åtgärder som utformats för att förbättra affärsmiljön och för entreprenörsverksamhet. I detta avseende kommer den kommande strategin för smart specialisering inom ramen för de europeiska investerings- och strukturfonderna 2014–2020 att erbjuda en möjlighet att fokusera på viktiga åtgärder såsom skapandet av innovativa produkter för handel.

- (19) Slovenien befinner sig i ett inledande skede av utarbetande av förslag för en omfattande reform av den offentliga sektorn (som ska antas i januari 2015). Slovenien måste i detta sammanhang återställa den offentliga förvaltningens kvalitet och trovärdighet. Slovenien har gjort vissa framsteg när det gäller att förbättra rättssystemet och har minskat antalet oavslutade ärenden. En reform av ärendehantering inom affärs- och civilrätt har förbättrat domstolarnas funktion. Den på senare tid positiva utvecklingen när det gäller tvistemål av civil och kommersiell natur fortsätter.
- (20) Kommissionen har inom ramen för den europeiska planeringsterminen gjort en omfattande analys av Sloveniens ekonomiska politik. Den har bedömt det nationella reformprogrammet och stabilitetsprogrammet. Kommissionen har beaktat inte bara programmets relevans för hållbarheten i finanspolitiken och den socioekonomiska politiken i Slovenien utan också i vilken mån EU:s regler och riktlinjer har iakttagits, mot bakgrund av behovet att stärka den övergripande ekonomiska styrningen i Europeiska unionen genom att framtida nationella beslut fattas med beaktande av synpunkter på EU-nivå. Kommissionens rekommendationer inom ramen för den europeiska planeringsterminen återspeglas i rekommendationerna 1–8.
- (21) Mot bakgrund av denna bedömning har rådet granskat stabilitetsprogrammet och dess yttrande⁽¹⁾ återspeglas särskilt i rekommendation 1 nedan.
- (22) Mot bakgrund av kommissionens fördjupade granskning och denna bedömning har rådet granskat det nationella reformprogrammet och stabilitetsprogrammet. Dess rekommendationer enligt artikel 6 i förordning (EU) nr 1176/2011 återspeglas i rekommendationerna 1–8.
- (23) I samband med den europeiska planeringsterminen har kommissionen dessutom analyserat den ekonomiska politiken i euroområdet som helhet. Mot denna bakgrund har rådet utfärdat specifika rekommendationer som riktar sig till de medlemsstater som har euron som valuta⁽²⁾. I egenskap av ett land som har euron som valuta bör Slovenien även säkerställa ett fullständigt och snabbt genomförande av dessa rekommendationer.

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS Slovenien att vidta följande åtgärder under perioden 2014–2015:

1. Förstärka den finanspolitiska strategin med tillräckligt specificerade strukturella åtgärder för 2014 och därefter för att säkerställa att det alltför stora underskottet korrigeras på ett hållbart sätt senast 2015 genom uppfyllandet av den strukturella anpassning som anges i rådets rekommendation enligt förfarandet vid alltför stora underskott. En varaktig korrigerande av de finanspolitiska obalanserna kräver ett trovärdigt genomförande av långtgående strukturreformer för att stärka anpassningsförmågan och öka tillväxt och sysselsättning. Efter det att det alltför stora underskottet korrigerats, eftersträva en strukturell anpassning på minst 0,5 % av BNP varje år, och mer vid gynnsamma ekonomiska förhållanden eller för att säkerställa att skuldregeln uppfylls i syfte att få den höga offentliga skuldkvoten att varaktigt börja minska. För att öka finanspolitikens trovärdighet, slutföra antagandet av en allmän regel om att den statliga budgeten strukturellt sett ska vara i balans eller överskott, göra den medelfristiga budgetramen bindande, omfattande och öppen och anta den nödvändiga rättsliga grunden för ett fungerande finanspolitiskt råd med fastställande av dess befogenheter i budgetförordningen och införa tydliga förfaranden för övervakning av budgetresultaten så snart som möjligt. Senast i slutet av 2014 inleda en övergripande översyn av utgifterna inom hälso- och sjukvården som omfattar statliga och lokala förvaltningsnivåer, direkta och indirekta budgetanvändare och kommunalt ägda leverantörer av allmännyttiga tjänster och tjänster i syfte att genomföra budgetbesparingar från och med 2015.
2. På grundval av det offentliga samrådet komma överens om åtgärder för att säkerställa hållbarheten i pensionssystemet och tillräckliga pensioner efter 2020, inbegripet ändringar av viktiga parametrar som att koppla den lagstadgade pensionsåldern till den ökade förväntade livslängden och uppmuntra till privata bidrag till den andra pelaren i pensionssystemet. Begränsa de åldersrelaterade utgifterna för vård och omsorg för personer med långvarigt vårdbehov genom att rikta förmåner till de som mest behöver dem och flytta fokus från institutionsvård till vård i hemmet.

⁽¹⁾ Enligt artikel 5.2 i förordning (EG) nr 1466/97.

⁽²⁾ Se sidan 141 i detta nummer av EUT.

3. Efter samråd med arbetsmarknadens parter och i enlighet med nationell praxis, utveckla ett omfattande social överenskommelse senast i slutet av 2014 för att se till att löneutvecklingen, inklusive minimilönen, främjar konkurrenskraften, den inhemska efterfrågan och skapandet av arbetstillfällen. Göra om minimilönens sammansättning och se över systemet för dess indexering. Vidta åtgärder för att ytterligare minska segmenteringen, i synnerhet genom att öka effektiviteten av incitament till anställning av ungdomar och äldre arbetstagare och användningen av civilrättsliga kontrakt. Anta lagen om arbete för studerande. Prioritera att nå ut till ungdomar som inte är inskrivna på arbetsförmedlingen och säkerställa tillräcklig kapacitet hos den offentliga arbetsförmedlingen. Anpassa arbetsmiljön till ett längre yrkesliv och avsätta resurser till individanpassade aktiva arbetsmarknadspolitiska åtgärder, samtidigt som åtgärdernas effektivitet ökas, i syfte att öka sysselsättningen hos lågutbildad och äldre arbetstagare. Avhjälpa kompetensglapp genom att göra det mer attraktivt att delta i program för yrkesutbildning och fortbildning och vidareutveckla samarbetet med berörda aktörer för att kartlägga arbetsmarknadens behov.
4. Slutföra privatiseringen av NKBM under 2014 som planerat, förbereda Abanka för privatisering under 2015, fortsätta med det skyndsamma genomförandet av omstruktureringar av banker som mottar statligt stöd och den nödvändiga konsolideringen av banksektorn. På grundval av lärdomarna från översynen av kvaliteten på tillgångarna och stresstestet slutföra den omfattande handlingsplanen för banker i augusti 2014, inbegripet omfattande särskilda åtgärder för att förbättra styrning, övervakning, riskhantering, förfaranden för kreditbeviljande och uppgifters tillgänglighet och kvalitet. Förstärka bankernas kapacitet att sanera problemlån genom att stärka de interna enheterna för förvaltning av tillgångar och omstrukturering. Klargöra det uppdrag som tilldelats förvaltningsbolaget för banktillgångar genom att offentliggöra en omfattande ledningsstrategi och affärsplan senast i september 2014 med en detaljerad beskrivning av bolagets roll vad gäller omstruktureringen av dess tillgångar, inlösningsmål, budgetar, planer för kapitalförvaltning och förväntade vinster, samtidigt som de nödvändiga resurserna ställs till förfogande.
5. Fortsätta med genomförandet av de privatiseringar som meddelades under 2013 inom de tidsfrister som fastställts. Anta en strategi för Slovenian Sovereign Holding med en tydlig klassificering av tillgångar enligt den tidsplan och de definitioner som ges i 2014 års lag om Slovenian Sovereign Holding. Senast i november 2014 förbinda sig till en kortsiktig (ett till två år) tidsram för avyttring av ett antal väl utvalda tillgångar med en tydlig tidsplan. Få Slovenian Sovereign Holding fullt verksamt som instrument för förvaltning av de tillgångar som kvarstår i statens ägo och avyttring av de tillgångar som öronmärkts enligt förvaltningsbeslutet, inom den tidsram som anges i lagen. Senast i september 2014 anta och genomföra ett regelverk för företagsstyrning av statligt ägda företag för att säkerställa en professionell, öppen och oberoende ledning.
6. Slutföra en översiktsplan över företagsomstruktureringar senast i slutet av 2014 inom tydliga prioriteringar och en effektiv genomförandeprocess. Inrätta en central arbetsgrupp för företagsomstruktureringar som övervakar och samordnar omstruktureringsprocessen som helhet och tillhandahåller expertis, vägledning och rådgivning, och underlättar förhandlingsförfarandet mellan alla berörda parter. Upprätta en förteckning över de mest akuta omstruktureringsärendena, samtidigt som det för kreditorerna återvunna värdet maximeras. Främja användningen av tillgängliga rättsliga mekanismer och internationell bästa praxis av alla berörda parter i omstruktureringen. Senast i september 2014 utvärdera de senare ändringarna i lagstiftningen om insolvenser med beredskap att införa eventuella ytterligare åtgärder efter behov. Ytterligare påskynda de juridiska förfarandena i första instans av tvistemål av civil och kommersiell natur enligt insolvenslagstiftningen och minska antalet oavslutade ärenden, i synnerhet ärenden som gäller verkställande och insolvens.
7. Minska hindren för att göra affärer i Slovenien på områden som är viktiga för den ekonomiska utvecklingen och därigenom göra landet mer attraktivt för utländska direktinvesteringar, särskilt genom en snabbare liberalisering av de reglerade yrkena och en minskning av de administrativa bördorna, bland annat genom enklare tillståndsförfaranden. Säkerställa tillräcklig budgetautonomi för organet för konkurrensskydd och öka dess institutionella oberoende. Samordna prioriteringar och säkerställa samstämmighet mellan strategin för forskning och innovation från 2011 och strategin för industripolitik från 2013, och vad gäller de kommande strategierna för smart specialisering och transport se till att de skyndsamt genomförs och att deras verkan bedöms.

8. Vidta effektiva åtgärder för att bekämpa korruption, öka insynen och ansvarstagandet, och införa externa resultatutvärderingar och förfaranden för kvalitetskontroll.

Utfärdad i Bryssel den 8 juli 2014.

På rådets vägnar

P.C. PADOAN

Ordförande

RÅDETS REKOMMENDATION

av den 8 juli 2014

om Slovakiens nationella reformprogram 2014, med avgivande av rådets yttrande om Slovakiens stabilitetsprogram 2014

(2014/C 247/23)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA REKOMMENDATION

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 121.2 och 148.4,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1466/97 av den 7 juli 1997 om förstärkning av övervakningen av de offentliga finanserna samt övervakningen och samordningen av den ekonomiska politiken⁽¹⁾, särskilt artikel 5.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens rekommendation,

med beaktande av Europaparlamentets resolutioner,

med beaktande av Europeiska rådets slutsatser,

med beaktande av sysselsättningskommitténs yttrande,

med beaktande av ekonomiska och finansiella kommitténs yttrande,

med beaktande av yttrandet från kommittén för socialt skydd,

med beaktande av yttrandet från kommittén för ekonomisk politik, och

av följande skäl:

- (1) Den 26 mars 2010 antog Europeiska rådet kommissionens förslag till en ny strategi för tillväxt och sysselsättning, Europa 2020, som bygger på en ökad samordning av den ekonomiska politiken med inriktning på ett antal nyckelområden där åtgärder behövs för att stärka förutsättningarna för hållbar tillväxt och konkurrenskraft i Europa.
- (2) Den 13 juli 2010 antog rådet på grundval av kommissionens förslag, en rekommendation om de allmänna riktlinjerna för medlemsstaternas och unionens ekonomiska politik (2010–2014) och den 21 oktober 2010 ett beslut om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik⁽²⁾, vilka tillsammans utgör de så kallade *integrerade riktlinjerna*. Medlemsstaterna uppmanades att beakta de integrerade riktlinjerna i sin nationella ekonomiska politik och sysselsättningspolitik.
- (3) Den 29 juni 2012 beslutade medlemsstaternas stats- och regeringschefer om en tillväxt- och sysselsättningspakt, som ger ett enhetligt ramverk för insatser på nationell nivå, EU-nivå och euroområdesnivå med hjälp av alla tänkbara medel, instrument och politiska åtgärder. De beslutade om insatser som ska utföras på medlemsstatsnivå och uttryckte i synnerhet sitt helhjärtade åtagande att uppnå målen i Europa 2020-strategin och genomföra de landsspecifika rekommendationerna.
- (4) Den 9 juli 2013 antog rådet en rekommendation⁽³⁾ om Slovakiens nationella reformprogram för 2013 och avgav sitt yttrande om Slovakiens uppdaterade stabilitetsprogram för 2012–2016. Den 15 november 2013, i linje med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 473/2013⁽⁴⁾, lade kommissionen fram sitt yttrande om Slovakiens utkast till budgetplan för 2014.

⁽¹⁾ EGT L 209, 2.8.1997, s. 1.

⁽²⁾ Upprätthålls för 2014 genom rådets beslut 2014/322/EU av den 6 maj 2014 om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik för 2014 (EUT L 165, 4.6.2014, s. 49).

⁽³⁾ EUT C 217, 30.7.2013, s. 71.

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 473/2013 av den 21 maj 2013 om gemensamma bestämmelser för övervakning och bedömning av utkast till budgetplaner och säkerställande av korrigerings av alltför stora underskott i medlemsstater i euroområdet (EUT L 140, 27.5.2013, s. 11).

- (5) Den 13 november 2013 antog kommissionen den årliga tillväxtöversikten, som markerar inledningen av 2014 års europeiska planeringstermin för samordning av den ekonomiska politiken. Den 13 november 2013 antog kommissionen, på grundval av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1176/2011 av den 16 november 2011⁽¹⁾, även rapporten om varningsmekanismen, i vilken Slovakien inte identifierades som en medlemsstat som skulle bli föremål för en fördjupad granskning.
- (6) Den 20 december 2013 godkände Europeiska rådet prioriteringarna för att säkerställa finansiell stabilitet, finanspolitisk konsolidering och tillväxtfrämjande åtgärder. Det betonade behovet av att eftersträva differentierad och tillväxtfrämjande konsolidering av de offentliga finanserna, återställa normala lånevillkor i ekonomin, främja tillväxt och konkurrenskraft, bekämpa arbetslöshet och krisens sociala följdverkningar samt modernisera den offentliga förvaltningen.
- (7) Den 23 april 2014 lade Slovakien fram sitt nationella reformprogram 2014 och sitt stabilitetsprogram 2014. För att beakta deras inbördes samband har de båda programmen bedömts samtidigt.
- (8) Syftet med den finanspolitiska strategin i stabilitetsprogrammet 2014 är att korrigera det alltför stora underskottet på ett hållbart sätt och att uppnå det medelfristiga budgetmålet om ett strukturellt underskott på cirka 0,5 % av BNP 2017. Detta medelfristiga budgetmål är striktare än vad stabilitets- och tillväxtpakten kräver. Slovakiens totala offentliga underskott minskades på ett hållbart sätt till under 3 % av BNP under 2013. Den planerade (omräknade) förändringen av den strukturella balansen för 2014 skulle betyda att Slovakien avsevärt avviker från anpassningsbanan till det medelfristiga budgetmålet. Den planerade förbättringen på 0,3 % av BNP under 2015 skulle överensstämma med stabilitets- och tillväxtpaktens regler. Under de följande åren skulle dock stabilitetsprogrammet inte säkerställa en tillräcklig anpassning till det medelfristiga budgetmålet. Utgifterna skulle växa i en takt som överensstämmer med utgiftsriktmärket både 2014 och 2015. Enligt stabilitetsprogrammet kommer den största delen av konsolideringsinsatserna för att nå det medelfristiga budgetmålet att göras 2016 och 2017. Totalt sett medför anpassningsbanan till det medelfristiga budgetmålet att det finns risk för att kraven i stabilitets- och tillväxtpakten inte uppfylls. Enligt stabilitetsprogrammet väntas den totala offentliga skulden ligga kvar under referensvärdet på 60 % av BNP under hela programperioden. Det makroekonomiska scenario som har framtagits av ett oberoende organ (kommittén för makroekonomiska prognoser) och som ligger till grund för budgetprognoserna i stabilitetsprogrammet är rimligt.

De åtgärder som redan har kvantifierats garanterar inte att de finanspolitiska mål som myndigheterna fastställt kommer att uppnås. Dessutom är inte alla åtgärder på inkomstsidan tillräckligt specificerade och det finns risker i samband med genomförandet av de kostnadsbesparande reformerna av den statliga förvaltningen, medan de offentliga lönekostnaderna kan överskrida de budgeterade nivåerna på samma sätt som har skett tidigare. Å andra sidan tar de beräkningar som anges i stabilitetsprogrammet ännu inte hänsyn till de besparingarna från aktiverandet av den nationella skuldbromsen. Enligt 2014 års vårprognos från kommissionens avdelningar, som innefattar effekten av utgiftsbesparingar på grund av skuldbromsen, skulle avvikelserna från anpassningsbanan bli mindre under 2014 än vad som antas i stabilitetsprogrammet, medan en tillräcklig strukturell anpassning förväntas under 2015 och utgiftsriktmärket skulle uppnås både 2014 och 2015.

- (9) Avsikten att öka de tillväxtfrämjande utgifterna anges i både stabilitetsprogrammet och det nationella reformprogrammet, men detta förefaller inte ha fullt stöd i de underliggande planerna. De statliga utgifterna för utbildning ökar 2014 men minskar under de följande åren. Baserat på en bedömning av stabilitetsprogrammet och kommissionens prognos, enligt förordning (EG) nr 1466/97, anser rådet att det finns en risk för avvikelse från anpassningsbanan mot det medelfristiga budgetmålet 2014 medan en lämplig korrigering förväntas under 2015.
- (10) Som ett svar på kraven i stabilitets- och tillväxtpakten införde Slovakien en regel om balanserad budget i november 2013. Budgetramverket försvagas dock av avsaknaden av bindande och genomförbara utgiftstak. Införandet av sådana förutsågs i stabilitetsprogrammet för 2013, men detta åtagande har ännu inte

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1176/2011 om förebyggande och korrigering av makroekonomiska obalanser (EUT L 306, 23.11.2011, s. 25).

genomförts och Slovakien fortsätter att vara ett land med medelhög risk angående hållbarheten i de offentliga finanserna och utgifter för hälso- och sjukvård beräknas utgöra den största delen av de ökande kostnaderna för en åldrande befolkning och bidrar med 2 % av BNP, vilket är den andra högsta beräknade ökningen av hälso- och sjukvårdsutgifterna bland alla EU:s medlemsstater. Problemen ger sig framför allt till känna i sjukhusvården och i primärvården. I december 2013 antog regeringen en strategi för hälsoområdet 2014–2030 för att förbättra kostnadseffektiviteten. Detaljerade genomförandeplaner behövs nu för denna strategi.

- (11) Slovakien har gjort framsteg med att förbättra skattedisciplinen och genomförandet av handlingsplanen för bekämpning av skattebedrägeri går framåt med ungefär hälften av åtgärderna på plats. Som ett resultat av detta förefaller det slovakiska skattesystemets effektivitet ha förbättrats 2013, särskilt när det gäller momsen. Behovet av att konsolidera ansträngningarna och förstärka skatteförvaltningens kapacitet för analys och revision kvarstår dock. Arbetet med att slå samman uppbörden av skatter, tullar och socialförsäkringsavgifter ligger efter tidsplanen. För att fortsätta med en tillväxtfrämjande finanspolitisk konsolidering borde Slovakien lita mer till skatter som är mindre tillväxthämmande, framför allt återkommande fastighetsskatter och miljöskatter. Angående detta har inga framsteg gjorts med reformen av den återkommande fastighetsskatten och dess koppling till fastighetens marknadsvärde. Inkomsterna från denna skatt är fortfarande låga och oförändrade i relativa termer sedan 2000. Regeringen införde under 2013 åtgärder för att minska den stora skatteskillnaden mellan anställda och egenföretagare, men det betydande gapet mellan dessa gruppers effektiva skattesatser som konstaterades 2012 kvarstår.
- (12) Arbetsmarknaden står fortfarande inför ett antal utmaningar. Huvuddelen av arbetslösheten, som fortsätter att ligga på cirka 14 %, är långtidsarbetslöshet, vilket visar på det slovakiska arbetslöshetsproblemet strukturella karaktär. Slovakien har gjort vissa framsteg med att minska skattekillen för låginkomsttagare som kommer in på arbetsmarknaden efter långtidsarbetslöshet, men åtgärdernas effektivitet måste övervakas och bedömas. Endast begränsade framsteg har gjorts på andra områden, framför allt med att öka den offentliga arbetsförmedlingens kapacitet att tillhandahålla individanpassade tjänster och förstärka kopplingen mellan aktiveringssåtgärder och socialt bistånd. När det gäller ungdomsarbetslösheten har den offentliga arbetsförmedlingen begränsad kapacitet för tidiga insatser och individanpassning och för att nå ut till ungdomar som inte är inskrivna på arbetsförmedlingen. Det finns därför ett behov av åtgärder inom dessa områden i linje med ungdomsgarantins mål. Ett behov av mer riktade åtgärder finns för de minst gynnade arbetssökarna, till exempel romer, vars sysselsättningsnivå fortsätter att vara mycket låg. Bristen på tillräcklig barnomsorg, särskilt för barn under tre år, gör det svårare för mödrar att återvända till arbetsmarknaden.
- (13) Utbildningssystemets bristande relevans för arbetsmarknaden hämmar tillgången till kompetent arbetskraft. Elevernas resultat inom den obligatoriska utbildningen ligger under EU-genomsnittet och har försämrats avsevärt. De offentliga utgifterna för utbildning fortsätter att vara låga trots de nyligen införda löneökningarna för lärare. Lärarnas inledande utbildning och praktiska erfarenhet förstärks men dessa insatser måste fortsätta. Trots regeringens ansträngningar att reformera yrkesutbildningen och subventionera arbetstillfällen för ungdomar fortsätter ungdomsarbetslösheten att vara bland de högsta i unionen och övergången från skola till jobb problematisk. Den relativt låga andelen av yrkesorienterade program på kandidatnivå och ett otillräckligt samarbete med arbetsgivare minskar den eftergymnasiala utbildningens relevans för arbetsmarknaden. Att förbättra den högre utbildningens kvalitet och samarbetet mellan näringsliv och utbildningssystem skulle också öka innovationsförmågan i ekonomin. Planerna i strategin för smart specialisering pekar åt rätt håll men måste genomföras på ett effektivt sätt. Den fortsatt dåliga tillgången till förskolor och barnomsorg av god kvalitet påverkar utbildningsresultaten negativt, särskilt bland romer. Initiativ som syftar till att förbättra utbildningsresultaten för romska elever är än så länge alltför beroende av medfinansiering från EU.
- (14) När det gäller energi har Slovakien gjort framsteg i arbetet för att bygga ut el- och gasförbindelserna med grannländerna. Åtgärder för att få den slovakiska energimarknaden att fungera bättre, och i synnerhet för att öka insynen i hur tarifferna bestäms, behövs dock fortfarande. Ett paket av åtgärder för att förbättra energieffektiviteten har föreslagits för EU-finansiering under den nya programperioden.

- (15) Den pågående reformen av den offentliga förvaltningen kommer att öka kundorienteringen, men den offentliga förvaltningen fortsätter att underprestera vad gäller både kvalitet och effektivitet. En ihållande hög omsättning av personal beroende på politiska växlingar tillsammans med bristande personalförvaltning och svag analysförmåga hindrar evidensbaserade politiska åtgärder. Slovakien uppnår fortsatt dåliga resultat i internationella korruptionsindex och har gjort små framsteg i förbättringen av rättssystemets effektivitet och öppenhet. Slovakiens affärsklimat har försämrats och stödet till snabbt växande företag stagnerat. Slovakien har nyligen reformerat sina regler för offentlig upphandling i syfte att öka insyn och effektivitet, men tillämpningen av dessa regler fortsätter att vara en utmaning och effekten av 2013 års reform av den offentliga upphandlingen är fortsatt begränsad.
- (16) Kommissionen har inom ramen för den europeiska planeringsterminen genomfört en omfattande analys av Slovakiens ekonomiska politik. Den har bedömt det nationella reformprogrammet och stabilitetsprogrammet. Kommissionen har beaktat inte bara programmets relevans för hållbarheten i finanspolitiken och den socioekonomiska politiken utan även i vilken utsträckning EU:s regler och riktlinjer har iakttagits, mot bakgrund av behovet att stärka den övergripande ekonomiska styrningen i unionen genom att framtida nationella beslut fattas med beaktande av synpunkter på EU-nivå. Kommissionens rekommendationer inom ramen för den europeiska planeringsterminen återspeglas i rekommendationerna 1–6.
- (17) Mot bakgrund av denna bedömning har rådet granskat stabilitetsprogrammet och dess yttrande⁽¹⁾ återspeglas särskilt i rekommendation 1 nedan.
- (18) I samband med den europeiska planeringsterminen har kommissionen dessutom analyserat den ekonomiska politiken i euroområdet som helhet. Mot denna bakgrund har rådet utfärdat specifika rekommendationer som riktar sig till de medlemsstater som har euron som valuta⁽²⁾. I egenskap av ett land som har euron som valuta bör Slovakien också se till att rekommendationerna genomförs fullständigt och i tid.

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS Slovakien att under perioden 2014–2015 vidta följande åtgärder:

1. Efter att det alltför stora underskottet korrigerats, förstärka budgetåtgärderna för 2014 mot bakgrund av skillnaden på 0,3 % av BNP gentemot den förebyggande delen i kraven i stabilitets- och tillväxtpakten, baserat på 2014 års vårprognos från kommissionens avdelningar. Under 2015 säkerställa den nödvändiga anpassningen på 0,1 % av BNP mot det medelfristiga budgetmålet, med beaktande av det förväntat prekära ekonomiska läget. Därefter, och tills det medelfristiga budgetmålet är uppnått, eftersträva en årlig strukturell anpassning med 0,5 % av BNP som riktmärke. Ytterligare förstärka det finanspolitiska ramverket, bland annat genom att införa bindande och genomförbara utgiftstak. Förbättra de offentliga finansernas långsiktiga hållbarhet genom att öka kostnadseffektiviteten inom hälsovården, framför allt genom att rationalisera sjukhusvården och förstärka primärvården.
2. Förbättra skatteförvaltningens effektivitet genom att förstärka dess kapacitet till revision, riskbedömning och skuldindrivning. Koppla fastighetsbeskattningen till marknadsvärdet på fastigheten.
3. Bekämpa långtidsarbetslösheten på ett mer ändamålsenligt sätt genom aktiveringsåtgärder, vuxenutbildning och individanpassad fortbildning av god kvalitet. Förbättra den offentliga arbetsförmedlingens kapacitet för ärendehantering, individanpassad rådgivning och aktivering av de arbetssökande, samt stärka kopplingen mellan aktiveringsåtgärder och socialt bistånd. Effektivt bekämpa ungdomsarbetslösheten genom att förbättra förmågan till tidiga insatser, i linje med målen för en ungdomsgaranti. Förbättra incitamenten för kvinnor i arbetslivet genom att bygga ut barnomsorgen, särskilt för barn under tre år.
4. Vidta åtgärder för att öka undervisningens kvalitet i syfte att förbättra utbildningsresultaten. Öka möjligheterna till arbetsplatsförlagd yrkesutbildning på företag. Anpassa ackrediterings-, finansierings- och förvaltningsåtgärder för att uppmuntra skapandet av yrkesorienterade program på kandidatnivå. Förbättra forskningsbasens kvalitet och relevans och genomföra planer för att främja effektiv kunskapsöverföring och samarbete mellan den akademiska världen, forskningen och näringslivet. Anta strukturella åtgärder för att förbättra tillträdet till en inkluderande förskola och skola av hög kvalitet för marginaliserade grupper, inbegripet romer, och vidta åtgärder för att i allmänhet öka romernas deltagande i yrkesutbildning och högre utbildning.

⁽¹⁾ Enligt artikel 5.2 i förordning (EG) nr 1466/97.

⁽²⁾ Se sidan 141 i detta nummer av EUT.

5. Öka ansträngningarna för att få energimarknaden att fungera bättre, framför allt genom att öka den offentliga insynen i regelverket och genom att analysera de faktorer som avgör de höga nätverksavgifterna för el, särskilt för industrikonsumenter. Ytterligare utveckla förbindelserna med grannländerna mot bakgrund av de framsteg som har gjorts, däribland med Ukraina, i enlighet med det samförståndsavtal som undertecknades i april.
6. Vidta åtgärder, inbegripet genom att ändra lagen om offentlig anställning, i syfte att öka den offentliga förvaltningens oberoende. Anta en strategi för att förbättra personaladministrationen inom den offentliga förvaltningen. Öka ansträngningarna för att förstärka analyskapaciteten i centrala departement, i syfte att vidta evidensbaserade politiska åtgärder och förbättra kvaliteten på konsekvensbedömningarna. Vidta åtgärder för att bekämpa korruption och skynda på ansträngningarna att förbättra rättssystemets effektivitet och kvalitet. Införa åtgärder för att förbättra affärsklimatet i Slovakien, bland annat för små och medelstora företag. Öka ansträngningarna för att förbättra den offentliga upphandlingens effektivitet.

Utfärdad i Bryssel den 8 juli 2014.

På rådets vägnar

P.C. PADOAN

Ordförande

RÅDETS REKOMMENDATION

av den 8 juli 2014

om Finlands nationella reformprogram 2014, med avgivande av rådets yttrande om Finlands stabilitetsprogram 2014

(2014/C 247/24)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA REKOMMENDATION

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 121.2 och 148.4,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1466/97 av den 7 juli 1997 om förstärkning av övervakningen av de offentliga finanserna samt övervakningen och samordningen av den ekonomiska politiken⁽¹⁾, särskilt artikel 5.2,med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1176/2011 av den 16 november 2011 om förebyggande och korrigerande av makroekonomiska obalanser⁽²⁾, särskilt artikel 6.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens rekommendation,

med beaktande av Europaparlamentets resolutioner,

med beaktande av Europeiska rådets slutsatser,

med beaktande av sysselsättningskommitténs yttrande,

med beaktande av ekonomiska och finansiella kommitténs yttrande,

med beaktande av yttrandet från kommittén för socialt skydd,

med beaktande av yttrandet från kommittén för ekonomisk politik, och

av följande skäl:

- (1) Den 26 mars 2010 antog Europeiska rådet kommissionens förslag till en ny strategi för tillväxt och sysselsättning, Europa 2020, som bygger på en ökad samordning av den ekonomiska politiken med inriktning på ett antal nyckelområden där åtgärder behövs för att stärka förutsättningarna för hållbar tillväxt och konkurrenskraft i Europa.
- (2) Den 13 juli 2010 antog rådet, på grundval av kommissionens förslag, en rekommendation om de allmänna riktlinjerna för medlemsstaternas och unionens ekonomiska politik (2010–2014) och den 21 oktober 2010 ett beslut om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik⁽³⁾, vilka tillsammans utgör de så kallade integrerade riktlinjerna. Medlemsstaterna uppmanades att beakta de integrerade riktlinjerna i sin nationella ekonomiska politik och sysselsättningspolitik.
- (3) Den 29 juni 2012 beslutade medlemsstaternas stats- och regeringschefer om en tillväxt- och sysselsättningspakt, som ger ett enhetligt ramverk för insatser på nationell nivå, EU-nivå och euroområdesnivå med hjälp av alla tänkbara medel, instrument och politiska åtgärder. De beslutade om insatser som ska utföras på medlemsstatsnivå och förband sig särskilt att uppnå målen i strategin Europa 2020 och genomföra de landsspecifika rekommendationerna.

⁽¹⁾ EGT L 209, 2.8.1997, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 306, 23.11.2011, s. 25.

⁽³⁾ Upprätthålls för 2014 genom rådets beslut 2014/322/EU av den 6 maj 2014 om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik för 2014 (EUT L 165, 4.6.2014, s. 49).

- (4) Den 9 juli 2013 antog rådet en rekommendation⁽¹⁾ om Finlands nationella reformprogram för 2013 och avgav sitt yttrande om Finlands uppdaterade stabilitetsprogram för 2012–2017. Den 15 november 2013, i linje med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 473/2013⁽²⁾, lade kommissionen fram sitt yttrande om Finlands utkast till budgetplan för 2014.
- (5) Den 13 november 2013 antog kommissionen den årliga tillväxtöversikten, som markerar inledningen av 2014 års europeiska planeringstermin för samordning av den ekonomiska politiken. Den 13 november 2013 antog kommissionen, på grundval av förordning (EU) nr 1176/2011, även rapporten om varningsmekanismen i vilken Finland angavs som en av de medlemsstater som skulle bli föremål för en fördjupad granskning.
- (6) Den 20 december 2013 godkände Europeiska rådet prioriteringarna för att säkerställa finansiell stabilitet, finanspolitisk konsolidering och tillväxtfrämjande åtgärder. Europeiska rådet betonade behovet av att eftersträva differentierad och tillväxtfrämjande konsolidering av de offentliga finanserna, återställa normala lånevillkor i ekonomin, främja tillväxt och konkurrenskraft, bekämpa arbetslöshet och krisens sociala följdverkningar samt modernisera den offentliga förvaltningen.
- (7) Den 5 mars 2014 offentliggjorde kommissionen resultaten av sin fördjupade granskning av Finland i enlighet med artikel 5 i förordning (EU) nr 1176/2011. Av analysen drog kommissionen slutsatsen att Finland fortfarande har makroekonomiska obalanser som kräver övervakning och politiska åtgärder. Det är särskilt viktigt att man fortsätter att uppmärksamma de senaste årens svaga exportresultat i Finland, vilka är faktorer som drivs på genom omstruktureringen av industrin, tillika med konkurrensfaktorer ur ett kostnads- och icke-kostnadsperspektiv.
- (8) Den 17 april 2014 lade Finland fram sitt nationella reformprogram 2014 och sitt stabilitetsprogram 2014. För att beakta deras inbördes samband har de båda programmen bedömts samtidigt.
- (9) Syftet med den finanspolitiska strategin i stabilitetsprogrammet 2014 är att återgå till det medelfristiga budgetmålet under 2015, se till att det strukturella saldot ligger över detta mål under återstoden av tiden för stabilitetsprogrammet och att uppnå balans i den offentliga budgeten från 2017 och framåt. Finlands medelfristiga mål om ett strukturellt underskott på 0,5 % av BNP återspeglar kraven i stabilitets- och tillväxtpakten. Finland nådde sitt medelfristiga budgetmål 2013, och ämnar hålla sig i närheten av det under 2014, eftersom det också är förenligt med utgiftsriktmärket. Finland ämnar hålla sig ovanför sitt medelfristiga budgetmål under 2015 och fortsätta efterleva utgiftsriktmärket. På det hela taget är detta i linje med kraven i stabilitets- och tillväxtpakten. Samtidigt håller bruttoskuldkvoten på att öka och förväntas tillfälligt överstiga 60 % av BNP under 2015, framför allt till följd av de svaga makroekonomiska utsikterna. Det makroekonomiska scenario som ligger till grund för beräkningarna av de offentliga finanserna i stabilitetsprogrammet, som inte tagits fram på ett oberoende sätt, är rimligt, även om det är något mer optimistiskt än kommissionens avdelningars vårprognos 2014 för den ekonomiska tillväxten under 2014 och 2015. I kommissionens avdelningars vårprognos 2014 förutspås att det strukturella saldot kommer att minska med 0,3 % av BNP under 2014, något som innebär en avvikelse från det medelfristiga budgetmålet, och öka med 0,6 % av BNP under 2015, samtidigt som de förutspås att utgiftsriktmärket kommer att efterlevas under båda åren. På grundval av dess bedömning av stabilitetsprogrammet och kommissionens prognos, enligt förordning (EG) nr 1466/97, anser rådet att Finland kan förväntas nå målen i sitt stabilitetsprogram som i stora drag överensstämmer med stabilitets- och tillväxtpakten.
- (10) Finland löper en hög risk att utvecklingen inte är hållbar på lång sikt, på grund av den budgetmässiga påverkan till följd av kostnaderna för en åldrande befolkning. Finland har erkänt hållbarhetsgapet och utarbetade under 2013 ett strukturpolitiskt program för att överbrygga gapet och åter få fart på tillväxten. Ett annat viktigt steg var ramarna för statsfinanserna och planen för de offentliga finanserna

⁽¹⁾ EUT C 217, 30.7.2013, s. 24.

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 473/2013 av den 21 maj 2013 om gemensamma bestämmelser för övervakning och bedömning av utkast till budgetplaner och säkerställande av korrigerings av alltför stora underskott i medlemsstater i euroområdet (EUT L 140, 27.5.2013, s. 11).

för 2015–2018 från mars 2014 med planer på anpassningsåtgärder, strukturella reformer och satsningar på tillväxt. Anpassningsåtgärderna för inkomster gäller i huvudsak höjningar av inkomst- och punktskatterna.

- (11) De offentliga tjänsternas effektivitet har inte hållit jämna steg med produktivitetens utvecklingen inom den privata sektorn. Finland förbereder administrativa reformer av den kommunala strukturen samt hälso- och sjukvården och socialtjänsten. Reformeringen av kommunerna går ut på en frivillig sammanslagning av kommuner, med ekonomiska incitament från staten. Resultatet av de frivilliga sammanslagningarna är ännu osäkert. Socialtjänsten och hälso- och sjukvården ska levereras av fem regionala tillhandahållare, och kommunerna kommer fortsatt att delta i tillhandahållandet av tjänsterna. Detaljerna är ännu inte kända, och enligt planerna ska ett lagstiftningsförslag läggas fram hösten 2014. De nya strukturerna torde vara införda i början av 2017. Lagen från juli 2013 om stödande av den äldre befolkningens funktionsförmåga som fäster stor uppmärksamhet vid förebyggande, rehabilitering och självständigt boende bör bidra till att minska behovet av institutionsvård och begränsa de framtida kostnaderna för långtidsvård.
- (12) Den viktigaste utmaningen på arbetsmarknaden i Finland är fortsatt det långsiktiga arbetskraftsutbudet, eftersom antalet människor som lämnar arbetsmarknaden nu är högre än antalet som kommer in på den. Yrkeslivet måste förlängas och arbetskraftsutbudet förbättras för att möta efterfrågan på arbetskraft i framtiden. Regeringens strukturpolitiska program från 2013 innehåller åtgärder för att förlänga yrkeslivet och förbättra utbudet av arbetskraft, även en ökning av incitamenten för att ta arbete. Finland arbetar med att minska möjligheterna till tidigt utträde från arbetsmarknaden, men vissa möjligheter kvarstår, såsom arbetslöshetsslussen, som innebär att äldre arbetslösa under vissa förutsättningar kan fortsätta att lyfta arbetslöshetsunderstöd tills de går i pension. Den nyligen införda livslängdskoefficienten och tredubblandet av intjäningsprocenten verkar inte påverka pensionsbeteendet i någon större utsträckning. Eftersom den förväntade livslängden ökar snabbare än planerat och människor inte arbetar längre upp i åldrarna finns det en risk för att pensionerna inte kommer räcka till. Finland har satt som mål att höja den faktiska pensionsåldern till minst 62,4 år senast 2025. Det är osäkert om målet kan nås utan nya åtgärder, som en höjning av den lagstadgade pensionsåldern eller ökade insatser för att förbättra anställbarheten hos äldre arbetstagare. Arbetsmarknadens parter arbetar med sitt förslag till pensionsreform som den nya regeringen ska genomföra efter riksdagsvalet våren 2015 och som ska träda i kraft i början av 2017. Finland har vidtagit ändamålsenliga och omfattande åtgärder för att minska ungdoms- och långtidsarbetslösheten. Det kommer att ta tid att uppnå en stadigvarande förbättring av målgruppernas kompetens samt deras utsikter på arbetsmarknaden.
- (13) Finland har vidtagit åtgärder för att förbättra konkurrenskraften generellt sett, och vissa framsteg har gjorts när det gäller att genomföra programmet för främjande av sund konkurrens. Konkurrensverket och Konsumentverket har slagits samman till ett enda verk, och de första stegen har tagits för att införa den nya strukturen. I konkurrenslagen föreskrivs det nu ett tröskelvärde för när ett företag uppfattas ha nått en dominerande marknadsställning inom dagligvaruhandeln och det finska konkurrens- och konsumentverket har getts särskilda befogenheter att under vissa omständigheter ingripa i offentliga organs ekonomiska verksamhet som snedvrider konkurrensen på marknaden. Detaljhandeln i Finland är mycket koncentrerad och det finns vissa inslag i gällande bestämmelser som kan försämra konkurrensen och stärka de båda ledande detaljhandelsgruppernas ställning. Ett exempel på ett sådant inslag är att stadsplaneringsbestämmelserna är strikta, särskilt för stormarknader. Markanvändnings- och bygglagen ses över för närvarande, och lagen kan därför ändras så att den framöver i större utsträckning stöder en sund konkurrens. Detaljhandeln i Finland är fortsatt en av de mest reglerade bland medlemsstaterna inklusive de hinder för konkurrensen som skapas genom bestämmelserna om var stormarknader får byggas.
- (14) Att få fart på tillväxten och konkurrenskraften är en av de viktigaste utmaningarna inom den finska ekonomin. Finland rankas högt i internationella konkurrenskraftsjämförelser, men var ändå det land inom unionen som snabbast tappade exportmarknadsandelar under 2007–2012. FoU-intensiteten inom industrin håller på att minska, och det nationella målet för FoU-kostnader verkar bli allt svårare att uppnå. Det finska forsknings- och innovationssystemets förmåga att omvandla investeringar i FoU till nya innovativa produkter och tjänster är en kritisk fråga. För närvarande är investeringarna inte tillräckliga för att omvandla FoU-potentialen till nya produkter. Ett begränsat antal stora exportföretag som säljer ett snävt produktsortiment samt finska småföretags lägre benägenhet att exportera försämrar resultatet för handeln

och en eventuell tillväxt. Exportpotentialen kan främjas genom att internationaliseringen av småföretagen får ytterligare skräddarsytt stöd. Finland har inlett reformer för att utveckla förmågan att ta fram innovativa produkter och stödja en diversifiering av industrin, inklusive en omfattande reform av de anslag som beviljas forskningsinstitut och forskningen i sig. I 2013 års strukturpolitiska program och ramarna för statsfinanserna och planen för de offentliga finanserna 2015–2018 från mars 2014 ingår inte bara anpassningsåtgärder och strukturreformer utan även initiativ för att främja tillväxt och innovation. Finland skulle även kunna gynnas av att diversifiera sitt energiutbud, i synnerhet eftersom landet är beroende av en enda gaskälla.

- (15) Kommissionen har inom ramen för den europeiska planeringsterminen gjort en omfattande analys av Finlands ekonomiska politik. Den har bedömt det nationella reformprogrammet och stabilitetsprogrammet. Kommissionen har beaktat inte bara programmets relevans för hållbarheten i finanspolitiken och den socioekonomiska politiken i Finland utan även i vilken utsträckning EU:s regler och riktlinjer har iakttagits, mot bakgrund av behovet att stärka den övergripande ekonomiska styrningen i unionen genom att framtida nationella beslut fattas med beaktande av synpunkter på EU-nivå. Kommissionens rekommendationer inom ramen för den europeiska planeringsterminen återspeglas i rekommendationerna 1–5 nedan.
- (16) Mot bakgrund av denna bedömning har rådet granskat stabilitetsprogrammet och dess yttrande⁽¹⁾ återspeglas särskilt i rekommendation 1 nedan.
- (17) Mot bakgrund av kommissionens fördjupade granskning och denna bedömning har rådet granskat det nationella reformprogrammet och stabilitetsprogrammet. Dess rekommendationer enligt artikel 6 i förordning (EU) nr 1176/2011 återspeglas i rekommendationerna 2, 4 och 5 nedan.
- (18) Kommissionen har också inom den europeiska planeringsterminen analyserat den ekonomiska politiken i euroområdet som helhet. Mot denna bakgrund har rådet utfärdat specifika rekommendationer som riktar sig till de medlemsstater som har euron som valuta⁽²⁾. I egenskap av ett land som har euron som valuta bör Finland också se till att de rekommendationerna genomförs fullständigt och i tid.

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS Finland att under perioden 2014–2015 vidta följande åtgärder:

1. Begränsa den framväxande klyftan när det gäller det medelfristiga budgetmålet samt, som planerat, se till att efterleva det från och med 2015 och framåt. Se till att skuldriteriet efterlevs och samtidigt fortsätta en tillväxtfrämjande finanspolitik. Snabbt genomföra reformerna i det strukturpolitiska programmet och ramarna för statsfinanserna och planen för de offentliga finanserna 2015–2018 för att minska problemet med den finanspolitiska hållbarheten och stärka förutsättningarna för tillväxt.
2. Se till att de pågående administrativa reformerna kring kommunernas struktur samt socialtjänsten och hälso- och sjukvården genomförs effektivt, i syfte att öka kostnadseffektiviteten vid tillhandahållandet av de offentliga tjänsterna.
3. Öka utnyttjandet av den fulla arbetskraftspotentialen på arbetsmarknaden, bland annat genom att öka sysselsättningen och förbättra anställbarheten för äldre arbetstagare, höja den faktiska pensionsåldern, minska möjligheterna till tidigt utträde från arbetsmarknaden och anpassa pensionsåldern eller pensionsförmånerna till förändringar i den förväntade livslängden. Förbättra ungas och långtidsarbetslösa möjligheter på arbetsmarknaden, med särskilt fokus på yrkesrelevant kompetensutveckling och riktade aktiveringsåtgärder.
4. Fortsätta insatser för att öka konkurrensen inom produkt- och tjänstemarknaderna, särskilt detaljhandeln, genom att genomföra programmet för främjande av sund konkurrens, inklusive ändringar av markanvändnings- och bygglagen så att den i större utsträckning stöder sund konkurrens.

⁽¹⁾ Enligt artikel 5.2 i rådets förordning (EG) nr 1466/97.

⁽²⁾ Se sidan 141 i detta nummer av EUT.

5. Fortsätta att öka Finlands förmåga att ta fram innovativa produkter, tjänster och högtillväxtföretag i en snabbt föränderlig miljö, och fortsätta diversifieringen av industrin, särskilt genom att förbättra företagsklimatet för att stärka investeringarna i Finland och att fortsätta att göra det lättare för småföretag att ta sig in på exportmarknaderna. Öka utvecklingen av en gränsöverskridande gasledning med Estland.

Utfärdad i Bryssel den 8 juli 2014.

På rådets vägnar

P.C. PADOAN

Ordförande

RÅDETS REKOMMENDATION

av den 8 juli 2014

om Sveriges nationella reformprogram 2014, med avgivande av rådets yttrande om Sveriges konvergensprogram 2014

(2014/C 247/25)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA REKOMMENDATION

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 121.2 och 148.4,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1466/97 av den 7 juli 1997 om förstärkning av övervakningen av de offentliga finanserna samt övervakningen och samordningen av den ekonomiska politiken⁽¹⁾, särskilt artikel 9.2,med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1176/2011 av den 16 november 2011 om förebyggande och korrigerande av makroekonomiska obalanser⁽²⁾, särskilt artikel 6.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens rekommendation,

med beaktande av Europaparlamentets resolutioner,

med beaktande av Europeiska rådets slutsatser,

med beaktande av sysselsättningskommitténs yttrande,

med beaktande av ekonomiska och finansiella kommitténs yttrande,

med beaktande av yttrandet från kommittén för socialt skydd,

med beaktande av yttrandet från kommittén för ekonomisk politik, och

av följande skäl:

- (1) Den 26 mars 2010 antog Europeiska rådet kommissionens förslag till en ny strategi för tillväxt och sysselsättning, Europa 2020, som bygger på en ökad samordning av den ekonomiska politiken med inriktning på ett antal nyckelområden där åtgärder behövs för att stärka förutsättningarna för hållbar tillväxt och konkurrenskraft i Europa.
- (2) Den 13 juli 2010 antog rådet på grundval av kommissionens förslag en rekommendation om de allmänna riktlinjerna för medlemsstaternas och unionens ekonomiska politik (2010–2014) och den 21 oktober 2010 ett beslut om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik⁽³⁾, vilka tillsammans utgör de integrerade riktlinjerna. Medlemsstaterna uppmanades att beakta de integrerade riktlinjerna i sin nationella ekonomiska politik och sysselsättningspolitik.
- (3) Den 29 juni 2012 beslutade medlemsstaternas stats- och regeringschefer om en tillväxt- och sysselsättningspakt, som ger ett enhetligt ramverk för insatser på nationell nivå, EU-nivå och euroområdesnivå med hjälp av alla tänkbara medel, instrument och politiska åtgärder. De beslutade om insatser som ska utföras på medlemsstatsnivå och förband sig särskilt att uppnå målen i strategin Europa 2020 och genomföra de landsspecifika rekommendationerna.
- (4) Den 9 juli 2013 antog rådet en rekommendation⁽⁴⁾ om Sveriges nationella reformprogram för 2013 och avgav ett yttrande om Sveriges uppdaterade konvergensprogram för 2012–2016.

⁽¹⁾ EGT L 209, 2.8.1997, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 306, 23.11.2011, s. 25.

⁽³⁾ Upprätthålls för 2014 genom rådets beslut 2014/322/EU av den 6 maj 2014 om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik för 2014 (EUT L 165, 4.6.2014, s. 49).

⁽⁴⁾ EUT C 217, 30.7.2013, s. 86.

- (5) Den 13 november 2013 antog kommissionen den årliga tillväxtöversikten, som markerar inledningen av 2014 års europeiska planeringstermin för samordning av den ekonomiska politiken. Den 13 november 2013 antog kommissionen även, på grundval av förordning (EU) nr 1176/2011, rapporten om varningsmekanismen, i vilken Sverige identifierades som en av de medlemsstater som skulle bli föremål för en fördjupad granskning.
- (6) Den 20 december 2013 godkände Europeiska rådet prioriteringarna för att säkerställa finansiell stabilitet, finanspolitisk konsolidering och tillväxtfrämjande åtgärder. Europeiska rådet betonade behovet av att eftersträva differentierad och tillväxtfrämjande konsolidering av de offentliga finanserna, återställa normala lånevillkor i ekonomin, främja tillväxt och konkurrenskraft, bekämpa arbetslöshet och krisens sociala följdverkningar samt modernisera den offentliga förvaltningen.
- (7) Den 5 mars 2014 offentliggjorde kommissionen resultatet av sin fördjupade granskning av Sverige i enlighet med artikel 5 i förordning (EU) nr 1176/2011. Av analysen drog kommissionen slutsatsen att Sverige fortfarande har makroekonomiska obalanser som kräver övervakning och politiska åtgärder. Det är särskilt viktigt att man fortsätter att uppmärksamma utvecklingen av hushållens skuldsättning tillsammans med de ineffektiva inslagen på bostadsmarknaden. Även om riskerna med det stora överskottet i bytesbalansen inte kan jämföras med riskerna med stora underskott, och delvis är kopplat till behovet att minska skuldsättningen, kommer kommissionen att följa utvecklingen av Sveriges bytesbalans i samband med den europeiska planeringsterminen.
- (8) Den 16 april 2014 lade Sverige fram sitt nationella reformprogram för 2014 och sitt konvergensprogram för 2014. För att beakta deras inbördes samband har de båda programmen bedömts samtidigt.
- (9) Målet för den finanspolitiska strategin i konvergensprogrammet för 2014 är ett överskott i de offentliga finanserna på i genomsnitt 1 % av BNP över en konjunkturcykel, i enlighet med Sveriges finanspolitiska ramverk. I konvergensprogrammet bekräftar man det medelfristiga budgetmål som fastställdes i det föregående konvergensprogrammet, nämligen ett strukturellt underskott på 1 % av BNP, vilket återspeglar kraven i stabilitets- och tillväxtpakten. På grundval av det (omräknade) strukturella saldoto kommer Sverige enligt konvergensprogrammet att med råge nå sitt medelfristiga budgetmål under programperioden. Enligt konvergensprogrammet förväntas den offentliga skulden, som hamnar klart under referensvärdet på 60 % av BNP, sjunka från 41,5 % av BNP under 2014 till 35 % under 2017. Därför ligger den finanspolitiska strategin i konvergensprogrammet i stort sett i linje med stabilitets- och tillväxtpaktens krav. Det makroekonomiska scenario som ligger till grund för de finanspolitiska beräkningarna i konvergensprogrammet är rimligt. När det gäller de offentliga finansernas långsiktiga hållbarhet går en stor andel av BNP till långtidsvärd och man förespar en stor ökning av utgifterna på lång sikt på grund av den åldrande befolkningen, varför utgifterna i Sverige kommer att uppgå till 6,4 % av BNP år 2060. Sverige bör ta itu med detta genom att se till att ha tillräckligt höga primära överskott och ytterligare hålla tillbaka den åldersrelaterade utgiftsökningen för att sörja för den långsiktiga finanspolitiska hållbarheten. På grundval av dess bedömning av konvergensprogrammet för 2014 och kommissionens prognos, enligt förordning (EG) nr 1466/97, anser rådet att Sveriges konvergensprogram stämmer överens med stabilitets- och tillväxtpaktens regler och att riskerna som är förknippade med de finanspolitiska målen är begränsade.
- (10) Den höga skuldsättningen i den privata sektorn och i synnerhet hos de svenska hushållen är fortfarande oroande. Den finansiella sektorns exponering mot hushållen har i motsats till näringslivet ökat i takt med hushållens skulder, som i nuläget uppgår till 83 % av BNP eller cirka 160 % av deras disponibla inkomst. Skuldsättningen drivs på av fortsatt kreditillväxt och en långsam amorteringstakt på bostadslånen. Om räntan stiger, bostadspriserna sjunker och/eller makroekonomin utvecklas negativt, skulle hushållens höga skuldsättning vara en riskfaktor. En sådan händelseutveckling skulle påverka hushållen och deras konsumtionsmönster. Det skulle också kunna få negativa andrahandseffekter på banksektorn genom att öka antalet nödlidande lån och kostnaden för upplåning på marknaden. Sverige har varken aviserat eller antagit några åtgärder för att ta itu med skatteavdragen för räntor på bostadslån, vilket kan göras inom ramen för en skatteväxling utan att det totala skattetrycket ökar. Däremot har Sverige vidtagit vissa åtgärder för att främja en ansvarsfull utlåning genom att i maj 2013 införa ett riskviktgolv på 15 % och en ytterligare ökning har aviserats. Amorteringskraven är dock låga med mycket långa amorteringstider för lån på

mindre än 75 % av belåningsgraden, och några kraftfulla åtgärder i det avseendet har inte vidtagits, med tanke på att det är frivilligt att följa rekommendationen från oktober 2013 om individuella amorteringsplaner. Svenska Bankföreningen skärpte i mars 2014 sin rekommendation i vilken man efterlyste amortering ner till 70 % av belåningsgraden. Slutligen har Sverige tagit itu med den gynnsamma behandlingen i företagsbeskattningen av lånefinansiering genom att ytterligare begränsa ränteavdrag och från januari 2013 utöka begränsningarna till alla typer av koncerninterna lån samt införa ett så kallat investeraravdrag som kan motverka den gynnsamma behandlingen av lånefinansiering i beskattningen. Bolagsskatten sänktes också från 26,3 % till 22 % från början av 2013.

- (11) Den svenska bostadsmarknaden, som kännetecknas av stora prisökningar under de senaste två årtiondena, förblir en källa till instabilitet. Ineffektiva inslag tynger fortfarande tillgången på bostäder, vilket framför allt är följderna av en tungrodd planprocess, begränsad konkurrens inom byggsektorn och en hög grad av hyresreglering. Tillsammans med en utformning av bostadsbeskattningen som främjar ökad skuldsättning tenderar dessa ineffektivitetsinslag att pressa upp bostadspriserna. Sverige har vidtagit vissa åtgärder på hyresmarknaden, men dessa åtgärder verkar inte tillräckliga för att komma till rätta med de underliggande strukturproblemen med en stelbent hyresreglering. Inga åtgärder för hyresmarknaden fanns med i regeringens ekonomiska vårproposition som lades fram den 9 april 2014. Sverige har vidtagit åtgärder för att åtgärda problemen med de ineffektiva planerings- och planprocesserna samt kommunernas planmonopol genom att kräva att kommunerna anlägger ett regionalt perspektiv när de fastställer bostadsbehoven. Dessa åtgärder är ett steg i rätt riktning, men alla har ännu inte genomförts och det finns inga sanktioner mot de kommuner som inte genomför dem.
- (12) Trots stora anslag finns det belägg för att studieresultaten i grundskolan enligt internationella mätningar är sämre än under det tidiga 2000-talet. Sverige har nu sämre resultat än genomsnittet i både EU och OECD på de tre testade områdena (läsförståelse, matematik och naturvetenskap). Dessutom har sambandet mellan socioekonomisk bakgrund och resultat blivit starkare och skillnaderna mellan skolor har ökat. De åtgärder som regeringen har föreslagit är visserligen steg i rätt riktning, men det verkar som om det kommer att behövas mer radikala strukturförändringar. Sverige tänker därför utföra en granskning av skolsystemets effektivitet för att se hur man kan återfå en hög prestationsnivå.
- (13) Läget på arbetsmarknaden för ungdomar, lågutbildade och personer med invandrarbakgrund är fortsatt svårt. Ungdomsarbetslösheten ligger kvar över EU-genomsnittet. Regeringen har tagit itu med frågorna, men det verkar som om svårigheterna kan vara kopplade till problemen på utbildningsområdet, där utbildningssystemet har misslyckats med att ge en del ungdomar den kompetens de behöver för att ta sig in på arbetsmarknaden. När det gäller integrationen på arbetsmarknaden och utbildning och fortbildning har Sverige vidtagit åtgärder för att underlätta övergången från skola till arbete (reform av lärlingsutbildningen, inklusive en *lärlingslön*) och för att hjälpa ungdomar att få arbetslivserfarenhet (*yrkesintroduktionsanställningar*). Övergången har i praktiken underlättats genom att man har infört tidiga insatser för de som behöver dem mest. Täckningen och insatserna för nå ut till oanmälda som varken är i arbete eller utbildning är dock fortfarande otillräckliga. Sverige arbetar också för att påskynda integreringen av personer med invandrarbakgrund, där problemen kvarstår i synnerhet för personer som invandrat från länder utanför unionen. Slutligen håller Sverige på att utvärdera effekterna av den sänkta moms på restaurang- och cateringtjänster till stöd för nya jobb. Slututvärderingen väntas vara klar i januari 2016.
- (14) Kommissionen har inom ramen för den europeiska planeringsterminen gjort en omfattande analys av Sveriges ekonomiska politik. Den har bedömt det nationella reformprogrammet och konvergensprogrammet. Kommissionen har beaktat inte bara programmets relevans för hållbarheten i finanspolitiken och den socioekonomiska politiken i Sverige utan också i vilken mån EU:s regler och riktlinjer har iakttagits, mot bakgrund av behovet att stärka den övergripande ekonomiska styrningen i unionen genom att framtida nationella beslut fattas med beaktande av synpunkter på EU-nivå. Kommissionens rekommendationer inom ramen för den europeiska planeringsterminen återspeglas i rekommendationerna 1–4 nedan.
- (15) Mot bakgrund av denna bedömning har rådet granskat konvergensprogrammet, och dess yttrande ⁽¹⁾ återspeglas särskilt i rekommendation 1 nedan.

⁽¹⁾ Enligt artikel 9.2 i förordning (EG) nr 1466/97.

- (16) Mot bakgrund av kommissionens fördjupade granskning och denna bedömning har rådet granskat det nationella reformprogrammet och konvergensprogrammet. Dess rekommendationer enligt artikel 6 i förordning (EU) nr 1176/2011 återspeglas i rekommendationerna 2 och 3 nedan.

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS Sverige att under perioden 2014–2015 vidta följande åtgärder:

1. Fortsätta att driva en tillväxtvänlig finanspolitik och bevara sunda offentliga finanser, och se till att man håller fast vid det medelfristiga budgetmålet under den period som omfattas av konvergensprogrammet, också med tanke på de utmaningar som den åldrande befolkningen utgör för de offentliga finansernas långsiktiga hållbarhet.
2. Dämpa hushållens låneökning och den privata skuldsättningen. I detta avseende begränsa effekterna av den gynnsamma behandlingen av lån i inkomstbeskattningen genom att stegvis begränsa skatteavdragen för räntor på bostadslån och/eller höja fastighetsskatten. Vidta ytterligare åtgärder för att öka amorteringstakten på bostadslån.
3. Ytterligare effektivisera bostadsmarknaden genom fortsatta reformer av hyressättningssystemet. I synnerhet tillåta mer marknadsorienterade hyror genom att röra sig bort från bruksvärdessystemet och ytterligare avreglera vissa segment på hyresmarknaden, samt ge större avtalsfrihet åt enskilda hyresgäster och hyresvärdar. Förkorta och förenkla plan- och överklagandeprocesser, genom att sänka och slå samman administrativa krav, harmonisera byggkrav och standarder mellan kommunerna och öka öppenheten kring förfarandet vid marktilldelning. Uppmuntra kommunerna att upplåta egen mark för nybyggnation av bostäder.
4. Vidta lämpliga åtgärder för att förbättra baskunskaperna och underlätta övergången från utbildning till arbetsmarknad, bland annat genom en större användning av arbetsplatsförlagt lärande och lärlingsprogram. Förstärka satsningarna för att effektivare inrikta arbetsmarknads- och utbildningsåtgärder på lågutbildade och personer med invandrarbakgrund. Öka de tidiga insatserna och det aktiva uppsökandet av ungdomar som inte är inskrivna hos myndigheterna.

Utfärdad i Bryssel den 8 juli 2014.

På rådets vägnar

P.C. PADOAN

Ordförande

RÅDETS REKOMMENDATION

av den 8 juli 2014

om Förenade kungarikets nationella reformprogram 2014, med avgivande av rådets yttrande om Förenade kungarikets konvergensprogram 2014

(2014/C 247/26)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA REKOMMENDATION

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 121.2 och 148.4,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1466/97 av den 7 juli 1997 om förstärkning av övervakningen av de offentliga finanserna samt övervakningen och samordningen av den ekonomiska politiken⁽¹⁾, särskilt artikel 9.2,med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1176/2011 av den 16 november 2011 om förebyggande och korrigerande av makroekonomiska obalanser⁽²⁾, särskilt artikel 6.1;

med beaktande av Europeiska kommissionens rekommendation,

med beaktande av Europaparlamentets resolutioner,

med beaktande av Europeiska rådets slutsatser,

med beaktande av sysselsättningskommitténs yttrande,

med beaktande av yttrandet från ekonomiska och finansiella kommittén,

med beaktande av yttrandet från kommittén för socialt skydd,

med beaktande av yttrandet från kommittén för ekonomisk politik, och

av följande skäl:

- (1) Den 26 mars 2010 godkände Europeiska rådet kommissionens förslag till en ny strategi för tillväxt och sysselsättning, Europa 2020, som bygger på en ökad samordning av den ekonomiska politiken med inriktning på ett antal nyckelområden där åtgärder behövs för att stärka förutsättningarna för hållbar tillväxt och konkurrenskraft i Europa.
- (2) Den 13 juli 2010 antog rådet på grundval av kommissionens förslag en rekommendation om de allmänna riktlinjerna för medlemsstaternas och unionens ekonomiska politik (2010–2014) och den 21 oktober 2010 ett beslut om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik⁽³⁾, vilka tillsammans utgör de så kallade integrerade riktlinjerna. Medlemsstaterna uppmanades att beakta de integrerade riktlinjerna i sin nationella ekonomiska politik och sysselsättningspolitik.
- (3) Den 29 juni 2012 beslutade medlemsstaternas stats- och regeringschefer om en tillväxt- och sysselsättningspakt, som ger ett enhetligt ramverk för insatser på nationell nivå, EU-nivå och euroområdesnivå med hjälp av alla tänkbara medel, instrument och politiska åtgärder. De beslutade om insatser som ska utföras på medlemsstatsnivå och uttryckte i synnerhet sitt helhjärtade åtagande att uppnå målen i Europa 2020-strategin och genomföra de landsspecifika rekommendationerna.
- (4) Den 9 juli 2013 antog rådet en rekommendation⁽⁴⁾ om Förenade kungarikets nationella reformprogram 2013 och avgav ett yttrande om Förenade kungarikets uppdaterade konvergensprogram för 2012–2013 till 2017–2018.

⁽¹⁾ EGT L 209, 2.8.1997, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 306, 23.11.2011, s. 25.

⁽³⁾ Upprätthålls för 2014 genom rådets beslut 2014/322/EU av den 6 maj 2014 om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik för 2014 (EUT L 165, 4.6.2014, s. 49).

⁽⁴⁾ EUT C 217, 30.7.2013, s. 93.

- (5) Den 13 november 2013 antog kommissionen den årliga tillväxtöversikten, som markerar inledningen av 2014 års europeiska planeringstermin för samordning av den ekonomiska politiken. Den 13 november 2013 antog kommissionen, på grundval av förordning (EU) nr 1176/2011, även rapporten om varningsmekanismen, i vilken Förenade kungariket identifierades som en av de medlemsstater som skulle bli föremål för en fördjupad granskning.
- (6) Den 20 december 2013 godkände Europeiska rådet prioriteringarna för att säkerställa finansiell stabilitet, finanspolitisk konsolidering och tillväxtfrämjande åtgärder. Det betonade behovet av att eftersträva differentierad och tillväxtfrämjande konsolidering av de offentliga finanserna, återställa normala lånevillkor i ekonomin, främja tillväxt och konkurrenskraft, bekämpa arbetslöshet och krisens sociala följdverkningar samt modernisera den offentliga förvaltningen.
- (7) Den 5 mars 2014 offentliggjorde kommissionen resultaten av sin fördjupade granskning av Förenade kungariket, i enlighet med artikel 5 i förordning (EU) nr 1176/2011. Av analysen drog kommissionen slutsatsen att Förenade kungariket fortfarande har makroekonomiska obalanser som kräver övervakning och politiska åtgärder. Det är särskilt viktigt att man fortsätter att uppmärksamma utvecklingen av hushållens skuldsättning, kopplad till de höga bolånenivåerna och bostadsmarknadens strukturella särdrag, liksom den ogynnsamma utvecklingen vad gäller exportmarknadsandelar. Riskerna i bostadssektorn är kopplade till ett fortsatt strukturellt för lågt utbud av bostäder, inneboende utbudsbegränsningar, särskilt i London, och en relativt långsam utveckling av utbudet trots ökad efterfrågan fortsätter att driva upp bostadspriserna, särskilt i London och sydöstra England, och detta leder även till att köparna tar stora bostadslån. Den minskande exportmarknadsandelen medför sannolikt inga risker på kort sikt, men tyder på att det finns strukturella problem, särskilt med tanke på det aktuella underskottet i bytesbalansen. Dessa strukturella problem är kopplade till kompetensglapp och brister i infrastrukturen. När det gäller de offentliga finanserna förväntas Förenade kungariket inte klara den tidsfrist för korrigering av det alltför stora underskottet som rådet fastställt och den genomsnittliga årliga finanspolitiska insatsen understiger rekommendationen.
- (8) Den 30 april 2014 lade Förenade kungariket fram sitt nationella reformprogram 2014 och sitt konvergensprogram 2014. För att beakta deras inbördes samband har de båda programmen bedömts samtidigt.
- (9) I enlighet med artikel 4 i protokollet (nr 15) om vissa bestämmelser angående Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland ska inte skyldigheten enligt artikel 126.1 i Fördraget om Europeiska unionens funktionssätt att undvika alltför stora underskott, tillämpas på Förenade kungariket. I artikel 5 i protokollet fastställs att Förenade kungariket ska bemöda sig om att undvika ett alltför stort underskott. Den 8 juli 2008 beslöt rådet, i enlighet med artikel 104.6 i fördraget om upprättande av Europeiska gemenskapen, att det föreligger ett alltför stort underskott i Förenade kungariket.
- (10) Syftet med den finanspolitiska strategin i konvergensprogrammet 2014 är att uppnå ett konjunkturrensat nuvarande budgetsaldo vid utgången av en fortlöpande femårsperiod; den innevarande perioden löper ut 2018–2019. Konvergensprogrammet saknar det medelfristiga budgetmål som föreskrivs i stabilitets- och tillväxtpakten. Det offentliga underskottet beräknas vara 5,0 % av BNP 2014–2015, dvs en minskning från det högsta värdet 11,4 % av BNP 2009–2010. Detta stämmer inte överens med den tidsfrist som rådet fastställt för att korrigera det alltför stora underskottet. Enligt konvergensprogrammet ska det alltför stora underskottet korrigeras och minska till 2,4 % av BNP 2016–2017, alltså två år efter den tidsfrist som rådet fastställt. Konvergensprogrammet innebär att det (omräknade) strukturella underskottet i de offentliga finanserna kommer att förbättras med 0,3 procentenheter till 4,4 % av BNP fram till budgetåret 2014–2015. Budgetplanerna är inte tillräckliga för att man ska kunna uppnå den rekommenderade årliga genomsnittliga finanspolitiska insats som krävs för att korrigera det alltför stora underskottet. I programmet förutspås därefter en årlig förbättring av det (omräknade) strukturella saldot med 0,8 procentenheter under 2015–2016 och 1,3 procentenheter under 2016–2017. Sammantaget är konvergensprogrammet bara delvis i linje med kraven i stabilitets- och tillväxtpakten.
- (11) Konsolideringsarbetet har hittills främst gjorts genom nedskärningar av utgifter, och därför kan man överväga hur en breddning av skattebasen skulle kunna bidra till inkomstsidan i budgeten. Förenade kungariket har redan betydande uteblivna skatteintäkter, särskilt när det gäller indirekta skatter. Enligt konvergensprogrammet beräknas skuldkvoten öka till 93,1 % av BNP under budgetåret 2015–2016 för att därefter under 2018–2019 minska till 86,6 %. Förenade kungarikets makroekonomiska scenario som ligger

till grund för konvergensprogrammets prognoser är rimligt. De potentiella riskerna i budgetprognoserna hänger samman med att tillväxten är lägre än förväntat på grund av en svag löneutveckling som håller tillbaka den privata konsumtionen samt osäkerhet som hämmar investeringarna. Prognoserna är dock i linje med kommissionens vårprognos 2014, som inte heller visar på att det alltför stora underskottet kommer att korrigeras före den tidsfrist som rådet fastställt. På grundval av kommissionens prognos kommer den (omräknade) ändringen av det strukturella saldöt under 2010–2014 att årligen ligga i genomsnitt 0,6 % av BNP under rekommendationen och målet förväntas inte heller uppnås 2015. På grundval av bedömningen av konvergensprogrammet och kommissionens prognos, i enlighet med rådets förordning (EG) nr 1466/97, anser rådet att det behövs ytterligare åtgärder för att Förenade kungariket ska kunna följa rekommendationen enligt förfarandet för alltför stora underskott.

- (12) Förenade kungariket har vidtagit åtgärder på både efterfrågesidan och utbudssidan av bostadsmarknaden. Antalet nya fastigheter har visserligen ökat, men är fortfarande lågt och kan inte alls tillgodose efterfrågan. Detta har tillsammans med låga räntor och lättare tillgång till hypotekslån (t.ex. lägre krav vad gäller lånets förhållande till inkomsten) lett till stigande fastighetspriser i vissa delar av Förenade kungariket, särskilt i London. Bristen på bostäder har länge varit ett strukturellt fenomen och problemet kommer sannolikt att förvärras på medellång sikt. Det krävs insatser för att öka bostadsutbudet ytterligare genom lämpliga incitament på lokal nivå. Myndigheterna bör fortsätta att följa bostadspriserna och bolåneskuld-sättningen och vara redo att sätta in lämpliga åtgärder, vid behov även genom att anpassa lånegaranti-programmet Help to Buy 2. Det finns ett behov av att öka insynen i hur den finanspolitiska kommittén använder makroekonomisk tillsyn inom bostadssektorn och effekterna av denna tillsyn, för att få bukt med problemen med kraftigt ökade bostadspriser och ökad bolåneskuld-sättning. Man bör överväga reformer av beskattningen av mark och fast egendom för att få bukt med snedvridningar på bostadsmarknaden.
- (13) Förenade kungariket vidtar fortsatta åtgärder för att hantera problemen med arbetslöshet och undersysselsättning samt de särskilda problem som rör ungdomsarbetslöshet. Man står inför betydande utmaningar när det gäller att utrusta unga människor med den kompetens och den arbetslivserfarenhet som krävs på arbetsmarknaden och att öka utbudet av lärlingsplatser. Detta kan förklara varför färre än väntat utnyttjar de lönesubventioner som ungdomskontraktet ger. Ett problem på arbetsmarknaden är bristande matchning mellan utbud och efterfrågan på kompetens, och myndigheterna satsar på omskolning för att minska arbetslösheten och åtgärda bristen på arbetstagare med högt yrkeskunnande och tekniska färdigheter av hög kvalitet. Man har också försökt förbättra lärlingsprogrammets kvalitet, men här behövs ytterligare insatser. Kvalificeringssystemen är också komplexa och behöver effektiviseras för att bana väg för ett allmänt erkännande och ett större engagemang från arbetsgivarnas sida.
- (14) Myndigheterna försöker åtgärda problemet med svaga incitament för arbete, särskilt för bidragstagare, genom att införa ett enhetsbidrag (Universal Credit) som gör det möjligt för arbetssökande att behålla mer av sina bidragsförmåner när de börjar arbeta. Enhetsbidraget skulle kunna få en positiv effekt på sysselsättningen, men det beror i hög grad på om det genomförs effektivt, om stödjtjänster erbjuds och om det samordnas med övriga förmåner. Satsningen på att få in människor på arbetsmarknaden igen har gjort att den årliga justeringen av många förmåner och skattekrediter för personer i arbetsför ålder har begränsats till 1 % per år fram till 2016.
- (15) Förenade kungariket fortsätter att vidta åtgärder för att öka sysselsättningsgraden bland föräldrar genom att förbättra tillgången till barnomsorg av hög kvalitet till rimlig kostnad. Man arbetar vidare med att införa system som gör barnomsorgen överkomlig för både deltids- och heltidsarbetande föräldrar, med hänsyn till deras olika inkomstnivåer. Barnomsorgskostnaderna är dock bland de högsta i EU och detta är fortfarande ett problem, särskilt för den andra försörjaren i ett hushåll och för ensamstående föräldrar.
- (16) När det gäller tillgång till finansiering har förhållandena på kreditmarknaden förbättrats under 2013, men kredittillväxten är fortfarande svag och det är ännu för tidigt att säga om den förda politiken får avsedd verkan. Det finns fortfarande särskilda svårigheter för små och medelstora företag när det gäller att få tillgång till kredit. Stora företag kan finansiera sig själva direkt på grossistmarknaden och dra nytta

av den välutvecklade brittiska marknaden för finansiella tjänster, medan små och medelstora företag till största delen måste vända sig till banker för att få tillgång till extern finansiering. Framsteg har gjorts i fråga om förra årets rekommendation om konkurrens i banksektorn genom inrättande av att nya banker som utmanar de etablerade aktörerna (t.ex. TSB som dock ännu inte är helt oberoende).

- (17) I december 2013 publicerade Förenade kungariket en uppdaterad nationell infrastrukturplan med en långsiktig strategi för planering, mobilisering av medel för samt finansiering och leverans av infrastruktur. I planen fastställs en rad framåtsyftande kapitalinvesteringar fram till 2020 och därefter, på totalt 375 miljarder pund (ca 460 miljarder euro). En stor del av budgeten (340 miljarder pund, dvs. ca 420 miljarder euro) avser investeringar i energi- och transportsektorn. Omkring tre fjärdedelar av medlen beräknas komma från privata källor, medan resten är offentligt finansierade. Planen är ett bra initiativ, men frågetecken kvarstår om inslaget av finansiering från den privata sektorn, om huruvida regleringsramen är förutsebar och om byggnadslov kan fås tillräckligt snabbt. Det behövs strikta mekanismer för att minska riskerna i samband med finansiering och genomförande och samtidigt skapa insyn i beräknade och faktiska utgifter för infrastrukturprojekt.
- (18) Kommissionen har inom ramen för den europeiska planeringsterminen gjort en omfattande analys av Förenade kungarikets ekonomiska politik. Den har bedömt det nationella reformprogrammet och konvergensprogrammet. Kommissionen har beaktat inte bara programmets relevans för hållbarheten i finanspolitiken och den socioekonomiska politiken i Förenade kungariket utan även i vilken utsträckning EU:s regler och riktlinjer har iakttagits, mot bakgrund av behovet att stärka den övergripande ekonomiska styrningen i unionen genom att framtida nationella beslut fattas med beaktande av synpunkter på EU-nivå. Kommissionens rekommendationer inom ramen för den europeiska planeringsterminen återspeglas i rekommendationerna 1–6 nedan.
- (19) Mot bakgrund av denna bedömning har rådet granskat Förenade kungarikets konvergensprogram, och dess yttrande⁽¹⁾ återspeglas särskilt i rekommendation 1 nedan.
- (20) Mot bakgrund av kommissionens fördjupade granskning och denna bedömning har rådet granskat det nationella reformprogrammet och konvergensprogrammet. Dess rekommendationer enligt artikel 6 i förordning (EU) nr 1176/2011 återspeglas i rekommendationerna 2, 3, 5 och 6 nedan.

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS Förenade kungariket att under perioden 2014–2015 vidta följande åtgärder:

1. Förstärka budgetstrategin och sträva efter en hållbar korrigerande av det alltför stora underskottet i linje med rådets rekommendation enligt förfarandet för alltför stora underskott. Följ en differentierad, tillväxtfrämjande strategi för finanspolitisk åtstramning genom att prioritera investeringar. För att underlätta budgetkonsolideringen bör man överväga att öka intäkterna genom att bredda skattebasen. Åtgärda "flaskhalsar" i infrastrukturen, kompetensglapp och tillgång till finansiering för små och medelstora företag för att öka tillväxten i exporten av både varor och tjänster.
2. Öka insynen i hur Bank of Englands finanspolitiska kommitté använder makroekonomisk tillsyn inom bostadssektorn och effekterna av denna tillsyn. Vidta lämpliga åtgärder för att motverka de snabbt stigande bostadspriserna i områden som står för en betydande del av den ekonomiska tillväxten i Förenade kungariket, särskilt London, exempelvis genom att justera Help to Buy 2-programmet och mildra de risker som hänger samman med hög bolåneskuldssättning. Övervaka Help to Buy 2-programmet och vid behov anpassa det. Man bör överväga reformer av beskattningen av mark och fast egendom, inklusive åtgärder för omvärdering av fast egendom, för att få bukt med snedvridningar på bostadsmarknaden. Fortsätta insatserna för att öka utbudet på bostäder.
3. Hålla fast vid åtagandet om ungdomskontraktet, särskilt genom att stärka färdigheter som motsvarar arbetsgivarnas behov. Skapa ett engagemang hos arbetsgivarna genom att fokusera på att åtgärda kompetensglapp genom att utrusta människor med mer avancerad kompetens och främja lärlingsutbildning. Minska andelen unga med svaga grundläggande färdigheter.

⁽¹⁾ Enligt artikel 9.2 i förordning (EG) nr 1466/97.

4. Fortsätta insatserna för att minska barnfattigdom i låginkomsthusåll genom att se till att enhetsbidraget (Universal Credit) och andra välfärdsreformer ger tillräckliga förmåner med tydliga incitament till arbete samt tillhandahåller stödtjänster. Förbättra tillgången till god barnomsorg till rimlig kostnad.
5. Fortsätta arbetet för att förbättra de små och medelstora företagens tillgång till bankfinansiering och annan finansiering. Se till att The Business Bank fungerar effektivt och stödja inrättande av nya banker som utmanar de etablerade aktörerna.
6. Följa upp den nationella infrastrukturplanen genom att öka förutsägbarheten i planeringsprocessen och skapa klarhet kring finansieringsåtaganden. Säkerställa öppenhet och ansvarsskyldighet genom att tillhandahålla konsekvent och aktuell information om genomförandet av planen.

Utfärdad i Bryssel den 8 juli 2014.

På rådets vägnar

P.C. PADOAN

Ordförande

RÅDETS REKOMMENDATION

av den 8 juli 2014

om genomförande av de allmänna riktlinjerna för den ekonomiska politiken för de medlemsstater som har euron som valuta

(2014/C 247/27)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 136 jämförd med artikel 121.2,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1466/97 av den 7 juli 1997 om förstärkning av övervakningen av de offentliga finanserna samt övervakningen och samordningen av den ekonomiska politiken⁽¹⁾, särskilt artikel 5.2,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1176/2011 av den 16 november 2011 om förebyggande och korrigerande av makroekonomiska obalanser⁽²⁾, särskilt artikel 6.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens rekommendation,

med beaktande av Europeiska rådets slutsatser,

med beaktande av ekonomiska och finansiella kommitténs yttrande,

med beaktande av yttrandet från kommittén för ekonomisk politik, och

av följande skäl:

- (1) De ekonomiska förhållandena i euroområdet kännetecknas just nu av en successiv men fortfarande skör ekonomisk återhämtning. Under 2013 och i början av 2014 minskade inflationen i euroområdet markant och förväntas öka endast mycket långsamt under den tid som prognoserna omfattar, vilket beror på befintligt manöverutrymme och pågående justeringar av relativpriserna i de sårbara ekonomierna i kombination med den tidigare apprecieringen av eurons växelkurs. Återhämtningen håller visserligen på att bli bredare, men skillnaderna mellan de medlemsstater som har euron som valuta (nedan kallade *euroländerna*) är fortfarande stora.
- (2) Euroområdet är mer än summan av dess medlemmar. Den ekonomiska krisen blottade tydligt de täta sambanden i euroområdet och visade på behovet av starkare samordning av budgetpolitik, finanspolitik och strukturpolitik mellan euroländerna för att garantera en konsekvent politisk hållning för euroområdet som helhet. Euroländerna har åtagit sig att genomföra vittgående politiska reformer och politisk samordning genom att den 2 mars 2012 ingå fördraget om stabilitet, samordning och styrning inom Ekonomiska och monetära unionen. Att de förordningar som kallas tvåpacken⁽³⁾ trädde i kraft 2013 har också stärkt det budgetpolitiska och ekonomiskpolitiska samarbetet i euroområdet. Euroländerna har ett särskilt ansvar för att de nya ramarna för styrning tillämpas i praktiken. Det förutsätter ett ökat gruppträck till stöd för nationella reformer och återhållsam budgetpolitik, mer omfattande bedömningar av nationella reformer utifrån ett euroområdesperspektiv, internalisering av potentiella spridningseffekter och stimulans till politiska insatser av särskild betydelse för ett väl fungerande EMU. Detta kräver även lämplig information om strategin för euroområdet.

⁽¹⁾ EGT L 209, 2.8.1997, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 306, 23.11.2011, s. 25.

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 472/2013 av den 21 maj 2013 om förstärkning av den ekonomiska övervakningen och övervakningen av de offentliga finanserna i medlemsstater i euroområdet som har, eller hotas av, allvarliga problem i fråga om sin finansiella stabilitet (EUT L 140, 27.5.2013, s. 1) och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 473/2013 av den 21 maj 2013 om gemensamma bestämmelser för övervakning och bedömning av utkast till budgetplaner och säkerställande av korrigerande av alltför stora underskott i medlemsstater i euroområdet (EUT L 140, 27.5.2013, s. 11).

- (3) Med tanke på hur mycket euroländerna är beroende av varandra, finns det potentiellt stora spridningseffekter när strukturreformer genomförs, och hänsyn behöver tas till dem för att man ska kunna utforma och genomföra politiken på bästa sätt, både för de enskilda euroländerna och för euroområdet som helhet. Exempelvis skulle ett mer samordnat genomförande av reformerna underlätta konvergensen mellan medlemsstaterna. Här är det särskilt viktigt att tidigt diskutera reformplaner mellan euroländerna på grundval av befintlig praxis och verklig tillämpning av förfarandet vid makroekonomiska obalanser.
- (4) En av de allvarigaste politiska utmaningarna för euroområdet är att minska statsskulden genom en differentierad, tillväxtfrämjande budgetpolitik och samtidigt stärka euroområdets tillväxtpotential samt ta itu med krisens sociala konsekvenser. Tack vare tidigare års budgetkonsolideringar har budgetläget i euroområdet förbättrats, men ett antal euroländer behöver fortfarande fortsätta sina budgetjusteringar för att få ned sina mycket höga skuldnivåer. Alla euroländer bör öka de offentliga finansernas kvalitet i syfte att stärka produktivitet och sysselsättning.
- (5) Investeringarna i euroområdet föll drastiskt under krisens inledningsskede och har ännu inte återhämtat sig till sitt långtidsmedelvärde. De trendmässigt svaga investeringarna beror på den kombinerade inverkan av den privata sektorns skuldsanering, splittring på finansmarknaden och de nödvändiga åtstramningarna av de offentliga budgetarna, vilket lett till minskade offentliga investeringar. Mer investeringar i infrastruktur och färdigheter är en förutsättning för att understödja återhämtningen och stärka tillväxtpotentialen. Investeringarna måste i mångt och mycket komma från den privata sektorn, men den offentliga sektorn kan lämna ett viktigt bidrag genom att skapa förutsättningarna.
- (6) På euroområdet är kreditflödet till den reala ekonomin fortsatt dämpat och splittringen av finansmarknaden är fortfarande hög trots ett minskat statsskuldstryck. Tillgång till finansiering, särskilt för små och medelstora företag, är fortsatt kärvt i många medlemsstater, och det riskerar att äventyra den ekonomiska återhämtningen. Därför krävs initiativ för att återställa kreditflödena, fördjupa kapitalmarknaderna och stärka ekonomins finansiering på lång sikt. Åtgärder som att färdigställa reparationen av bankernas balansräkningar, vid behov stärka deras egna kapital, genomföra översyner av tillgångarnas kvalitet och stresstester för att uppspara återstående sårbara områden och stärka förtroendet för bankväsendet som helhet. Avsevärda framsteg har gjorts med bankunionen, framför allt när det gäller upprättandet av den gemensamma tillsynsmekanismen och överenskommelsen om den gemensamma rekonstruktionsmekanismen.
- (7) Finanskrisen har blottat luckor i den ekonomiska och monetära unionens uppbyggnad. Den 28 november 2012 lade kommissionen fram en plan för en djupgående och verklig ekonomisk och monetär union i syfte att inleda en europeisk debatt. Den 5 december 2012 lade Europeiska rådets ordförande i samarbete med Europeiska kommissionens ordförande, Eurogruppens ordförande och Europeiska centralbankens ordförande fram en rapport på grundval av ett antal idéer i kommissionens plan, bland annat en tidsplan och en etappindelad väg mot färdigställandet av den ekonomiska och monetära unionen. Europaparlamentet yttrade sig i en resolution den 20 november 2012. Viktiga steg har tagits sedan dess. Europeiska rådet lämnade ytterligare synpunkter i december 2013. Att vidareutveckla EMU förutsätter en stegvis väg där disciplin förenas med solidaritet. Enligt de s.k. sexpacken och tvåpacken⁽¹⁾ ska genomförandet av dem ses över i slutet av 2014.

(1) Rådets förordning (EU) nr 1177/2011 av den 8 november 2011 om ändring av förordning (EG) nr 1467/97 om påskyndande och förtydligande av tillämpningen av förfarandet vid alltför stora underskott (EUT L 306, 23.11.2011, s. 33), rådets direktiv 2011/85/EU av den 8 november 2011 om krav på medlemsstaternas budgetramverk (EUT L 306, 23.11.2011, s. 41), Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1173/2011 av den 16 november 2011 om effektiv övervakning av de offentliga finanserna i euroområdet (EUT L 306, 23.11.2011, s. 1), Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1174/2011 av den 16 november 2011 om verkställighetsåtgärder för att korrigera alltför stora makroekonomiska obalanser i euroområdet (EUT L 306, 23.11.2011, s. 8), Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1175/2011 av den 16 november 2011 om ändring av rådets förordning (EG) nr 1466/97 om förstärkning av övervakningen av de offentliga finanserna samt övervakningen och samordningen av den ekonomiska politiken (EUT L 306, 23.11.2011, s. 12) och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1175/2011 av den 16 november 2011 om ändring av rådets förordning (EG) nr 1466/97 om förstärkning av övervakningen av de offentliga finanserna samt övervakningen och samordningen av den ekonomiska politiken (EUT L 306, 23.11.2011, s. 25).

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS att medlemsstaterna i euroområdet vidtar enskilda och kollektiva åtgärder, utan påverkan på rådets befogenheter vid samordningen av medlemsstaternas ekonomiska politik, men särskilt vid samordningen av den ekonomiska politiken inom ramen för Eurogruppen under perioden 2014–2015 i syfte att uppnå följande:

1. I samarbete med kommissionen främja och övervaka genomförandet av strukturreformer på de områden som har störst betydelse för euroområdets funktion i syfte att främja tillväxt, konvergens och justeringar av interna och externa obalanser. Bedöma och uppmuntra till framsteg med fullgörandet av reformåtgärderna i de euroländer som har alltför stora obalanser och genomförandet av reformer i de euroländer vars obalanser kräver beslutsamma åtgärder för att begränsa negativa spridningseffekter till övriga euroområdet. Uppmuntra lämplig politik i länder med stora överskott i bytesbalansen för att bidra till positiva spridningseffekter. Regelbundet hålla tematiska diskussioner om strukturreformer på arbets- och produktmarknaderna med potentiellt stora spridningseffekter, särskilt när det gäller att minska den höga skatteken på arbete och reformera tjänstemarknaderna.
2. Samordna euroländernas budgetpolitik i samarbete med kommissionen, särskilt vid bedömningar av utkast till budgetplaner, för att garantera en konsekvent och tillväxtfrämjande budgetpolitisk hållning i hela euroområdet. Öka de offentliga finansernas kvalitet och hållbarhet genom att prioritera materiella och immateriella investeringar nationellt och på EU-nivå. Se till att de nationella finanspolitiska ramarna, inbegripet nationella finanspolitiska råd, är starka.
3. Se till att banksystemet är motståndskraftigt, särskilt genom att vidta nödvändiga åtgärder för att följa upp översyner av tillgångarnas kvalitet och stresstester och genom att tillämpa förordningarna om bankunionen och arbeta vidare med de ytterligare åtgärder som planeras under övergången till den gemensamma rekonstruktionsmekanismen. Stimulera den privata sektorns investeringar och öka kreditflödet till ekonomin genom åtgärder för att förbättra de små och medelstora företagens tillgång till kredit, fördjupa kapitalmarknaderna och få ny fart på värdepapperiseringsmarknaden på grundval av förslagen och tidsplanen i kommissionens meddelande om långsiktig finansiering av den europeiska ekonomin.
4. Gå vidare med arbetet för att fördjupa den ekonomiska och monetära unionen och bidra till en förbättrad ekonomisk övervakning i samband med översynerna i slutet av 2014.

Utfärdad i Bryssel den 8 juli 2014.

På rådets vägnar

P.C. PADOAN

Ordförande

II

(Meddelanden)

MEDDELANDEN FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER
OCH ORGAN

RÅDET

FÖRKLARANDE ANMÄRKNING

Följedokument till rådets rekommendationer till medlemsstaterna under den europeiska
planeringsterminen 2014

(2014/C 247/28)

I artikel 2ab.2 i rådets förordning (EG) nr 1466/97 ⁽¹⁾ om förstärkning av övervakningen av de offentliga finanserna samt övervakningen och samordningen av den ekonomiska politiken, som utgör en del av avsnittet "Ekonomisk dialog", anges följande: "Rådet förväntas i regel följa kommissionens rekommendationer och förslag eller förklara sin ståndpunkt offentligt".

I enlighet med denna regel som bygger på principen "följ eller förklara" lägger rådet härmed fram följande förklaringar till de ändringar som man enats om, men som kommissionen inte stöder, av kommissionens rekommendationer till landsspecifika rekommendationer för medlemsstaterna inom ramen för den europeiska planeringsterminen 2014.

Rådet har också godkänt ett antal tillägg liksom faktamässiga eller tekniska ändringar i rekommendationerna med fullt stöd från kommissionen ⁽²⁾.

BELGIEN

LANDSSPECIFIK REKOMMENDATION 3

Kommissionens text:

Tygla framtida utgiftsökningar som gäller äldre, i synnerhet pensioner och långtidsvård, genom större satsningar på att minska gapet mellan den faktiska och den lagstadgade pensionsåldern, se till att möjligheterna till förtida pensionering kringskärs snabbare, främja aktivt åldrande, koppla den lagstadgade pensionsåldern och krav på intjänade tjänsteår till förändringar i den förväntade livslängden, samt göra de offentliga utgifterna för långtidsvård mer kostnadseffektiva.

Överenskommen text:

Tygla framtida utgiftsökningar som gäller äldre, i synnerhet pensioner och långtidsvård, genom större satsningar på att minska gapet mellan den faktiska och den lagstadgade pensionsåldern, se till att möjligheterna till förtida pensionering kringskärs snabbare, främja aktivt åldrande, koppla ~~den lagstadgade pensionsåldern och krav på intjänade tjänsteår~~ till förändringar i den förväntade livslängden, samt göra de offentliga utgifterna för långtidsvård mer kostnadseffektiva.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 1466/97 av den 7 juli 1997 om förstärkning av övervakningen av de offentliga finanserna samt övervakningen och samordningen av den ekonomiska politiken (EGT L 209, 2.8.1997, s. 1).

⁽²⁾ Ändrad text är markerad med kursiv och struken text med genomstrykning.

Förklaring:

Man enades om att den främsta utmaningen för Belgiens del fortfarande består i att höja den faktiska pensionsåldern då det finns ett gap mellan den faktiska och den lagstadgade pensionsåldern. Lägsta pensionsålder och antal intjänade tjänsteår som krävs för förtidspensionering håller på att höjas genom en stor pågående reform. Att på kort sikt höja den lagstadgade pensionsåldern skulle öka detta gap och följaktligen resultera i en oläglig reform.

BULGARIEN

Inga ändringar infördes i de rekommendationer som kommissionen motsätter sig.

TJECKIEN

Inga ändringar infördes i de rekommendationer som kommissionen motsätter sig.

DANMARK

Inga ändringar av rekommendationerna.

TYSKLAND

Inga ändringar infördes i de rekommendationer som kommissionen motsätter sig.

ESTLAND

Inga ändringar infördes i de rekommendationer som kommissionen motsätter sig.

IRLAND

Inga ändringar infördes i de rekommendationer som kommissionen motsätter sig.

SPANIEN**LANDSSPECIFIK REKOMMENDATION 5****Kommissionens text:**

Genomföra den nationella handlingsplanen för social integration 2013–2016 och utvärdera om den uppfyller alla mål effektivt. Stärka den administrativa kapaciteten och samordningen mellan arbetsförmedlingar och sociala institutioner för att kunna erbjuda integrerade lösningar till stöd för dem som riskerar fattigdom, och rationalisera förfaranden för att stödja övergången från program för minimiinkomster till arbetsmarknaden. Göra stödprogrammen för familjer mer målinriktade och stärka kvaliteten på tjänster för låginkomsthushåll med barn, för att garantera de sociala transfereringarnas progressivitet och effektivitet.

Överenskommen text:

Genomföra den nationella handlingsplanen för social integration 2013–2016 och utvärdera om den uppfyller alla mål effektivt. Stärka den administrativa kapaciteten och samordningen mellan arbetsförmedlingar och sociala institutioner för att kunna erbjuda integrerade lösningar till stöd för dem som riskerar fattigdom, ~~och rationalisera förfaranden~~ och stimulera rationaliserade förfaranden bland statliga myndigheter med ansvar för program för minimiinkomster för att stödja övergången från program för minimiinkomster till arbetsmarknaden. Göra stödprogrammen för familjer mer målinriktade och stärka kvaliteten på tjänster för låginkomsthushåll med barn, för att garantera de sociala transfereringarnas progressivitet och effektivitet.

Förklaring:

Denna ordalydelse stämmer bättre överens med fördelningen av befogenheter mellan de statliga myndigheterna på området sociala institutioner och program för minimiinkomster där staten samarbetar på teknisk och politisk nivå med regionerna, vilket kan leda till förbättrade förfaranden.

FRANKRIKE

Inga ändringar infördes i de rekommendationer som kommissionen motsätter sig.

KROATIEN

Inga ändringar infördes i de rekommendationer som kommissionen motsätter sig.

ITALIEN

Inga ändringar infördes i de rekommendationer som kommissionen motsätter sig.

LETTLAND

Inga ändringar av rekommendationerna.

LITAUEN**LANDSSPECIFIK REKOMMENDATION 3****Kommissionens text:**

På ett bättre sätt rikta de arbetsmarknadspolitiska åtgärderna mot lågutbildade och långtidsarbetslösa. Förbättra arbetslöshetsersättningens omfattning och tillräcklighet och koppla den till aktivering. Motarbeta det ihållande kompetensglappet genom att förbättra utbildningens relevans för arbetsmarknaden och genom att främja livslångt lärande. Prioritera att erbjuda lärlingsplatser av hög kvalitet och förstärka samarbetet med den privata sektorn i syfte att öka ungdomars anställbarhet. I samråd med arbetsmarknadens parter se över arbetslagstiftningens ändamålsenlighet, framför allt när det gäller ramverket för arbetsavtal och arbetstidssystem.

Överenskommen text:

På ett bättre sätt rikta de arbetsmarknadspolitiska åtgärderna mot lågutbildade och långtidsarbetslösa. Förbättra arbetslöshetsersättningens omfattning och tillräcklighet och koppla den till aktivering. Motarbeta det ihållande kompetensglappet genom att förbättra utbildningens relevans för arbetsmarknaden *bland annat på grundval av system för kvalifikationsprognoser* och genom att främja livslångt lärande. Prioritera att erbjuda lärlingsplatser av hög kvalitet *och andra former av lärande på arbetsplatsen* och förstärka samarbetet med den privata sektorn i syfte att öka ungdomars anställbarhet. I samråd med arbetsmarknadens parter se över arbetslagstiftningens ändamålsenlighet, framför allt när det gäller ramverket för arbetsavtal och arbetstidssystem.

Förklaring:

I slutsatserna från sysselsättningskommitténs granskningsarbete noterades den roll som arbetsbaserade utbildningsreformer spelar i Litauen samt behovet och utvecklingen av planer för att öka verkan av yrkesutbildning.

LUXEMBURG**LANDSSPECIFIK REKOMMENDATION 2****Kommissionens text:**

För hållbara statsfinanser begränsa åldersrelaterade utgifter genom att göra vård och omsorg för personer med långvarigt vårdbehov mer kostnadseffektiv och fortsätta med pensionsreformer och öka den faktiska pensioneringsåldern genom att bland annat begränsa förtidspension och knyta den lagfästa pensionsåldern till den förväntade livslängden. Förstärka åtgärderna för att öka äldre arbetstagares sysselsättningsgrad, och bland annat förbättra deras anställbarhet genom livslångt lärande.

Överenskommen text:

För hållbara statsfinanser begränsa åldersrelaterade utgifter genom att göra vård och omsorg för personer med långvarigt vårdbehov mer kostnadseffektiv och fortsätta med pensionsreformer och öka den faktiska pensioneringsåldern genom att bland annat begränsa förtidspension ~~och knyta den lagfästa pensionsåldern~~, *genom att anpassa pensionsåldern eller pensionsförmånerna till ändringar i den förväntade livslängden*. Förstärka åtgärderna för att öka äldre arbetstagares sysselsättningsgrad, och bland annat förbättra deras anställbarhet genom livslångt lärande.

Förklaring:

Denna ändring godkändes eftersom den lagstadgade pensionsåldern är 65 medan den faktiska pensionsåldern är under 60, och det därför är viktigt att först överbrygga luckan mellan den faktiska och den lagstadgade pensionsåldern.

LANDSSPECIFIK REKOMMENDATION 4

Kommissionens text:

Fortsätta satsningarna på att minska ungdomsarbetslösheten bland lågutbildade arbetssökande med invandrabakgrund, genom en enhetlig strategi, bland annat genom att vidareutveckla utformningen och övervakningen av aktiva arbetsmarknadspolitiska åtgärder, åtgärda låg färdighetsmatchning och minska de ekonomiska incitamenten att inte arbeta. För det ändamålet påskynda genomförandet av den allmänna och yrkesinriktade utbildningen för att bättre matcha ungdomarnas färdigheter med efterfrågan på arbetsmarknaden.

Överenskommen text:

Fortsätta satsningarna på att minska ungdomsarbetslösheten *bland annat* bland lågutbildade arbetssökande med invandrabakgrund, genom en enhetlig strategi, bland annat genom att vidareutveckla utformningen och övervakningen av aktiva arbetsmarknadspolitiska åtgärder, åtgärda låg färdighetsmatchning och minska de ekonomiska incitamenten att inte arbeta. För det ändamålet påskynda genomförandet av den allmänna och yrkesinriktade utbildningen för att bättre matcha ungdomarnas färdigheter med efterfrågan på arbetsmarknaden.

Förklaring:

Verktyget för bedömning av sysselsättningssituationen visar att Luxemburg står inför en utmaning vad gäller ungdomsarbetslösheten. Sysselsättningskommitténs multilaterala övervakning välkomnade inrättandet av en ungdomsgaranti och dess ökade fokus på personer med invandrabakgrund.

UNGERN

Inga ändringar infördes i de rekommendationer som kommissionen motsätter sig.

MALTA

LANDSSPECIFIK REKOMMENDATION 2

Kommissionens text:

Driva på den pågående pensionsreformen, främst genom att väsentligen påskynda den planerade höjningen av den lagstadgade pensionsåldern och därefter koppla den till ändringar i den förväntade livslängden. Se till att en omfattande reformering av den offentliga hälso- och sjukvården leder till att de tillgängliga resurserna används på ett kostnadseffektivt och hållbart sätt, bland annat för att stärka primärvården.

Överenskommen text:

För att säkerställa långsiktig hållbarhet i de offentliga finanserna, fortsätta Driva på den pågående pensionsreformen bland annat genom att främst genom att väsentligen påskynda den planerade redan genomförda höjningen av den lagstadgade pensionsåldern och därefter koppla den till ändringar i den förväntade livslängden. Se till att en omfattande reformering av den offentliga hälso- och sjukvården leder till att de tillgängliga resurserna används på ett kostnadseffektivt och hållbart sätt, bland annat för att stärka primärvården.

Förklaring:

Reform av pensionssystemet är en pågående process i Malta. Malta erinrar särskilt om att resultatet från arbetsgruppen för pensionsfrågor väntas i oktober 2014. Gruppen kommer att lägga upp en helhetsstrategi med syftet att ta itu med pensionssystemets tillräcklighet och hållbarhet i Malta. Även om Malta godkänner målet att säkerställa långsiktig hållbarhet krävs mer rörelsefrihet i förhållande till åtgärderna för att uppnå detta eftersom föreskrifterna kommer att motverka sitt syfte genom att hålla tillbaka snarare än stimulera pensionsreformen när det gäller förmågan att fortsätta framåt. Den föreslagna ändringen överensstämmer med texten i 2013 års landspecifika rekommendationer som tillhandahöll ett mått av handlingsutrymme i motsats till den alltför föreskrivande text som har föreslagits i 2014 års landspecifika rekommendationer.

NEDERLÄNDERNA**LANDSSPECIFIK REKOMMENDATION 2****Kommissionens text:**

Öka insatserna för att reformera bostadsmarknaden genom att skynda på minskningen av möjligheterna till skatteavdrag för bostadslåneräntor, genom att införa en mer marknadsinriktad prissättningsmekanism på hyresmarknaden och anpassa hyrorna till hushållens inkomster inom sektorn för subventionerat boende. Övervaka effekterna av reformerna av det subventionerade boendet vad gäller tillgängligheten och åtkomligheten för hushåll med låga inkomster. Fortsätta insatserna för att fokusera politiken för subventionerat boende på de mest behövande hushållen.

Överenskommen text:

När de ekonomiska förhållandena så tillåter, öka insatserna för att reformera bostadsmarknaden genom att skynda på minskningen av möjligheterna till skatteavdrag för bostadslåneräntor, genom att införa en mer marknadsinriktad prissättningsmekanism på hyresmarknaden och anpassa hyrorna till hushållens inkomster inom sektorn för subventionerat boende. Övervaka effekterna av reformerna av det subventionerade boendet vad gäller tillgängligheten och åtkomligheten för hushåll med låga inkomster. Fortsätta insatserna för att fokusera politiken för subventionerat boende på de mest behövande hushållen.

Förklaring:

Man var överens om att ett snabbt genomförande av reformen när det gäller avdragen för bolåneränta medför vissa risker i det nuvarande ekonomiska läget, särskilt eftersom mer än 1 miljon hushåll befinner sig i en negativ position i fråga om det egna kapitalet i samband med sin bostad (hypotekslånet överstiger värdet på deras hus). En hänvisning till de ekonomiska förhållandena där sådana reformer skulle genomföras ansågs därför vara särskilt relevant i denna rekommendation.

ÖSTERRIKE**LANDSSPECIFIK REKOMMENDATION 2****Kommissionens text:**

Förbättra pensionssystemets hållbarhet på lång sikt, främst genom att driva på harmoniseringen av den lagstadgade pensionsåldern för män och kvinnor och anpassa den lagstadgade pensionsåldern till den förväntade livslängden. Övervaka genomförandet av de senaste reformerna som begränsar tillgången till förtida pension. Fortsätta att förbättra kostnadseffektivitet och hållbarhet inom hälso- och sjukvården och systemet för vård och omsorg för personer med långvarigt vårdbehov.

Överenskommen text:

Förbättra pensionssystemets hållbarhet på lång sikt, främst genom att driva på harmoniseringen av den lagstadgade pensionsåldern för män och kvinnor genom att höja den faktiska pensionsåldern och anpassa den lagstadgade pensionsåldern till ändringar i den förväntade livslängden. Övervaka genomförandet av de senaste reformerna som begränsar tillgången till förtida pension. Fortsätta att förbättra kostnadseffektivitet och hållbarhet inom hälso- och sjukvården och systemet för vård och omsorg för personer med långvarigt vårdbehov.

Förklaring:

Texten till rekommendationen innehåller liknande formuleringar som de man kommit överens om för andra medlemsstater. Man enades om att det finns olika kanaler för att höja den faktiska pensionsåldern och därmed ta itu med utmaningar gällande pensionssystemet och de offentliga finansernas hållbarhet. Kommissionens ursprungliga text, som enbart fokuserade på en höjning av (den lagstadgade) pensionsåldern, ansågs vara för föreskrivande och för snävt definierad. Den nya texten påminner om den text som rådet tidigare antagit, senast gällande 2012 års hållbarhetsrapport av den 12 februari 2013.

POLEN

Inga ändringar infördes i de rekommendationer som kommissionen motsätter sig.

PORTUGAL**LANDSSPECIFIK REKOMMENDATION 3****Kommissionens text:**

Ta itu med den höga ungdomsarbetslösheten, framför allt genom att försöka förutse vilken kompetens som kommer att behövas och nå ut till oregistrerade unga, i linje med målen i ungdomsgarantin. Höja tröskelvärdet för när minimiinkomstsystemet ska tillämpas. Garantera att det sociala biståndet är tillräckligt täckande och att bidragstagare aktiveras på ett effektivt sätt.

Överenskommen text:

Ta itu med den höga ungdomsarbetslösheten, framför allt genom att försöka förutse vilken kompetens som kommer att behövas och nå ut till oregistrerade unga, i linje med målen i ungdomsgarantin. Höja tröskelvärdet för när minimiinkomstsystemet ska tillämpas. Garantera att det sociala biståndet, *inbegripet minimiinkomstsystemet*, är tillräckligt täckande och att bidragstagare aktiveras på ett effektivt sätt.

Förklaring:

Detta område omfattas av medlemsstaternas befogenheter och kompromisstexten syftar till att främja en tillräcklig täckning för det sociala stödet.

RUMÄNIEN

Inga ändringar infördes i de rekommendationer som kommissionen motsätter sig.

SLOVENIEN**LANDSSPECIFIK REKOMMENDATION 2****Kommissionens text:**

På grundval av det offentliga samrådet komma överens om åtgärder för att säkerställa hållbarheten i pensionsystemet efter 2020, inbegripet ändringar av viktiga parametrar som att koppla den lagstadgade pensionsåldern till den ökade förväntade livslängden och uppmuntra till privata bidrag till den andra pelaren i pensionssystemet. Begränsa de åldersrelaterade utgifterna för vård och omsorg för personer med långvarigt vårdbehov genom att rikta förmåner till de som mest behöver dem och flytta fokus från institutionsvård till vård i hemmet.

Överenskommen text:

På grundval av det offentliga samrådet komma överens om åtgärder för att säkerställa hållbarheten i pensionsystemet och *tillräckliga pensioner* efter 2020, inbegripet ändringar av viktiga parametrar som att koppla den lagstadgade pensionsåldern till den ökade förväntade livslängden och uppmuntra till privata bidrag till den andra pelaren i pensionssystemet. Begränsa de åldersrelaterade utgifterna för vård och omsorg för personer med långvarigt vårdbehov genom att rikta förmåner till de som mest behöver dem och flytta fokus från institutionsvård till vård i hemmet.

Förklaring:

Man enades om att i rekommendationen återspegla det faktum att om kompensationsgraden ytterligare skulle sänkas finns det en risk för att andelen fattiga över 65 år ytterligare ökar och att de sociala utgifterna utsätts för en belastning.

SLOVAKIEN

Inga ändringar infördes i de rekommendationer som kommissionen motsätter sig.

FINLAND**LANDSSPECIFIK REKOMMENDATION 3****Kommissionens text:**

Öka utnyttjandet av den fulla arbetskraftspotentialen på arbetsmarknaden, bland annat genom att öka sysselsättningen och förbättra anställbarheten för äldre arbetstagare, minska möjligheterna till tidigt utträde från arbetsmarknaden och anpassa den lagstadgade pensionsåldern till förändringar i den förväntade livslängden. Förbättra ungas och långtidsarbetslösas möjligheter på arbetsmarknaden, med särskilt fokus på yrkesrelevant kompetensutveckling och riktade aktiveringsåtgärder.

Överenskommen text:

Öka utnyttjandet av den fulla arbetskraftspotentialen på arbetsmarknaden, bland annat genom att öka sysselsättningen och förbättra anställbarheten för äldre arbetstagare, *höja den faktiska pensionsåldern*, minska möjligheterna till tidigt utträde från arbetsmarknaden och anpassa ~~den lagstadgade~~ pensionsåldern *eller pensionsförmånerna* till förändringar i den förväntade livslängden. Förbättra ungas och långtidsarbetslösas möjligheter på arbetsmarknaden, med särskilt fokus på yrkesrelevant kompetensutveckling och riktade aktiveringsåtgärder.

Förklaring:

Texten till rekommendationen innehåller liknande formuleringar som de man kommit överens om för andra medlemsstater. Man enades om att det finns olika kanaler för att höja den faktiska pensionsåldern och därmed ta itu med utmaningar gällande pensionssystemet och de offentliga finansernas hållbarhet. Kommissionens ursprungliga text, som enbart fokuserade på en höjning av (den lagstadgade) pensionsåldern, ansågs vara för föreskrivande och för snävt definierad. Den nya texten påminner om den text som rådet tidigare antagit, senast gällande 2012 års hållbarhetsrapport av den 12 februari 2013.

SVERIGE

Inga ändringar av rekommendationerna.

FÖRENADE KUNGARIKET

Inga ändringar infördes i de rekommendationer som kommissionen motsätter sig.

EUROOMRÅDET

Inga ändringar infördes i de rekommendationer som kommissionen motsätter sig.

ISSN 1977-1061 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2504 (pappersutgåva)

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV